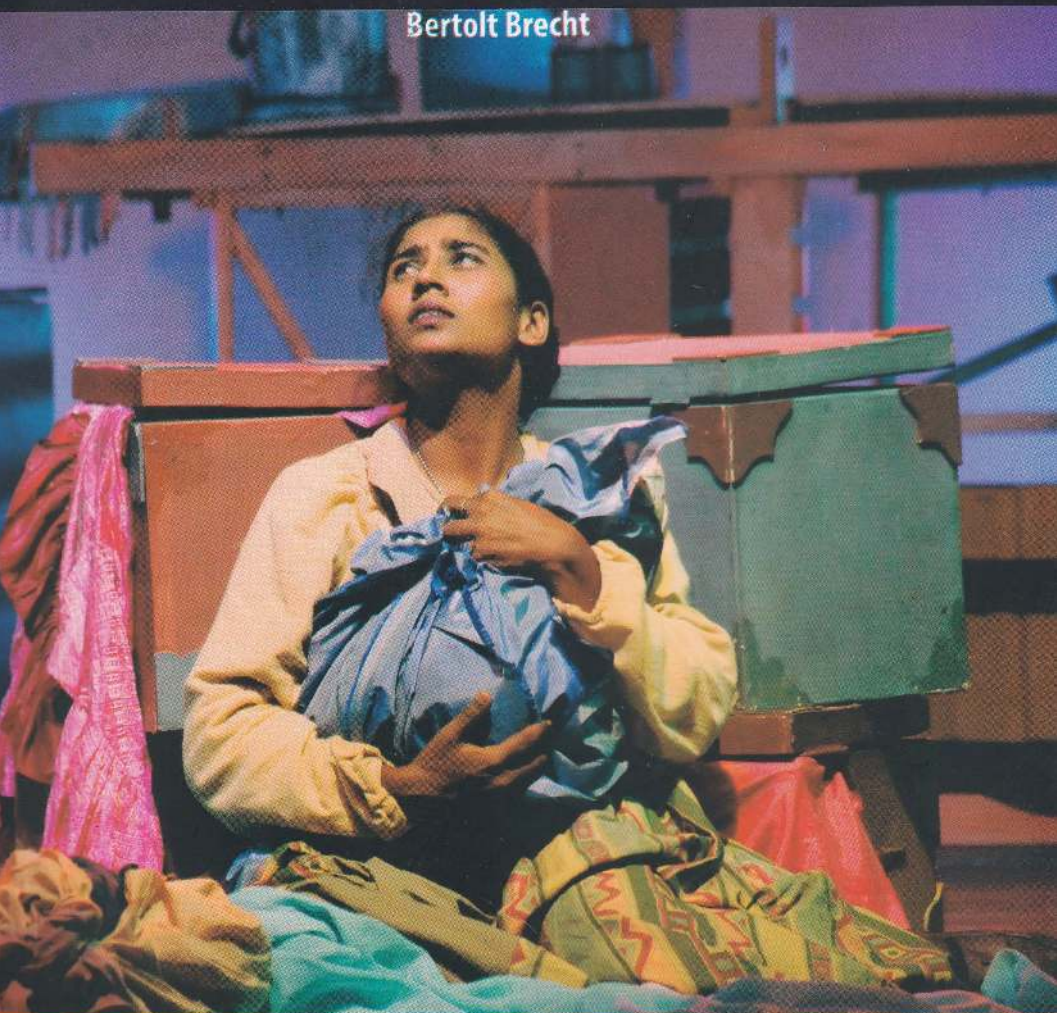

கோக்கேசிய வலண்ட்டி வட்டம்

Caucasian chalk circle
of
Bertolt Brecht

ஆக்கம்
பேர்டோல் பிரெட்

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

கோக்கேசிய சிவண்கட்டி வட்டம்

Caucasion chalk circle
of
Bertolt Brecht

கோக்கேசிய வலங்கட்டி வட்டம்

The caucasion chalk circle
of
Bertolt Brecht

ஆக்கம்
பேர்டோல் பிரெஃட்

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

ISBN

978-955-1837-05-1

ஆக்கம்
பேர்டோல்ட் பிறெக்ட்

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு
எரிக் பென்ட்லி

தமிழில்
குழந்தை.ம.சண்முகலிங்கம்

வெளியீடு

Janakaraliya Cultural Foundation

238A, Rajagiriya rd,

Rajagiriya.

Email: Janakaraliya@gmail.com

Web: www.janakaraliya.org

Fb: Janakaraliya Cultural Foundation

Print : KSU Graphic

510, Rajagiriya Rd, Rajagiriya

மனித நேயம்,
மானிடம் வென்றிட உழைத்திடும் ஊக்கம்,
அரங்க நேர்மையொடு அதன்பால் நேசிப்பு,
என,
உயரிய அனைத்தையும் தம்பால் கொண்ட
'மக்கள் களரி'யின் நிறுவுநர்களான,
திருவாளர்கள்
பராக்கிரம நிரியெல்ல
எச.ஏ.பெரேரா
மற்றும்,
'மக்கள் களரி'யின்
இயக்குநர்கள்,
கலைஞர்கள் - யாவருக்கும்
இந்நூல்
சமர்ப்பணம்.

அறிமுகவுரை

“கோக்கேசிய வெண்கட்டி வட்டம்” எனும் பெயரினைக் கொண்ட இந்த நாடகம், ஜேர்மனி நாட்டைச் சேர்ந்த, உலகப் புகழ்பெற்ற கவிஞரும் நாடகாசிரியரும் நாடக நெறியாளருமான, பேர்ட்டோல்ட் பிறெட் (1899 – 1956) என்பாரால் எழுதப்பட்டது. இது இவரால் பல தடவைகள், சிற்சில மாற்றங்களோடு எழுதப்பட்டது என ஆய்வாளர்களால் கூறப்படுகிறது. மாணவர்களோடு சேர்ந்து, “நாடகம் மற்றும் அரங்கியல்” எனும் பாடநெறியினைச் சிறிது காலம் கற்கின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்திருந்த வேளையில், ஜேர்மன் மொழியினை மூலமொழியாகக் கொண்டிருந்த இந்த நாடகத்தை, அதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் வாயிலாகத் தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்யும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. பிறெட் மிகச்சிறந்த நாடகங்களில் ஒன்றாக இந்த நாடகம் கருதப்படுகிறது. இலங்கையின் மிகச்சிறந்த நாடகநெறியாளர்களுள் ஒருவரான ஹென்றி ஜயசேனவின் நெறியாளராகையில், சிங்கள மொழியில் மேடையேற்றப்பட்ட இந்த நாடகத்தை, 1976 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் பார்க்கும் பேறு எனக்குக் கிட்டியிருந்தது. அதன் காட்சிகள் இன்றுவரை நெஞ்சைவிட்டு அகலாது உள்ளன.

இலங்கையின் சிறந்த, சினிமா மற்றும் நாடக நெறியாளரான பராக்கிரம நிரியெல்ல இந்த நாடகத்தை, இவ்வாண்டில் சிங்களம் மற்றும் தமிழ் மொழிகளில், தனது ‘மக்கள் களரி’ அமைப்பின் மூலம் ஆற்றுகை செய்து வருகின்றார். தமிழ் மொழிமாற்றத்தில் அமைந்த இந்த நாடகத்தை பராக்கிரம நிரியெல்லவும் கே.ரதிதரனும் இணைநெறியாளராக

செய்துள்ளனர். இதன் இணைப்பாளராக கே.சத்தியசீலன் இருக்கிறார். இந்தத் தமிழ் நாடகத்தின் ஆற்றுகையில் மூன்று வகையான பேச்சுத் தமிழ் ஒலிக்கக் காணலாம்; அதாவது, வடபுலம், மலையகம், மற்றும் தமிழ் பேசுத்தெரிந்த சிங்கள மக்கள், பேசும் தமிழின் வேறுபட்ட பேச்சோசையைக் கேட்க முடிகிறது. — வாய்ப்பேச்சளவில் நிற்கின்ற இந்த வேற்றுமையில் ஒற்றுமை, வெறும் நாடகம் தானா? உள்ளத்தின் உள்ளிருந்து என்றுதான் அது ஊற்றெடுக்குமோ.

இந்நாடகத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பினையும் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பினையும் நூல்வடிவில் வெளிக்கொணரும் 'மக்கள் களரி' யினரை மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

இனி, பேர்ட்டோல்ட் பிறெட் பற்றியும் அவரது அரங்கு பற்றியும் சிறிய அளவிலேனும் சிந்திப்பது சிறிது பயனுடையதாக இருக்கும் என நம்புகின்றேன். இவர் பற்றிக் கடலளவு ஆய்வுகளின் மூலம் அரிய முத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றுள் சிலதையேனும் பார்ப்போம்.

ஐரோப்பிய மற்றும் உலக அரங்க வரலாற்றில் பிறெட் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றார். காரணம், இவர் அரங்காற்றுகை முறைமையில் முக்கியமான பல மாற்றங்களையும் முன்னெடுப்புக்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளார். அவற்றின் தாக்கமும், அவற்றின் வழிவந்த ஆற்றுகை முறைமைகளும் இன்றுவரை அரங்கச் செயற்பாடுகளில் செல்வாக்குச் செலுத்திய வண்ணம் இருப்பதை நாம் காணலாம்.

இவர் உற்பவித்த அரங்கினை, 'காவிய அரங்கு' என்றும் 'தூரப்படுத்தல் அரங்கு' என்றும் அழைப்பர். இவ்வரங்கமானது, சமூக ஈடுபாடு கொண்டதொரு அரங்க இயக்கமாக இருந்தது. அது சமூகத்தினுள் கிளை பரப்பிப் படர முனைந்தது. அவ்வரங்கு, மனித இனத்திடமிருந்த, வளர்ச்சி சார்ந்த உள்ளார்ந்த ஆற்றலின் மீதும், மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் சமூகத்தின் மீதும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தது.

இவரது அரங்கு, அரிஸ்ட்டோட்டிலுக்குப் பின்னர், அரங்கில் பாரிய மாற்றத்தைக் கொண்டிருந்தது. அது மனிதாயத்ததை அரங்கின் அடித்தளமாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தது; சமூகப் பொறுப்புணர்வை மீண்டெழுச் செய்தது; வெகுஜனப் பிரச்சினைகள் மீதும், வெகுஜன நிகழ்வுகள் மீதும் அக்கறை கொண்டதாக இருந்து கொண்டு, அவற்றின் மீதான சரியான கருத்துக்களை உருவாக்கும் அரங்கின் ஆற்றலிலும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தது. அர்ப்பணிப்போடு கூடியதொரு மார்க்சியவாதியாக பிறெட் இருந்தார் எனவும், அவர் லெனினிசவாதியாகவோ, ஸ்டாலினிசவாதியாகவோ இருக்கவில்லை என்றும் மேலைப்புல ஆய்வாளர் சிலர் கூறுவர். இக்கருத்து நீண்ட விவாதத்துக்குரியது என்பதை மட்டும் இங்கு நாம் மனங்கொள்வோம்.

அரங்க மரபுகள் பலவற்றின் இணையமாக பிறெட்டின் 'காவிய' அல்லது 'தூரப்படுத்தல்' அரங்கு இருந்தது: புராதன அரங்க மரபிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மரபுகள் சில, கீழைத்தேயங்களின் மரபார்ந்த நாடகங்களின் மரபுகள் சில, ஜேர்மனியின் வெளிப்பாட்டுவாத நாடக இயக்கத்தின் மரபுகள் சில, பிறெட்டின் அரங்கினுள் கலந்திணைந்திருந்தது. அதாவது வேடமுகங்கள், பாடல்கள்,

செய்யுள்கள், வேற்றுத்திணைப் பண்பு கொண்ட (சுதேசமல்லாத - Exotic) காட்சியமைப்புக்கள், அங்கதப் பண்புகள், (பார்வையாளரை) நேரடியாக விளித்துப்பேசும் அணியியல்பான பேச்சுக்கள் போன்றவையே, வெவ்வேறு அரங்க வடிவங்களிலிருந்து பிறெட்ட சுவீகரித்தவற்றுள் முக்கியமானவையாகும். இவற்றோடு நிற்காது, அவர், தனக்கே உரிய பலப்பல அரங்க மரபுகளையும் உத்திகளையும் வளர்த்தெடுத்துக் கொண்டார்.

மேலும், உணர்ச்சிக் கனிவுப் பாங்கினை (Sentimentality) பயன்படுத்திக் கொள்வதையும், பாத்திரங்கள் பால் பார்வையாளர் ஒத்துணர்வு கொள்ளல் எனும் கருத்துப் பாங்கினையும் (The Notion of Audience Empathy for Characters) அவர் நிராகரித்தார் (இவை இரண்டும் இவரது 'தூரப்படுத்தல்' எனும் அரங்கக் கோட்பாட்டிற்குப் பொருந்தாதவையாக இருந்தன.). அவற்றுக்குப் பதிலாக, போதனைப் பாங்கான (கற்பித்தல்பாங்கான - Didactic) ஆற்றுகை மோடியினை அவர் உருவாக்கினார். அதாவது, நாடக பாத்திரமொன்றினை ஏற்று நடிக் முற்படும் நடிகரொருவர், அப்பாத்திரத்திலிருந்து தன்னைத் தூரப்படுத்திய நிலையில் நிறுத்திக்கொண்டு - யதார்த்தப் பாங்கான முறையில் நின்று கொண்டு, குறித்த அப்பாத்திரத்துக்குத் தன்னில் பிளம்புருவம் (Embody) கொடுத்துக் கொண்டிராது - அப்பாத்திரத்தைச் செய்து காட்டிக் கொண்டிருத்தல் (Demonstrate) வேண்டும் என்றார். மேலும் நடிகரானவர். தான் ஏற்கும் பாத்திரத்தினிடத்து, நுண்ணாய்வுப் பண்போடமைந்த புறநோக்குத்தன்மையினை

(Critical Objectivity) நிலைநிறுத்திக் கொண்டு, அப்பாத்திரத்தின் சமூகக் கடமையையும் அரசியல் கடப்பாட்டையும் தெளிவுபெற வெளிக்கொணரவேண்டும். (இங்கு 'அரசியல்' என்ற பதம், பதவி, பணம், செல்வாக்கு, அதிகாரம் என்பவற்றை மட்டும் இலக்காகக் கொண்டு, மக்களை ஏமாற்றி வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொண்டு பாராளுமன்றம் செல்வதைக் குறிக்கவில்லை. மக்கள்நலம், சமூகநலம், தேசநலம், மானுடம் தழுவிய நலம் சார்ந்த சிந்தனைகளையும் செயல்களையுமே குறிக்கிறது.)

அரங்கின் மாயவித்தையை (Magic) வெறுத்த பிறெட், மனித வாழ்வுசார்ந்த, அர்த்தமுள்ளதொரு உருவகக் கதையை (Parable - நீதிக்கதை) அரங்கு உருவாக்க வேண்டும் என்றார். அத்தகைய அரங்கினையே அவர் 'காவிய அரங்கு' (Epic Theatre) என்றார். காரணம் - நீதிக்கதை ஒன்றினையோ, முன்மாதிரியானதொரு சம்பவத்தையோ அடிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டு, அதன் மூலம், மனித வரலாற்றை, முற்றிலும் புதியதான தொரு தகவுநோக்கில் (Perspective) உருவாக்கிக்கொண்டு, சமூக மேம்பாட்டினை வளர்த்தெடுப்பதற்கான அரசியல் உரையாடல் செல்லவேண்டிய திசையையும் சுட்டிக்காட்டுவதாகவும் வகுத்தமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் எனக் கருதினார்.

பிறெட்டினது அரங்கக் கோட்பாட்டையும் அரங்க முறைமையினையும் மிகவும் சிறந்த முறையில், விளக்கமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கும் நாடகமாக அவரது 'சேசுவானின்

நல்லபெண்' [The Good Woman of Sezuang (1948)]
கருத்தப்படுகிறது.

பிறெட்டின் நாடகங்களைப் பொறுத்தவரை, அவரைத்தவிர வேறு பலர் மேற்கொண்ட நெறியாள்கையில், பிறெட்டின் பாத்திரங்கள், பார்வையாளரின் பரிவினைத்தம்பால் ஈர்த்துக்கொள்கின்றன, என்ற கோட்பாட்டில் தோற்றுப் போய் விடுகின்றனர், எனப் பல ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். தூரப்படுத்தல் / அந்நியமாதல் / பராதீனப்படுத்தல் / தொலைவாக்கல் (Alienate, Alienation) - என, இக் கோட்பாட்டினை எவ்வாறு பெயரிட்டுக் கூறியும் - அது அத்துணை சுவமமாக நடைமுறைப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய ஒன்றல்ல; நீண்ட, அர்ப்பணிப்போடு கூடிய, கடுமையான பயிற்சிகள் மூலம் புடம்போடப்பட்ட உள்ளத்திலிருந்தும் உடலிலிருந்தும் வெளிவரும் செய்துகாட்டல் / சுட்டிக்காட்டல் (Demonstration) மூலமே, அது சாத்தியமாகும். மிகைஉணர்வும் மிகை நடிப்பும் இதைச் சாத்தியமாக்காது. யதார்த்த வாத நடிப்பும் இதைச் சாத்தியப்படுத்தாது. கயிற்றில் நடப்பது போன்று எப்பக்கமும் சாயாமல் நடக்க வேண்டும். அறிவாற்றல் (Intellect) உணர்ச்சி வேகம் (Emotion) இரண்டையும் சமநிலைப்படுத்திக் கொண்டு, நடிக்க தனது பாத்திரப் படைப்புப் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டும். நடிக்கில் இது சாத்தியப்படும் பட்சத்தில்தான், பார்வையாளர், பாத்திரங்களின்பால் உணர்வுக்கனிவு கொள்ளாமலும் மிகை ஒத்துணர்வு கொள்ளாமலும் இருப்பர். நல்லதொரு ஆசான், அகலாது அணுகாது, தீக்காய்வான் போல இருக்க

வேண்டும் என்பர். அப்பொழுதுதான், அவ்வாசனிடம் கற்கும் மாணவர்களும் தீக்காய்வார் போல இருந்து, பெற வேண்டியதைச் சரியாகப் பெற்றுச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவர். இதனைக் கருத்திற்கொண்டுதான், பிறெ:ட் உருவகக்கதை (நீதிக்கதையினை) வலியுறுத்தினார் போலும்.

காரணகாரிய விளக்கங்களோடு கூடிய 'வாத ஆதாரமே (Reason) பிறெ:ட்டின் வாழ்க்கைத் தத்துவமாக இருந்தது. இரண்டு உலகப் போர்களின் மத்தியில் வாழ்ந்ததோடு ஹிட்லரின் போர்வெறி கொண்ட வல்லாண்மைக் கெதிராகவும் நின்ற இவர், போரினால் நியாயம் கிட்டும் என்பதில் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை. இந்த விஷயத்தில் சீ.வீ. வெஜ்வூட் (C.V.Wedgwood) என்பாரின் பின்வரும் கருத்தோடு இவர் உடன்போதலை நாம் காணலாம்: (முன்னர் நடந்த 30 ஆண்டுப் போரினை நினைவில் நிறுத்திய அப்பெண்மணி) “ மெத்தவும் சிறியதொரு நோக்கத்துக்காக, மிகப் பெரும் தொகையான மனித உயிர்களைச் செலவு செய்த பின்னர், மனித நம்பிக்கைகளை , போர்வாளின் தீர்ப்புக்கு விட்டுவிடுவதிலுள்ள, பயனற்றதன்மையை மனிதர் உணர்ந்திருக்கக் கூடும். ஆனால், அவர்கள், போரிடுவதற்கான ஒரு விஷயமாக மதம் உள்ளது என்பதை நிராகரித்துவிட்டு, போரிடுவதற்கு வேறு விடையங்களைக் கண்டு கொண்டனர்..... எந்தவொரு பிரச்சினையையும் யுத்தம் தீர்த்து வைத்ததில்லை. அதன் உடனடியான விளைவுகளும் மறைமுகமான விளைவுகளும். எதிர்மறையான வையாகவோ, பேரழிவு மிக்கனவாகவோதான் இருந்துள்ளன.... யுத்தம், யுத்தத்தை

மட்டுமே ஈனும் என்பதை, மனிதர் அன்றும் அறிந்திருக்கவில்லை, இன்றுவரை அறிந்துகொள்ளவும் இல்லை.”

றேமண்ட் வில்லியம் (Raymond Williams) என்னும் சிறந்த ஆய்வாளர், பிறெட் பற்றிக் கூறும் போது: “பழையதோர் உலகினை பிறெட் வித்தியாசமான முறையில் மதிப்பீடு செய்கிறார். நாடகத்தில் - அந்த உலகம், இப்சன், (Ibsen) ஸ்டிரின்ட்பேர்க் (Strindberg) மற்றும் செக்கோவ் (Chekkov) ஆகியோரால் நேரடியாகவே (உள்ளது உள்ளவாறே) படைக்கப்பட்டது. அவ்வுலகமானது தோல்வி, ஏமாற்றம், தனிமை என்பன நிறைந்ததாக இருந்தது; பிராண்ட்லோ (Pirandello) மற்றும் அபத்தவாதிகளால் (Absurdists) பகுத்தறிவு மயமாக்கப்பட்ட உலகமானது, ஒட்டுமொத்தமானதொரு நிலைமைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டதாகவும், அது உள்ளார்த்தமான நிலையில் அற்பமான ஒன்றாகவும், பெறுமானம் எதுவும் அற்றதாகவும் இருந்தது; இப்போ, ‘பச்சாத்தாயம்’ மற்றும் ‘ஏற்றுக்கொள்ளல்’ எனும் உணர்வுகளிலிருந்து, பிறெட்டால் சுத்தம் செய்யப்பட்டுள்ள உலகமானது, தோழமை நெருக்கத்துக்கு உட்படாத தூரத்தில் வைக்கப்பட்டதாகவும், குணங்குறை விளக்கங்கண்டு மதிப்பிடப்படுவதாகவும், காரணகாரிய நியாயம் காட்டி விளக்கப்பட்டதாகவும் உள்ளது...” நீள நினைந்திடப்பட வேண்டியதாக இக்கருத்து உள்ளது. தயை கூர்ந்து நினைத்துப்பாருங்கள்.

இறுதியாக மீண்டும் ஒருமுறை ‘மக்கள் களரி’ யின் நிறுவுநர் திரு.பராக்கிரம நிரியெல்ல, அதன் நிர்வாகிகள், நடிகநடிகையர். நாடகத்தயாரிப்பு மற்றும் ஆற்றுகை என்பவற்றோடு சம்பந்தப்பட்ட கலைஞர்கள் யாவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நாடகத்தின் தமிழ்மொழியாக்கத்தினை நூலுருவாக்கம் செய்ய ‘மக்கள் களரி’ தீர்மானித்தபோது திரு.நா.நவராஜ், இரவு பகலாக விருப்பொடு உழைத்து, எழுத்துருவினைச் சரிபார்த்தும் பிழைதிருத்தியும் தந்துதவினார். அன்னவருக்கு எனது நன்றிகள் என்றென்றும் உரியதாகுக.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்.

கனவு நனவானதொரு பயணம்

நான் 1976 தொடக்கம் பல்வேறு நாடகப்படைப்புகளை மேற்கொண்டுள்ளேன், இது கால அளவில் 40 வருடங்கள் ஆகும். நான் படைத்த நாடகங்களில் சுய படைப்புகளும் சுய படைப்புகள் அல்லாத படைப்புகளும் ஏராளமாகும். இந்நாடகங்களில் சிலதை இலங்கையில் வெவ்வேறான நான்கு இடங்களில் இளைய தலைமுறையினரின் பங்களிப்போடு செய்தேன். அநுராதபுரம், ஹம்பந்தோட்டை, பொகவந்தலாவ மற்றும் மட்டக்களப்பு போன்ற இடங்கள் என் படைப்புகளை வெற்றிகரமாக்கிய இடங்களாகும். பொகவந்தலாவ மற்றும் மட்டக்களப்பு சுவாமி விபுலானந்த அழகியற்கற்கைகள் நிறுவனம் என்பனவற்றில் தமிழ் மொழியில் நாடகங்கள் ஆக்கினேன். சிங்களம் எனக்கு பரிச்சியமான மொழியாக இருந்தாலும் மக்கள்களரி நாடகக்குழுவில் தமிழ் உறுப்பினர்கள் இருப்பதால் தமிழ்மொழியில் நாடகங்களை படைப்பது எனக்கு சிரமமான காரியமாக இருக்கவில்லை.

கொழும்பிலே தங்கியிராது தூரப்பிரதேசங்களுக்குச் சென்று குறைந்தளவு வளங்கள் இருக்கின்ற அல்லது மாறுபட்ட மரபுகளை கொண்டவர்களோடு இணைந்து நாடகப் படைப்புகளில் ஈடுபடுவது சுவாரஸ்சியம் ஆகும். எமது அனுபவங்களையும் கற்ற வித்தைகளையும் அவர்களுக்கு போதிக்க கூடியதாய் இருப்பதாலும், அவர்களுக்கே உரித்தான மரபுகளையும் பாணிகளையும் சமூக நிலைகள் பற்றியும் அறிந்துகொள்வதற்கு எம்மால் முடிவதும் ஒரு அற்புதமான கலாசார ஊடாட்டத்திற்கு வழிசமைப்பதாக அமைகின்றது.

இளையவர்களை ஒன்று திரட்டி நாடகம் தயாரிப்பதற்காக நாம் தெரிவுசெய்த ஐந்தாவது இடம் யாழ்ப்பாணமாகும். இந்த எண்ணம் எனக்கு முதன்முதலில் வந்தது 2008 ஆம் ஆண்டு சண்முகலிங்கம் அவர்களின் நாடகப்பிரதிகள் முன்றினை சோ.பத்மநாதன் அவர்கள் (Shanmugalingam Three Plays) என்ற பெயரில் வெளியிடும் போது

அவ்வெளியீட்டு விழாவுக்கு நான் கொழும்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் சென்றபோதுதான். அந்நாடகங்கள் மூன்றில் Land of our parents என்று ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்த “எந்தையும் தாயும்” என்ற நாடகத்தினை நான் சிங்கள மொழிக்கு மொழிமாற்றி “ஹிரு நெகெனத்துரு” என்ற பெயரில் மக்கள்களரி உறுப்பினர்களை கொண்டு 2009 ஆண்டு போர் உச்சகட்டத்தில் இருந்தபோது தயாரித்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட பார்வையாளர்களுக்காக கொழும்பு நாமல் மாலனி புஞ்சி தியேட்டரில் அரங்கேற்றினேன். மா.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் பர்டோல்ட் பிறெச்டின் “கோக்கேசியன் சோக் சர்கள்” போன்ற பல்வேறு மேலைத்தேய நாடகவியலாளர்களின் நாடகங்களை தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்து நாடகக்கலை பயிலும் மாணவர்கள் பயன்பெறும் வகையில் அவற்றை அவர் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகத்தில் கையெழுத்துபிரதியாக வைத்திருக்கிறார் என்பதனை நான் 2010 ஆண்டு மக்கள்களரி யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தபோது அறிந்துகொண்டேன். அச்சந்தர்ப்பத்திலேயே இந்நாடகத்தை தயாரிப்பதாக அவருடன் கலந்துரையாடி சம்மதத்தை பெற்றுக்கொண்டேன். அதற்கான முன் ஆயத்தமாக பிரதியினை கணனிமயபடுத்திகொண்டாலும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து அந்நாடகத்தை தயாரிப்பதற்கான பணத்தினை பெற்றுக்கொள்ள மிகவும் சிரமமாகவிருந்தது. அதன் பின் ஆறு ஆண்டுகள் கடந்து அக்களவினை நனவாக்கிக்கொள்ளும் பேறு கிடைத்தது யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் கலை, கலாசாரத்திற்கான சர்வதேச நிதியத்தின் (International Fund for the Promotion of Culture of UNESCO) தாட்சணியத்தினால் ஆகும்.

பிறெச்டின் “கோக்கேசியன் சோக் சர்கள்” நாடகத்தினை 1967 ஆம் ஆண்டு “ஹூணுவட்டய கதாவ” என்ற பெயரில் மூத்த நாடகவியலாளரான ஹென்றி ஐயசேன அவர்கள் சிங்களத்தில் தயாரித்திருந்தார். சுமார் 50 வருடகாலமாக இந்நாடகம் இலங்கையின் தென்பகுதியில் அரங்கேறி வருகிறது. இதே நாடகத்தினை “ஹூணுவட்டய” என்ற பெயரில் மக்கள்களரி நாடக குழுவால் 2014 ஆம் ஆண்டு

தயாரிக்கப்பட்டது, இந்நாடகம் அவ்வாண்டில் நடைபெற்ற அரசு நாடகவிழாவில் சிறந்த நாடகம் உட்பட பல விருதுகளை வென்றெடுத்தது.

கீழைத்தேய, மேலைத்தேய நாடகங்களில் நன்கு பரிச்சியம் பெற்ற இலங்கையின் சிரேஷ்ட நாடகவியலாளரான குழந்தை.மா.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில் உருவான நாடகத்தை இயக்கக்கிடைத்தது நான் பெற்ற பேறு என்றே கருதுகிறேன். “வெண்கட்டி வட்டம்” என்று அவரால் பெயரிடப்பட்ட இந்நாடகப்பிரதியினை இராசையா லோகாநந்தனோடு ஆய்வு செய்கையில் நான் ஒன்றை விளங்கிகொண்டேன், பிறெசுடின் அரசியல் நோக்கு, காவிய பாங்கு (Epic Theatre Methodology), மறைபொருள், நேர்மை மற்றும் பயமின்றி வெளிப்படுத்தும் பாங்கு என்பனவற்றை பாதுகாத்து கொண்டு காத்திரமான ஒரு பிரதியினை வழங்கியிருக்கிறார் என்று. அம்மாதிரியான ஒரு பிரதியினை தயாரிப்பதென்பது சவால் நிறைந்த விடையமாகும். இந்நாடக தயாரிப்பின் போது யாழ்ப்பாணத்தவர்களுக்கே உரித்தான பாடல்கள் மற்றும் நடனங்கள் என்பனவற்றை அதன் எல்லை கடக்காமல் நாடகத்துக்கு தேவையான விதத்தில் நாம் பயன்படுத்தி கொண்டோம். அப்படியான ஒரு வரையறையை வகுத்து கொண்டமைக்கான காரணம் இப்பிரதி ஊடாக பிறெசுட் வெளிப்படுத்த எத்தனிக்கும் முறை, கதைக்கரு மற்றும் பார்ப்பவர்க்கு தொற்ற வைக்க வேண்டிய நாடகத்தின் உட்கருத்து என்பனவற்றை தக்க வைத்து கொள்வதற்காவே ஆகும். இது போன்ற நாடகங்களை உருவாக்கும் போது மிதமிஞ்சிய மரபுகலைகளை கையாள்வதென்பது அந்நாடகத்தின் உயிரோட்டத்தை சீர்குலைத்து நேர்த்தியற்ற படைப்பொன்றை அளிப்பதற்கான வழியாக அமையும்.

“வெண்கட்டி வட்டம்” நாடக தயாரிப்புக்காகவும் ஏனைய ஒழுங்கமைப்புகளுக்காகவும் இரண்டு மாதங்கள் எனக்கும் மக்கள்களரி நாடககுழுவுக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருக்க வேண்டியிருந்தது. யாழ்ப்பாண நகரை அண்மித்து கொழும்புத்துறை என்ற இடத்தில் இரண்டு மாடி

வீட்டினை வாடகைக்கு எடுத்து தங்குமிடமாகவும் நாடகப் பயிற்சி பெறும் இடமாகவும் பயன்படுத்தி கொண்டோம். இதன்போது யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்கின்ற பல நாடகக்கலைஞர்களின் பங்களிப்பு எமக்கு கிடைத்தது பெறும் பாக்கியமே. இந்நாடகத்திற்கான கலைஞர்களை தேர்வுசெய்வதில் அதற்கான ஏற்பாடுகளை முன்வந்து செய்துகொடுத்த கே.சத்தியசீலன் அவர்களுக்கும் அவர்களின் குழுவுக்கும் எனது நன்றிகள். நாடகம் தயாரிப்பு என்பது ஒரு கூட்டுச்செயற்பாடாகும்.

நாடக பயிற்சிகள் நடைபெற்ற காலப்பகுதியில் குழுவின் அனைத்து உறுப்பினர்களும் தமது பொறுப்புணர்ந்து தமது கடைமைகளை சரிவரச் செய்தனர். அவர்கள் எல்லோருக்கும் எனது அன்பினை இக்கணத்தில் வெளிப்படுத்தி கொள்கிறேன். இந்நாடகத்தயாரிப்புக்காக தனது நாடக எழுத்துருவை தந்துதவிய, அவ்வப்போது நாடகப்பயிற்சிகளில் கலந்து கொண்டு எம்மை பலபடுத்திய குழந்தை.மா.சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கு எனது பக்திநிறைந்த நன்றியினை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்நாடகத் தயாரிப்பில் என்னோடு இணைந்து பணியாற்றிய நண்பர் கே.ரதிதரன் அவர்களுக்கு நான் என்றும் நன்றிகடன் பட்டிருக்கிறேன். மிக குறுகிய காலத்தில் “வெண்கட்டி வட்டம்” என்ற எழுத்துருவை புத்தகமாக வெளியீடுவதற்கு அதனை அச்சிட்டு தந்த நாடகவியலாளர் எம்.சபீர் அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள்.

பராக்கிரம நிரியெல்ல
janakaraliya@gmail.com

கோக்கேசிய வெண்கட்டி வட்டம்

பாத்திரங்கள்

வலப்புறத்துக் கிழவன்

வலப்புறத்துக் குடியானவப்பெண்

இளங்குடியானவன்

மிக இளந்தொழிலாளி ஒருவன்

இடப்புறத்துக் கிழவன்

இடப்புறத்துக் குடியானவப் பெண்

விவசாய வல்லுநர் கட்டோ

உழவு இயந்திரம் செலுத்தும் பெண்

இடதுபுறக் காயப்பட்ட போர் வீரன்

தலைநகரிலிருந்து வந்த பேராளர்

பாடகன்

ஜோர்ஜி அபஷ்விலி - ஆளுநர்

நட்டெல்லா - ஆளுநரின் மனைவி

மைக்கெல் - அவர்களது மகன்

ஷல்வா - துணைத் தளபதி ஒருவர்

ஆர்சென் கஸ்பெக்கி - கொழுத்த இளவரசன்

பிசெர்கன் கஸ்பெக்கி - மருமகன்

தலை நகரிலிருந்து வரும் செய்தியாளன்

நிக்கோ மிக்கேடஸ் மற்றும் மிக்கா லொலாடஸ் - வைத்தியர்கள்

சைமன் ஷஷாவா - ஒரு போர்வீரன்

குறாஷா வஷ்னேடஸ் - ஒரு அடுக்களைப் பணிப்பெண்

பாலோடு உள்ள முதிய குடியானவர்

படைச்சிற்றலுவலரும் படை வீரரும்

குடியானவனும் அவனது மனைவியும்

லவ்றென்டி வஷ்னேட்ஸ் - குறுஷாவின் சகோதரன்

அனிகோ - குறுஷாவின் சகோதரனின் மனைவி

குடியானவப் பெண் - சிறிது காலம் குறுாசாவின் மாமி

ஜூசப் - அவளது மகன்

குருவானவர்

அஸ்டக் - கிராமப் பதிவாளர்

ஷவ்வா - ஒரு பொலிஸ்காரர்

பெருங்கோமகன்

வைத்தியர்

அங்கவீனன்

நொண்டி

பயமுறுத்திப்பணம் பறிப்பவன்

லுடொவிக்கா

சத்திர உரிமையாளர் - அவளது மாமன்

லாயப் பையன்

வறிய முதிய குடியானவப்பெண்

இராக்லி - அவளது மருமகன், ஒரு கொள்ளைக்காரன்

மூன்று செல்வந்த விவசாயிகள்

இல்லோ ஷப்பொலேட்ஸ் - முதலாவது நியாவாதி

சன்ட்றோ ஒபலேட்ஸ் - இரண்டாவது நியாவாதி

முதிய தம்பதியர்

இவர்களுடன்:- போர்வீரர்கள், வேலையாட்கள், உழவோர்,

பிச்சைக்காரர், இசைஞர், வியாபாரிகள், பிரபுக்கள்,

கட்டடவியலாளர்கள்.

களம் பற்றிய குறிப்பு

அசர்பைஜானின் நகரொன்றான நுக்கா (அல்லது நுகஹா) வை மையமாகக் கொண்டதாக நாடகத்தின் செயலியக்கம் உள்ளது. இருப்பினும், பாயிரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “தலைநகரம்” ட்டிவ்லிசே (ஜோர்ஜியாவின் தலைநகர்)அன்றி, (அசர்பைஜானின் தலைநகர்) அல்ல. பின்னர் அஸ்டக் ‘தலைநகர்’என்னும் போது அவன் நுக்காவையே குறிக்கிறான், ஜோர்ஜியாவின் தலைநகராக நுக்கா இருந்ததாக நான் நம்பவில்லை... அதன் அமெரிக்கத் தொடர்புகள் காரணமாக, இந்த ஆங்கில வடிவத்தில் ‘ஜோர்ஜியா’ என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்படவில்லை; பதிலாக, அதன் மாற்றுப் பெயரான குறுசினியா (அல்லது குறுஷியா) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பழைய சீனக்கதையை கோக்கேசியாவுக்கு மாற்றியமைக்கான காரணம் நெருக்கமாக உள்ளது. ஜோர்ஜியாவை சேர்ந்த ஜோசப் ஸ்டாலின் சோவியத் தலைவனாக இருந்த போது இந்த நாடகம் எழுதப்பட்டது. பாயிரத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட மாயகோவஸ்கியும் ஜோர்ஜியாவை சேர்ந்தவர். ஜோசப் ஸ்டாலினுக்குப் பிடித்த கவிஞர் இவர். ஐரோப்பாவும் ஆசியாவும் சந்திக்கும் இடமாகவும், ஒப்புமை இல்லாத வகையில் மான்மியத்திலும் வரலாற்றிலும் செழிப்பாக உள்ளதாகவும் இருக்கும் இவ்விடத்தில் கதையை நடிப்பதில் விஷயமிருக்கிறது. இங்கு புரொமீதியஸ் கற்பாறையில் பிணைக்கப்பட்டார். இங்கு ஜேசன் பொற்கம்பளிக் கற்றையை கண்டான். இங்கு நோவாவின் கப்பல் நிலத்தைத் தொட்டது. இங்கு ஜென்ஜிஸ்கானதும் ட்டமர்லேனிதும் படைகள் பேரழிவை ஏற்படுத்தின.

எரிக்கபென்ட்லி

கிபி- 1300 அளவில் பெயரறியப்படாத ஒருவரால் எழுதப்பட்ட சீன 'வெண்கட்டி வட்டம்' என்ற நாடகத்தில் இருந்து.

நீதிபதி: அலுவலர், ஒரு வெண்கட்டி எடுத்து வாரும். நீதிபதி ஆசனத்துக்கு முன் ஒரு வட்டம் வரையும், அதன் மையத்தில் இளம் பிள்ளையை நிறுத்தும். பின்னர் இரண்டு பெண்களையும் வட்டத்தின் இரு கரைகளிலும் எதிரெதிரே நிற்குமாறு கட்டளையிடும். உண்மையான தாய் பிள்ளையைப் பற்றும் போது அவனுக்கு வட்டத்துக்கு வெளியே வருவது சுலபமாக இருக்கும். ஆனால் பாசாங்கு செய்யும் தாயால் அவனை வெளியே எடுக்க முடியாது.

(அலுவலர் வெண்கட்டியால் வட்டமொன்றை வரைந்து விட்டு அதன் மையத்தில் நிற்குமாறு பிள்ளையிடம் சைகை காட்டுகிறார். திருமதி.மா, பிள்ளையின் கையைப் பற்றி, அவனை வட்டத்துக்கு வெளியே எடுத்து விடுகிறாள். ஹெய்ட்டாங் அவளோடு போட்டியிடத் தவறுகிறாள்)

நீதிபதி: ஹெய்ட்டாங், பிள்ளையை வட்டத்துக்கு வெளியே இழுத்தெடுக்க முன்வராத படியால், இவள் பிள்ளையின் தாயல்ல என்பது காணக்கூடியதாக உள்ளது.

ஹெய்ட்டாங்: கௌரவமான ஐயா, கோபத்தை தணிக்கும் படி உங்களைக் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன். அவனது கையைக் கழட்டாமலோ அவனது குழந்தைச் சதையை உரசிக்காயப்படுத்தாமலோ என் மகனை நான் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதென்றால், அவனை வட்டத்துக்கு வெளியே எடுப்பதற்கான சிறு முயற்சியை

மேற்கொள்வதை விட, அடிவேண்டி
அழிவேன்.

நீதிபதி:

பண்டைக் காலத்து ஞானி ஒருவர்
ஒருமுறை, 'தான் உண்மையில் எதுவாக
இருக்கின்றானோ அதை எந்த
மனிதனால்தான் மறைக்க முடியும்?' என்று
சொன்னார். வெண்கட்டி வட்டத்தின்
வல்லமையைப் பாருங்கள்! சொத்தை
அபகரிப்பதற்காகத் திருமதி.மா, தனக்குச்
சொந்தமில்லாத ஒரு சிறு பிள்ளையை
வளர்த்திருக்கிறாள். ஆனால் வெண்கட்டி
வட்டம் மேன்மையான முறையில்
உண்மையையும் பொய்மையையும் வெளிக்
கொணர்ந்திருக்கிறது. திருமதி மாவிடம்
பண்பான வெளித்தோற்றமிருக்கிறது. ஆனால்
அவளுடைய இருதயம் சீரழிந்து
போயிருக்கிறது. கடைசியாக உண்மையான
தாய் ஹெய்ட்டாங் அடையாளங்
காணப்பட்டிருக்கிறாள்.

முற்சொல்

(கோடை - 1945)

யுத்தத்தால் சிதைவுண்ட கோக்கேசிய
கிராமமொன்றின் அழிவுகளின் மத்தியில்,
இரண்டு கொல்கொஸ் (KOLKHOZ)
கிராமங்களின் உறுப்பினர்கள் -
பெரும்பாலும் பெண்களும் வயது வந்த
ஆண்களும் - வட்டமாக அமர்ந்திருந்து
புகைத்த வண்ணமும் "வைன்"
பருகியவாறும் இருக்கின்றனர். அவர்களோடு,
தலைநகர் ட்டைவிஸ் இல் இருந்துவந்த,
அரசு புனரமைப்பு ஆணைக்குமுவின்
பேராளரொரு வரும் இருக்கிறார்.-

இடதுபுறக்
குடியானவப்
பெண்:

(கையினால் சுட்டிக்காட்டிய படி)
அங்கையிருக்கிற அந்த மலையள்ளை
நாங்கள், மூண்டு
'நாசிதாங்கிகளை' நிறுத்தினம்; ஆனாலும்
அப்பிள் பழத்தோட்டம், அதுக்கு முன்னமே
அழிக்கப்பட்டு விட்டது.

வலதுபுறக்
கிழவன்:

எங்கடை வடிவான பண்ணை, அழிஞ்சிது

உழவு இயந்திரம்
செலுத்தும் பெண்:

நான்தான் யுத்த டாங்கிகளுக்கு நெருப்பை
வச்சன், தோழர்.

பேராளர்:

(இடையமைதி)
நான் அறிக்கையை வாசிக்கிறன். 'றோசா
லக்செம்பேர்க்' என்ற ஆடு வளர்க்கிற
கொல்கொஹாசைச் சேர்ந்த பேராளர்கள்
நுக்காவில் இருந்தார்கள்.

ஹிட்லரின் படைகள் நெருங்கி வந்த போது, அதிகாரிகளின் கட்டளைக்கமைய இந்தக் கொல்கொஹோஸ் தனது மந்தைகளை மேலும் கிழக்கு நோக்கி நகர்த்தியது. இப்போ அவர்கள் திரும்பி வரத்திட்டமிடுகிறார்கள். அவர்களது பேராளர்கள் கிராமம், நிலம் இரண்டையும் பார்வையிட்டு அதிக அளவிலான அழிவைக் கண்டு கொண்டார்கள். (வலது புறமுள்ள பேராளர் தலை அசைக்கிறார்) அருகில் உள்ள, பழப்பயிரிடும் கொல்கொஹோஸான (இடது புறம்) “ கலின்ஸ்க்” என்பது, முன்னர் றோசா லக்ஸெம்பேர்க் கொல்கொஹோஸின் மேய்ச்சல் நிலமாக இருந்ததைப், பழத்தோட்டமாகவும், திராட்சைத் தோட்டமாகவும் பயன் படுத்த விரும்புகிறது. புல் நன்றாக வளராத ஒரு பள்ளத்தாக்காகவே அது உள்ளது. இரண்டு கொல்கொஹோஸ் கிராமங்களும் தங்களுக்குள்ளை தீர்மானிச்சுக் கொள்ளலாம், ‘றோசா லக்ஸெம்பேர்க்’ கொல்கொஹோஸ் இங்கை திரும்பிவாறதோ இல்லையோ எண்டதை, நுக்காவிலை புனரமைப்பு ஆனைக்குமுவின்றை ஒரு பேராளன் என்ற முறையிலை, நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வலதுபுறக்
கிழவன்:

இதைப் பற்றிக் கதைக்கிறதுக்கு உள்ள நேரக்கட்டுப்பாடு பற்றி நான் முதல்லை என்றை எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க விரும்பிறன், றோசாலக்ஸெம்பேர்க் கொல்கொஹோஸைச் சேர்ந்த நாங்கள் இங்கை வர மூண்டு பகலும் மூண்டு இரவும் எடுத்திது. இப்ப பேசிற நேரம் அரைநாளாக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கு

இடதுபுறக் காயப்பட்ட

போர்வீரன்: தோழர் முந்தி இருந்தளவு கிராமங்கள் இப்ப
எங்களிடடை இல்லை. எங்களிடடை
முந்தினது போல ஆக்களூமில்லை.
எங்களிடடை அவ்வளவு நேரமுமில்லை.

உழவு இயந்திரம்

செலுத்தும்

பெண்: எல்லாச் சந்தோசங்களும் குறைக்கப்பட
வேண்டியிருக்கு. பொயிலை, வைன்
எல்லாம் குறைக்கப்பட்டிருக்கு. கலந்து
பேசறதும் குறைக்கப்பட வேணும்.

வலதுபுறக் கிழவன்:

(நெடுமுச்செறிந்து) பாசிஸ்டுகள் நாசமாப்
போக! நான் விஷயத்துக்கு வாறன்;
எங்களுக்கு, ஏன் எங்கடை பள்ளத்தாக்குத்
திரும்ப வேணும் எண்டதை
விளங்கப்படுத்துறன். கனக்கக் காரணங்கள்
இருக்கு, ஆனால் நான் ஆக எளிமையான
ஒண்டோடை தொடங்கிறன். மக்கினா
அபகிட்ஸ், ஆட்டு வெண்ணைப் பொதியை
அவிழ். (வலதில் உள்ள குடியானவப்
பெண்ணொருத்தி துணியில் சுத்தப்பட்டுள்ள
ஒரு மிகப் பெரிய வெண்ணைக்கட்டியை ஒரு
கூடையிலிருந்து எடுக்கிறாள். கரகோசமும்
சிரிப்பும்) சாப்பிடுங்கோ, தோழர்களே,
தொடங்குங்கோ!

இடதுபுறக் கிழவன்: (ஐயுறவோடு) இது எங்களை
வளைக்கிறதுக்கான ஒரு வழியோ?

வலதுபுறக்கிழவன்: (சிரிப்பின் மத்தியில்)

அதென்னெண்டு, உம்மை வளைக்கிறதா
இருக்கும், சுராப் (SURAP)
பள்ளத்தாக்குக்கள்ளா? நீ,
வெண்ணைக்கட்டியையும் பள்ளத்தாக்கையும்
எடுத்துப் போடுவா(ய்) எண்டது

எல்லாருக்குந் தெரியும். (சிரிப்பும்)
உன்னட்டைஒரு நேர்மையான
மறுமொழியைத் தான் நான் எதிர்பார்க்கிறன்.
வெண்ணைக்கட்டி உனக்கு பிடிச்சிருக்கோ?

இடது கிழவன் “ஓம்”எண்டதுதான் மறுமொழி.

வலது கிழவன்: உண்மையா. (கடுமையாக)
வெண்ணைக்கட்டியைப் பற்றி உனக்கு
ஒண்டுந் தெரியா எண்டது எனக்கு
தெரிஞ்சிருக்க வேணும்.

இடது கிழவன்: ஏன் தெரியா? எனக்கது பிடிச்சிருக்
கெண்டுநான் சொல்லேக்கையுமோ?

வலது கிழவன்: ஏனெண்டால், உனக்கது பிடிச்சிருக்கேலா.
ஏனெண்டால்,முந்தின காலத்திலை இருந்தது
போல அது இப்ப இல்ல. ஏன் அப்பிடி
இல்லை? ஏனெண்டால், எங்கடை
ஆடுகளுக்கு முந்தின புல்லுப் பிடிச்சிருந்தது
போல இந்தப் புதுப் புல்லுப் பிடிக்க
இல்லை. புல்லுப்புல்லா இல்லாததாலை
வெண்ணைக்கட்டி வெண்ணைக்கட்டியா
இல்லை; அது தான் விஷயம். தயவு

செய்து இதைஉங்கடை அறிக்கையிலை
குறிச்சுக் கொள்ளுங்கோ.

இடது கிழவன்: ஆனால், உங்கடை வெண்ணைக்கட்டி
அற்புதமா இருக்கு.

வலது கிழவன்: அது அற்புதமா இல்லை. அது சும்மா
பறுவா இல்லாமல் இருக்கு. புது மேச்சல்
நிலம் நல்லா இல்லை. இளசுகள்
என்னத்தைச் சொன்னாலென்ன. ஒருத்தர்
அங்கை சீவிக்கேலா,காலமையிலை
காலமைக்குரிய மணங்கூட அங்கை
இல்லை. (பலர் சிரிக்கிறார்கள்)

பேராளர்: அவேன்றை சிரிப்பை பறுவா(ய்) பண்ணாதையுங்கோ: அவைக்கு உங்களை விளங்குது, தோழர்களே, ஒருத்தர் ஏன் தன்றை தேசத்தை விரும்பிறார்? ஏனெண்டால், அங்கை றொட்டி நல்ல உரிசை, காத்து நல்லவாசம், குரல்கள் பலமா ஒலிக்கும், ஆகாயம் உயரமா இருக்கும், நிலம் நடக்கச் சுகமா இருக்கும், அப்பிடி இல்லையே?

வலது கிழவன்: காலமில்லாக் காலம் முதல் இந்தப் பள்ளத்தாக்கு எங்களுக்குச் சொந்தமா இருந்தது.

இடது போர் வீரன்: காலமில்லாக் காலம்? எண்டதின்றை அர்த்தமென்ன? காலமில்லாக் காலம் முதல் எதுகும் எனவக்கும் சொந்தமா இருக்கிறதில்லை. நீங்கள் சின்னா இருக்கேக்கை நீங்கள் உங்களுக்கே சொந்தமா இருக்க இல்லை. நீங்கள் கஸ்பெக்கி ராசாக்களுக்கு. சொந்தமா இருந்தீங்கள்.

வலது கிழவன்: நீ பிறந்த விட்டுக்குப் பக்கத்திலை எப்பிடிப்பட்ட மரங்கள் இருந்துதெண்டது ஒரு வித்தியாசமான விஷயமாய் இல்லையோ? அல்லது எப்பிடிப்பட்ட அயலவை இருக்கிறதெண்டது? அதிலை ஒரு வித்தியாசமும் மில்லையே? உங்களை அயலவையா வச்சிருக்கிறதுக்காக நாங்கள் திரும்பி வரவிரும்பிறம், பள்ளத்தாக்குக்கள்ளரே! இப்ப நீங்களெல்லாரும் இன்னுமொருக்காச் சிரிக்கலாம்.

இடது கிழவன்: (சிரித்தபடி) அப்பிட்யெண்டா, உங்கடை அயலவர், எங்கடை விவசாய நிபுணர்

கட்டோ வச்டங் (KATO WACHTANG)
பள்ளத்தாக்கைப் பற்றி என்ன சொல்றார்
எண்டதை நீங்கள் கேட்டால் என்ன?

வலதுபுறக் குடியானவப்

பெண்: எங்கடை பள்ளத்தாக்கைப்பற்றி நாங்கள்
சொல்ல வேண்டிய எல்லாத்தையும் நாங்கள்
இன்னும் சொல்ல இல்லை. எந்த
வகையிலுமில்லை. எல்லா வீடுகளும்
அழிஞ்சில்லை. மாட்டுப் பண்ணையைப்
பொறுத்த வரையிலை, கடைசி,
அத்திவாரமெண்டாலும் இன்னுமிருக்கு.

பேராளர்: நீங்கள் இடைக்கிடை அரசாங்க உதவியைக்
கேக்கலாம் எண்டது உங்களுக்குத்
தெரியும். இங்கை என்றை சட்டைப்
பையுக்குள்ளை சில் அபிப்பிராயங்கள்
இருக்கு.

வலது குடியானவப்

பெண்: நிபுணர்த் தோழரே, இஞ்ச நாங்கள்
சண்டைபோட வரேல்லை. நான் உங்கடை
தொப்பியை எடுத்துக் கொண்டு,
வேறொண்டை உங்களிட்டைத்
தந்திட்டு, 'இது திறம்' என்று சொல்லேலா.
மற்றத் தொப்பி நல்லதா இருக்கலாம்,
ஆனால் உங்களுக்கு உங்கடை தான்
விருப்பமா இருக்கும்.

உழவு இயந்திரம்

செலுத்தும்

பெண்: ஒரு காணித்துண்டை தொப்பி என்று
சொல்லேலா, எங்கடை ஊர்லை அப்பிடிச்
சொலறதில்லைத் தோழர்.

பேராளர்: கோவியாதையும். பயனுள்ள எதையாவது
உற்பத்தி செய்யிறதுக்குதவிற ஒரு
கருவியாகத்தான் நாங்கள் நிலத்தைப்

பாக்கவேணுமெண்டது உண்மை. ஆனால் குறித்த ஒரு நிலத்திலை விருப்பத்தை வளர்த்துக் கொள்ளதை நாங்கள் ஏற்கவேணுமெண்டதும் உண்மை, என்னைப் பொறுத்த வரையிலை நீங்கள் (இடது புறமிருப்பவரிடம்) பள்ளத்தாக்கிலை என்ன செய்ய போறீங்களெண்டதை நான் அறிய விரும்பிறன்.

ஏனையோர்: ஓம், கட்டோ கதைக்கட்டும்

பேராளர்: விவசாயத்துறைத் தோழரே!

கட்டோ: (எழுந்து:அவன் இராணுவ சீருடையில் உள்ளான்)
 தோழர்களே? போன குளிக்காலத்தின் போது, நாங்கள் சகபாடிகளெண்டவகையிலை இந்த மலையள்ளை சண்டை பிடிக்கேக்கை, ஜேர்மன் காரரைத் துரத்திப் போட்ட மெண்டால், எங்கடை பழச் செய்கையை முந்தினதை விட எப்பிடி பத்து மடங்கு கூடுதலாக உற்பத்தி செய்யலாம் எண்டு பேசிக்கொண்டனாங்கள். ஒரு நீர்பாசனத் திட்டத்துக்கான திட்டமொண்டை நான் தயாரிச்சுப் போட்டன். எங்கடை மலை ஏரியிலை ஒரு தடை அணையைப் போடுறதன் மூலம் 300 ஹெக்டயர் தரிசு நிலத்துக்குத் தண்ணி பாய்ச்சலாம். எங்கடை கொல்க்ஹொஸ் கனக்கப் பழங்களை உற்பத்தி செய்யிறது மட்டுமல்லாமல்திராட்சைத் தோட்டமும் வைக்கலாம். எப்பிடியிருந்தாலும் இந்தப் பிரச்சினைக்குரிய 'ஹோசால்க்செம்பேர்க்' கொல்க்ஹொஸ்சின்டை பள்ளத்தாக்கையும் சேர்த்துக் கொண்டால் தான் திட்டம் பயன் தரும். இந்தா இருக்கு மதிப்பீடுகள். (அவன்

பேராளரிடம் ஒரு ஆவணப்பையைக்
கையளிக்கிறான்)

வலது கிழவன்: எங்கடை கொல்க்ஹோஸ் ஒரு புதிய
குதிரை வளர்ப்பு பண்ணையும் தொடங்கத்
திட்டமிட்டிருக்க கெண்டதையும்
அறிக்கையிலை சேர்த்துக் கொள்ளுங்கோ.

உழவு இயந்திரம்

செலுத்தும்

பெண்: தோழர்களே, நாங்கள் மலையள்ளை
பதுங்கி இருக்க வேண்டியிருந்த
நாட்கள்ளைதான்
இந்தத்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது.
எங்களிடடை இருந்த ஆறு றையிள்களுக்கும்
அடிக்கடி சன்னங்கள் இல்லாமலிருந்திது.
ஒரு பென்சிலைக்கண்டுபிடிக்கிறதே கஷ்டமா
இருந்திது. (ஒரு பக்கத்திலிருந்தும்
கரகோஷம்)

வலது கிழவன்: “கலின்ஸ்க்” (GALINSK) கொல்க்ஹோஸ்சைச்
சேர்ந்த தோழர்களுக்கும், எங்கடை
தேசத்தைப் பாதுகாத்த எல்லாருக்கும்
எங்கட நன்றி. (அவர்கள் கைகுலுக்கித்
தழுவிக்கொள்கிறார்கள்)

இடதுபுறக் குடியானவப்

பெண்: இதைச் செய்த போது, எங்கடை போர்
வீரர்- உங்கடை ஆக்களும் எங்கடை
ஆக்களும் தான்- இன்னும் உற்பத்தி கூடின,
ஒரு தாய் நிலத்துக்குத் திரும்பி வரவேணும்
எண்டது தான் எங்கடை நினைப்பா
இருந்தது.

பெண்: கவிஞர் மாயகோவஸ்கி சொன்னது போல. 'சோவியத் மக்களின் தாய்நிலம் நியாயத்தின் தாய் நிலமாகவும் இருக்கும்!' (கிழவனைத் தவிர்ந்த பேராளர்கள்எழுந்து நின்று, விவசாய விற்பன்னரின் வரைவுகளை, குறித்தபோராளரோடு சேர்ந்து ஆய்வு செய்யத் தொடங்குகிறார்கள். 'ஏன்நீர்விழ்ச்சியின்ரை குத்துயரம் 22மீட்டராக இருக்கு?''இந்தக் கற்பாறையைத் தகர்க்க வேணும்', 'உண்மையிலை சீமெந்தும் டைனமைற்றும் தான் இதுக்குத் தேவை'. 'தண்ணியை இஞ்சவர நிர்ப்பந்திக்கினம்', 'அது புத்திசாலித்தனமான அலுவல்'! போன்ற வியப்புக் குறிப்புகள்)

வலதிலுள்ள ஒரு

மிகவும் இளம்

தொழிலாளி: (வலது கிழவனுக்கு) மலையாளுக்கிடையிலை இருக்கிற எல்லா வயல்களுக்கும் அவை தண்ணி பாச்சப் போகினம், அதைப் பாருங்கோ, அலெகோ! (ALEKO)

வலது கிழவன்: நான் பாக்க மாட்டன். திட்டம் நல்லதா இருக்கு மெண்டது எனக்குத் தெரியும். எனக்கொருத்தரும் பிஸ்டலை நீட்டலா!

பேராளர்: அவை ஒரு பென்சீலை மட்டுந்தானே நீட்ட விரும்புகினம்! (சிரிப்பு)

வலது கிழவன் (உற்சாகமற்ற நிலையில் எழுந்து, வரைவுகளைப் பார்க்க நடக்கிறார்) இந்தப் பள்ளத்தாக்குக் கள்ளருக்கு நல்லாத் தெரியும், இந்த ஊர்லை உள்ள நாங்கள் யந்திரங்களையும் திட்டங்களையும் கண்டு வாயைப் பிளப்பமெண்டு.

வலதுபுறக் குடியானவப்

பெண்: அலெகோ பெரெஷ்விலி,
புதுத்திட்டங்களெண்டால் உங்களுக்கு ஒரு
பலவீனம், அது எல்லாருக்கும் தெரிஞ்சது
தானே.

பேராளர்: என்றை அறிக்கதை பற்றி என்ன
சொல்றீங்கள்? நீங்கள் உங்கடை
கொல்க்ஹொஸ்சுக்குத் திரும்பிப் போனப்
பிறகு, உங்கடை பழைய பள்ளத்தாக்கை,
இந்தத் திட்டத்தின்றை நன்மைக்காகக்
கைவிடுகிறதை எல்லாரும் ஆதரிப்பீங்கள்
எண்டு எழுதட்டோ?

வலதுபுறக் குடியானவப்

பெண்: நான் ஆதரிப்பேன். நீங்கள் என்ன
சொல்றீங்கள், அலெகோ?

வலது கிழவன்: (வரைவுகளை குனிந்து பார்த்தப் படி)
நாங்கள் எங்களோடை கொண்டு
போறதுக்கு நீங்கள் இதின்றை பிரதியளைத்
தரவேணுமெண்டு நான் சொல்றன்.

வலதுபுறக் குடியானவப்

பெண்: அப்ப நாங்கள் இருந்து சாப்பிடலாம். அவர்
படங்களை வச்சிருந்து, அதைப்பற்றிக்
கதைக்க ஆயத்த மெண்டால், விஷயம்
முடிஞ்ச மாதிரித்தான். எனக்கவரைத்
தெரியும். எங்கள்ளை மிச்சாக்களும்
அப்பிடித்தான். (பேராளர்கள் சிரித்தபடி
மீண்டும் தழுவிக் கொள்கின்றனர்)

இடது கிழவன்: றோசா லக்சம் பேர்க் கொல்க்ஹொஸ்
நீடுழிவாழ்க, குதிரை வளர்க்கிற உங்கடை
திட்டமும் நல்லபடியாக நடக்கட்டும்!

இடதுபுறக் குடியானவப்

பெண்: ரோசா லக்ஷம்பேர்கிலை இருந்து
பேராளர்களும் நிபுணரும் வந்ததைக் கனம்
பண்ணிறதுக்கான திட்டமாக, நாங்கள்
எல்லாரும் பாடகர் ஆர்காடி ஹெயிட்சின்ரை
(ARKADI TSCHIEDSE) ஒரு நிகழ்சியைக்
கேட்பம். (கரகோஷம், பாடகரை அழைத்து
வர உழுவியந்திரப் பெண் வெளியே
போயுள்ளாள்)

வலதுபுறக் குடியானவப்

பெண்: தோழர்களே, உங்கடை நிகழ்ச்சி நல்லதா
இருக்கட்டும், அதுக்காக எங்களுக்கு ஒரு
பள்ளத்தாக்கு செலவாகப் போகுது.

இடதுபுறக் குடியானவப்

பெண்: எங்கடை கலந்துரையாடல் பற்றி ஆர்காடி
ஹெயிட்சுக்குத் தெரியும். இந்தப்
பிரச்சினையோடை தொடர்புபடுகிற
ஒன்டைத்தான் அவர் செய்யப் போறார்.

கட்டோ: நாங்கள் மூண்டுமுறை ட்டைபிளிசுக்குத்
தந்தி அடிச்சனாங்கள். அவற்றை
ஒட்டுனருக்குத் தடிமன் வந்ததாலை கடைசி
நேரத்திலை எல்லாமே கிட்டத்தட்ட நழுவிச்
போச்சுது.

இடது குடியானவப்

பெண்: ஆர்காடி ஹெயிட்சுக்கு பாட்டிலை 21,000
வரியள் பாடம்

இடது கிழவன்: அந்தானைப் பிடிக்கிறது கஷ்டம். நீங்களும்
திட்ட ஆணைக்குழுவும் அவரை அடிக்கடி
வடக்குக்கு வரச் சொல்லி வற்புறுத்த
வேணும், தோழர்.

பேராளர்: நான் நினைக்கிறன், நாங்கள்
பொருளாதாரத்திலை தான் கூட
அக்கறையா இருக்கிறம் எண்டு.

இடது கிழவன்: (புன்சிரிப்போடு) திராட்சை, உழவுயந்திரம்
எண்டு உதுகளைத் திரும்பப் பகிர்தை
நீங்கள் ஒழுங்கு படுத்துறீங்கள்; அதுகளைப்
போலப்பாட்டுக்களைச் செய்தாலென்ன?
(உழவு இயந்திர பெண் அழைத்து வர
பாடகர் ஆர்காடி ஹெய்ட்ஸ் பிரவேசிக்கிறார்.
அவர் எளிமையான பழக்க, வழக்கமுள்ள
நல்ல தேகக்கட்டுள்ளவர். அவரோடு நான்கு
இசைஞரும், அவர் தம் இசைக்கருவிகளும்
வருகின்றன. கலைஞர்கள் கரகோஷத்தால்
வரவேற்கப்படுகின்றனர்)

உழவு இயந்திரம்

செலுத்தும்

பெண்: இவர் தான் நிபுணத்தோழர், ஆர்காடி.
(பாடகர் அவர்கள் அனைவருக்கும்
வணக்கம் தெரிவிக்கிறார்.)

பேராளர்: உங்களுடைய பரிச்சயத்தை ஏற்படுத்திக்
கொன்றதிலை பெருமைப்படுகிறம். நான்
பள்ளிக்கூடத்திலை சின்னப்பெடியனா
இருக்கேக்கை, உங்கடை பாட்டைப் பற்றிக்
கேள்விப்பட்டிருக்கிறன். பழைய கர்ண
பரம்பரைக் கதையள்ளை ஒண்டாத்தான்
இப்பவும் இருக்குமோ?

பாடகர்: சரியான பழைய ஒண்டு. அது “வெண்கட்டி
வட்டம்” எண்டு சொல்லப்படுகிறது,
சீனரிட்டை இருந்து வந்த ஒண்டு. ஆனால்,
உண்மையிலை அதை நாங்கள் மாத்திச்
செய்வம். ஒரு கஷ்டமான விவாதத்துக்குப்
பிறகு உங்களைச் சந்தோசப்படுத்திறது,
எனக்கொரு கௌரவம். சோவியத் உழவு

யந்திரங்களின்ரை நிழல்கள்ளை, பழைய கவிஞனின்ரை குரலும், நல்ல படியா ஒலிக்கிறதா, நீங்கள் நினைப்பியள் எண்டு நான் கருதுறன். வெவ்வேற "வைன்"களை கலக்கிறது பிழை, ஆனாலும் பழைய அறிவும் புதிய அறிவும் அற்புதமாக் கலக்கும். நிகழ்ச்சி தொடங்க முன்னம் நாங்கள் ஏதேனும் சாப்பிடலாம் எண்டு நினைக்கிறன் - அது நிச்சயமா உதவும்.

குரல்கள்: நிச்சயமா, எல்லாரும் கழக இல்லத்துக்குள்ளை போவம்! (எல்லோரும் போக ஆரம்பிக்கும் போது பேராளர் உழவுயந்திரப் பெண்ணைப் பார்த்து)

பேராளர்: இது கனநேரமெடுக்காதெண்டு நினைக்கிறன். நான் இண்டைக்கிரவு. திரும்பிப் போக வேணும்.

உழவு இயந்திரம் செலுத்தும்

பெண்: இதெவ்வளவு நேரமெடுக்கும், ஆர்காடி? நிபுணத் தோழர் இண்டிரவு ட்டிவலிசுக்குத் திரும்பிப் போக வேணும்.

பாடகர்: (சாதாரணமாக) உண்மையிலை இது ரெண்டு கதை. ரெண்டொரு மணித்தியால மெடுக்கும்.

உழவு இயந்திரம் செலுத்தும்

பெண்: (இரகசியமாக) உங்களுக்கதைச் சுருக்கேலாதே?

பாடகர்: இல்லை.

குரல்: ஆர்காடி ஹெயிட்சின்ரை நிகழ்ச்சி, இங்கை, இந்தச் சதுக்கத்திலை சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு நடக்கும். (அவர்கள் அனைவரும் சந்தோஷமாகச் சாப்பிட போகிறார்கள்)

01 உயர் குடிக் குழந்தை

(ஒளி பிரகாசிக்கும் போது, தோள்களில் கறுப்புச் செம்மறி ஆட்டுத்தோலான அங்கியொன்றைப் போர்தியபடி, கையில் ஒரு சிறு குறிப்புப் புத்தகத்தை விரலிடுக்கில் பற்றியவாறு பாடகர் தரையில் அமர்ந்திருப்பது தெரிகிறது. செவிமடுக்கும் ஒரு சிறு கூட்டத்தினர் -கூட்டுப்பாடகர் - அவரோடு அமர்திருக்கின்றனர். இந்தக் கதையை அவர் மீண்டும், மீண்டும் கூறியுள்ளார். என்பது அவரது ஒதல் முறைமையிலிருந்து தெளிவாகிறது. அவர் யந்திரப் பாங்கில் பக்கங்களை விரலால் தட்டுகிறார், இடையிடையே தான் அதைப் பார்க்கிறார். பொருத்தமான சைகைகள் மூலம் அவர் ஒவ்வொரு காட்சியும் ஆரம்பிப்பதற்கான சைகையைக் காட்டுகிறார்.)

பாடகர்:

பண்டைய காலந்தன்னில்
பழிமிகு காலந்தன்னில்
நரகத்தார் நகரமென்ன
நாநிலம் அழைத்த அந்தக்
கோக்கேசிய நகரந்தன்னை
கோனென இருந்து ஆண்டான்
ஆளுநன் ஒருவன் தானே
அவன் பெயர் ஜோர்ஜி அபஷ்விலி
குறொய்கை ஒத்த செல்வம்
அழகுடை மனையாளொருத்தி
உடல் நலம் மிக்க மதலை
அவனிட மிருந்ததன்று
குறுசீனி நாட்டிலன்று
வேறெந்த ஆளுநர் தானும்
இவனது லாயங் கண்ட
குதிரைகள் தொகையைத்தானும்
இவனது வாயில் கண்ட
இரவலர் தொகையைத்தானும்
இவனிடம் பணி புரிந்த

வீரரின் தொகையைத்தானும்
 இவனது முற்றம் கண்ட
 குறையிரப் போரைத்தானும்
 கண்டிட வில்லை, உண்மை.
 ஜோர்ஜி அபஷ்விலி
 எந்தவாறவனை நானும்
 உங்களுக்குக் கறியத் தருவேன்
 வாழ்வினை அவனோ நன்கு
 துய்த்துமே மகிழ்ந்திருந்தான்
 உயிர்தெழு ஞாயிறுகாலை
 குடும்பத் தோடாளுனன் தானும்
 ஆலயம் நோக்கிச் சென்றான்.

(இடது புறம் பெரியதொரு வீட்டுவாயில்,
 வலது புறம் அதைவிடப் பெரியதொரு
 படலை வாயில். பிச்சைக்காரரும்
 குறையிரப்போரும் மெலிந்த பிள்ளைகள்,
 முடத்தடிகள், முறையீடுகள் என்பவற்றைத்
 தாங்கியவாறு படலை வாயிலில் முட்டி
 மோதுகின்றனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து
 “இரும்பங்கியினர்” வருகின்றனர்; பின்னர்
 ஆடம்பரமாக உடை அணிந்து ஆளுநரது
 குடும்பம் வருகிறது.)

பிச்சைக்காரரும்

குறையிரப்போரும்:

இரங்குங்கோ! இரங்குங்கோ கருணை
 உள்ளவரே! வரியள் அளவுக்கதிகமா இருக்கு -
 பாரசீகச் சண்டையிலை நான் என்றை காலை
 இழந்தன், நான் எங்கை எடுக்கலாம்...- என்றை
 சகோதரன் அப்பாவி, கருணையுள்ளவரே, ஒரு
 தப்பவிப்பிராயம்...- என்றை கையில் பிள்ளை
 பட்டினி கிடக்குது! - எங்கடை
 மகணைப்பட்டாளத்திலை இருந்து
 விடுவிக்கத்தான் எங்கடை விண்ணப்பம்,
 கடைசியா எங்களுக்கு மிஞ்சி இருக்கிற மகன்!
 தயவு செய்து, கருணை உள்ளவரே, தண்ணீர்
 பரிசோதகர் லஞ்சம் வாங்கிறார்.

(ஒரு வேலையாள் விண்ணப்பங்களைச் சேகரிக்கிறார். மற்றுமொருவன் பண்ப்பையிலிருந்து சில்லறைகளை விநியோகிக்கிறான், போர்வீரர், தேர் சவுக்குகளால் அடித்துக் கும்பலைப்பின் தள்ளுகிறார்கள்.)

போர்வீரன்: பின்னுக்குப்போ! தேவாலயக் கதவை வெளியாக்கு! (ஆளுநர், அவரது மனைவி, உதவியாளர் என்போரின் பின்னால் ஆளுநரது குழந்தை அலங்காரமானதொரு வண்டியில் கொணரப்படுகிறது.)

கும்பல்: குழந்தை! - எனக்குத் தெரிய இல்லை, இப்பிடி மோசமாத்தள்ளாதையுங்கோ, - கடவுள் குழந்தையை ஆசீர்வதிக்கட்டும், கருணையுள்ளவரே!

பாடகன்: (சவுக்குகள் கொண்டு கும்பல் பின்னால் கலைக்கப்படுகையில்.)
உயிர்த் தெழுந்த அந்த ஞாயிறன்று உண்மையில் மக்களும் முதன் முறை கண்டனர் ஆளுநரவர் தம் வாரிசை அங்கு உடனிருந்தாரங்கு வைத்தியர் இருவர் உயர்குடிக்குழந்தையாய் வந்தங்குதித்த ஆளுநர் கண்ணின் கருமணி தன்னை விட்டகலாதங்கு வைத்தியர் இருந்தார். வல்லமை மிக்க மன்னன் கஸ்பெக்கி தானும் அங்கு ஆலய வாயில் தன்னில் குழந்தையை வணங்கி நின்றான்.

இளவரசன்: (ஒரு கொழுத்த இளவரசன் முன் வந்து குடும்பத்துக்கு வணக்கம் தெரிவிக்கிறான்)
ஆனந்தமான உயிர்த்த ஞாயிறு, நட்டெல்லா அபஷ்விளி! எப்பிடிப்பட்டதொரு நாள்! நேற்றிறவு மழை பெய்யேக்கை,

எனக்குள்ளை நான் நினைச்சுக் கொண்டன்,
 சந்தோசமில்லா விடுதலை நாளா
 இருக்கப்போகுதெண்டு! ஆனால் இண்டு
 காலை வானம் ஆனந்தமா இருந்திது.
 நானொரு ஆனந்தமான ஆகாயத்தை,
 எளிமையான ஒரு இதயத்தை நேசிக்கிறவன்,
 நட்டெல்லா அபஷ்விலி, குட்டி மைக்கல்
 தலை தொடக்கம் கால்வரை ஒரு ஆளுநர்
 தான்! ட்டிட்டிட்டி! (அவர் குழந்தைக்குச்
 கிளுகிளுப்புக் காட்டுகிறார்)

ஆளுநர் மனைவி:

ஆர்சென், கடைசியா ஜோர்ஜி கிழக்குப்
 பக்கத்துக் கட்டிடத்தைக் கட்டத் தொடங்கத்
 தீர்மானிச்சிட்டார்; இதைப்பற்றி நீர் என்ன
 நினைக்கிறீர். இந்தச் சீரழிஞ்சு
 சேரியளெல்லாம் அழிக்கப்பட்டுப்
 பூந்தோட்டம் அமைக்கப்படும்.

கொழுத்த
 இளவரசன்:

இவ்வளவு கெட்ட புதினங்களுக்குப் பிறகு
 ஒரு நல்ல புதினம்! சண்டை பற்றின
 கடைசிச் செய்தி என்ன ஜோர்ஜி அண்ணை?
 (ஆளுநர் இதில் ஆர்வமிலாதவர்
 போலுள்ளார்) தந்திரோபாயப் பின் வாங்கல்
 எண்டு கேள்விப்படுறன். சரி, சின்னச் சின்னப்
 பின்னடைவுகளை எதிர் பாக்கத்தான்
 வேணும். சில வேளையள்ளை நல்லா
 நடக்கும் சில வேளையள்ளை நடவாது,
 யுத்த மெண்டால் இப்பிடித்தான்.
 இதுகளொரு பொருட்டில்லை,
 அப்பிடித்தானே?

ஆளுநர்
 மனைவி:

குழந்தை இருமிறான். ஜோர்ஜி,
 உங்களுக்குக் கேட்டதே? (இரண்டு)

கௌரவமான மனிதர்களாக வண்டியருகே நின்ற வைத்தியர்களிடம் அவள் கடுமையாக பேசுகிறாள்.) அவன் இருமிறான்.

முதல்
வைத்தியர்:

(இரண்டாமவருக்கு) இளஞ்சூட்டிலை குளிக்கவாக்கிறதுக்கு நான் மாறா நீண்டனானெண்டதை, நிக்கோ மிக்கேட்ஸ், உமக்கு நான் ஞாபகப்படுத்தட்டோ? (ஆளுநர் மனைவியிடம்) குளிக்கிற தண்ணியைச் சூடாக்கிறதிலை ஒரு சின்னத் தவறு நடந்து போச்சது, கருணையுள்ளவரே.

இரண்டாம்
வைத்தியர்:

(அதே அளவு பணிவுடன்) மிக்காலோலேட்ஸ், நீங்கள் சொல்றதை நான் ஒத்துக்கொள்ளேலாமல் இருக்குது, எங்களுடைய பெரிய, அன்புக்குரிய மிஷிக்கோ ஒபலேட்ஸ் சொன்னபடிதான் குளியல் தண்ணியின்ரை சூடு சரியா இருந்திது! இரவு கொஞ்சம் குளிரிருந்ததாலையா இருக்கலாம், கருணை உள்ளவரே.

ஆளுநர்
மனைவி:

அவனை நல்லாக் கவனியுங்கோ, அவனுக்கு காச்சல் குணமிருக்குப்போல தெரியுது! ஜோர்ஜி,

முதல்
வைத்தியர்:

(குழந்தையைக் குனிந்து பார்த்தபடி) பயப்பிட நியாயமில்லை, கருணையுள்ளவரே. குளிக்கிற தண்ணி இனிமேல் சூடா இருக்கும். இப்பிடி இன்னுமொருக்கா நடக்காது!

இரண்டாம்

வைத்தியர்: (முதலாம் வைத்தியரை நஞ்சுப்பார்வை பார்த்தப்படி) இதை நான் மறக்கமாட்டன், என்றை அன்புக்குரிய மிக்கா லொலேட்டன். கவலைப்பட நியாயமில்லை, கருணைக்குரியவரே.

கொழுத்த இளவரசன்: சரி, சரி, சரி! “என்றை ஈரல்லை நோவோ? அப்ப டாக்குத்தர் தன்றை அடிப்பாதத்திலை அம்பதடி வேண்டுவார்” என்று நான் எப்பவும் சொல்றனான். ஒரு சீரழிஞ்ச காலத்திலை நாங்கள் வாழ்றம். முந்தின காலத்திலையெண்டால் “அவன்றை தலையைக் களட்டு” என்று சொல்லுவினம்.

ஆளுநர் மனைவி:

நாங்கள் தேவாலயத்துக்குள்ளை போவம். இஞ்ச குளிரா இருக்கிறது தான் காரணமா இருக்கும். (குடும்பம், வேலையாட்கள் ஆகியோரது ஊர்வலம் கதவு வாயிலுக்குள் திரும்பிச் செல்கிறது, கொழுத்த இளவரசன் பின் தொடர்கிறான், ஆனால் அழகான இளம் உதவியாளன் ஆளுநரை மறித்து வைத்திருக்கிறான். குறைவிரப்போர் கும்பல் அப்பால் துரத்தப்பட்ட பினனர், ஒரு புழுதி படிந்த செய்தியாள், கழுத்தில் தொங்கும் வாரில் முறிந்த கையொன்றை விட்டபடி, தங்கி நிற்கிறான்.)

உதவியாள்: (செய்தியாளரைச் சுட்டிக் காட்ட, அவன் முன்னால் வருகிறான்) மாட்சிமை தங்கியவரே, தலைப்பட்டணத்திலை இருந்து வந்திருக்கிற செய்தியாள் சொல்றதை நீங்கள் கேக்க மாட்டீங்களோ? இண்டைக்குக் காலமைதான் அவன் வந்து சேர்ந்தான் - இரகசியமான பத்திரங்களோடை.

- ஆளுநர்: பூசைக்கு முன்ன மில்லை, ஷல்வா, தம்பி கஸ்பெக்கி எனக்கு உயிர்த்த ஞாயிறு வாழ்த்துத் தெரிவிச்சதை நீ கேட்டனியே? அது வலு நல்ல அலுவல்; ஆனால் நேற்றிரவு மழைபெய்தது எண்டு நான் நம்ப மாட்டன்.
- உதவியாள்: (தலையாட்டி) நாங்கள் அதை ஆராய வேணும்.
- ஆளுநர்: ஓம், உடனடியா, நாளைக்கு.(அவர்கள் கதவு வாயிலைக் கடந்து செல்கின்றனர். செவிமடுத்தலுக்காகப் பயனில்லாது காத்திருந்த செய்தியாளன்,சடாரெனத் திரும்பி, தனக்குள் திட்டிக் கொண்டு, போய்விடுகிறான். அரண்மனைக்காவலாளிகளின் ஒருவன் மட்டும் சைமன் ஷஷாவா கதவடியில் நிக்கிறான்)
- பாடகன்: மோன அமைதியுள் நகரம் ஆழ்ந்தது ஆலய சதுக்கத்தில் அழகிய புறாக்கள் தத்து நடை பயின்றன அரண்மனைக்காவல் வீரனொருவன் ஆற்றிலிருந்து பொதியோடு வருகின்ற அடுக்களைப் பெண்ணிடம் வம்பு பேசுவான். (சிறு பெண்ணொருத்தி - குறுஷா வஷ்னேட்ஸ் - பெரிய பச்சை இலைகளானதொரு பொதியைக் கையில் தாங்கிய படி படலை வாயிலால் வருகிறாள்)
- சைமன்: என்ன, சின்னச் சீமாட்டி தேவாலயத்துக்கு போக இல்லையே? தட்டிக்களிக்கிறாவோ?
- குறுஷா: போகத்தான் வெளிக்கிட்டிருந்தனான். பெரிய விருந்துக்கு இன்னுமொரு வாத்து அவைக்குத் தேவைப்பட்டது. கொண்டு வரச்

சொல்லிச் சொல்லிச்சினம்,
வாத்துக்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும்.

சைமன்: வாத்தொண்டோ? (ஐயுறவு கொள்வது போலப் பாசாங்கு செய்கிறான்) எங்கை, ஒருக்கா அந்த வாத்தைப் பாப்பம். (குறாசாவுக்குப் புரியவில்லை.) பொம்பிளையளைப் பொறுத்தவரையிலை, ஒருத்தர் கவனமா இருக்க வேணும். “நான் மீனொண்டுக்காகத்தான் போனான்”, என்று அவை சொல்லுவினம், ஆனால் அது வேறே அலுவலா மாறியிருக்கும்.

குறாஷா: (தீர்மானத்தோடு அவனை நோக்கிச் சென்று, அவனுக்கு வாத்தைக்காட்டிய படி) இந்தா! தானியம் பொதிஞ்சு பதினைஞ்சு றாத்தல் வாத்தா இது இல்லையெண்டால், நான் செட்டையளைத் தின்னுவன்..

சைமன்: ஒரு வாத்து ராணி! ஆளுநரே இதைத்திண்டு போடுவார். அப்ப, இளஞ்சீமாட்டி பேந்தும் ஆத்துக்குப் போயிருக்கிறா?

குறாஷா: ஓம் கோழி பண்ணைக்கு

சைமன்: உண்மையிலை? ஆத்தங்கரையிலை இருக்கிற கோழிப்பண்ணைக்கு... அதுக்கங்காலை போக இல்லையோ? அந்த வில்லோ மரங்களுக்குக் கிட்ட?

குறாஷா: நான் வில்லோ மரத்தடிக்குப் போறது துணியள் தோய்க்க மட்டுந்தான்.

சைமன்: (மறைமுகக் குறிப்போடு) உண்மைதான்.

குறாஷா: என்ன உண்மை தான்?

சைமன்: (கண் சிமிட்டி) உண்மையா அதுதான்?

- குறூஷா: நான் ஏன் வில்லோக்களுக்குப் பக்கத்திலை சீலை தோய்க்கக் கூடா?
- சைமன்: (மிகைப்படுத்தப்பட்ட சிரிப்போடு) “நான் ஏன் வில்லோக்களுக்குப் பக்கத்திலை சீலை தோய்க்கக் கூடா?” அது நல்லது, உண்மையிலை நல்லது!
- குறூஷா: பட்டாளக்கரர் சொல்றது எனக்கு விளங்கேல்லை. அதிலை என்ன அவ்வளவு நல்லதிருக்கு?
- சைமன்: (கள்ளத்தனமாக) ‘எனக்குத் தெரிஞ்ச ஒண்டை ஒருத்தர் அறிஞ்சால், அவமாறி மாறிக் கொதிச்சாறுவா!’
- குறூஷா: அந்த வில்லோக்களைப் பற்றி நான் என்ன அறியலாம் எண்டது எனக்குத் தெரிய இல்லை.
- சைமன்: எதிர்க் கரையிலை ஒரு பத்தை இருந்தால் கூட விளங்காதோ? அங்கை இருந்து எல்லாத்தையும் ஒருத்தர் பாக்கக் கூடியதா இருந்தா? ஒரு ஆள்- “சீலை தோய்க்கேக்கை” அங்கை நடக்கிற எல்லாத்தையும்?
- குறூஷா: என்ன நடக்கிறது? தான் என்னநினைக்கிறார் எண்டதையும், என்ன செய்தவரெண்டதையும் பட்டாளக்காரர் சொல்ல மாட்டாரோ?
- சைமன்: ஏதோ ஒண்டு நடக்கிது. ஏதோ ஒண்டைப் பார்க்கலாம்.
- குறூஷா: தண்ணி சூடா இருக்கேக்கை நான் என்றை கால் விரலுகளைத் தண்ணிக்கை விடுவனெண்டதைப் பட்டாளக்காரர்

நினைக்கிறாரோ? வேறே ஒண்டும்
நடக்கிறதில்லை.

சைமன்: இன்னும் கூட இருக்கு. உம்மாடை கால்
விரல்களும், இன்னும் கூடவும்.

குறூஷா: என்ன கூட? ஆகக் கூடினால் என்றை
பாதம்?

சைமன்: உம்மடை பாதமும் இன்னும் கொஞ்சங்
கூடவும் (அவன் உரத்துச் சிரிக்கிறான்.)

குறூஷா: (கோபமாக) சைமன் ஷஷாவா, நீர்
உம்மைப் பற்றி வெக்கப்பட வேணும்!
வெக்கையான நாளொண்டிலை வந்து
பத்தேக்கை குந்தியிருந்து கொண்டு, ஒரு
பெட்டை வந்து ஆத்திலை தன்ரை
காலுகளை விடும் வரை காத்திருக்கிறது!
ஒரு சிநேகிதனையும் உம்மோடை கூட்டி
வருவீரெண்டு நான் பந்தயம் பிடிப்பன்!
(அவள் ஓடி விடுகிறாள்.)

சைமன்: (அவள் பின்னே கத்தியவாறு) நான் என்றை
சிநேகிதனைக் கூட்டி வரேல்லை!

(பாடகன் தனது கதையை மீண்டும்
ஆரம்பிக்கும் போது, பூசையைச்
செவிமடுக்கச் செல்பவன் போலப் போர்
வீரன் கதவு வாயிலினுடே செல்கிறான்.)

பாடகன்: மோன அமைதியுள் நகரம் கிடக்க

ஏனிங் இருக்கிறார் ஆயுத பாணிகள்?

ஆளுந ரரண்மனை அமைதியுள்ளிருந்தும்

ஏனது படையரண் ஏன் இங்குள்ளது?

ஆளுநரவரோ அரண்மனை மீண்டார்

ஏனப் படையரண் பொறியெனவுள்ளது?

இறகொடித்து வாத்து வாட்டப்பட்டது

ஆயினும் வாத்து உண்ணப்பட வில்லை

உண்ணும் வேளையாய் நண்பகலில்லை;

இறக்கும் வேளையாய் நண்பகலிருந்தது.

(இடது புறமுள்ள கதவு வாயிலால் கொழுத்த இளவரசன் விரைவாகத் தோன்றி, அசையாது நின்று, சுற்று முற்றும் பார்க்கிறார். வலது புறமுள்ள கதவு வாயில் முன்னால் குந்தியிருந்து இரண்டு இரும்புச் சட்டையர் சொக்கட்டான் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொழுத்த இளவரசன் அவர்களை காண்கிறான், அவர்களுக்குச் சைகை காட்டி விட்டு அவர்களைக் கடந்து செல்கிறான். அவர்கள் எழுந்திருக்கிறார்கள்: ஒருவன் படலை வாயிலினூடாகச் செல்கிறான். அடுத்தவன் வலது வழியால் வெளியேறுகிறான். பின் புறத்தில் பல திசைகளிலிருந்தும் அடங்கிய குரல்கள் கேட்கின்றன: “உங்கடை நிலைகளுக்குப் போங்கோ”! அரண்மனை சுற்றி வளைக்கப்பட்டுள்ளது! கொழுத்த இளவரசன் வேகமாக வெளியேறுகிறான். தூரத்தே தேவாலய மணி ஓசைகள் கேட்கின்றன. கதவு வாயிலினூடாக ஆளுனரது குடும்பமும் ஊர்வலமும் ஆலயம் விட்டு வந்து பிரவேசிக்கின்றனர்)

ஆளுநர்
மனைவி:

(உதவியாளரைக் கடந்து செல்கையில்)
இப்படிப்பட்ட ஒரு சேரியிலை சீவிக்கிறது
முடியாத காரியம். ஆனால் ஜோராஜி

உண்மையிலை, தன்ரை சின்ன
 மைக்கலுக்காக மட்டும் தான் கட்டுவார்.
 எனக்கொருக்காலும் கட்ட மாட்டார்!
 மைக்கல் தான் எல்லாம்! எல்லாம்
 மைக்கலுக்காகத்தான்! (ஊர்வலம் படலை
 வாயிலுக்குள் திரும்புகிறது! மீண்டும்
 உதவியாளன் தயங்கி நிற்கிறான். அவன்
 காத்து நிக்கிறான். காயப்பட்ட செய்தியாளன்
 கதவு வாயிலால் பிரவேசிக்கிறான்.
 அரண்மனைக் காவல் படையைச் சேர்ந்த
 இரு இரும்புச் சட்டையர் படலை
 வாயிலருகே நிலை கொண்டு நிற்கின்றனர்)

உதவியாளன்:

(செய்தியாளனிடம்) இரவுச் சாப்பாட்டுக்கு
 முன்னம் இராணுவப் புதினங்களை ஏற்க
 ஆளுநர் விரும்ப இல்லை - முக்கியமா
 அது மனச் சோர்வு தாறதா இருந்தா எண்டு
 நன் நினைக்கிறன். பின்நேரம் மாட்சிமை
 தங்கியவர் பிரபலமான கட்டிடக்
 கலைஞரோடை கூடிக் கதைக்க இருக்கிறார்.
 அவை விருந்துக்கும் வருகினம். இந்தா
 அவை வந்திட்டினம்! (கதவு வாயிலால்
 மூன்று கனவான்கள பிரவேசிக்கிறார்கள்)
 சிநேகிதம், நீ குசனிக்கும் போய் சாப்பிடு.
 (செய்தியாளன் போக, உதவியாளன்
 கட்டிடவியலாளரை வணங்கி வரவேற்கிறான்)
 கனவான்களே, மாட்சிமை தங்கியவர்
 உங்களை விருந்திலை எதிர்பாக்கிறார்.
 அவர் நேரம் முழுவதையும்
 உங்களோடையும் உங்கடை பெரிய
 புதுத்திட்டங்களோடையும் சிலவளிப்பார்.
 வாங்கோ!

கட்டிடவியலாளரில்

ஒருவர்:

மாட்சிமை தங்கியவர் கட்டிடத்தைக்
 கட்டநினைக்கறைதைக் கண்டு நாங்கள்

பெருமைப்படுறும். பாரசீகத்திலை நடக்கிற சண்டை மோசமா மாறீட்டிதெண்டு கவலையான வதந்திகள் பரவுது.

உதவியாளன்:

கட்டுறதுக்கான காரணமே அதுதான். உந்த வதந்தியள்ளை வேலை இல்லை. பாரசீகம் கன தூரத்துக்கங்காலை இருக்கு; இஞ்சை இருக்கிற படைப்பிரிவு, தன்ரை ஆளுநருக்காகத் தன்னைத் துண்டு துண்டா வெட்டுறதையும் தாங்கிக் கொள்ளும். (அரண்மனையிலிருந்து சத்தம். பெண்ணொருத்தி கீச்சிட்டு கத்தும் ஒலி. யாரோ ஒருவர் உரத்துக் கட்டளைகளை பிறப்பிக்கிறார். வாயடைத்தவனாக உதவியாளன் படலை வாயிலை நோக்கி நகர்கிறான். இரும்புச் சட்டையன் ஒருவன் முன்னால் வந்து தனது ஈட்டியை அவனை நோக்கி நீட்டுகிறான்.) என்ன இது? ஈட்டியை கீழே போடு, நாயே!

கட்டடவியலாளரில்

ஒருவர்:

இது இளவரசர்மாரினர் கலகம்! நேற்றிரவு இளவரசர்மார் தலைப்பட்டணத்திலை சந்திச்சது உமக்குத் தெரியாதே? அவை பெரிய கோமகனுக்கும் அவற்றை ஆளுநர்களுக்கும் எதிரா நிக்கினம் போலை? நாங்கள் மெல்ல விலத்திறது நல்லது (அவர்கள் வேகமாக வெளியேறுகிறார்கள். உதவியாளன் ஆதரவற்றவனாக தங்கி நிற்கிறான்)

உதவியாளன்:

(அரண்மனைக் காவலரிடம் கடுங்கோபத்தோடு)

போடு ஈட்டியைளைக் கீழை! ஆளுநற்றை உயிருக்கு ஆபத்தெண்டது உங்களுக்குத் தெரிய இல்லையே? (அரண்மனைக்

காவலைச் சேர்ந்த இரும்புச் சட்டையர்
 கீழ்ப்படிய மறுக்கின்றனர். அவர்கள்
 வெறுப்போடும் பராமுகமாகவும்
 உதவியாளனை உற்றுப் பார்த்து விட்டு
 அடுத்த நிகழ்வுகளை ஆர்வமின்றித்
 தொடர்கிறார்கள்)

பாடகன்:

ஓ பெரியவர் தம் அந்தகமே!

சூலிக்குப் பெற்ற முஷ்டிகளின் உறுதியோடு

இத்தனை காலம் நிலைத்து விட்ட

அதிகாரத்தில் நம்பிக்கை வைத்தவாறு

வளைந்த முதுகுகள் மேல் பெரியதாய்க்

கடவுளர் போலத் தம்வழி போவர்

ஆயினும், நீண்ட நாள் என்பது

என்றென்றுமே யென்றாகி விடாது

ஓ, காலம் காலமாய் அமைந்த மாற்றமே!

மக்கள் தம் நம்பிக்கை நீயே!

(மிகுந்த ஆயுத பாணிகளான இரு போர்வீரர்
 இருமருங்கும் வர படலை வாயிலினூடாக
 ஆளுநர் பிரவேசிக்கிறார். அவர்
 சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளார். அவரது
 முகம் வெளிறியுள்ளது)

நிமிர்ந்து நில், மாபெரும் ஐயா

நிமிர்ந்து நடக்க அருள் கூர்ந்திணங்கு

உன்தன் மாளிகையிலிருந்து

பகைக் கண்கள் பல

உன்னைத் தொடர்கின்றன!

கட்டடக் கலைஞன் இன்றுனக்கு வேண்டாம்,

தச்சனொருவனே போதுமுனக்கு,

புதியதோர் மாளிகைக்குள் குடிபோக

மாட்டாய்,

சிறியதோர் குழிக்குள் குடி புகுவாய்

மீண்டு மொருமுறை சுற்றிலும் பார்,

குறுட்டு மனிதனே! குறுட்டு மனிதனே!

(கைது செய்யப்பட்ட மனிதன் சுற்று முற்றும் பார்க்கிறான்.)

உன்னிடமிருந்த யாவும் உனக்கு

மகிழ்வைத் தந்து நின்றனவா சொல்?

உயிர்த்த ஞாயிறு பூசை யதற்கும்

உயிர்த்த ஞாயிறு விருந்துக்குமிடையில்

எவருமே சென்று மீளா இடத்திற்கு

நடக்கிறாய் நீ, நடக்கிறாயையா.

(ஆளுநர் அப்பால் அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார். கொம்பு வாத்திய மொன்று எச்சரிக்கை ஒலி எழுப்புகிறது. படலை வாயிலின் பின்புறம் ஓசைகள் கேட்கின்றன.)

மாபெரும் ஒருவரின் வீடழியும் வேளை
 சிறியவர் பலப்பல கொல்லப் படுவர்
 வீறார்ந்த பெரியவர் பேறுகள் தம்மில்
 பங்குகள் ஏதும் பெற்றிடாதிருந்தோர்,
 அன்னவர் தமது அவப்பேறனைத்திலும்
 அடிக்கடி தமது பங்கினைப் பெறுவர்.
 சரிவில் வேகமாய் விழுகின்ற வண்டி
 வியர்த்துக் களைத்த எருதையும் தன்னோடு
 பள்ளத்துள் இழுத்து வேகமாய்ச் செல்லும்
 (படலை வாயிலினூடாக வேலையாட்கள்
 பீதியோடு முட்டிமோதி வருகின்றனர்)

வேலையாட்கள்:(தமக்குள்) கூடையள்!

அதுகளெல்லாத்தையும் மூண்டாவது
 முத்தத்துக்குக் கொண்டு போங்கோ! அஞ்சு
 நாளுக்கான சாப்பாடு! - எசமாட்டி
 மயங்கீட்டா! ஆராவது அவளைத்
 தூக்கிக்கொண்டு வரவேணும். - அவ
 வெளிக்கிட்டிட வேணும்.- எங்களைப்பற்றி
 என்ன? எப்பவும் போல, நாங்கள் கோழிக்
 குஞ்சுகளைப்போல வெட்டிக்
 கொல்லப்படுவம். - கடவுளே, என்ன நடக்கப்
 போகுது? இப்பவே பட்டணத்திலை ரத்தக்
 களரி நடக்கு தெண்டு சொல்லுகினம். -
 விசர்க்கதை, இளவரசர் மாற்றை ஒரு
 கூட்டத்திலை வந்து கலந்து கொள்ளச்
 சொல்லி இப்பதான்
 ஆளுநரைக்கேட்டிருக்கினம். எல்லாம் சரியா
 இருக்கு எல்லாம் பேசித் தீர்க்கப்படும்.
 சரியான ஆதாரத்தோடை தான் நான்
 இதைக் கேள்வி பட்டனான்...

(இரண்டு வைத்தியர்களும் முற்றத்துள்
வேகமாக வருகின்றனர்)

முதலாம்
வைத்தியர்:

(மற்றவரைத் தடுக்க முயன்றவாறு) நீக்கோ
மிக்கேட்ஸ், ஒரு வைத்தியர் என்ட
முறையிலை நட்டெல்லா அபஷ்விலியைப்
பராமரிக்கிறது உம்மடை கடமை.

இரண்டாம்
வைத்தியர்:

என்னரை கடமை! அது உன்ரை கடமை!
முதலாம்

வைத்தியர்:

நீக்கோ மிக்கேட்ஸ், இண்டைக்குக்
குழந்தையைப் பாக்கிறது ஆற்றை முறை,
உம்மடையோ என்றையோ?

இரண்டாம்
வைத்தியர்:

மிக்கா லொலேட்ஸ், நீர் உண்மையிலை
நினைக்கிறீரா, நான் உந்தச்
சின்னனுக்காக இந்தச் சாபக்கேடான
வீட்டிலை ஒரு நிமிஷமெண்டாலும்
நிப்பனெண்டு?

(அவர்கள் சண்டையிட ஆரம்பிக்கின்றனர்.
ஒருவருக்குப் பின்வருவன மட்டும் தான்
கேட்கக் கூடியதாக உள்ளது: 'நீ உன்ரை
கடமையை அலட்சியம் செய்யிறாய்!'
என்பதும் 'கடமை, என்றை புறங்கால்!'
பின்னர் இரண்டாம் வைத்தியர்
முதலாமவரை அடித்து விழுத்துகிறார்.)
நாசமாப்போ!

(வெளியேறுகிறார், போர் வீரன் சைமன்
ஷஷாவா பிரவேசிக்கிறான். அவன்
கும்பலுக்குள் குறாஷாவைத் தேடுகிறான்)

சைமன்:

குறாஷா! கடைசியா இந்தா நிக்கிறீர்(ய்) நீர்
என்ன செய்ய போறீர்?

- குறூஷா: ஒண்டுமில்லை. ஆகமோசமான நிலைமை வந்தால், எனக்கொரு அண்ணன் மலைப்பக்கத்திலை இருக்கிறார். நீங்கள் என்ன செய்யப் போறீங்கள்?
- சைமன்: என்னைப் பற்றி கவலை வேண்டாம். (மீண்டும் சம்பிரதாயமாக) குறூஷா வஷ்னேன்ஸ், என்றை திட்டங்களை நீங்கள் அறிய விரும்பிறதெண்டது எனக்கு நிறையத் திருப்தியைத் தருகுது. நட்டெல்லா அபஷ்விலி அம்மாவின்ரை காவலனாக அவவோடை சேர்ந்து போகச் சொல்லி எனக்கு கட்டளை இடப்பட்டிருக்கு.
- குறூஷா: ஆனால் மாளிகைக் காவல் படை கலகம் செய்ய இல்லையே?
- சைமன்: (கனதியான முறையில்) அது உண்மைதான்.
- குறூஷா: அவவோடை போறது ஆபத்தில்லையே?
- சைமன்: ட்டிவ்லிசியை சொல்றவை; 'குத்திறது கத்திக்கு ஆபத்தில்லையோ?' எண்டு
- குறூஷா: நீங்கள் கத்தியில்லையே, நீங்கள் ஒரு மனிதன், சைமன் ஷஷாவா, அந்த மனிசிக்கும் உங்களுக்கும் என்ன அலுவல்?
- சைமன்: அந்த மனிசிக்கு என்னோடை ஒரு அலுவலுமில்லை. எனக்கு கட்டளை இடப்பட்டிருக்கு, நான் போறன்.
- குறூஷா: பட்டாளக் காரர் பிடிவாதமா நிக்கிறார். பிரயோசனமில்லாமல் அவர் ஆபத்துக்குள்ளை ஓடுறார் - ஒரு பிரயோசன முமில்லாமல் நான் முண்டாவது முத்தத்துக்குப் போகவேணும், அவசரமாப் போகவேணும்.

- சைமன்: நாங்கள் ரெண்டு பேரும் அவரசமாப் போகவேண்டி இருக்கிறதாலை, நாங்கள் சண்டை போடக்கூடாது. நல்லதொரு சண்டை போடுறதா இருந்தால் அதுக்குக் கனநேரம் வேணும். இளம் சீமாட்டிக்கு இப்பவும் அப்பா, அம்மா இருக்கினமோ எண்டு நான் கேக்கலாமோ?
- குறாஷா: இல்லை, ஒரு அண்ணன் மட்டுந்தான்
- சைமன்: நேரம் கொஞ்சம்இருக்கிறதாலை என்றை ரெண்டாங் கேள்வி இதுதான்: இளஞ் சீமாட்டி தண்ணீக்கை இருக்கிற மீனைப்போலத் தேக சுகத்தோடை இருக்கிறவா?
- குறாஷா: எப்பாலு மிருந்திட்டு ஒருக்கா எனக்கு வலது தோள்ளை ஒரு நோ வரும். அதைத் தவிர நான் என்றை வேலையைச் செய்யத் தைரியமா இருக்கிறன். ஒருத்தரும் குறை சொன்னதில்லை, இது வரையிலை.
- சைமன்: அது நல்லா தெரிஞ்ச விஷயந்தான். உயிர்த்த ஞாயிறெண்டால், ஆர் வாத்துக்காக ஒருற தெண்ட கேள்வி வரேக்க, அவதான் அதைச் செய்வா. இது தான் என்றை மூண்டாவது கேள்வி, இளஞ் சீமாட்டி பொறுமையில்லாமல் இருப்பாவா? கடுங்குளிர் காலத்தில் அவ அப்பிள் பழம் வேணுமெண்ணுவாவா?
- குறாஷா: பொறுமையில்லாமலா? இல்லை. ஆனாலும், ஒரு ஆம்பிளை ஒரு காரணமுமில்லாமல் யுத்தத்துக்குப் போனால்,பிறகு ஒரு தகவலும் வராட்டல் - அது வலுகூடாது.
- சைமன்: ஒரு தகவல் வரும். இப்ப என்றை கடைசிக் கேள்வி...

குறூஷா: சைமன் ஷஷாவா, நான் உடனை மூண்டாவது முத்தத்துக்குப் போகவேணும். என்றை மறுமொழி, ஓம் எண்டது, தான்.

சைமன்: (மிகவும் மனச்சங்கடப்பட்டு) அவசரம் எண்ணிறது. சார மரங்களைத் தள்ளி விழுத்துற காத்து, எண்டு சொல்றவை. ஆனால், அவசரம் எண்டால் என்ன எண்டது பணக்காரருக்கு தெரியா, எண்டும் சொல்றவை, என்றை ஊர்...

குறூஷா: கடஸ்க் (KUTSK)...

சைமன்: இளம் சீமாட்டி என்னைப் பற்றி விசாரிச்சிருக்கிறா? நான் நல்ல தேக நிலையிலை இருக்கிறன். என்னிலை தங்கி இருக்கிறவை எண்டு ஒருத்தருமில்லை, மாதம் பத்து பயஸ்டர்கள் (PIASTERS) உழைக்கிறன், சம்பள அதிகாரி எண்ட முறையிலை இருவது பயஸ்டர்க் வருகுது, நான் - நல்ல நேர்மையோடை - உங்களை கைப்பிடிக்கப் கேக்கிறன்.

குறூஷா: சைமன் ஷஷாவா, இது எனக்கு நல்ல பொருத்தமா இருக்கு.

சைமன்: (தனது கழுத்திலிருந்து, சிறிய தொரு சிலுவையோடு கூடியதொரு மெல்லிய சங்கிலியைக் கழட்டி எடுத்து) என்றை அம்மா எனக்கிந்தச் சிலுவையை தந்தவ, குறூஷா வஷனேட்ஸ், சங்கிலி வெள்ளி, தயவு செய்து இதைப்போட்டுக் கொள்ளுங்கோ.

குறூஷா: மெத்தக் கனக்க நன்றியள், சைமன்

சைமன்: (அதனை அவளது கழுத்தில் அணிகிறான்) இப்ப மூண்டாவது முத்தத்துக்குப் போறது

நல்லது. இல்லையெண்டால் கஷ்டங்கள்
வரும். எப்பிடியெண்டாலும், நான்
குதிரையளை வண்டில்லை பூட்ட வேணும்.
இதை இளம் சீமாட்டி விளங்கிக்
கொள்ளுவா தானே?

குறாஷா: ஓம் சைமன் (முடிவு கட்ட முடியாது தயங்கி
நிற்கின்றனர்)

சைமன்: விசுவாசமா இருந்த படையளிட்டை நான்
எசமாட்டியைக் கூட்டிக் கொண்டு போய்
விடுவன். சண்டை முடிஞ்சதும், நான்
திரும்பி வருவன். ரெண்டு கிழமையிலை,
அல்லது மூண்டு. நான் நினைக்கிறன், நான்
எண்ணி இருக்கிறவ, எனக்காகக்
காத்திருந்து களைக்க மாட்டா எண்டு.

குறாஷா: சைமன் ஷஷாவா
உன்னை நான் காத்திருப்போன்.
போர் வீரனே, போருக்குள் அமைதியாய்
போய்விடு,
போகின்ற யாவரும் திரும்புவ தென்றிலாப்
பழிமிகு போரது. துயர் மிகுபோரது
மீண்டு நீ வருகின்ற போது!
உனக்காக நானிங்கிருப்பேன்.
உனக்காக நான் காத்திருப்பேன்.
பச்சை எல்ம் மரத்தினடியில்,
உனக்காக நான் காத்திருப்பேன்
மொட்டை எல்ம் மரத்தினடியில்,
கடைசி வீரன் வருகின்ற வரையும்

அதற்கு மேலும் பற்பல காலம்
 உனக்காக நான் காத்திருப்பேன்.
 போர் முடிந்து நீ மீண்டு வரும் போது!
 பாதணிகளெதுவுமென் கதவடியிலிராது,
 தலையணைதானும் வெறுமையாய்க்
 கிடக்கும்
 முத்தமிடப்படா தென் உதடுகள் இருக்கும்.
 மீண்டு நீ வரும் போது,
 மீண்டு நீ வரும் போது,
 “இருந்தவாறே இருக்கின்றதனைத்தும்”
 என்றவாறு நீ சொல்ல முடியும்.

சைமன்: நானுமக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறன், குறூஷா
 வஷ்டன்ஸ் போயிட்டு வாறன்! (அவன்
 அவள் முன் நின்று தாழ்ந்து
 வணங்குகிறான். அவளும் அவன் முன்
 அதையே செய்கிறாள். பின்னர் அவள்
 திரும்பிப் பாக்காது, அப்பால் ஓடி
 விடுகிறாள். படலை வாயிலிலிருந்து
 உதவியாளன் பிரவேசிக்கிறான்.)

உதவியாளன்: (கடுமையாக) குதிரையனை வண்டில்லை
 பூட்டு! ஒண்டும் செய்யாமல் சும்மா உதிலை
 நிக்காதை, ஒட்டுண்ணி

(சைமன் ஷஷாவா இறுக்கமாக நின்று
 வணக்கம் தெரிவித்து விட்டு. (STANDS TO
 ATTENTION) அப்பால் போகிறான். முதுகில்
 இரண்டு இரும்புப் பெட்டிகளைக் குனிந்து
 தூக்கியவாறு இருண்டு வேலையாட்கள்
 படலை வாயிலால் முட்டி மோதி

வருகின்றனர். அவர்களுக்குப் பின்னால், தனது பணிப்பெண்கள் தாங்கிவர, நட்டெல்லா அபஷ்விலி தடுமாறி வருகிறாள். குழந்தையைத் தூக்கியவாறு ஒரு பெண் பின்னே வருகிறாள்.)

ஆளுநர்
மனைவி:

என்றை தலை இன்னும் இருக்குதோ எண்டது எனக்குத் தெரிய இல்லை. எங்கை மைக்கல்? அவனை உப்பிட அலங்கோலமாத் தூக்கி வச்சிருக்காதை. இரும்புப் பெட்டியளை வண்டில்லை ஏத்துங்கோ. பட்டணத்திலை இருந்து ஒரு புதினமும் இல்லையோ, ஷல்வா?

உதவியாளன்:

ஒண்டும் வர இல்லை. இது வரையிலை எல்லாம் அமைதியா இருக்கு, ஆனால் ஒரு நிமிஷம் கூட வீணாகக் கூடா. இந்தப் பெட்டியள் எல்லாத்துக்கும் வண்டில்லை இடமில்லை. உங்களுக்கு தேவையானதை மட்டும் எடுங்கோ. (வேகமாக வெளியேறுகிறான்)

ஆளுநர்
மனைவி:

கட்டாயம் தேவையானதுகள் மட்டும்! கெதியா, பெட்டியளைத் திறவுங்கோ! எனக்குத் தேவையானதுகளைச் சொல்றன். (பெட்டிகள் இறக்கப்பட்டு திறக்கப்படுகின்றன. அவள் சில சித்திரச் சரிகைப் பட்டுடைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறாள்) அந்தப் பச்சை ! உண்மையிலை, அந்த மெல்லிய மயிர்த்தோல்வைச்சுத்தைச்சதும். நிக்கோ மிக்கடேசும் மிக்கா லொலேட்சும் எங்கை? எனக்குத் திடீரெண்டு பேந்தும் இந்த ஒற்றைத் தலைவலி வந்திட்டது. இது எப்பவும் கன்னப் பொட்டிலை தான் துவங்கும். (குறாஷா பிரவேசிக்கிறாள்.) ஆறுதலா வாறா, என்ன? போய்ச் சுடு

தண்ணிப் போத்தில்களை இந்த நிமிஷம்
கொண்டு வா! (குறாஷா வெளியே
ஓடுகிறாள். பின்னர் சுருநீர் போத்தல்களோடு
வருகிறாள். ஆளுநர் மனைவி அவளிடம்
சைகைகளால் கட்டளையிடுகிறாள்) சட்டைக்
கையளைக் கிழிச்சுப்போடாதே.

ஒரு

இளம் பெண்: மன்னியுங்கோ அம்மா, உடுப்பொண்டும்
பழுதாகேல்லை.

ஆளுநர்

மனைவி: நானுன்னை தடுத்தபடியா, கனநேரமா நான்
உன்னை அவதானிச்சுக் கொண்டு தான்
இருக்கிறன். உன்ரை தலைக்கை
ஒண்டுமில்லை, ஷல்வா ஷெசெடெலிக்குக்
கண் சிமிட்டிறதைத் தவிர - உன்னைக்
கொல்லுவன். நாயே! (அவள் இளம்
பெண்ணை அடிக்கிறாள்.)

உதவியாளன்: (படலை வாயிலில் தோன்றி) தயவுசெய்து
கெதிப்படுத்துங்கோ, நட்டெல்லா அபஷ்விலி
பட்டணத்திலை
சுடத்துவங்கீட்டாங்கள்.(வெளியேறுகிறான்)

ஆளுநர்

மனைவி: (இளம் பெண்ணை விட்டு விட்டு) ஓ
கடவுளே, அவங்கள் எங்கள்னை கை
வைப்பாங்களெண்டு நினைக்கிறீங்களே? ஏன்
அவை அப்பிடிக் செய்ய வேணும்? ஏன்?
(அவள் தானே பெட்டிகளைத் கிளறத்
தொடங்குகிறாள்) மைக்கல் எப்பிடிக்
இருக்கிறான்? நித்திரையே?

குழந்தையோடு

உள்ள பெண்: ஓமம்மா.

ஆளுநர்

மனைவி அப்ப அவனை ஒரு நிமிஷம்
கிடத்திப்போட்டு, என்ரை சின்ன மஞ்சல்

நிறச் சப்பாத்தை படுக்கையறையிலை
 இருந்து எடுத்து கொண்டுவா. பச்சை
 உடுப்புக்கு அது எனக்குத் தேவைப்படும்.
 (பெண் குழந்தையைக் கிடத்தி விட்டு
 வெளியேறுகிறாள்) இஞ்ச பார் இதுகளை
 எப்பிடி அடுக்கியிருக்கினமெண்டு!
 ஒரு பற்றில்லை! ஒரு விளக்கமில்லை!
 அவைக்கு எல்லாத்தையும் சொல்லிக்
 கொண்டிராட்டில்... இப்பிடிப்பட்ட
 நேரத்திலைதான் எப்பிடிக் கொத்த
 வேலைக்காரர் இருக்கின மெண்டது தெரிய
 வரும்! எங்கடை சிலவிலை
 விழுங்கிப்போட்டு, ஒரு நன்றியும் இல்லை!
 இதை நான் ஞாபகம் வைச்சிருப்பன்.

உதவியாளன்: (மிகவும் பரபரப்போடு பிரவேசித்து)
 நட்பெல்லா நீங்கள் உடனை
 வெளியேறவேணும்!

ஆளுநர்
 மனைவி: ஏன்? நான் இந்த வெள்ளி உடுப்பைக்
 கொண்டு போகவேணும் - அது ஆயிரம்
 பியஸ்டர், விலை. அந்தா அதில்
 இருக்கிறதும், அந்த வைன் நிறத்தான்
 எங்கை?

உதவியாளன்: (அவளை அப்பால் இழுத்துச்
 செல்லமுயன்று) கலகங்கள் தொடங்கி
 விட்டது! நாங்கள் உடனே
 வெளியேறவேணும் குழந்தை எங்கை?

ஆளுநர்
 மனைவி: (குழந்தையை வைத்திருந்த இளம்
 பெண்ணைக் கூவி அழைத்தவாறு) மாறோ
 (MARO) குழந்தையை வெளிக்கிடுத்து!
 எங்கை போய்த்துலைஞ்சாயப்பா?

உதவியாளன்: (வெளியேறிய படி) நாங்கள் வண்டிலை
 விட்டுட்டு குதிரையிலை போக வேண்டி

வரும். (ஆளுநர் மனைவி மீண்டும் தனது உடைகளைக் கிளறுகிறாள், தெரிவு செய்யப்பட்ட உடைக்குவியலில் சிலதைப் போடுகின்றாள், பின்னர் அவற்றை மீண்டும் எடுக்கிறாள். ஓசைகள், முரசங்கள் ஒலிப்பது கேட்கிறது! முன்னர் அடிவேண்டிய இளம் பெண் பதுங்கி வெளியேறுகிறாள். வானம் சிவப்பாகிறது.)

ஆளுநர்
மனைவி:

(மிகவும் ஆவேசத்தோடு கிளறியபடி) அந்த வைன் நிற உடுப்பை என்னாலை கண்டு பிடிக்கவே முடிய இல்லை. இந்தக் குவியலை வண்டில்லை ஏத்து. எங்கை அஸ்ஜா? ஏனின்னும் மறோ திரும்பி வர இல்லை? உங்களெல்லாருக்கும் விசர் பிடிச்சிட்டுதே?

உதவியாளன்: (திரும்பி வந்து) கெதியா! கெதியா!

ஆளுநர்
மனைவி:

(முதலாவது பெண்ணிடம்) ஓடு! “இதுகளை வண்டிலுக்கை போடு”

உதவியாளன்: நாங்கள் வண்டிலைக் கொண்டு போகேல்லை, இப்ப நீங்கள் வராட்டில், நான் என்றைபாட்டுக்குப்போய் விடுவன்.

மனைவி: (முதலாவது பெண்ணால் எல்லாவற்றையும் காவ முடியாதுள்ளதால்) எங்கை அந்த நாய் அஸ்ஜா? (உதவியாளன் அவளை இழுத்துச் செல்கிறான்) மாறோ, குழந்தையைக் கொண்டு வா! (முதலாவது பெண்ணிடம்) போய் மாஷாவைத்தேடு, இல்லை, முதல்லை உடுப்புக்களை வண்டிலுக்குக் கொண்டு போ. என்ன விசரப்பா! குதிரையிலை போறதெண்டதை நான் கனவிலையும் கண்டிருக்க மாட்டன்! (திரும்பிப் பார்க்கும் போது, அவள்

செவ்வானத்தைக் காண்கிறாள், மிகவும் இறுகிப் போனவளாக நிற்கிறாள். நெருப்பு எரிகிறது! அவள் உதவியாளனால் இழுக்கப்படுகிறாள். தலையை அசைத்தபடி முதலாவது பெண் உடைகளோடு பின் தொடர்கிறாள்)

மாரோ: (கதவு வாயிலில் பாதணிகளோடு வந்தவாறு) அம்மா! (அவள் பெட்டிகளையும் உடைகளையும் காண்கிறாள், குழந்தையிடம் ஓடுகிறாள், அதைத் தூக்கி, ஒரு கணம் வைத்திருக்கிறாள்.) அதுகள் இதை விட்டுட்டுப் போய்ட்டுதுகள், மிருகங்கள். (அவள் அதை குறாஷாவிடம் கொடுக்கிறாள்.) இதை ஒரு நிமிஷம் பிடி. (ஆளுநரின் மனைவியைப்பின் தொடர்ந்து ஓடிவிடுகிறாள். படலை வாயிலிருந்து வேலையாட்கள் பிரவேசிக்கின்றனர்)

சமையற்காரி: அட, அவை உண்மையிலை போகிட்டினம். சாப்பாட்டு வண்டிகளும் இல்லாமல், ஒரு நிமிஷம் முந்தியும் போக இல்லை. நாங்களும் வெளிக்கிட்டோட நேரமாகி விட்டது.

பணியாளருவன்: கொஞ்சக் காலத்துக்கு இந்தச் சுற்றாடல் தேகத்துக்கு நல்லதா இராது. (பெண்களில் ஒருத்திக்கு) சுலிக்கோ (SULIKO) கொஞ்சக் கம்பிளியளையும் எடுத்துக்கொண்டு குதிரைக் குட்டி லாயத்திலை எனக்காகக் காத்திரும்.

குறாஷா: அவை ஆளுநரை என்ன செய்து போட்டினம்?

பணியாளன்: (தொண்டையை வெட்டுவதை சைகையால் காட்டி) பி.ஷ்.ட்!

கொழுத்த

பெண்: (சைகையைப் பார்த்து மிகவும் திகிலடைந்து) ஐயோ, ஐயோ, ஐயோ, ஐயோ! எங்கடை எசமான் ஜோர்ஜி அபஷ்விளி! நல்ல சுகமா

இருந்தார்,காலமைப் பூசையிலை - இப்ப! ஓ, என்னை கூட்டி கொண்டு போங்கோ, நாங்களெல்லாம் தனிச்சுப்போனம், நாங்கள் பரிதாபமாச் சாகவேணும் எங்கடை எசமான் ஜோர்ஜி அபஷ்விலியைப்போல!

மற்றைய

பெண்:

(அவளைத் தேற்றியவாறு) அமைதியா இரு, நினை (NINA)! பாதுகாப்பான இடத்துக்கு உன்னைக் கூட்டிபோவினம். நீ ஒரு இளையானுக்குக் கூடத் தீங்கு செய்ததில்லை.

கொழுத்த

பெண்:

(வெளியே அழைத்து செல்லப்படும் போது) ஐயோ, ஐயோ, ஐயோ! கெதியா! நாங்களெல்லாரும் போயிடுவம், அவை வரமுன்னம், அவை வர முன்னம்.

ஒரு

இளம் பெண்:

எசமாட்டியை விட நினை கூட மனவருத்தப்படுகிறா, அது உண்மை. அவைக்கு அவேன்ரை கண்ணீரைக் கூட துடைச்சு விடவேணும், ஆரும்.

சமையற்காரி:

நாங்கள் வெளிக்கிடுவம், எல்லாரும்

மற்றொருபெண்: (பின்னால் பார்த்து) அது கிழக்கு வாசல் எரியிறதாத்தான் இருக்க வேணும்.

இளம் பெண்:

(குறாஷாவின் கைகளில் குழந்தையைப் பார்த்து விட்டு) குழந்தை! உதை வைச்சுக் கொண்டு நீ என்ன செய்யிறாய்)

குறாஷா:

இது விடுபட்டுப் போச்சது.

இளம் பெண்:

அவ வெறுமனே உதிலை விட்டுட்டுப் போயிருப்பா, குளிரெல்லாத்திலையு மிருந்து பாதுகாக்கப்பட்ட மைக்கல்! (வேலையாட்கள் குழந்தையைச் சூழக் கூடுகிறார்கள்.)

குறாஷா:

அவர் கண்முழிக்கிறார்.

பணியாளன்: அதைக் கீழை கிடத்து, நான் சொல்றன்.
உந்தக் குழந்தையோடே கண்டு
பிடிக்கப்படுகிறவைக்கு என்ன நடக்கும்
எண்டதை நான் நினைச்சும் பாக்க மாட்டன்.

சமையற்காரி: அது சரி, ஒருக்கால் உவங்கள்
தொடங்கீட்டாங்களெண்டால், உவங்கள்
ஒருத்தரை ஒருத்தர் கொல்லுவாங்கள் -
ஒரேயடியா முழுக்குடும்பங்களையும்.
நாங்கள் போவம். (கையில்
குழந்தையோடுள்ள குறுஷாவையும்
இரண்டு பெண்களையும் தவிர அனைவரும்
வெளியேறுகிறார்கள்.)

இரு பெண்கள்: உனக்குக் கேக்க இல்லையே? அவனைக்
கீழை கிடத்து

குறுஷா: ஒரு நிமிஷம் இதை வச்சிருக்கச் சொல்லித்
தாதி சொன்னவ

வயது கூடிய
பெண்:

அவ திரும்பி வரா, முட்டாளே.

இளம் பெண்: நீ உதைத் தொடாதை,
வயது கூடிய

பெண்: (அன்பாதரவோடு) குறுஷா, நீ நல்லதொரு
ஆத்தமா, ஆனால் நீ நல்ல
புத்தசாலியில்லை, இது உனக்குத் தெரியும்.
உனக்கு நான் சொல்றன், இவனுக்குக்
கொள்ளை பேதி வருத்தம் இருந்தாக்கூட,
இவன் ஆபத்தா இருந்திருக்க முடியா.

குறுஷா: (பிடிவாதமாக) இவனுக்குக் கொள்ளை பேதி
இல்லை, அவன் என்னைப் பாக்கிறான்!
அவனும் மனிசப் பிறவி தான்!

வயது கூடிய
பெண்:

அவனைப் பாராதை, நீ ஒரு மடைச்சி
எப்பவும் எடுபட்டு விடுகிற இனம்.

“ஓடிப்போய் இலைக்கஞ்சியை எடுத்து வா, உனக்குத்தான் நீளமான காலிருக்கு” என்கு ஒருத்தன் சொல்ல வேண்டியது தான், நீ ஓடுவா(ய்). என்றை புருஷனிட்டை ஒரு மாட்டு வண்டிலிருக்கு. நீ கெதிப்படுத்தினியெண்டால் எங்களோடை வரலாம்! கடவுளே, இது வரையிலை அயலெல்லாம் பத்தி எரியும். (இரண்டு பெண்களும் நெடுமூச் செறிந்தவாறு வெளியேறுகின்றனர். சிறிது தயங்கிய பின்னர், நித்திரையாக உள்ள குழந்தையை குறாஷா நிலத்தில் கிடத்தி விட்டு, ஒரு கணம் அதைப் பார்த்து நின்று விட்டு, சித்திர வேலைப்பாடுடைய ஒரு கம்பளியைத் துணிக் குவியலில் இருந்து எடுத்து பிள்ளைக்குப் போர்த்தி விடுகிறாள். பின்னர் இரு பெண்களும் பொதிகளை இழுத்துக் கொண்டு திரும்பி வருகிறார்கள். குறாஷா குற்ற உணர்வோடு பிள்ளையை விட்டுச் சில அடிகள் நகர்ந்து ஒரு புறம் செல்கிறாள்)

இளம் பெண்: நீ இன்னமும் ஒண்டையும் மூட்டை கட்ட இல்லையே? இஞ்சார், கனநேரம் மினக்கெடேலா, கூடாரங்கள்ளை இருந்து இரும்புச் சட்டையங்கள் இஞ்ச வந்திடுவாங்கள்.

குறாஷா: வாறன்! (அவள் கதவு வாயிலினூடாக ஓடுகிறாள். இரண்டு பெண்களும் படலை வாயிலுக்குச் சென்று காத்து நிற்கிறார்கள். குதிரைகளின் ஒலி கேட்கிறது. அவர்கள் கீச்சிட்டுக் கத்திக் கொண்டு ஓடுகிறார்கள். கொழுத்த இளவரசன் குடிபோதையிலுள்ள இரும்புச் சட்டையரோடு பிரவேசிக்கிறான். அவர்களின் ஒருவன் ஆளுநரின் தலையை ஈட்டியொன்றில் காவி வருகிறான்.)

கொழுத்த
இளவரசன்:

(இவடத்திலை! நடுவிலை! ஒரு போர் வீரன்
மற்றுமொருவனது முதுகில் ஏறி, தலையை
எடுத்து, அதனைத் தற்காலிகமாகக்
கதவுக்கு மேல் பிடிக்கிறான்.) உது நடு
இல்லை - வலது பக்கம் போகட்டும்.
அதுதான். செய்யிறதை, நான் வடிவாச்
செய்வன் (போர் வீரன் சுத்தியல் ஆணி
என்பன கொண்டு, மயிரை அறைந்து
தலையைச் சுவரோடு பொருத்தும்
வேளையில்) இண்டு காலமை தேவாலய
வாசல்லை, “தெளிவான வானத்தை நான்
விரும்பிறனான்” என்று ஜோர்ஜி
அபஷ்விலிக்குச் சொன்னான்.
உண்மையிலை, தெளிவான வானத்திலை
இருந்து வாற மின்னலை நான் விரும்புவன்.
ஓம், உண்மையிலை சின்னவனை அவங்கள்
கொண்டு போனது ஒரு சோகம், எனக்கு
அவனை அவசரமாகத் தேவைப்படுகிறது.
(இரும்புச் சட்டையரோடு படலை
வாயிலினூடாக வெளியேறுகிறான்.)

(குதிரைகளின் காலடி ஓசை மீண்டும்
கேட்கிறது. குறுஷா அவதானமாக
அங்குமிங்கும் பார்த்தபடி கதவு
வாயிலூடாகப் பிரவேசிக்கிறாள். இரும்புச்
சட்டையைப் போகும் வரை அவள்
காத்திருந்தாள் என்பது தெளிவு. ஒரு
பொதியைத் தூக்கியவாறு படலையை
நோக்கி நடக்கிறாள். கடைசி நிமிடம்,
அவள் குழந்தையை இன்னமும் அங்கு
தான் இருக்கிறதா என்பதைப்
பார்ப்பதற்காகத் திரும்புகிறாள். கதவு
வாயிலில் தலையைக் கண்டு அவள்
கீச்சிட்டுக் கத்துகிறாள். மிகவும்
பயந்தவளாக, அவள் மீண்டும் பொதியை
எடுத்துக்கொண்டு, வெளியேறுவதற்கு

ஆயத்தமாகும் போது பாடகன் பேச
ஆரம்பிக்கிறான். அவள் அவ்விடத்தில்
நிலைத்து நிற்கிறாள்.)

பாடகன்:

முற்றம் படலை இரண்டுக்கு மிடையில்
நிற்கின்ற போதவள் மெல்லிய
குரலொன்றழைக்கக் கேட்டாள்,
கேட்டதாய் நினைத்தாள்.
குழந்தை அவளை அழைத்து,
சிணுங்கியல்ல,
எளிதில் கேட்டுணருமா றழைத்தது.
அந்தவாறே அவளதை உணர்ந்தாள்.
“பெண்ணே, எனக்குதவு” என்றது குழந்தை
தொடர்ந்தது சொன்னது,
சிணுங்கியல்ல,
எளிதில் கேட்குமாறது சொன்னது
“அறிந்து கொள் பெண்ணே,
உதவி கோரும் கூக்குரல் கேளாது
துன்புறு செவியோடு கடந்து செல்வோர்,
காதலன் தனது கனிந்த அழைப்பையோ,
காலைப்போதின் கருங்குயில் கூவலையோ,
கோயில் மணியும் மாலையில் ஒலிக்க
திராட்சை பறித்துக் களைத்து இருப்பவள்
மகிழ்வாய் எறியும் நெட்டுயிர்ப்பதனையும்
என்றுமே கேளாச் செவிடராய் விடுவர்.
(அவள் குழந்தையை நோக்கிச் சில
அடிகள் சென்று குனிந்து பார்க்கிறாள்)

இதனைக் கேட்டவள் மீண்டுமொரு முறை
குழந்தையை காணத் திரும்பிச் சென்றாள்.

ஓரிரு கணங்கள் அவனோடிருக்க,

யாரேனுமொருவர், தாயோ, எவரோ

வரும் வரை இருக்க அவன் பால்
சென்றாள்.

(ஒரு பெட்டியில் சாய்ந்து, குழந்தையைப் பார்த்தவாறு அவள் அமர்ந்தாள்.)
ஆபத்தங்கு அதிகமாய் இருந்ததால்
நெருப்பும் அழகையும் நகரை நிறைத்ததால்
செல்லும் வரையும் இருக்கச் சென்றாள்.
(மாலையும் இரவும் வருவது போல, ஒளி மங்கத் தொடங்குகிறது)
அன்பின் மயக்கு வழுவோ பயங்கரம்!
(இரவினோடு குழந்தைக்குக் காவலிருக்க இப்போ குறாஷா கருதி விடுகிறாள், அதனைப்பார்க்க. ஒரு தரம் அவள் ஒரு மேற்சட்டை கொண்டு அதைப் போர்க்கிறாள். யாராவதொருவர் வருகிறாரா எனப் பார்ப்பதற்காக அவள் இடையிடையே செவி மடுப்பதும் பார்ப்பதுமாக உள்ளாள்)
மாலை வரும் வரை, இரவு வரும் வரை காலை வரும் வரையும்
நீண்ட பொழுதவள் குந்தியிருந்தனள்
குழந்தையோடங்கு
மிக நீண்ட நேரமா யவளிருந்தாள்!
மிக நீண்ட நேரமா யவளிருந்து
பஞ்சினை ஒத்த மென் மூச்சினைப் பார்த்தனள்
பொத்திய சின்னக் கைகளைக் கண்டனள்
விடிந்து விட்ட வேளையும் வந்திட
மயங்கு கவர்ச்சியோ முழு நிறைவடைந்து,
எழுந்தாளவள், குனிந்தாள்,
பாடியவாறு பிள்ளையை எடுத்தாள்
ஏந்திய வாறதை அப்பால் சென்றாள்
(விபரிக்கும் போது பாடகன் சொல்வதை அவள் செய்கிறாள்)

களவாடிய பொருளென அதனை எடுத்தாள்.
கள்ளியை போலவள் பதுங்கி நடந்தாள்.

பாடகர்: 02 வடபால் மலைகளுக்குள் ஓட்டம்
நகர்விட்டு நீங்கி குறுசீனிய சாலையில்

வடபால் மலைகளை நோக்கிச்
செல்கையில்

பாட்டொன்று பாடினாள் குறூஷா
வஷ்னேட்ஷ்

வாங்கினாள் பால் கொஞ்சம்
அன்னவள் தானும்

பாடகர் குழு: எவ்வாறிந்த மனிதக் குழந்தை

வேட்டை நாய்களை,
பொறிவைப்போரைத்

தப்பிக் கடக்கும்?

கைவிடப்பட்ட மலைகளை நோக்கிப்

பயணித்தாளவள்,

குறூசீனிய நெடுஞ் சாலையினூடே

பயணித்தாளவள்,

பாட்டொன்று பாடினாள்,

பால் கொஞ்சம் வாங்கினாள்.

(குறூஷா வஷ்னேட்ஸ் தொடர்ந்து
நடக்கிறாள். குழந்தையைத் தன் முதுகில்
சாக்கொன்றில் சுமக்கிறாள், கையொன்றில்
பெருத்த தடியொன்று, மற்றையதில்
பொதியொன்று. அவள் பாடுகிறாள்.)

நான்கு படைத் தளபதிகளின் பாடல்

நால்வர் தளபதியர்

ஈரானுக் கேகினர்
 முதற் தளபதிக்கோ
 ஒத்து வரவில்லை யுத்தம்
 இரண்டாமவரோ
 வென்றதே இல்லை.
 மூன்றாமவர்க்கோ
 கால நிலையே சரிப்பட வில்லை
 நாலாமவர்க்கோ
 வீரர் சண்டையே செய்யார்
 நால்வர் தளபதியர்
 ஒரு மனிதன் தானுமில்லை!
 சொசோ றொபகிட்ஸ்
 படையெடுத்தார் ஈரான் மிது
 யுத்த மவரோடொத்துப் போக
 வேகமாயொரு வெற்றி பெற்றார்
 காலநிலை எப்பவும் சரியாய் இருந்தது
 வீரரும் எப்பவும் யுத்தம் புரிந்தனர்.
 சொசோ றொபகிட்ஸ்
 அவரே எமதாள்!
 (குடியானவனொருவனது குடிசை தெரிகிறது)

குறுஷா:

(குழந்தையிடம்) மத்தியானம் சாப்பாட்டு
 நேரம். இப்ப நாங்கள் நம்பிக்கையோடை
 புல்லிலை இருப்பம், நல்ல குறுஷா சின்னக்

கிண்ணத்திலை பால் வேண்டி வரும் வரைக்கும். (அவள் குழந்தையை கீழே கிடத்தி விட்டுக் குடிசைக் கதவில் தட்டுகிறாள். கிழவனொருவன் கதவைத்திறக்கிறான்.) அப்பு, சின்னக் கிண்ணத்திலை பால் கொஞ்சம் தருவீங்களே? ஒரு ரொட்டித்துண்டும் இருந்தால்?

கிழவன்: பால்? எங்களிடடைப் பாலில்லை. பட்டணத்திலை இருந்து வந்த பட்டாளக்காறங்கள் எங்கடை ஆடுகளைக் கொண்டு போகுட்டாங்கள். உனக்குப் பால் வேணுமெண்டால் பட்டாளக் காரங்களிடடைப்போ.

குறாவா: ஆனாலப்பு, ஒரு குழந்தைக்குச் கொஞ்சம் பால் இராதே உங்களிடடை...

கிழவன்: கடவுள் காக்க வேண்டிய உனக்கோ, ஆ?

குறாவா: கடவுள் காக்கிறது பற்றி ஆரென்ன சொன்னவை? (அவள் தனது பண்ப்பையைக் காட்டி) இளவரசர் மாதிரி நாங்கள் காசு தருவம். “குண்டியில மண் பட்டாலும் குனிஞ்சு போகமாட்டம்” (குடியானவன் முணுமுணுத்த படி பாலுக்காக அப்பால் செல்கிறான்.) பாலுக்கெவ்வளவு?

கிழவன்: மூண்டு பியாஸ்டர்கள். பால் விலை ஏறீட்டுது.

குறாவா: இந்த சொட்டுக்கு மூண்டு பியாஸ்டர்? (ஒரு வார்த்தையும் பேசாது கிழவன், அவளது முகத்திலறைந்தது போலக் கதைவைச் சாத்துகிறான்) மைக்கல், உனக்கது கேட்டுதே? மூண்டு பியாஸ்டர்! எங்களுக்கது கட்டாது! (அவள் திரும்பிப் போகிறாள் கீழே

அமர்கிறாள், பிள்ளைக்குத் தனது முலையைக் கொடுக்கிறாள்) சூப்பு. மூண்டு பியாஸ்டோர் பற்றி நினைச்சுப் பார் அங்கை ஓண்டு மிராது; ஆனால் நீ குடிக்கிறதா நினைச்சுக் கொள்ளுவா(ய்), அது ஏதோ பறுவாயில்லை. (தலலைய அவள் அசைக்கிறாள்; குழந்தை சூப்பாது விட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறாள். அவள் எழுந்து, மீண்டும் கதவடிக்குச் சென்று, மீண்டும் தட்டுகிறாள்) திறவுங்கோ அப்பு, நாங்கள் காசு தாறம். (மென்மையாக) உனக்கிடி விழ! (கிழவன் வரும் போது) நான் நினைச்சன் அரை பியாஸ்டரா இருக்கு மெண்டு. ஆனாலும் குழந்தைகுச் சாப்பாடு குடுத்தாகவேணும். உந்த ஒரு சொட்டுக்கு ஒரு பியாஸ்டர் வேண்டினாலென்ன?

கிழவன்: ரெண்டு

குறாஷா: பேந்தும் கதவைச் சாத்திப் போடாதையுங்கோ. (நீண்ட நேரம் தனது பையில் தேடுகிறாள்) இந்தா இருக்கு ரெண்டு பியாஸ்டர். பால் நல்லதா இருந்திட வேணும். இன்னும் ரெண்டு நாள் பயணம் எனக்கிருக்கு இதொரு கொலை காற யாவாரமா இருக்கு உங்கடை - பாவம் நிறைஞ்சது.

கிழவன்: உனக்கு பால் வேணுமெண்டால் பட்டாளக் காரங்களைக் கொல்லு.

குறாஷா: (பிள்ளைக்குச் சிறிது பாலைக் கொடுத்த படி) இது ஒரு சிலவு கூடின முசுபாத்தி. ஒரு முடறு குடி மைக்கல்; ஒரு கிழமைச் சம்பளம். நாங்கள் சும்மா குண்டிய சூடாக்கி எங்கடை காசை உழைச்சமெண்டு இங்கை நினைக்கினம். ஓ, மைக்கல், மைக்கல், ஒரு பெட்டை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதொரு

சின்ன குட்டிப்பிரபு தான் நீ! (சஞ்சலப்பட்டு, அவன் எழுந்திருக்கிறான்; குழந்தையை முதுகில் கிடத்துகிறான், நடக்கிறான். கிழவன் புறுபுறுத்தபடி கிண்ணத்தை எடுத்துக்கொண்டு எந்த உணர்வுமற்றவராக அவளையே பார்த்தபடி நிற்கிறார்.)

பாடகன்: வடக்கே குறுஷா சென்ற வேளையில்
தொடர்ந்தனர் அவளை இளவலின் இரும்பர்

பாடற்குழு: வெறுங்காலோடு நடந்திடும் சிறு பெண்
இரும்புச் சட்டையர், வேட்டை நாய்கள்,
பொறிவைப்போரை,
எப்பிடித் தப்பி ஓடிச் செல்வாள்?
இரவிலும் அவர்கள் வேட்டை ஆடுவர்-
கலைப்பவர் என்றுமே களைப்பதில்லை,
கொலைஞர் அதிகம் துயில் வதில்லை
(இரண்டு இரும்புச் சட்டையர் சிரமப்பட்டு
நெடுஞ்சாலை வழியே நடந்து
வருகின்றனர்.)

படைச்சிறு

அலுவலர்: ஒருக்காலும் நீ ஒண்டுக்கும்
பிரயோசனப்படா(ய்) மரமண்டை, உன்ரை
மனம் இதிலை இல்லை. சின்னச் சின்ன
அலுவல்கள்ளை, உன்ரை முத்த அதிகாரி,
இதைப்பாக்கிறன். நேற்று, நானந்தப் பெரிய
பெட்டையைச் கீழதள்ளேக்கை, ஓம், நான்
கட்டளையிட்டபடி அவளின்ரை புருஷனை
பிடிச்சுக்கொண்டாய்; நான் கேட்டதுக்காக, நீ
அவன்ரை வயித்திலை உதைஞ்சனிதான்,
ஆனால் நீ அதை ரசிச்சியே, ஒரு

விசுவாசமான வீரன் போல; அல்லது நீ
 சும்மா உன்ரை கடமையைச் செய்தனியே?
 உன்ரை மரமண்டையிலை நான் ஒரு கண்
 வச்சிருக்கிறன், நீ ஒரு ஓட்டைக்கோரைப்
 புல்லு, கிலுகிலுக்கிற தாளம், உனக்குப்
 பதவி உயர்வு கிடையாது, (அவர்கள் சிறிது
 பொழுது அமைதியாக நடக்கிறார்கள்) நீ
 எவ்வளவு கீழ்ப்படிவில்லாமல் இருக்கிறா
 எண்டதை நான் மறந்திட்டனெண்டும் நீ
 நினைச்சிடாதை. நொண்டிறதை நிப்பாட்டு! நீ
 நொண்டிறதை நான் தடைசெய்யிறன். நான்
 குதிரையை வித்தபடியா நீ நொண்டிறா(ய்)
 நான் ஏன் குதிரையை வித்தனானெண்டால்,
 பேந்து எப்பவும் நானதை அந்த விலைக்கு
 வித்திருக்கேலா. உனக்கு அணி நடையிலை
 போறது விருப்பமில்லை எண்டு எனக்குக்
 காட்டுறதுக்காக நீ நொண்டுறா(ய்)
 எனக்குன்னைத் தெரியும். உதிலை
 வேலையில்லை. இருந்து பார். பாடு!

இரு இரும்பு
 சட்டையர்:

(பாடுகிறார்கள்)
 துயரோடு போருக் கென்வழி போனேன்
 நேசித்தவளை வாயிலில் விட்டு
 யுத்தத்திலி ருந்து மீண்டு மொரு முறை
 திரும்பி நானங்கு வரும்வரை
 அவளது நேர்மையை நண்பர் காப்பர்.

படைச்சிறு
 அலுவலர்:

உரத்து!

இரு இரும்பு
 சட்டையர்:

(பாடுகின்றனர்)
 நடுகல் லடியில் நான் கிடக்கும் வேளை
 ஒருபிடி மண்ணொடென் இனியவள் வந்து

“அடிக்கடி என்னிடம் ஓடிவரும் பாதம்

அடிக்கடி என்னை அணைக்கும் கைகள்

இதோ இங்கோய்ந்தன” என்பாள்.

(அவர்கள் மீண்டும் அமைதியாக நடக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள்)

படைச்சிறு

அலுவலர்:

நல்லதொரு வீரனெண்டால் தன்ரை
மனதையும், ஆத்துமாவையும் கருமத்திலை
வச்சிருப்பான். ஒரு கட்டளை கிடைச்சதும்
உசாரா நப்பான், எதிரியின்ரை வயித்திலை
ஈட்டியை ஏத்தினாப் பிறகு
தான் வருவான். (சந்தோசத்தால்
கத்துகிறார்) தன்ரை அதிகாரிக்காகத்
தன்னை துண்டு துண்டாப் பிக்கவும்
விடுவான். செத்துக் கொண்டு கிடக்கேக்கை
தன்ரை அதிகாரி அதை ஏற்றுக் கொண்டு
தலையாட்டுறதைக் கவனிப்பான். அந்தப்
பரிசு அவனுக்குப்போதும், இருந்தாலும்
அவன் செத்துப் போவானெண்டது சரி.
உன்னைப்போல ஒரு முட்டாளின்ரை
உதவியோடை நானெண்ணெண்டு
ஆளுநற்றை வம்புல பிறந்த
வேசைமோனைப் பிடிக்கப் போறன்! யேசுவே!
(அவர்கள் பின் மேடையில் நிற்கிறார்கள்)

பாடகன் :

சிரா ஆற்றைக் குறுஷா அடைந்த
வேளை

ஓடித் தப்புதல் கடினமாய்க் கிடந்தது.

துணையற்ற பிள்ளை சுமையாய்க் கிடந்தது,

வயல் வெளிகளின் செவ்வான விடியல்

துயிலிலார்க்குச் குளிர்ந்து கிடந்தது,

குளிர்ந்தே கிடந்தது.

புகை கிளம்பும் பண்ணை முற்றத்தில்

பால்க் கிண்ணங்களின்

ஆனந்தச் சடசடப்பு,

அஞ்சி ஓடும் அபலை ஒருத்திக்கு

அச்சுறுத்தலன்றி வேறெதுவுமில்லை.

குழந்தையைச் சமப்பவள் அதன் நிறையை
உணர்வாள்,

அத்தோடு மேலும் சிறிதை உணர்வாள்.

(குறாஷா ஒரு பண்ணை முன் நிற்கிறாள்.
கொழுத்ததொரு குடியானவப் பெண், பால்க்
கிண்ணமொன்றை கதவினூடே காவிச்
செல்கிறாள். அவள் உள்ளே செல்லும்
வரை குறாஷா காத்திருந்து விட்டு,
கவனமாக வீட்டை நோக்கிப் போகிறாள்)

குறாஷா:

(குழந்தையிடம்) இந்தா, நீ பேந்தும்
நனைச்சுப்போட்டாய், என்னட்டைத்
துணியில்லையப்பா. மைக்கல், இஞ்ச தான்
நாங்கள் பிரியப் போறம். இது
பட்டணத்திலை இருந்து போதுமான அளவு
தூரத்திலை இருக்கு. ஒண்டுக்கும் உதவாத
சின்னவனே, இந்தளவு தூரம் தேடி வாற
அளவுக்கு அவங்களுக்கு உன்னைத்
தேவைப்படாது இந்தப் பண்ணைக்காறி
அன்பானவள்; அதோடை, உனக்குப் பால்
மணக்க இல்லையே, (குழந்தையை
வாயிலில் கிடத்துவதற்காக அவள்
குனிகிறாள்) அப்ப, போயிட்டு வாறன்
மைக்கல், என்னை வேகமா
நடக்கப்பண்ணுறதுக்காக இரவு முழுவதும் நீ

என்றை முதுகிலை உதைஞ்சதை, நான்
 மறந்து போறன். அரை குறைச் சாப்பாட்டை
 நீ மறந்து போகலாம். நல்ல
 நோக்கத்தோடதான் அது தரப்பட்டது.
 உன்னை நான் வச்சிருக்க விரும்புவன் -
 உன்றை மூக்கு அவ்வளவு குறுணியா
 இருக்கு. ஆனால் அது நடக்கேலாது.
 உனக்கு நான் முதல் முயலைக்
 காட்டியிருப்பன், நனைக்காமல் இருக்க
 உனக்கு நான் பழக்கியிருப்பன்; ஆனால்
 நானிப்பத் திரும்பிப் போக வேணும். என்றை
 இனியவர், வீரர் கெதியிலை திரும்பி
 வந்திடக் கூடும், அவர் என்னை
 காணாட்டில்? அதை மட்டும் நீ
 கேக்கமாட்டா, கேப்பியே? (அவள்
 கதவடிக்குப் பதுங்கிச் சென்று குழந்தையை
 வாயிற்படியில் கிடத்துகிறாள். பின்னர், ஒரு
 மரத்தின் பின்னால் மறைந்திருந்து,
 குடியானவப் பெண் கதவைத் திறந்து
 மூட்டையைக் காணு மட்டும்
 காத்திருக்கிறாள்.)

குடியானவப் பெண்: அடக்கடவுளே, என்ன இது?
 இஞ்சருங்கோ!

குடியானவன்: என்ன இது? “சூப்”பை குடிச்சிட்டு வாறன்.

குடியானவப் பெண்: (குழந்தையிடம்) எங்கையப்பா
 உன்றை கொம்மா? உனக்கு அம்மா ஒருத்தி
 இல்லையே? இது ஒரு பெடியன். நல்ல
 துணியன். இவன் ஒரு நல்ல குடும்பத்தைச்
 சேந்தவன், அது பாக்கத் தெரியுது. இவனை
 வாசற் படியிலை விட்டுட்டுப் போயிட்டினம்,
 ஓ, இதுக்கு மொரு காலம்!

குடியானவன்: உதுக்கு நாங்கள் சாப்பாடு குடும்ப மெண்டு
 உவை நினைச்சால், அது பெரிய பிழை. நீ
 உதைக்கிராமத்துப் பாதிரியாரிட்டைக்

கொண்டு போ. நாங்கள் செய்யக் கூடிய நல்ல விஷயம் அதுதான்.

குடியானவப் பெண்: இவனை வச்சப் பாதிரியார் என்ன செய்வார்? இவனுக்கு கொரு தாய் வேணும். இஞ்ச அவன் முழிக்கிறான். என்னெண்டாலும், நாங்கள் இவனை வச்சிருக்கலாமெண்டு நீங்கள் நினைக்க இல்லையே?

குடியானவன்: (குழறி) இல்லை!

குடியானவப் பெண்: கைக்கதிரைக்குப் பக்கத்திலை மூலையிலை அவனை நான் கிடத்தலாம். ஒரு தொட்டில் மட்டும் தான் எனக்குத்தேவை. நான் அவனை என்னோடை வயலுக்குக்கொண்டு போகலாம், அவன் சிரிக்கிறதைப் பாருங்கோ? இஞ்சாருங்கோ, எங்களுக்கு ஒரு வீடு இருக்கு. நாங்கள் அப்பிடிச் செய்வம். ஒரு சொல்லுப் பேசக் கூடா நீங்கள்! (அவன் குழந்தையை வீட்டுக்குள் எடுத்துச் செல்கிறான். குடியானவன் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தவாறு பின் தொடர்கிறான். குறாஷா மரத்துக்குப் பின்னாலிருந்து வெளிவருகிறான், சிரிக்கிறான், எதிர்த்திசையில் வேகமாகச் செல்கிறான்)

பாடகன்: வீடு நோக்கிப் போகும் போது

ஏனிந்த ஆனந்தம்?

பாடகர் குழு: சிரிப்பொன்றுடனே பெற்றோரைப் புதிதாய்

குழந்தை பெற்ற தன் காரணத்தாலே.

சின்னஞ் சிறியதைக் கைகழுவியதால்

ஆனந்தமாய் நான் இருக்கின்றேனே,

பாடகன்: ஆயினுமேன் இத்தனை சோகம்?

பாடர் குழு: களவாடப்பட்ட ஒருத்தி போலவும்

புதியதாய் வறிதாய் விட்டவள் போலவும்

தனித்தவளாயும் கட்டிலாதவளாயும்

துக்கத்துள் கிடக்கிறேனையா, நான்

(சிறிது பொழுது அவள் நடக்கிறாள், பின்னர் அவளை நோக்கி ஈட்டிகளை நீட்டிப் பிடித்திருக்கும் இரு இரும்புச் சட்டையரையும் சந்திக்கிறாள்)

படைச்சிறு அலுவலர்:

சீமாட்டி, நீ ஆயுதப்படைகளின் கைகளுக்குள் நேராக ஓடி வந்து விட்டாய். எங்கை இருந்து வாறா(ய்) எப்ப? எதிரியோடை உனக்குக் கள்ளத் தொடர்பிருக்கா? எங்கை அவன் ஒளிச்சிருக்கிறான், உனக்கு பின்னாலை இருந்து கொண்டு அவன் என்ன அலுவல்கள் செய்யிறான்? மலையன் எப்பிடியிருக்கு? பள்ளத்தாக்குகள் எப்பிடி இருக்கு? உன்ரை காலுறையன் எப்பிடி இருக்கு? (குறாஷா பயந்து போய் அங்கு நிற்கிறாள்) பயப்பிடாதை, நாங்கள் எப்பவும் பின் வாங்குவோம், தேவை ஏற்பட்டால்... என்ன, மரமண்டை? நான் எப்பவும் பின் வாங்குவன். அந்த வகையிலை எண்டாலும், என்னை நம்பலாம். ஏன் என்றை ஈட்டியை அப்பிடி முழிசிப் பாக்கிறா(ய்)? களத்திலை எந்த வீரனும் தன்ரை ஈட்டியைக் கீழை போடமாட்டான், அது ஒரு சட்ட விதி.

அதைப்பாடமாக்கிக் கொள், மரமண்டை.
இப்ப, சீமாட்டி, எங்கை
வெளிக்கிட்டிருக்கிறாய்?

குறூஷா: நான் கட்ட இருக்கிறவரைச் சந்திக்க, நுக்கா
(NUKA) விலை அரண்மனைக் காவல்
படையைச் சேர்ந்த சைமன் ஷஷாவா என்ட
ஒருத்தரை...

படைச்சிறு அலுவலர்: சைமன் ஷஷாவா? நிச்சயமா
அவரை எனக்குத்தெரியும். நான் உன்னை
இடைக்கொருக்காப் பாக்கலா
மெண்டதுக்காக அவர் என்னட்டைத்
திறப்பைத் தந்தவர். மரமண்டை,நாங்கள்
செல்வாக்கிழக்கத் துவங்கிறம். நாங்கள்
நேர்மையான நோக்கங்களோடை தான்
இருக்கிறம் எண்டு அவவை நாங்கள் உணர
வைக்க வேணும். பெண்ணே,
வெளிப்படையான அற்பத்தனத்துக்குப்
பின்னாலை நான் ஒரு கனதியான இயல்பை
மறைச்சு வைச்சிருக்கிறன், ஆனபடியால்
உத்தியோக பூர்வமாக சொல்றன்:
உன்னட்டை இருந்து எனக்கொரு குழந்தை
வேணும். (குறூஷா பயத்தால் சிறிது
கத்துகிறாள்) மரமண்டை, அவள் என்னைப்
புரிஞ்சி கொண்டாள். ஹ, ஹ, ஹ, இது
ஒரு இனிப்பான அதிர்ச்சியில்லையே? “அப்ப
நான் என்ற வெதும்பி கிடக்கிற பாளை
வெளிய எடுக்கத்தான் வேணும், அதிகாரி.
பிறகு - முதல்லை நான் என்றை கிளிஞ்ச
சட்டையை மாத்த வேணும், படை அதிகாரி”
பகிழ்களை விடுவம், என்றை ஈட்டியையும்
விடுவம்! நாங்கள் ஒரு குழந்தையைத்
தேடுறம். நல்ல தொரு குடும்பத்தைச்
சேர்ந்த குழந்தை, அப்பிடிப்பட்ட ஒரு
குழந்தையைப்பற்றி நீ கேள்விப்பட்டனியா?
பட்டணத்தைச் சேந்தது. நல்ல உட்புப்

போட்டிருக்கும், திடீரெண்டு இங்கை
வந்திட்டுது.

குறாஷா: இல்லை, நான் ஒண்டுங் கேள்விப்பட
இல்லை. (அவள் திடீரெனத் திரும்பி,
பீதியடைந்தவளாகத் ஓடுகிறாள்)

(இரும்புச் சட்டையர் ஒருவரை ஒருவர்
பார்த்து விட்டுத் திட்டித் தீர்த்தபடி,
அவளைப்பின் தொடர்கின்றனர்.)

பாடகர்: தயவார்ந்த சிறு பெண்ணே, ஓடு!

கொலைஞர் வருகிறார்!

துணையற்ற மதலைக்குதவு,

துணையற்ற சிறு பெண்ணே!

அதனாலவள் ஓடுகிறாள்!

பாடற் குழு: கொடுமையிற் கொடுமை மிக்க
காலங்களிலும் கருணையுள்ளவர்
இருக்கிறார்.

(குறாஷா குடிசைக்குள் வேகமாகச்
செல்கையில் குடியானவப் பெண்
குழந்தையின் தொட்டிலடியில் குனிந்தவாறு
நிற்கிறாள்)

குறாஷா: அவனை மறையுங்கோ, கெதியா! இரும்புச்
சட்டையங்கள் வாறாங்கள்! உங்கடை
கதவடியிலை நான் தான் அவனைக்
கிடத்தினனான். ஆனால், அவன் என்ற
இல்லை. அவன் நல்ல குடும்பத்தைச்
சேந்தவன்

குடியானவப் பெண்: ஆர் வாறாங்க? என்ன இரும்பு
சட்டையங்கள்?

குறாஷா: கேள்வியள் கேக்காதையுங்கோ, இதைத் தேடித்திரியிற இரும்பு சட்டையங்கள்

குடியானவப் பெண்: என்றை வீட்டிலை அவங்களுக்கு அலுவலில்லை. ஆனால் நான் உன்னோடை கொஞ்சங் கதைக்க வேணும் போல தெரியுது!

குறாஷா: நல்ல உடுப்பைக் கழட்டுங்கோ, அது எங்களைக் காட்டிக் குடுத்திடும்

குடியானவப் பெண்: உடுப்பு, என்றை புறங்கால்! இந்த வீட்டிலை நான் தான் முடிவுகள் எடுக்கிறது! “என்றை அறைக்கே நீ சத்தியெடுக்கேலா” ஏன் நீ இதைக் கைவிட்டுட்டுப் போனனி? உது பாவம்

குறாஷா: (யன்னலூடாக வெளியே பார்த்து) பாருங்கோ, அவங்கள் அந்த மரங்களுக்குப் பின்னாலை இருந்து வெளியாலை வாறாங்கள்! நான் ஓடியிருக்கக் கூடா, அது அவங்களுக்குக் கோவத்தை ஏற்படுத்திப் போட்டுது! ஓ, நானென்ன செய்ய?

குடியானவப் பெண்: (யன்னலுக்கு வெளியே பார்த்து, திரெனப் பயந்து திடுக்குற்று) கடவுளே! இரும்புச் சட்டையங்கள்!

குறாஷா அவங்கள் குழந்தையைத் தேடி வாறாங்கள்.

குடியானவப் பெண் தற்செயலா அவங்கள் உள்ளை வந்தால்!

குறாஷா: நீங்கள் இவனை அவேற்றைக் குடுக்கக் கூடா, அவன் உங்கடை எண்டு சொல்லுங்கோ.

குடியானவப் பெண்: ஓம்

குறாவா: இவனைக் குடுத்தியளெண்டால்
அவங்கள்கொண்டு போகிடுவாங்கள்

குடியானவப் பெண்: அவங்கள் இதைக்
கேட்டாங்களெண்டால்? அரிவு வெட்டுக்குத்
தேவையான வெள்ளிக் காசு வீட்டுக்கை
இருக்கு.

குறாவா: நீங்கள் இவனை அவங்களிடடைக்
குடுத்தீங்களோ, அவங்கள் இவனைக்
கொல்லுவாங்கள், இஞ்ச இந்த
அறையிலையே! இவன் உங்கடை எண்டு
நீங்கள் சொல்லித்தானாக வேணும்!

குடியானவப் பெண்: ஓம், ஆனால், அவங்கள் என்னை
நம்பாட்டில் என்ன செய்யிறது?

குறாவா: நீங்கள் உறுதியா இருக்க வேணும்.

குடியானவப் பெண்: அவங்கள் எங்களை வீட்டோடை
கொளுத்துவாங்கள்.

குறாவா: ஆனப்படியால் தான் இவன் உங்கடை
எண்டு நீங்கள் சொல்ல வேணும். இவன்ரை
பேர் மைக்கல். அட நானாங்களுக்கு
சொல்லியிருக்க கூடா (குடியானவப் பெண்
தலையை ஆட்டுகிறாள்) இப்பிடித் தலையை
ஆட்டாதையுங்கோ. நடுங்காதையுங்கோ
அவங்கள் கவனிச்சுப் போடுவாங்கள்.

குடியானவப் பெண்: ஓம்.

குறாவா: ஓமெண்ணிறதை நிறுத்துங்கோ, எனக்குது
சகிக்க இல்லை. (அவள் பெண்ணை
உலுப்புகிறாள்) உங்களுக்குப்
பிள்ளையளில்லையே!

குடியானவப் பெண்: (புலம்புவவளாக) அவன்
சண்டையிலை இருக்கிறான்.

குறாஷா: அப்ப அவரொரு இரும்புச்சட்டையரா இருப்பார். அவர் பிள்ளையளை ஈட்டியாலை குத்திறதை நீங்கள் விரும்புவீங்களே? நீங்கள் அவரைக் கத்திக் கலைப்பீங்கள், என்றை வீட்டிலை ஈட்டி விளையாட்டுக்கள் வேண்டாம். இதுக்காகத்தானே நான் உன்னை வளத்தனான். உன்னை அம்மவோடை கதைக்க முன்னம் உன்னை கழுத்தைக் கழுவு! எண்டு கத்துவியள்.

குடியானவப் பெண்: அதுண்மை, அவன் இஞ்சை ஏதும் செய்து போட்டுத் தப்பி ஓடேலா!

குறாஷா: அப்ப, இவன் உங்கடை தான் எண்டு நீங்கள் சொல்லுவீங்கள்?

குடியானவப் பெண்: ஓம்

குறாஷா: பாருங்கோ! அவங்கள் வாறாங்கள்!

(கதவு தட்டப்படுகிறது. பெண்கள் விடையிறுக்காது இருக்கின்றனர். இரும்புச் சட்டையர் பிரவேசிக்கின்றனர். குடியானவப் பெண் உடலைத் தாழ்த்தி வணக்கம் தெரிவிக்கிறாள்)

படைச்சிறு அலுவலர்: நல்லது, இஞ்சை இருக்கிறாள், இவன் உனக்கு, நான் என்ன சொன்னான்? எப்பிடிப்பட்ட மூக்கு என்றை மூக்கு! இவளை மணந்து பிடிச்சிட்டன். சீமாட்டி, உம்மட்டை ஒரு கேள்வி கேக்கப் போறன். ஏன் நீர் ஓடினீர்? உமக்கு நான் என்ன செய்வனெண்டு நீர் நினைச்சனீர்? கூடாத ஒண்டை நான் பந்தயம் பிடிப்பன். உள்ளதைச் சொல்லும்.

குறாஷா: (குடியானவப் பெண் மீண்டும் மீண்டும் குனிந்து வணங்க) நான் அடுப்பிலை பாலை

வச்சிட்டன், திடீரெண்டு அது எனக்கு
ஞாபகம் வந்திட்டுது.

படைச்சிறு அலுவலர்: அல்லது, நான் உம்மை ஒரு கெட்ட
வழியிலை பாக்கிறனெண்டு நீர் கற்பனை
பண்ணினீரோ? எங்களுக்கிடையிலை ஏதோ
ஒண்டு இருக்கக் கூடும்? ஒரு கீழ்த்தரமான
பார்வை; நான் என்ன நினைக்கிறனெண்டு
தெரியுதோ?

குறாஷா: அப்பிடி எனக்குத் தெரிய இல்லை.

படைச்சிறு அலுவலர்: ஆனாலும், அப்பிடி இருக்கக் கூடும்,
ஆ? அந்தள வெண்டாலும் நீர் ஒத்துக்
கொள்ளுறீர். என்ன இருந்தாலும், நானொரு
பண்டியாயும் இருக்கலாம். உம்மோடை
நான் வெளிப்படையா இருக்கிறன்: நாங்கள்
தனிய இருந்த மெண்டால் நான் கன
அலுவலை யோசிக்கலாம். (குடியானவப்
பெண்ணிடம்) நீ முதத்ததிலை போய்
அலுவலைப் பாக்கக் கூடாதே?
கோழியலுக்கு சாப்பாடு போடலாமே?

குடியானவப் பெண்: (திடீரென முழந்தாளில் நின்று)
பட்டாளக்காரரே, எனக்கு அதைப்பற்றி
ஒண்டுமே தெரிஞ்சிருக்க இல்லை. தயவு
செய்து கூரையை கொளுத்திப்
போடாதையுங்கோ.

படைச்சிறு அலுவலர்: நீ என்னத்தைப் பற்றி சொல்றாய்?

குடியானவப் பெண்: எனக்கும் அதுக்கும் ஒரு
சம்பந்தமும் இல்லை. இவள் தான் அதை
எங்கடை வாசற்படியிலை விட்டவள்.
சத்தியமா!

படைச்சிறு அதிகாரி: (திடீரென குழந்தையைப் பார்த்து
சீட்டியடித்தப்படி) ஆ, ஆகவே சின்ன ஏதோ

ஒண்டு தொட்டிலுக்கை கிடக்கு! மரமண்டை, எனக்கு ஆயிரம் பியாஸ்டர் மணக்குது. மூத்தவளை வெளியாலை கொண்டு போய்ப் பிடிச்ச வைச்சிரு. நான் ஒரு சின்ன குறுக்கு விசாரணை செய்ய வேணும் போல தெரியுது. (ஒரு வார்த்தையும் கூறாது குடியானவப் பெண், போர் வீரன் தன்னை வெளியே அழைத்துச் செல்ல அனுமதிக்கிறாள்.) அப்ப, உன்னட்டை இருந்து எனக்கு தேவைப்பட்ட குழந்தையை நீ வச்சிருக்கிறாய் (அவன் தொட்டிலை நோக்கி நடக்கிறான்.)

குறாஷா: அதிகாரி, அவன் என்னுடையவன். நீங்கள் தேடித்திரியிறவனல்ல அவன்.

படைச்சிறு அதிகாரி: நான் சுமமா ஒருக்காப் பாப்பம். (அவன் தொட்டிலைக் குனிந்து பார்க்கிறான், குறாஷா செய்வதறியாது அங்கு மிங்கும் பார்க்கிறாள்)

குறாஷா: அவன் என்றை! அவன் என்றை!

படைச்சிறு அதிகாரி: நல்ல துணி!

(குறாஷா அவனை அப்பால் தள்ளுவதற்காக அவனை நோக்கி வேகமாகச் செல்கிறாள். அவன் அவளை அப்பால் தள்ளி விட்டு மீண்டும் தொட்டிலைக் குனிந்து பார்க்கிறான். அவள் மீண்டும் செய்வதறியாது சுற்று முற்றும் பார்க்கும்போது, ஒரு மரக்கட்டையைக் காண்கிறாள், அவள் அதை எடுத்து, பின்புறமாக நின்று சிறு படை அதிகாரியின் தலையில் அடிக்கிறாள். சிறு படையதிகாரி விழுகிறான். அவள் வேகமாகப் பிள்ளையை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே ஓடுகிறாள்.)

பாடகன்: இரும்புச் சட்டையரிடமிருந்து தப்பி
 ஓடும் வேளையில், இருபத்தி ரெண்டு
 நாட்களின் பயணம் முடிவுற்ற பின்னர்.
 ஐன்க ட்டௌ பனிமுகட்டினடியில்
 குறாஷா வஷ்னெட்ஸ்
 முடிவொன்றெடுத்தாள்,
 குழந்தையைச் சுவீகாரம் செய்து
 கொண்டாள்.

பாடற் குழு: ஆதரவற்ற சிறு பெண்ணே
 ஆதரவற்றவக் குழந்தையை
 சுவீகரம் செய்து கொண்டாள்.

குறாஷா: உன்னை யாரும் ஏற்கார் மகனே
 அதனால்...
 உன்னை நான் ஏற்க வேண்டும்
 உன்னை யாரும் ஏற்கார் மகனே.
 அதனால்...
 என்னை நீயும் ஏற்க வேண்டும்
 வறியதோர் ஆண்டில் கரியதோர் நாளிது
 பயணமோ நீண்டது, பாலோ அரிது,
 கால்கள் களைத்தன, புண்பட்டன பாதம்,
 ஆயினும் நீயிலாது இனி நானிரேன்
 பட்டுச் சட்டையை எறிந்து விடுவேன்

கந்தல் கிளிசலால் உனை உடுத்துவேன்

உனை நான் நீராட்டி மகனே,

பனியருவி நீரில் நாமம் சூட்டுவேன்.

இருவரு மிணைந்து எதிர் கொள்வோமடா

(அவள் குழந்தையின் நல்ல உடையை
எடுத்து விட்டு அதனைக் கந்தலால்
போர்த்தி விட்டாள்)

பாடகன்:

இரும்பு சட்டையர் பின்னே துரத்த

மலையின் கீழ்த்திசைச் சரிவிலுள்ள

ஊர்களுக்குகேகும் வழியா யமைந்த

பனி முகட்டுப் பாலத்தருகே

குறாஷா வஷ்டென்ஸ் வந்த போது,

சிதைந்த பாலத்தின் பாடலைப் பாடி

இரண்டு உயிர்களை இடருள் நிறுத்தினாள்

(காற்று வீசத் தொடங்கி விட்டது. இருளில்
பனி முகட்டிலுள்ள பாலம் புலப்படுகிறது.
கயிறொன்று அறுந்து விட்டது. பாதிப்பாலம்
பள்ளத்துள் தொங்கிய படி உள்ளது.
குறாஷாவும் குழந்தையும் வந்து சேர்ந்த
போது இரண்டு ஆண்களும், ஒரு
பெண்ணும் என் இருந்த வியாபாரிகள்,
பாலத்தின் முன்னால் தீர்மான மெதுவு
மெடுக்க முடியாதவர்களாக நிற்கின்றனர்.
ஒருவன் தடியொன்று கொண்டு தொங்கும்
கயிற்றை பிடிக்க முயற்சித்தவாறுள்ளான்.)

முதன் மனிதன்: ஆறுதலா இரு, இளம் மனிசி
எப்பிடியெண்டாலும் இவடத்தாலை நீ கடந்து
போக மாட்டாய்).

குறாஷா: நான் எப்பிடியெண்டாலும் குழந்தையைக்
கிழக்குப் பக்கம் கொண்டு போக வேணும்.
என்ரை அண்ணைன்ரை இடத்துக்கு.

வணிகப் பெண்: எப்பிடியெண்டாலுமோ? எப்பிடியெண்டாலும்
எண்டு நீ சொல்றதின்ரை கருத்தென்ன?
நானும் அங்கை தான் போகவேணும்.
ஏனெண்டால் இலையுதிர்காலத்திலைக்
கம்பளம் வேண்ட வேணும் - கம்பளம்
வேண்ட வேண்டியிருக்கு ஒரு பொம்பிளை,
ஏனெண்டால் அவளின்ரை புருஷன் சாக
வேண்டியிருக்கு, ஆனால் நான் செய்ய
வேண்டியதை நான் செய்ய ஏலுதே?
அவளாலை ஏலுமே? அன்ட்றி (ANDREI) இப்ப
மணித்தியாலக் கணக்கா அந்தக் கயித்தைப்
பிடிக்கத் தூண்டில் போட்ட படி நிற்கிறார்.
நான் உன்னை ஒண்டு கேக்கிறன். அவர்
அதைப் புடிச்சிட்டால் கூட நாங்கள் எப்பிடி
அதைப் பிணைச்சுக் கட்டப் போறம்?

முதன் மனிதன்: (செவி மடுத்தபடி) பேசையைங்கோ, ஏதோ
சத்தங் கேக்குதெண்டு நினைக்கிறன்.

குறாஷா: பாலம் ஆக உக்கி இல்லை. நான்
தெண்டிச்சுப் பாப்பமெண்டு நினைக்கிறன்.

வணிகப் பெண்: பேய்பின்னாலை கலைச்சுக் கொண்டு
வந்தாலும் நான் உப்பிடி செய்ய மாட்டன்.
உது தற்கொலை.

முதல் மனிதன்: (உரத்து) ஏய்!

குறூஷா: கத்தாதையுங்கோ! (வணிகப் பெண்ணிடம்)
அவரைக் கத்த வேண்டாமெண்டு
சொல்லுங்கோ.

முதன் மனிதன்: அங்கை ஆரோ கூப்பிட்டு கொண்டு
வாறாங்கள். ஒரு வேளை அவை
வழியைத்தவற விட்டிருப்பினம்.

வணிகப் பெண்: அவரேன் கத்தக் கூடா? உன்னைப்
பொறுத்தவரையிலை ஏதோ பிரச்சனை
இருக்கோ? அவங்கள் உன்னைத் தேடி
வாறாங்களோ?

குறூஷா: சரி, சரி நான் சொல்லுன் இரும்புச்
சட்டையங்கள் என்னைத்தான் கலைச்சுக்
கொண்டு வாறாங்கள். நான் ஒருத்தனை
அடிச்ச விழுத்தினன்.

இரண்டாம் மனிதன்: எங்கடை யாவரச் சரக்குகளை
ஒளியுங்கோ! (பெண் மூடையைக் கற்பாறை
ஒன்றன் பின்னால் மறைக்கிறாள்)

முதன் மனிதன்: உதை ஏன் நீ உடனை சொல்ல இல்லை?
(மற்றையோரிடம்) அவங்கள் இவளைப்
பிடிச்சாங்களெண்டால் இறைச்சியறுத்தது
போல அறுப்பாங்கள்!

குறூஷா: வழிவிடுங்கோ, நான் இந்தப் பாலத்தைக்
கடக்க வேணும்.

இரண்டாம் மனிதன்: உன்னாலை கடக்கேலா, பள்ளம்
ரெண்டாயிரமடி ஆழம்.

முதன் மனிதன்: கயிறு இருந்தாக் கூடப் பிரயோசன மில்லை,
கையாலை நாங்கள் அதைப்பிடிக்கலாம்.
ஆனால் அதையே நாங்கள் இரும்புச்
சட்டையங்களுக்கும் செய்ய வேண்டிவரும்.

குறூஷா: அங்காலை போங்கோ, ("ஏய் உங்கைதான்" என்று தூரத்திலிருந்து அழைப்பது கேட்கிறது)

வணிகப் பெண்: அவங்கள் கிட்ட வாறாங்கள். நீ குழந்தையை உந்தப் பாலத்திலை கொண்டு போக ஏலா, நிச்சயமாக அது அறும், அங்கைபார்! (குறூஷா பள்ளத்தைப் பார்க்கிறாள்- கீழிருந்து இரும்புச்சட்டையர் அழைப்பது மீண்டும் கேட்கிறது)

இரண்டாம் மனிதன்: ரெண்டாயிரமடி!

குறூஷா: ஆனால் அந்த மனிசர் இதை விட மோசம்

முதன் மனிதன்: இது உன்னாலை ஏலா. (குழந்தையை நினைச்சுப்பார். உன்ரை உயிரை பணயம் வை. ஆனால் பிள்ளையின்றையை வையாதே.

இரண்டாம் மனிதன்: குழந்தையோடை இவள் இன்னும் பாரமா இருப்பாள்!

வணிகப் பெண்: ஒரு வேளை அவள் உண்மையிலை கடந்து போக வேண்டியதா இருக்கக் கூடும். என்னட்டைக் குழந்தையைத்தா. நான் அதை ஒளிச்சு வைக்கிறேன். தனியப் பாலத்தை கட!

குறூஷா: இல்லை, நான் அப்பிடிச் செய்ய மாட்டன். நாங்கள் ஒண்டாத்தான் இருப்பம். (குழந்தையிடம்) 'ஒண்டா சீவிக்கிறது, ஒண்டாச்சாகிறது.' (அவள் பாடுகிறாள்)

சிதைந்த பாலத்தின் பாடல்

படுகுழி ஆழம் பெரிது மகனே,

நலிந்த பாலம் ஆடக் காண்கிறேன்.

பாதையைத் தெரியும் பேறோ எமக்கு
 சற்று மில்லைப் பார் மகனே,
 எனக்குத் தெரிந்த பாதை மட்டுமே
 உனக்கு நடக்கக் கிடைக்கும் ஒன்று
 உனக்கு உண்ணக் கிடைக்கும் உணவோ
 என்னிடமுள்ள றொட்டித் துண்டே

ஒவ்வொரு நான்கு துண்டிலும் நீ
 மூன்றினை உனக்காய் பெற்றுக்கொள்வாய்
 அந்தத் துண்டுகள் எத்தனை பெரிதாய்
 இருக்கு மென்பது எனக்குத் தெரிந்தால்!!
 வழியை விடுங்கோ, கயிறு இல்லாமல் நான்
 தெண்டிச்சுப் பார்பன்.

வணிகப் பெண்: நீ கடவுளுக்கே ஆத்திர மூட்டுறாய்)!
 (கீட்புறமிருந்து கூக்குரல்கள்)

குறாஷா: தயவு செய்து, அந்தத் தடியை அங்காலை
 எறியுங்கோ, இல்லையெண்டால் அவங்கள்
 கயித்தைப் புடிச்சு என்னை பின்
 தொடருவாங்கள். (பிள்ளையைத் தன்னோடு
 அணைத்துப் பிடித்துக்கொண்டு, அவள்
 ஊசலாடும் பாலத்தில் காலடி வைக்கிறாள்.
 பாலம் அறுந்தது போலத் தோன்றும் போது
 வணிகப் பெண் கூக்குரலிட்டுக் கத்துகிறாள்.
 ஆயினும் குறாஷா தொடர்ந்து நடந்து
 அடுத்த கரையை அடைகிறாள்.)

முதன் மனிதன்: அவள் போகிட்டாள்! அவள் போகிட்டாள்!

வணிகப் பெண்: (முழந்தாளில் நின்று பிரார்த்திக்க ஆரம்பித்திருந்தவள், கோபமாக) உதொரு பாவமான காரியமெண்டு இப்பவும் நான் நினைக்கிறன். (இரும்புச்சட்டையர் தோன்றுகின்றனர் படைச்சிறு அலுவலரின் தலையில் கட்டுப்போடப்பட்டுள்ளது)

படைச்சிறு

அலுவலர்: குழந்தையோடே ஒரு பொம்பிளையைக் கண்ட நீங்களே?

முதன் மனிதன்: (இரண்டாம் மனிதன் தடியைப் பள்ளத்துள் ஏறிய) ஓம், அந்தா! ஆனால் பாலம் உங்களைத் தாங்காது!

படைச்சிறு

அலுவலர்: இதுக்கு நீ அனுபவிப்பா! மரமண்டை! (அடுத்த கரையில் நின்ற படி குறாஷா சிரித்துக் கொண்டு குழந்தையை இரும்புச் சட்டையரிடம் காட்டுகிறாள். அவர் தொடர்ந்து நடக்கிறாள். காற்று வீசுகிறது)

குறாஷா: (குழந்தையைப் பார்த்து) நீ காத்துக்குப் பயப்பிடக் கூடா அதுகும் பாவம். அது புகார்களைத் தள்ள வேண்டி இருக்கு, அதைச் செய்யேக்கை அது குளிர்ந்து போகுது. (பனி விழத் தொடங்குகிறது) பனியும் அவ்வளவு கெட்டதில்லை, மைக்கல், குளிர்காலத்திலை சின்ன. பேர் (FIR) மரங்கள் சாகாமல் இருக்க வேணுமெண்டதுக்காக அது அதுகளை முடிப்போடுது. நான் உனக்கொரு சின்னப் பாட்டுப் பாடுறன். (அவள் பாடுகிறாள்)

குழந்தையின் பாடல்

உன் தந்தையோ கொள்ளைக்காறன்,

உன்னைப் பெற்ற தாயோ விலை மகள்
இருந்த போதும் பெருமைக்குரியவர்
உன்முன் முழந்தாளிடுவர்.
குதிரைக் குழந்தைகளுக்குணவைப்
புலிமகன் எடுத்துச் செல்வான்
பாம்பின் மகனிடம் சென்று
பாலினைப் பெறுவர் அன்னையர்.

03 வடபால் மலைகளில்

பாடகர்:

ஏழுநாட்கள் தங்கை குறுஷா

பனிபடு மலையில் பயணம் செய்தாள்.

சரிவுகள் வழியே பயணம் செய்தாள்

“அண்ணன் வீட்டினுள் நான் செல்லும் போது

எழுந்தவன் என்னைக் கட்டித்தழுவுவான்”

என அவள் மனத்துள் எண்ணிக்
கொண்டாள்.

“ஆரிது, தங்கை நீயா?

நீண்ட நாளுன்னை எதிர்பார்த்திருந்தேன்.

இதோ என் அன்பு மனையாள்.

பதினொரு பரிசுகள், முப்பத் தொரு பசுக்கள்

என்பவற்றோடு என் திருமணத்தால்

எனக்குக் கிடைத்த என் பண்ணை இதுதான்.

அமர்ந்து கொள்

உன் குழந்தையோ டெங்கள்

மேசையில் அமர்ந்து உணவருந்து”

என அவன் சொல்வான் என அவள்
எண்ணினாள்.

அழகிய தோர் ஆற்றுப் படுக்கையில்

அண்ணன் இல்லம் இருக்கக் கண்டாள்

அண்ணனிடம் தங்கை வந்த போது

நடந்து நடந்தவள் நோயுற்றிருந்தாள்.

மேசையருகிலிந்து அண்ணனெழுந்தான்.

(கொழுத்த தொரு குடியானவச் சோடி
மேசையிலிருந்து எழுகிறது. வெளிற்றிப்
போயுள்ள குறாஷா வேலையாளொருவரால்
தாங்கிப் பிடித்தப்படி குழந்தையோடு
பிரவேசிக்கும் போது, லவ்ரென்டி
வஷ்னேட்ஸ் இன்னமும் கழுத்தில் ஒரு
குறுந்துணி (NAPKIN) சுற்றியவாறு
உள்ளான்)

லவ்ரென்டி: எங்கை இருந்து வாறா(ய்), குறாஷா?

குறாஷா: (பலவீனமாக) ஜன்கா ட்டெள் கணவாயைக்
கடந்து, லவ்ரென்டி,

வேலையாளர்: நான் இவ்வை வைக்கல் கொட்டிலுக்கு
முன்னாலை கண்டன். இவவிட்டை ஒரு
குழந்தையும் இருக்கு.

மைத்துனி
அனிக்கோ: போய் அந்தப் பெட்டைக்குதிரையைக் கவனி
(வேலையால் வெளியேறுகிறான்)

லவ்ரென்டி: இது என்றை பெண்சாதி அனிக்கோ

மைத்துனி: நான் நினைச்சன் நீ நுக்கா விலை
வேலையிலை இருக்கிறா(ய்) எண்டு.

குறாஷா: (நிற்க முடியாதவளாக) ஒம் இருந்தனான்.

மைத்துனி: அது நல்ல தொழிலில்லையே? அது நல்ல
தெண்டு நாங்கள் அறிஞ்சம்.

குறாஷா: ஆளுநர் கொல்லப்பட்டார்.

- லவ்ரென்டி: ஓம் அங்கை குழப்பங்கள் நடந்த தெண்டு நாங்கள் கேள்விப்பட்டம். உன்ரை மாமி எங்களுக்குச் சொன்னவ. ஞாபகமிருக்கோ அனிக்கோ?
- மைத்துனி: இஞ்ச எங்களைப் பொறுத்த வரையிலை, வலு அமைதியா இருக்கிறம். பட்டணத்து ஆக்களுக்கு எப்பவும் ஏதாவது நடக்கக்கவேணும்.(அவள் கதவை நோக்கி அழைத்தவாறு செல்கிறாள்) சொசோ, சொசோ அடுப்பிலை இருந்து றொட்டியை அதுக்கிடேலை எடுத்திடாதை கேட்டுதே? எங்கையப்பா போய்ட்டா(ய்)? (அழைத்தவாறு வெளியேறுகிறாள்)
- லவ்ரென்டி: (அமைதியாக, வேகமாக) தகப்பன் ஒருத்தன் இருக்கிறானே? (அவள் தலையை அசைக்க) இல்லையெண்டுதான் நான் நினைச்சனான். நாங்கள் ஏதாவதொண்டை யோசிச்சுப் பிடிக்க வேணும். அவ சமயப்பற்றுள்ளவ.
- மைத்துனி: (திரும்பி வந்தவாறு) இந்த வேலைக்காரங்கள்! (குறாஷாவிடம்) உன்னட்டைக் குழந்தையொண்டிருக்கு
- குறாஷா: அது என்றை(அவள் மயங்கி விழுகிறாள். லவ்ரென்டி அவளது உதவிக்கு ஓடுகிறான்.)
- மைத்துனி: கடவுளே, அவளுக்குச் சுகமில்லை. நாங்கள் என்ன செய்யப்போறம்?
- லவ்ரென்டி: (அடுப்புக்கருகே உள்ள ஒரு வாங்குக்கு அவளை அழைத்துச் சென்று,) இரு, இரு, இது வெறுமனே பலவீனம் தானெண்டு நான் நினைக்கிறன், அனிக்கோ.
- மைத்துனி: செம்புள்ளிக்காச்சலா இல்லாத வரை சரி!

- லவ்ரென்டி: அதப்பிட்யெண்டா அவளுக்கு சிவப்புப் புள்ளியள் இருந்திருக்கும். இது வெறும் பலவீனம் தான். கவலைப்படாதையும் அனிக்கோ (குறூஷாவிடம்) இருக்கிறது சுகமா இருக்கோ?
- மைத்துனி: பிள்ளை இவவின்ரையே?
- குறூஷா: ஓம், என்ரை தான்.
- லவ்ரென்டி: அவள் தன்ரை புருஷனிட்போய்க் கொண்டிருக்கிறாள்.
- மைத்துனி: அப்பிட்யோ. உங்கடை இறைச்சி ஆறுது. (லவ்ரென்டி அமர்ந்து சாப்பிட ஆரம்பிக்கிறான்) ஆறின சாப்பாடு உங்களுக்குக் கூடாது. கொழுப்பு ஆறக்கூடா, உங்கடை வயிறு நோஞ்சான் எண்டது உங்களுக்குத் தெரியும். (குறூஷாவிடம்) உன்ரை புருஷன் பட்டணத்திலை இல்லையெண்டால் அவர் எங்ககை இருக்கிறார்?
- லவ்ரென்டி: மலையின்ரை அடுத்த கரையிலை கல்யாணம் செய்ததா அவள் சொல்றாள்.
- மைத்துனி: மலையின்ரை அடுத்த கரையிலை அப்பிட்யோ (அவளும் சாப்பிடுவதற்கு அமர்கிறாள்)
- குறூஷா: நான் எங்கையாவது படுக்க வேணும் லவ்ரென்டி.
- மைத்துனி: உது எலும்புருக்கி வருத்த மெண்டால், உது எங்களெல்லாருக்கும் வந்தீடும். (அவள் தொடர்ந்து குறுக்கு விசாரணையை மேற்கொள்கிறாள்) உன்ரை புருஷனிட்பை ஒரு பண்ணை இருக்குதோ?

- குறாஷா: அவர் ஒரு பட்டாளக்காரன்.
- லவ்ரென்டி: ஆனால் அவர் ஒரு பண்ணைக்கு வருவார். சின்ன ஒண்டுதான். தகப்பனிட்டை இருந்து அவருக்கு வர இருக்கு.
- மைத்துனி: அவர் சண்டையிலை இல்லையோ? ஏனில்லை?
- குறாஷா: (மிகவும் முயன்று) ஓம், அவர் சண்டையிலை தான் இருக்கிறார்.
- மைத்துனி: அப்ப, நீ ஏன் பண்ணைக்குப் போறா(ய்)
- லவ்ரென்டி: அவர் சண்டையிலை இருந்து திரும்பி வரேக்கை, அவர் தன்ரை பண்ணைக்கு வருவார்.
- மைத்துனி: ஆனால் நீ ஏன் இப்ப அங்கை போறா(ய்)
- லவ்ரென்டி: ஓம், அவருக்காகக் காத்திருக்க
- மைத்துனி: (கீச்சிட்ட குரலில் அழைக்கிறாள்) சொசோ, அந்த றொட்டி...!
- குறாஷா: (நோய்வாய்ப்பட்டவளாக முணுமுணுக்கிறாள்) ஒரு பண்ணை ஒரு பட்டாளக்காரன், காத்திருக்க, இருங்கோ, சாப்பிடுங்கோ.
- மைத்துனி: இது செம்புள்ளிக் காச்சல்.
- குறாஷா: (திடுக்குற்று) ஓம், அவருக்கு ஒரு பண்ணை இருக்கு!
- லவ்ரென்டி: இது பலவீனந்தானெண்டு நான் நினைக்கிறன். அனிக்கோ. நீரே போய் றொட்டியைப் பாக்கிறீரே, குஞ்சு?

மைத்துனி: சனம் சொல்றது போல சண்டை. பேந்தும் துவங்கீட்டுதெண்டால் அவர் எப்ப வரப்போறார்? (அவள் புடை அசைத்து நடந்தபடி கத்திக் கொண்டு) சொசோ! எங்கையப்பா போகிட்டா? சொசோ!

லவ்ரென்டி: (விரைவா எழுந்து குறாஷாவிடம் சென்று) ஒரு நிமிஷத்திலை உனக்கு ஒரு படுக்கை தாறன். அவளுக்கு நல்ல மனம் . இரவுச் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு வரை பொறுத்திரு.

குறாஷா: (குழந்தையை அவனிடம் நீட்டியவாறு) இவனைப்பிடி.

லவ்ரென்டி: (அதை வாங்கிக்கொண்டு அங்குமிங்கும் பார்த்தபடி) ஆனால் நீ இஞ்ச கனகாலம் பிள்ளையோடை தங்கி இருக்கேலா. அவ சமய ஆசாரம் பாக்கிறவ கண்டியோ. (குறாஷா மயங்கி விழுகிறாள். லவ்ரென்டி அவளைப் பிடித்துக் கொள்கிறான்.)

பாடகன்: தங்கை மிகவும் நோயுற்றிருக்கத் தங்குமிடங் கொடுத்தான் கோழை அண்ணன்

கோடை போயது, கடுங்குளிர் வந்தது.

கடுங்குளிர் நீண்டது, கடுங்குளிர் குறுகிற்று.

சனங்களெதையும் அறியக் கூடாது.

எலிகளுமோ கடிக்கக் கூடாது,

வசந்தமோ வரவே கூடாது

(வேலை அறையில் குறாஷா நெசவுத்தறியடியில் இருக்கிறாள். அவளும், தரையில் குந்தியிருக்கும் குழந்தையும்,

கம்பளிகளைப் போர்த்தியுள்ளனர். அவள்
பாடுகிறாள்)

மையத்தின் பாடல்

காதலன் பிரியப்புறப்பட்டான்

காதலி பின்னே ஓடி இரந்தாள்

இரந்தும் அழுதும், அழுதும் போதித்தும்

“என தன்பே, என தன்பே

இந்த வேளை நீ செய்யுமாறு

போருக்கு நீ போகும் போது,

உன்னால் முடிந்த வரையில் விரைந்து

பகைவனை நீ எதிர்க்கும் போது

முன்வரிசையோடு முன் செல்லாதே

பின் நிரையோடும் முண்டியடியாதே

முன்னே செந்நெருப்பிருக்கும்

பின்னே செம்புகை கிடக்கும்

யுத்த களத்தின் நடுவே நில்

பதகை வீரனருகே நின்றிடு

முன்னே செல்பவர் எப்பவும் சாவார்

கடைசியிலுள்ளோரும் தாக்கப்படுவர்

நடுவே நிற்பவர் வீடு வருவர்.

மைக்கல், நாங்கள் புத்திசாலித்தனமா
இருக்க வேணும், நாங்கள் கரப்பான்

பூச்சியளைப் போல எங்களைச் சின்னஞ் சிறுசாக்கிக் கொண்டமெண்டால், நாங்கள் வீட்டிலை இருக்கிறமெண்டதை மச்சாள் மறந்து போவா, அப்ப நாங்கள் பனி உருகுமட்டும் தங்கியிருக்கலாம், (லவ்ரென்டி பிரவேசிக்கிறான். அவன் தனது சகோதரி அருகே அமர்ந்து கொள்கிறான்)

லவ்ரென்டி: உதிலை ஏன் நீங்கள் ரெண்டு பேரும் குதிரை வண்டில் காரர் போல போத்து மூடிக் கொண்டிருக்கிறீங்கள்? அறையிலை சரியான குளிரா இருக்குதே?

குறாஷா: (அவசரமாக ஒரு போர்வையை அகற்றியபடி) அளவுக்கு மிஞ்சிக் குளிரில்லை லவ்ரென்டி.

லவ்ரென்டி: சரியான குளிரெண்டால், நீ குழந்தையோடே இஞ்ச குந்தியிருக்கக் கூடா. அனிக்கோ தன்னை மன்னிக்க மாட்டா! (இடையமைதி) நான் நினைக்கிறன் எங்கடை போதகர் குழந்தையைப் பற்றி உன்னட்டைக் கேக்க இல்லையெண்டு?

குறாஷா: அவர் கேட்டவர், நான் அவருக்கு ஒண்டும் சொல்ல இல்லை.

லவ்ரென்டி: அது நல்லது. அனிக்கோவைப்பற்றி நான் உன்னோடை கதைக்க வேணுமெண்டு நினைச்சனான். அவவுக்கு நல்ல மனம், ஆனால் அவ சரியா உணர்ச்சி வசப்பட்டிடுவா. ஆராவது எங்கடை பண்ணை பற்றிச் சொல்ல வேண்டியது தான். அவ உடனை கவலைப்படுவா, எல்லாத்தையும் அவ கடுமையா எடுத்திடுவா பார். ஒரு முறை எங்கடை பாலக்காறி தன்ரை கால் மேசிலை ஒரு ஓட்டையோடை தேவாலயத்துக்குப் போகிட்டாள். அண்டு

தொடக்கம், அனிக்கோ தேவாலயத்துக்கு ரெண்டு சோடி கால்மேஸ் போட்டுக்கொண்டு தான் போவா. அவவிலை பழைய குடும்பப் பண்பிருக்கு (அவன் செவிமடுக்கிறான்) இஞ்ச எலியள் இல்லையெண்டு உனக்கு நிச்சயமாத் தெரியுமே? எலியள் இருக்கெண்டா நீ இங்கை இருக்கேலா (கூரையிலிருந்து சொட்டுப் போடுறது போலச் சத்தங்கள் கேட்கின்றன) அதென்ன ஒழுகுது?

குறாஷா: பீப்பா ஏதும் ஒழுகுதாக்கும்,

லவ்ரென்டி: ஓம், பீப்பாவாதானிருக்கும், நீ இஞ்ச ஆறுமாதம் இருந்திட்டா, இல்லையே? நான் அனிக்கோவைப் பற்றியே கதைச்சுக் கொண்டிருந்தனான்? (அவர்கள் மீண்டும் பனி உருகுவதைச் செவிமடுக்கிறார்கள்) அவ உன்ரை பட்டாளக் காரப் புருஷனைப்பற்றி எவ்வளவு கவலைப்படுகிறா எண்டதை நீ கற்பனை பண்ணியும் பாக்கமாட்டா(ய்) “அவன் திரும்பி வந்து உன்னைக் காணமுடிய இல்லையெண்டால்” என்று அவ சொல்லிப் போட்டு முழிச்சிருப்பா. “வசந்தத்துக்கு முன்னம் அவன் வரேலா” எண்டு நான் அவவுக்குச் சொல்லுவன் பாவம் மனிசி! (துளிகள் வேகமாக விழ ஆரம்பிக்கின்றன) அவனெப்ப வருவானெண்டு நீ நினைக்கிறா(ய்)? நீ என்ன நினைக்கிறா(ய்)? (குறாஷா அமைதியாக இருக்கிறாள்) வசந்தத்துக்கு முன்னம் இல்லை எண்டு நீ ஒத்துக் கொள்ளியே? (குறாஷா அமைதியாக இருக்கிறாள்) அவன் வரவே மாட்டானெண்டு நீ நினைக்க இல்லைத்தானே! (குறாஷா அமைதியாக இருக்கிறாள்) ஆனால் வசந்தம் வந்து, இங்கையும்

கணவாய்களிலையும் பனி உருகேக்கை, நீ இஞ்ச இருக்கேலா. அவை வந்து உன்னைத் தேடுவினம். இப்பவே, சட்டவிரோதமான பிள்ளை ஒன்று பற்றின கதை இருக்கு. (விழும் துளிகளின் “இசை வேகமாகவும் மாறுபாடில்லாமலும் ஒலிக்கிறது) குறாஷா, கூரையிலை பனி உருகுது. வசந்தம் வந்திட்டுது.

குறாஷா: ஓம்

லவ்ரென்டி: (ஆவலோடு) நாங்கள் என்ன செய்யலா மெண்டு உனக்குச் சொல்றன். நீ போறதுக்கு ஒரு இடம்வேணும், இந்தக் குழந்தையாலை (அவன் நெடுமூச்செறிகிறான்) ஒரு புருஷன் உனக்குக் கட்டாயம் வேணும், அப்ப சனம் கதைக்காதுகள். நாங்கள் உனக்கொரு புருஷனைக் கண்டு பிடிக்கலாமோ எண்டு நான் கவனமா விசாரிச்சப் பாத்திட்டன் குறாஷா, என்னட்டை ஓராள் இருக்கு. மகனொருத்தனை வச்சிருக்கிற ஒரு குடியானவப் பொம்பிளையோடை நான் கதைச்சனான். மலையின்ரை அடுத்த கரையிலைதான். ஒரு சின்னப் பண்ணை. அவ விரும்பிறா.

குறாஷா: ஆனால் நான் கலியாணங் கட்ட ஏலா! நான் சைமன் ஷஷாவுக்காக காத்திருக்க வேணும்.

லவ்ரென்டி: உண்மைதான். அதெல்லாத்தயும் கவனத்திலை எடுத்தனான். உனக்குப் படுக்கைக்கு ஒரு மனிசன். தேவையில்லை கடுதாசித்தாளளைத்தான் உனக்கொரு மனிசன் தேவை. நான் உனக்கொருத்தனைக் கண்டு பிடிச்சிட்டன். இந்தக் குடியானவப் பொம்பிளையின்ரை

மகன் சாகப் போறான். இது அற்புதமா இல்லையே? அவன் கடைசி மூச்செறிஞ்சி கொண்டிருக்கிறான். எல்லாம் எங்கடை கதைக்கு ஒத்து வருகுது - மலையின்ரை அடுத்த கரையைச் சேர்ந்த ஒரு புருஷன்! நீ அவனைச் சந்திக்கேக்கை அவன் கடைசி மூச்செறிஞ்சி கொண்டிருந்தான். அதாலை நீ விதவையா விட்டா(ய்). நீ என்ன சொல்றா(ய்)

குறாஷா: முத்திரை பதிச்ச ஒரு பத்திரத்தை நான் மைக்கலுக்காகப் பயன் படுத்தலாமெண்டது உண்மை தான்.

லவ்ரென்டி: முத்திரையள் எல்லாத்தையும் மாத்திப் போடும். எழுத்திலை ஏதாவதொண்டில்லாமல் ஷாமன்னர் கூடத் தானொரு மன்னரெண்டு நிருபிக்கேலா, உனக்குச் சீவிக்கிறதுக்கு ஒரு இடமும் கிடைக்கும்.

குறாஷா: அந்தக் குடியானவப் பொம்பிளை எவ்வளவு கேக்கிறா?

லவ்ரென்டி: நானூறு பியாஸ்டர்கள்

குறாஷா: நீ அதை எங்கைதேடுவாய்?

லவ்ரென்டி: (குற்ற உணர்வோடு) அனிக்கோவின்ரை பால்க் காசு.

குறாஷா: அங்கை ஒருத்தரும் எங்களை அறிய மாட்டினம் நானதைச் செய்யிறன்

லவ்ரென்டி: (எழுந்திருந்து) நான் அந்தக் குடியானவப் பொம்பிளையட்டை இதை அறிவிக்கிறன். (வேகமாக வெளியேறுதல்)

குறாஷா: மைக்கல் நீ கனக்கக் கரைச்சல் தாறா(ய்) ஊர்க்குருவிக்குப் பியர் (PEER)மரம் சேர்மதியாறது போலத் தான் நான் உனக்கு வந்து சேந்தனான். அதோடை, ஒண்டும் வீணாகப் போகப் கூடாது எண்டதுக்காக ஒரு கிறிஸ்தவன் றொட்டித்துண்டைக் குனிஞ்செடுக்கிறதும் போலத் தான். நுக்காவிலை ரெண்டாவது முத்தத்திலை, அந்த உயிர்த்த ஞாயிறண்டு நான் வேகமாக நடந்து போயிருப்பனெண்டால் திறமா இருந்திருக்கும். இப்ப நானொரு மடைச்சி.

பாடகன்: மரணப்படுக்கையில் கிடந்தான் மணமகன்
 மணமகள் வந்த வேளை
 வேகமாய் வாவென அவளுக்குரைத்த வாறு
 வாயிலில் காத்திருந்தாள் மணமகன் தாய்
 கூடவே குழந்தை யொன்றை மணமகள்
 கொணர்ந்தாள்
 சாட்சி அக்குழந்தையை மறைத்து
 வைத்தார்.

(ஒரு பக்கத்தில் படுக்கை. நுளம்பு வலைக்கடியில் ஒரு கடும் நோயாளி கிடக்கிறான். குறாஷா, அவளது எதிர்கால மாமியாரால் உள்ளே ஓட்டமாக இழுத்து வரப் படுகிறாள். லவ்ரென்டியும் குழந்தையும் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து வருகிறார்கள்)

மாமி: கெதியா! கெதியா! இல்லையெண்டால் கலியாணத்துக்கு முன்னம் அவன் எங்கடை கையிலை பிணமாகப் போவான் (லவ்ரென்டியிடம்) இவளுக்கு ஏற்கனவே ஒரு

குழந்தை இருக்கெண்டு எனக்கொருக்காலும் சொல்ல இல்லை.

லவ்ரென்டி: உதாலை என்ன வித்தியாசம் வரப்போகுது? (இறந்து கொண்டிருக்கும் மனிதனைச் சுட்டிக் காட்டி) இதிலை அவருக்கொரு பாதிப்பு மில்லை - அவற்றை இந்த நிலமையிலை.

மாமி: அவனுக்கோ? இந்த அவமானத்தை நான் தாங்க மாட்டன்! நாங்கள் நேர்மையான மனிசர். (அவள் அழத் தொடங்குகிறாள்) என்றை ஜூஸ்சப் குழந்தையோடை இருக்கிற ஒரு பெட்டையைக் கட்டத் தேவை இல்லை!

லவ்ரென்டி: சரி, சரி இன்னும் இரு நூறு பியஸ்டேர் தரலாம். பண்ணை உங்களுக்குத்தான் சேரும் எண்டும் நீங்கள் எழுத்திலை வேண்டிக் கொள்ளலாம். ஆனால், ரெண்டு வருஷத்துக்கு அவள் இங்கை இருக்க அவளுக்கு உரிமை இருக்க வேணும்.

மாமி: (கண்ணீரைத் துடைத்தவாறு) உது செத்த வீட்டுச் சிலவுக்கும் போதாது. அவள் வேலையள்ளை உண்மையிலை உதவுவாளெண்டு நான் நினைக்கிறன். இந்தச் சாமிக்கு என்ன நடந்தது. அந்தாள் குசனியன்னலுக்காலை நழுவிப் போயிருக்க வேணும். ஜூசப்பின்ரை முடிவு நெருங்குதெண்டு அறிஞ்சால் ஊரவனெல்லாம் வந்து எங்கடை கழுத்தை அறுப்பான்! கடவுளே! நான் போய் சாமியைப் புடிச்ச வாறன். ஆனால், அந்தாள் குழந்தையைக் காணக்கூடாது.

லவ்ரென்டி: அவர் பாராமல் நான் பாத்துக் கொள்ளன். ஏன் ஒரு சாமியை? ஏன் குருவானவர் இல்லை.?

- மாமி: ஓ, அவர் போதும். நான் ஒரு பிழை மட்டும் விட்டிட்டன். அரைவாசிக் காசை முன்னுக்கே குடுத்திட்டன். அந்தாள் தவறணைக்குப் போக அது போதும். நான் நினைக்கிறன்...(அவள் வெளியே ஓடுகிறாள்)
- லவ்ரென்டி: இவள் குருவிலை மிச்சம் பிடிச்சிருக்கிறாள், கடை கெட்டவள்! மலிவான ஒரு சாமியைப் பிடிச்சிருக்கிறாள்.
- குறூஷா: என்ன இருந்தாலும் சைமன் ஷஷாவா திரும்பி வரேக்கை, என்னைப் பாக்க அவரை அனுப்பிவைக்கிறீங்களே?
- லவ்ரென்டி: ஓம் (நோயாளியைக் கூட்டிக் காட்டி) நீ அவனை ஒருக்காப் பாக்க மாட்டியே? (குறூஷா மைக்கலை வாங்கிக்கொண்டு, தலையை அசைக்கிறாள்) அந்தாள் இமையைக் கூட ஆட்டுதில்லை, நாங்கள் ஆகப் பிந்திப் போனமோ தெரியாது. (அவர்கள் செவிமடுக்கிறார்கள். எதிர்க்கரையில் அயலவர் பிரவேசிக்கின்றனர். அவர்கள் அங்கு மிங்கும் பார்த்து விட்டு, சுவர்களோடு சாய்ந்து நிற்கின்றனர், அவ்வாறு நின்று படுக்கைக்கருகே மற்றுமொரு சுவரை அமைக்கிறார்கள், இருப்பினும் படுக்கையைப் பார்க்கக் கூடிய முறையில் ஒரு வெளியை விடுகின்றனர். அவர்கள் பிரார்த்தனைகளை முணு முணுக்க ஆரம்பிக்கின்றனர். மாமியார் ஒரு சாமியோடு பிரவேசிக்கிறாள். சிறிது எரிச்சலையும் ஆச்சரியத்தையும் வெளிக்காட்டியவாறு அவள் விருந்தினருக்கு தலையை குனிந்து வணக்கம் தெரிவிக்கிறாள்.)

மாமி:

நீங்கள் கொஞ்ச நேரம் பொறுப்பியள் எண்டு நான் நினைக்கிறன்? என்றை மகன்ரை பொம்பிளை இப்பதான் பட்டணத்திலை இருந்து வந்திருக்கிறா. ஒரு அவசர கலியாணத்தை நாங்கள் கொண்டாட இருக்கிறம். (படுக்கையறையில் சாமியிடம்) நீ உன்ரை வாயை மூடிக் கொண்டிருக்க மாட்டாய்) எனடது எனக்குத் தெரிஞ்சிருக்க வேணும். (குறாஷாவிடம்) கலியாணம் உடனை நடக்கலாம் இந்தாள் அனுமதித்தால். நானும் பொம்பிளையின்றை தமையனும் தான் (குறாஷாவிடமிருந்து மெதுவாக மைக்கலை வாங்கிக் கொண்டு, லவ்ரென்டி பின்னணியில் மறைய முயற்சிக்கிறான். அவனை அப்பால் செல்லுமாறு மாமி கையசைக்கிறாள்) சாட்சியள். (குறாஷா சாமிக்கு வணக்கம் தெரிவித்து விடுகிறாள். அவர்கள் படுக்கையருகே செல்கின்றனர். மாமி நுளம்பு வலையை உயர்த்துகிறாள். திருமணச் சடங்கை லத்தீன் மொழியில் மட, மட வென்று சொல்ல ஆரம்பித்து விடுகிறார் சாமி. இவ்வேளையில், பிள்ளையை அப்பால் விட்டு விடுமாறு மாமி லவ்ரென்டியிடம் சைகை காட்டுகிறாள். ஆனால் அது அமுதுவிடும் என்ற பயத்தால், அவன் அந்தச் சடங்கின் பால் அதன் கவனத்தைத் திருப்புகிறான். குறாஷா ஒரு முறை பிள்ளையைக் கடைக் கண்ணால் பார்க்கிறாள். லவ்ரென்டி பிள்ளையின் கையைப் பிடித்துத் தாய்க்கு அசைத்துக் காட்டுகிறான்)

குருவானவர்: நீ இந்த மனிசனுக்கு விசுவாசமாயும், கீழ்ப்படிவாயும் நல்ல மனைவியாயும் இருந்து, மரணம் உங்களைப் பிரிக்கும்

வரைக்கும் இந்த மனிசனோடை
சேந்திருப்பியா?

- குறாஷா: (பிள்ளையைப் பார்த்தபடி) நான் இருப்பேன்.
- குருவானவர்: (நோய்வாய்ப்பட்டுள்ள குடியானவனிடம்) நீ மரணம் உங்களைப் பிரிக்கும் வரைக்கும் உன்னை மனிசிக்கு நல்ல, நேசமுள்ள புருஷனா இருக்க ஆயத்தமா? (நோய்வாய்ப்பட்ட குடியானவன் விடையளிக்காததால், சாமி கேள்விக்குறியோடு அங்கும் இங்கும் பார்க்கிறார்)
- மாமி: ஓம் அவன் ஆயத்தம்! அவன் ஓம் எண்டு சொன்னது உமக்கு கேக்க இல்லையே?
- குருவானவர்: சரி, கலியான ஒப்பந்தம் சரி எண்டு நான் பிரகடனப் படுத்துறன்! திரு முழுக்கு விஷயம் என்ன மாதிரி?
- மாமி: உது நடவாது! கலியாணச் சிலவு ஞாயமா வந்திட்டுது. இப்ப நான் துக்கங் கொண்டாட வந்தவையைக் கவனிக்க வேணும். (லவ்ரென்டியிடம்) எழுனூறெண்டோ சொன்னனி?
- லவ்ரென்டி: அறுநாறு. (அவன் செலுத்துகிறான்) நான் விருந்துக்கு வந்தவையோடை இருந்து ஆக்களை அறிய விரும்ப இல்லை. அப்ப போயிட்டு வாறன். குறாஷா; புருஷன் செத்த என்னை சகோதரி என்னட்டை வந்தா, அவவுக்கு என்னை மனிசியின்றை வரவேற்புக் கிடைக்கும். இல்லையெண்டால் என்னை பல்லைக் காட்டுவன். (தலையசைத்து விட்டு, குழந்தையை குறாஷாவிடம் கொடுத்து விட்டு, வெளியேறுகிறான். துக்கம்

கொண்டாட வந்தவர்கள் அவளை
ஆர்வமில்லாது பார்க்கின்றனர்)

குருவானவர்: இந்தக் குழந்தை எங்கை இருந்து வந்த
தெண்டு கேக்கலாமோ?

மாமி: குழந்தை யொண்டிருக்கோ? எனக்கொரு
குழந்தையையும் தெரிய இல்லை.
உனக்கும் குழந்தை ஒண்டும் தெரிய
இல்லை. விளங்கிச்சுதோ?
இல்லையெண்டால் நான் கன அலுவல்
தவறணையிலை பாத்ததா முடியும்! இப்பவா,
(குறாஷா பிள்ளையை கீழே வைத்து விட்டு,
அதனை அமைதியாக இருக்கும் படி கூறிய
பின், அவர்கள் இடது புறம் செல்கிறார்கள்.
குறாஷாவை அயலவர்களிடம்
அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறாள்.) இது என்றை
மருமகள் அருமை ஜூகப் உயிரோடை
இருக்கிறதைப் பாக்க அரும்பொட்டிலை அவ
வந்திட்டா.

ஒரு பெண்: அவன் ஒரு வருஷமா வருத்தமா
இருக்கிறான், இல்லையே? எங்கடை
வஸ்சிலியை (VASSILI) பட்டாளத்திலை
சேத்துக் கொண்டு போகேக்கை இவன்
பயணமனுப்ப வந்தவன்.

மற்றுமொரு பெண்: ஒரு பண்ணையைப் பொறுத்த
வரையிலை இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள்
பயங்கரம். கதிரெல்லாம் முத்திக்கிடக்குது!
கமக்காரன் படுக்கையிலை கிடக்கிறான்!
இவன் கன நாளைக்கு
வருத்தமாத்துன்ப்படாமலிருந்தால் அது
உண்மையிலை ஓர் ஆசீர்வாதமா இருக்கு
மெண்டு நான் சொல்லுவன்.

முதற் பெண்: (இரகசியமாக) உவன் ஏன் படுக்கையிலை
விழுந்தவன் எண்டு நாங்கள்

நினைச்சனாங்களெண்டது தெரியுமே?
பட்டாளத்துக்கு ஆள் சேர்த்ததாலை தான்!
இப்ப அவன்ரை முடிவு காலம் வந்திட்டிடுது!

மாமி: தயவு செய்து இருங்கோ! கொஞ்சம் இனிப்பு
றொட்டி சாப்பிடுங்கோ! (அவள் குறூஷாவை
அழைக்க, இரண்டு பெண்களும் படுக்கை
அறைக்குள் சென்று, அங்கு நிலத்திலிருந்து
இனிப்பு றொட்டித் தட்டுக்களை
எடுக்கின்றனர். விருந்தினர் அவர்கள்
மத்தியில் சாமியும் உள்ளார். நிலத்தில்
அமர்ந்து, தணிந்த குரலில் உரையாட
ஆரம்பிக்கின்றனர்)

ஒரு குடியானவன்:(சாமி தனது உள்ளங்கியிலிருந்து எடுத்துக்
கொடுத்த போத்திலைப் பெற்றுக்
கொண்டவர்) பிள்ளையொண்டிருக் கெண்டு
சொல்றீங்கள்! உதென்னண்டு ஜூசுப்புக்கு
நடந்திருக்கும்?

ஒரு பெண்: இவ்வளவு வருத்தக் காரனா இருக்கிற
ஒருத்தனோடை கொளுவிக் கொண்ட
ஒருத்தி நிச்சயமா அதிட்டக்காரிதான்

மாமி: இப்பவே வம்பு கதைக்கத் துவங்கி
விட்டினம். அதே வேளையிலை செத்த
வீட்டுப் பலகாரங்களையும் விழுங்கிக்
கொண்டு! இவன் இண்டைக்குச் சாகாட்டில்,
நானைக்கு நான் இன்னும் கொஞ்சம்
சுடவேண்டிவரும்.

குறூஷா: நான் உங்களுக்காகச் சுடுகிறன்.

மாமி: நேற்று இதாலை சில குதிரைக்காரர்
போச்சினம், அதாரெண்டு பாக்கநான்
வெளியாலை போனேன். நான் பிறகு
உள்ளை வர இவன் உதிலை பிரேதம்
மாதிரிக் கிடந்தான்! அதாலை நான்

உனக்காளனுப்பினன். இது கன காலம்
எடாது. (அவள் செவிமடுக்கிறாள்)

குருவானவர்: அன்பார்ந்த திருமணத்தினதும்,
மரணச்சடங்கினதும் விருந்தினரே! மிகவும்
உணர்வு நிலையில், நாம் மரணத்தினதும்
விவாகத்தினதும் ஒரு படுக்கையின் முன்
நிற்கிறோம். மணப் பெண் ஒரு
முக்காட்டைப் பெறுகிறாள். மணமகன் ஒரு
பிணப் போர்வையைப் பெறுகிறான்: என்
குழந்தைகளே, மனிதரது தலை விதிகள்
எவ்வளவு வேறு பட்டவையாக
அமைந்துள்ளன! ஐயோ! ஒருவன்
மரிக்கிறான், அவனுக்கு ஒரு வீடு
இருக்கிறது, மற்றவனுக்குத் திருமணம்
நடக்கிறது, அவனது உடல் எந்தப்
புழுதியிலிருந்து ஆக்கப்பட்டதோ அதுவாக
மாறுகிறது. ஆமேன் (AMEN)

மாமி: இந்தாள் முதுகைக் காட்டுது, இப்பிடி
மலிவான ஒருத்தரை நான் பிடிச்சிருக்கக்
கூடாது. இதைத்தான் இவரிட்டை
எதிர்பார்க்கலாம். காசு கூடின ஒரு
குருவெண்டால் ஒழுங்கா நடந்து
கொள்வார். உண்மையான ஒரு
புனிதப்போக்குள்ள ஒருத்தர் சுறாவிலை
(SURA) இருக்கிறார். ஆனால்
உண்மையிலை அந்தாள் ஒரு வாழ்நாள்
காசை அறவிடும், இப்பிடிப்பட்ட அம்பது
பியாஸ்டர் குருவிட்டை கௌரவம்
இருக்காது பக்தியைப் பொறுத்தவரையிலை
அம்பது பியாஸ்டர் பெறுமதியானது மட்டும்
தான் இருக்கும், அதுக்கு மேலை இராது!
இவரை நான் தவறணையிலை பிடிக்கேக்கை
அவர் அப்பதான் ஒரு பிரசங்கம் செய்து
முடிச்சிருந்தார் “யுத்தம் முடிஞ்சது,
சமாதானம் வரும் கவனம்” எண்டு கத்திக்

கொண்டிருந்தார்! நாங்கள் உள்ளே போக வேணும்.

குறாஷா: (மைக்கலுக்கு ஒரு இனிப்பு றொட்டி (CAKE) கொடுத்த படி) இந்தச் கேக்கைச் சாப்பிட்டீட்டு நல்லவனா அசையாமல் இரு, மைக்கல்.

(இரு பெண்களும் விருந்தினருக்கு இனிப்பு றொட்டி பரிமாறுகின்றனர். இறந்து கொண்டிருந்த மனிதன் படுக்கையில் எழுந்திருக்கிறான். அவன் நுளம்பு வலைக்கு வெளியே தனது தலையை நீட்டி, இரண்டு பெண்களையும் உற்றுப் பார்த்து விட்டு, பின்னர் மீண்டும் சோர்ந்து படுத்து விடுகிறான். சாமி தனது உள்ளங்கியிலிந்து இரண்டு போத்தல்களை எடுத்துத் தன்னருகே உள்ள குடியானவனிடம் அவற்றை வழங்குகிறார். மூன்று இசைஞர் வருகின்றனர் ஒரு கள்ளத்தனமான கண் சிமிட்டல் மூலம் சாமி அவர்களை வரவேற்கிறார்)

மாமி: (இசைஞரிடம்) நீங்களிஞ்சை என்ன செய்யிறீங்கள் வாத்தியங்களோடே

ஒரு இசைஞன்: இஞ்சை இவர் சகோதரர் அனஸ்டெசியஸ் (குருவைக்காட்டி) இஞ்சை ஒரு கலியாண வீடு நடக்குதெண்டு சொன்னார்.

மாமி: என்ன? நீர் இவையைக் கொண்டந்தனீரா? என்றை கழுத்திலை இன்னும் மூண்டு பேர்! அடுத்த அறையிலை செத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு மனிசன் இருக்கிறனெண்டது உமக்குத் தெரியாதா?

குருவானவர்: ஒரு சங்கீதகாரனுக்கு வலு கவர்ச்சியான ஒரு வாய்ப்பு, அதாவது அடக்கி வாசிக்க

வேண்டிய திருமண அணி நடை, அல்லது ஒரு உற்சாகமான மரணச் சடங்கு நடனம்.

மாமி: அது சரி, நீங்கள் பறுவாயில்லை வாசிக்கலாம். என்னென்னாலும் நீங்கள் சாப்பிடுறதை ஒருத்தரும் தடுக்கேலா, (இசைஞர் ஒரு கதம்ப இசையை இசைக்கின்றனர். பெண்கள் கேக் பரிமாறுகின்றனர்)

குருவானவர்: கொம்பு வாத்தியம் குழந்தை சிணுங்கிறது போல ஒலிக்குது. இந்தா, சின்ன மேளம், நீ என்ன சொல்ல வச்சிருக்கிறா உலகத்துக்கு?

போதை ஏறிய குடியானவன்:

(சாமியாருக்கருகே உள்ளவன், பாடுகிறான்) செல்வி றவுண்டாஸ் பழங்கிழவனைப் பிடித்தாள்

தன்னைக் காணும் எவருக்கு மங்கு

திருமணமொன்றே உரிய தென்றாள்

மெழுகுவர்த்திகள் மெத்த நல்லவை

என்றதோர் காரணத்தாலவள்

மண ஒப்பந்தத்திலிருந்து பின் வாங்கினாள்.

(மாமியார் குடிகாரக் குடியானவனை வெளியே எறிகிறாள். இசை நிற்கிறது. விருந்தினர் செய்வதறியாதிருக்கின்றனர்)

விருந்தினர்:

(உரத்து) கேள்விப்பட்டியளா? பெரிய பிரபு திரும்பி வந்திட்டார்! ஆனால் இளவரசர்மார் அவருக்கெதிரா நிற்கினம். குறுசீனியாவிலை ஒழுங்கை நிலை நாட்ட பாரசீக மன்னர் அவருக்கு ஒரு பெரிய படையை இரவல் குடுத்திருக்கிறாராம். அதென்னெண்டு

சாத்தியமாகும்? பாரசீக ராசா எதிரி...
 குறாசீனியாவின்ரை எதிரி, கழுதை, பெரிய
 பிரபு வின்ரை எதிரியில்லை!
 என்னெண்டாலும், சண்டை முடிஞ்சது,
 ஆனபடியால் எங்கடை பட்டாளைக்காரர்
 திரும்பி வருகினம்.

(குறாஷா ஒரு கேக் தட்டைக் கீழே போட்டு
 விடுகிறாள். கேக்கைப் பொறுக்க விருந்தினர்
 அவளுக்கு உதவுகின்றனர்.)

ஒரு முதிய பெண்: (குறாஷாவிடம்) உனக்குச்
 சுகமில்லையே? அது பாவம். ஜூசப்பற்றின
 பரபரப்பு மட்டுந்தான். குந்தி இருந்து
 கொஞ்ச நேரம் ஆறுதலெடு குஞ்சு.
 ((குறாஷா தடுமாறுகிறாள்))

விருந்தினர்: இனி எல்லாமே முன்னம் இருந்த மாதிரி
 இருக்கும். ஆக வரிகள் மட்டும் உயரும்,
 ஏனெண்டால் இப்ப நாங்கள் சண்டைக்காகக்
 குடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

குறாஷா: (பலவீனமாக) பட்டாளக்காரர் திரும்பி
 வந்திட்டினம் என்று யாரும்
 சொன்னனீங்களோ?

ஒரு மனிதன்: நான் தான் சொன்னான்.

குறாஷா: இது உண்மையா இராது.

முதல் மனிதன்: (ஒரு பெண்ணிடம்) அவளுக்கு அந்தப்
 போர்வையைக் காட்டு. அதை நாங்கள் ஒரு
 பட்டாளக்காரணட்டை இருந்து
 வேண்டினனாங்கள். இது பாரசீகத்தான்.

குறாஷா: (போர்வையைப் பார்த்து) அவை இங்கை
 வந்திட்டினம். (அவள் எழுந்திருக்கிறாள், ஒரு
 அடி முன் வைக்கிறாள், வழிபடுவதற்காக

முழுந்தாளில் நிற்கிறாள், தனது சட்டைக்கு வெளியே வெள்ளிச் சிலுவையையும் சங்கிலியையும், எடுக்கிறாள், அதை முத்தமிடுகிறாள்)

மாமி: (விருந்தினர் அமைதியாக குறாஷாவை அவதானித்துக் கொண்டிருக்க) உனக்கென்ன நடந்தது? நீ எங்கடை விருந்தினரைக் கவனிக்க மாட்டியே? இந்தப் பட்டணத்துப் பேய்க்கதையளுக்கும் எங்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

விருந்தினர்: (குறாஷா வழிபாட்டில் இருக்க, தமது கதைகளை மீண்டும் தொடங்குகிறார்கள்) பாட்டாளக்காரரிட்டை குதிரை சேணமும் வேண்டலாம். இருந்தாலும் கனபேர் அதுக்கு மாற்றா முடத்தடியள் தான் கேட்பினம். ஒரு பக்கத்துப் பெரியவை ஒரு சண்டையிலை வெற்றி காணலாம். ரெண்டு கரைப்பட்டாளக் காரரும் அதிலை தோல்வி காணுவினம் எப்பிடி யெண்டாலும் சண்டை முடிஞ்சது. இனி அவை சண்டைக்காக எங்களைக் கட்டாயப் படுத்திச் சேர்கேலா. (செத்துக்கொண்டிருக்கும் மனிதன் கட்டிலில் குத்துக்கல்லாக எழுந்திருக்கிறான். அவன் செவி மடுக்கிறான்) இப்ப எங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது ரெண்டு கிழமைக்கு நல்ல கால நிலைதான். எங்கடை பியர் மரங்கள் இந்த வருஷம் ஒரு காயுங்காய்க்க இல்லை.

மாமி: (கேக்குகளை வாங்கியவாறு) இன்னும் கொஞ்சம் கேக் எடுத்துக் கொள்ளுங்கோ, எடுங்கோ! கனக்க இருக்கு! (வெறும் கேக் தட்டுக்களோடு படுக்கை அறைக்குள் செல்கிறாள். இறந்து கொண்டிருப்பவனைக் கவனியாது, அவள் மற்றுமொரு தட்டை

எடுக்கக் குனியும் போது, அவன்அடைத்த
குரலில் பேசத் தொடங்குகிறான்)

ஐசுப்: இன்னும் எத்தனை கேக்குகளை நீ
அவங்கடை தொண்டையளுக்கை அடையப்
போறா? என்னாலை காசைப்
பீச்சேலுமெண்டு நீ நினைக்கிறீயே? (மாமி
திடுக்குற்று வாய் பிளந்து அவனை உற்றுப்
பார்க்க, அவன் நுளம்பு வலைக்கு வெளியே
வருகிறான்)

முதல் பெண்: (அடுத்த அறையில் குறுஷாவோடு
அன்பாகக் கதைக்கிறாள்) இளம்
பெண்சாதிக்கு ஆரும் யுத்த முனையிலை
இருக்கினமோ?

ஒரு மனிதன்: அவை வீடுகளுக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்
மெண்டது நல்ல புதினம், என்ன?

ஐசுப்: என்னை உப்பிடி முழுசிப்பாக்காதை! நீ
என்னோடை கொழுவி விட்டிருக்கிற இந்தப்
பெண்சாதி எங்கை? (எந்த விடையையும்
பெறாததால், கட்டிலால் இறங்கி, தனது
இரவுச் சட்டையோடு அடுத்த அறைக்குள்
தடுமாறிச் செல்கிறான். நடுங்கியவாறு,
அவள் கேக் தட்டோடு அவனைப் பின்
தொடர்கிறாள்.)

விருந்தினர்: (அவனைக் கண்டு கீச்சிட்டுக் கத்தி)
அடக்கடவுளே! ஐசுப்! (அனைவரும்
பயத்தால் துள்ளி எழுந்திருக்கின்றனர்.
நிற்கும் குறுஷா திரும்பி அவனை உற்றுப்
பார்க்கிறாள்)

ஐசுப்: ஒரு செத்தவீட்டு ராச் சாப்பாடு! நீங்களிதை
ரசிப்பியள், இல்லையே? உங்களை நான்
தூக்கி எறிய முன்னம் வெளியாலை
போங்கோ! (விருந்தினர் முட்டிமோதிக்க)

கொண்டு வீட்டுக்கு வெளியே செல்ல, குறாஷாவிடம் வெறுப்போடு) நான் அப்பிள் வண்டியைக் கவிட்டு விட்டீட்டன், என்ன? (எந்த விடையும் கிடையாததால், அவன் திரும்பித் தனது தாய் வைத்திருக்கும் தட்டிலிருந்து ஒரு கேக்கை எடுக்கிறான்.)

பாடகன்:

ஓ குழப்பமிது!

தனக்கென ஒரு கணவன் உள்ளான் என்பதை

கண்டு கொள்கிறாள் மனைவி தானும்

பகல் வேளையில் பிள்ளை இருக்கிறான்.

இரவிலோ அங்கு கணவன் இருக்கிறான்.

இரவிலும் பகலிலும் காதலன் வழி நடக்கிறான்

கணவனும் மனைவியும் ஒருவரை ஒருவர்

பார்த்துக் கொண்டனர்

படுக்கை அறையோ சிறிதாய் உள்ளது.

(படுக்கைக்கருகில் குடியானவன் நிர்வாணமாக ஒரு உயரமான குளியல் கிடாரத்துள் இருக்கிறான், மாமியார் ஒரு வாளியிலிருந்து தண்ணீர் வார்க்கிறாள். எதிர்ப்புறத்தில் குறாஷா மைக்கலோடு சேர்ந்து கூனிக் குறுகியவாறு இருக்கிறாள், மைக்கல், வைக்கோல் பாய்களை இழைத்து விளையாடுகிறான்)

ஐசுப்:

(தனது தாயிடம்) இது அவளின்ரை வேலை, உன்றையில்லை. இப்ப அவள் எங்கை ஒளிச்சிருக்கிறாள்?

- மாமி: (அழைக்கிறாள்) குறூஷா! ஜூசுப் உன்னை வரட்டாம்!
- குறூஷா: (மைக்கலிடம்) இன்னும் ரெண்டு பீத்தல் பொத்த இருக்கு,
- ஜூசுப்: (குறூஷா அவனை நோக்கி வர) என்ரை முதுகைத் தேய்!
- குறூஷா: குடியானவர் தானே அதைச் செய்து கொள்ளேலாதே?
- ஜூசுப்: குடியானவர் தானே அதைச் செய்து கொள்ளேலாதோவோ? தும்பை எடு! நீ நாசமாப் போக! நீ இஞ்சை பெண் சாதியோ? விருந்துக்கு வந்தவளோ? (மாமியிடம்) சரியாக் குளிருது!
- மாமி: நான் ஓடிப் போய் சுடு தண்ணி கொண்டாறன்.
- குறூஷா: நான் போறன்.
- ஜூசுப்: நீ இஞ்ச நில், (மாமி வெளியேறுகிறாள்) இறுக்கித் தேய் சும்மா சமாளிக்காதை. நீ நிர்வாணமா ஒருத்தரை முந்திப் பாத்திருக்கிறா தானே. உந்தப் பிள்ளை வெறுங் காத்துக் காலை வந்திருக்காது.
- குறூஷா: இந்தப் பிள்ளை சந்தோசத்துக்காக ஜனிச்ச ஒண்டல்ல. குடியானவர் உதைத்தான் நினைக்கிறாரெண்டால்.
- ஜூசுப்: (திரும்பிப் பார்த்து பல்லைக் காட்டியபடி)நீ அப்பிடிப்பட்ட ஆளாப் பாக்கத் தெரிய இல்லை. (குறூஷா முதுகு தேய்ப்பதை நிறுத்துகிறாள். திடுக்குற்றுப் பின்வாங்குகிறாள். மாமியார் பிரவேசிக்கிறாள்) நல்லொரு சாமானை நீ

என்னோடை கொழுவி விட்டுருக்கிறா(ய்)
பெண் சாதியா ஒரு அரைப் புத்திக்காரியை!

மாமி: இவள் ஒத்துழைக்கிறவளா இல்லை.

ஐசுப்: ஊத்து, மெல்ல! ஓவ், மெல்ல எண்டு
சொன்னான், (குறாஷாவிடம்) நீ
பட்டணத்திலை ஏதோ பிழை விட்டிருக்க
வேணும்... உதிலை எனக்காச்சரியமே
இல்லை. இல்லையெண்டால் நீ ஏன் இஞ்ச
இருக்க வேணும்? ஆனால்? நான்
அதைப்பற்றி கதைக்க மாட்டான். நீ என்றை
வீட்டுக்கை கொண்டந்திருக்கிற
முறைகேடான சாமானைப்பற்றியும் நான் ஒரு
சொல்லும் பேச இல்லை. ஆனால் என்றை
பொறுமைக்கு எல்லை இருக்கு. இது
இயற்கைக்கு மாறானது.? (மாமியிடம்)
இன்னும்! (குறாஷாவிடம்) உன்றை
பட்டாளக்காரன் திரும்பி வந்தாலும்
கலியாணம் கட்டினவளா அல்லே
இருக்கிறா(ய்).

குறாஷா: ஓம்

ஐசுப்: ஆனால் உன்றை பட்டாளக்காரன் திரும்பி
வரமாட்டான், நீ அதை நம்ப இல்லையே?

குறாஷா: இல்லை.

ஐசுப்: நீ என்னை ஏமாத்திறா(ய்). நீ என்றை
பெண்சாதியா இருக்கிறா(ய்), இல்லாமலும்
இருக்கிறாய் நீ கிடக்கிற இடத்திலை
ஒண்டும் கிடக்க இல்லை. இருந்தாலும்
வேறை எந்தப் பொம்பிளையும் அதிலை
கிடக்கேலா, காலையிலை நான்
வேலைக்கும் போனால் நான் களைச்சப்
போறன். இரவிலை நான் கிடக்கேக்கை
பிசாசு மாதிரி முழிச்சுக்கிடக்கிறன். கடவுள்

உனக்குக் கவர்ச்சியைத் தந்திருக்கிறார்.
 ஆனால் நீ என்ன செய்கிறாய்)?
 பட்டணத்திலை எனக்கெண்டு ஒரு
 பொம்பிளையை வாங்க என்னடடை பத்துப்
 பியஸ்டேர்களும் இல்லை. அதோடை
 தூரமும் கூட, பொம்பிளை வயல்லை களை
 புடுங்கிறதையும் காலைக் காட்டிறதையும்
 செய்வாள், அதைத்தான் எங்கடை
 பஞ்சாங்கம் சொல்லுது. உனக்குச்
 கேக்குதே?

குறூஷா: (அமைதியாக) ஓம். நான் உங்களை
 ஏமாத்த நினைக்க இல்லை.

ஜூசுப்: அவள் என்னை ஏமாத்த நினைக்க இல்லை!
 இன்னும் கொஞ்சம் தண்ணி ஊத்து (மாமி
 வாரக்கிறாள்) ஓவ்!

பாடகன்: ஆற்றங்கரையில் துணிமணி துவைக்க
 அவளும் அங்கு இருந்த வேளை
 நீரில் அவனது உருவங் கண்டாள்
 மறையும் மதியோ டவன் முகம் மங்கியது,
 துணியைப் பிளிய எடுத்த வேளை
 சலசலக்கும் மேப்பிள் மரத்திடையிருந்து
 அவனது குரலை அவளும் கேட்டாள்
 மறையும் மதியோடவன் குரல் மறைந்தது
 தவிப்பும் ஏக்கமும் பன்மடங்காயின

கண்ணீரும்
பெருக்கெடுத்தோடின

வியர்வையும்

மறையும்
வளர்ந்தது.

மதியோடு

குழந்தையும்

(குறாஷா ஓர் அருவிக் கரையிலிருந்து
துணிகளை அலம்புகிறாள். பின்னே, சில
பிள்ளைகள் நிற்கிறார்கள்)

குறாஷா:

(மைக்கலிடம்) நீ அவையோடை
விளையாடலாம் மைக்கல், நீ
சின்னவனெண்டதாலை அவையை உன்னை
அடக்க விடாதே, (மைக்கல் தலையாட்டி
விட்டு பிள்ளைகளோடு சேர்கிறான்.
அவர்கள் விளையாட ஆரம்பிக்கிறார்கள்)

மிகப்பெரிய பையன்: இண்டைக்குத் தலை வெட்டுற
விளையாட்டு, (மொத்தமான பையனிடம்) நீ
தான் இளவரசன், நீ சிரிப்பா(ய்)
(மைக்கலிடம்) நீதான் ஆளுநர். (ஒரு பெண்
பிள்ளையிடம்) நீ தான் ஆளுநர் பெண்சாதி,
அவற்றை தலை வெட்டப்படுக்கை நீ
அழுகிறாய். நான் வெட்டிற் வேலையைச்
செய்வன். (அவன் தனது மரவாளைக்
காட்டுகிறான்,) இதாலை முதல்லை,
ஆளுநரை முத்தத்துக்குக் கூட்டிக் கொண்டு
வருவினம். இளவரசர் முன்னுக்கு நடந்து
வருவார். ஆளுநர் பெண்சாதி பின்னுக்கு
வருவா. (அவர்கள் ஒரு ஊர்வலத்தை
அமைக்கிறார்கள். பருமனான பையன்
முன்னால் வருகிறான். அதையடுத்துப்
பெரிய பையன், அதன் பின்னால்
பெண்பிள்ளை அழுதபடி வருகிறாள்)

மைக்கல்:

(அசையாது நின்று) நான் தலையை
வெட்டிறன்!

மிகப் பெரிய பையன்: அதென்றை வேலை. நீ தான் ஆகச் சின்னவன். ஆளுநற்றை பாகம் சுகமானது, ஆக நீ முழங்கால்லை நீண்டு கழுத்தை வெட்ட விட வேண்டியது தான். வலுசுகம்.

மைக்கல்: எனக்கு வாள் வேணும்!

மிகப் பெரிய பையன்: இதென்றை! (அவனுக்கு ஒரு உதை விடுகிறான்)

பெண்பிள்ளை: (குறாஷாவைப் பார்த்து உரத்து) இவர் தன்றை பாகத்தை விளையாடுறாரில்லை!

குறாஷா: (சிரித்தவாறு) சின்ன வாத்துக்கூட ஒரு நீச்சல் காரன் எண்டு சொல்றவை.

மிகப் பெரிய பையன்: உன்னாலை சிரிக்கேலுமெண்டால் நீ இளவரசனா இருக்கலாம். (மைக்கல் தலையை ஆட்டுகிறான்)

பருத்த பையன்: நான் திறமாச் சிரிப்பன். அவன் ஒருக்கால் மட்டும் தலையை வெட்டட்டும். பிறகு நீ அதைச் செய், பிறகு நான்.

(பெரிய பையன் மனமின்றி மைக்கலிடம் மரவாளைக் கொடுத்து விட்டு முழந்தாளில் நிற்கிறான். பருத்த பையன் அமர்கிறான், தொடையில் தட்டி, தனது பலமனைத்தும் திரட்டிச்சிரிக்கிறான். பெண்பிள்ளை உரத்து அழுகிறாள். மைக்கல் பெரியவாளை வீசி தலையை வெட்டுகிறான். அவ்வாறு செய்கையில் தடுமாறி விழுகிறான்)

மிகப் பெரிய பையன்: ஏய்! எப்பிடித்தலையைளை வெட்டிறதெண்டு நான் உனக்கு காட்டுறேன்! (மைக்கல் அப்பால் ஓடுகிறான். பிள்ளைகள் அவன் பின்னே ஓடுகின்றனர். குறாஷா அவர்களைப் பார்த்தவாறு சிரிக்கிறாள்.)

அவள் திரும்பிப் பார்க்கும் போது, அடுத்த கரையில் சைமன் ஷஷாவா நிற்பதைக் காண்கிறாள். அவன் அழுக்கடைந்த ஒரு சீருடை அணிந்துள்ளான்)

- குறூஷா: சைமன்!
- சைமன் : அது குறூஷா வஷ்னேட்சா?
- குறூஷா: சைமன்
- சைமன்: (சம்பிரதாயமாக) இளம் பெண்ணுக்கு வணக்கம். அவ சுகமா இருக்கிறா எண்டு நினைக்கிறன்.
- குறூஷா: (சந்தோசமாக எழுந்திருந்து மிகவும் பணிந்து, வணக்கம் தெரிவிக்கிறாள்) பட்டாளக் காரருக்கு வணக்கம். அவர் நல்ல சுகமா வந்ததுக்குக் கடவுளுக்கு நன்றி.
- சைமன்: அவைக்கு நல்ல மீன் கிடைச்சது. அதாலை அவை என்னைத் தின்ன இல்லை எண்டு தாம் ஹடொக் (HADDOCK) மீன்.
- குறூஷா: துணிவு, எண்டு சொன்னான். குசினிப் பொடியன். அதிட்டம் எண்டார் வீரன்.
- சைமன்: இஞ்ச விஷயங்கள் எப்பிடி இருக்கு? குளிர் காலம் சகிக்கக் கூடியதா இருந்ததா? அயலவர் அன்பாதரவா இருந்தாரா?
- குறூஷா: குளிர் காலம் கொஞ்சம் கடுமையா இருந்தது. அயலவர் வழமைபோல இருந்தார், சைமன்.
- சைமன்: துணியளைப் பிளியேக்கை அந்த ஒருத்தி தன்ரை கால் விரல்களை இப்பவும் தண்ணீர்க்கை விடுகிறவவா எண்டு ஒருத்தர் கேக்கலாமா?

- குறூஷா: இல்லை என்தது தான் மறுமொழி பத்தையளுக்கை இருக்கிற கண்களாலை.
- சைமன்: இளம் பொம்பிளை பட்டாளக் காரணைப்பற்றிப் பேசிறா. இஞ்ச சம்பள அதிகாரி நிக்கிறார்.
- குறூஷா: இருவது பியாஸ்டேர்ஸ் பெறுமதியான உத்தியோகமோ?
- சைமன்: அதோடை இருக்க இடமும்.
- குறூஷா: (கண்களில் கண்ணீரோடு) பட்டாளக்காரர் குடியிருப்புக்களுக்குப் பின்னாலை போர்ச்சமரங்களுக்குக் கீழை
- சைமன்: ஓம், அங்கை ஓராள் கண்களைத் திறந்தபடி இருந்திருக்கிறா.
- குறூஷா: அவள் அப்பிடி இருந்தவள், சைமன்.
- சைமன்: அவ மறக்க இல்லை. (குறூஷா தலையை ஆட்டுகிறாள்) அப்ப, அவை சொல்றது போல கதவு தன்ரை பிணைச்சல்லை இப்பவும் இருக்கு? (குறூஷா அவனை அமைதியாகப் பார்த்து விட்டு, மீண்டும் தலையை அசைக்கிறாள். இல்லை என்பது போல) என்ன இது? ஏதாவதொண்டு இருக்க வேண்டிய விதத்திலை இல்லையா?
- குறூஷா: சைமன் ஷஷாவா நான் ஒரு போதும் நுக்காவுக்குத் திரும்பி வர ஏலா. ஒரு விஷயம் நடந்திட்டுது,
- சைமன்: என்ன நடந்திருக்க முடியும்?
- குறூஷா: ஒரு அலுவலுக்காக, நான் ஒரு இரும்புச் சட்டையனை அடிச்ச விழுத்தினன்.

- சைமன்: அதுக்கான காரணம் குறாஷா வஷ்னேட்சிட்டைஇருந்திருக்கும்.
- குறாஷா: சைமன் ஷஷாவா, நான் வழமையா அழைக்கப்படுகிறது போல இப்ப அழைக்கப்படுகிறதில்லை.
- சைமன்: (ஒரு இடையமைதியின் பின்னர்) எனக்கு விளங்க இல்லை.
- குறாஷா: பொம்பிளையள் தங்கடை பேர்களை எப்ப மாத்திறவை சைமன்? நான் விளங்கப் படுத்துறன். எங்களுக்கிடையிலை எதுவும் குறுக்கை இல்லை. எல்லாம் முன்னம் இருந்தது போலவே இருக்கு. நீங்கள் அதை நம்ப வேணும்.
- சைமன்: எங்களுக்கு கிடையிலை குறுக்கை ஒண்டுமில்லை, இருந்தாலும் ஏதோ ஒண்டிருக்கு?
- குறாஷா: அதை நான் எப்பிடி அவ்வளவு வேகமா விளங்கப்படுத்துறது, அதுவும் ஆறு எங்களுக்குக் குறுக்கை இருக்கேக்கை? நீங்கள் அவடத்திலை பாலத்தைக் கடக்கேலாதே?
- சைமன்: ஒரு வேளை அது இனி அவசியமில்லாமல் இருக்கலாம்.
- குறாஷா: அது கட்டாயம் அவசியம். இந்தக் கரைக்கு வாங்கோ சைமன். கெதியா!
- சைமன்: ஒருத்தர் ஆகப்பிந்தி வந்திட்டார் எண்டு இளம் பொம்பிளை சொல்ல நினைக்கிறாவோ? (முகத்தில் கண்ணீர் அருவியாகப் பெருக, குறாஷா அவனை மனச் சஞ்சலத்தோடு நிமிர்ந்து பார்க்கிறாள்.

அவன் ஒரு தடியை எடுத்து அதை வெட்டத்
தொடங்குகிறான்)

பாடகன்:

பலப்பல வார்த்தைகள் பேசப்பட்டன

பலப்பல பேசப்படாது விடப்பட்டன

போர் வீரனிங்கு வந்து விட்டான்

எங்கிருந்து வந்தான், அவன்
சொல்லவில்லை.

அவன் நினைத்ததை, சொல்லாது
விட்டதைச்

செவிமடுத்துக் கேளும்

“மங்கல விடியலில் யுத்தம் தொடங்கிற்று

நண்பகல் வேளையில் கொடியாய்
வளர்ந்தது”

எனக்கு முன்னால் முதலாள் வீழ்ந்தான்,

பின்னால் வீழ்ந்தான் இரண்டாம் மனிதன்,

பக்கத்தில் சாய்ந்தான் மூன்றாம் ஆளும்.

முதலாமவன் மேல் நடந்து சென்றேன்,

இரண்டாமாளை விட்டுச் சென்றேன்,

மூன்றாமாளைத் தலைவன் மிதித்தான்.

என்சோதரரொருவர் ஒருக்கால் இறந்தார்,

அடுத்தவர் புகையால் மாண்டு போனார்.

என் கழுத்தில் நெருப்புப் பற்றி எரிந்தது

கையுறை தமக்குள் கைகள் விறைத்தன.
காலுறைகளுக்குள் விரல்கள் விறைத்தன,
காட்டரசு மொட்டுக்கள் உண்டு வாழ்ந்தேன்
மோப்பிள் சாற்றில் தாகம் தீர்த்தேன்.
கல்லிலும் நீரிலும் படுத்துக் கிடந்தேன்”

சைமன்: புல்லிலைத் தொப்பியொண்டு தெரியுது! -
ஏற்கனவே சின்னனொண் டிருக்குதோ

குறாஷா: இருக்குது சைமன். அதை
உங்களிடையிருந்து மறைக்கத்
தேவையில்லை. ஆனால், தயவு செய்து
கவலைப்படாதையுங்கோ, அது
என்னுடையதல்ல.

சைமன்: காத்தொருக்கால் வீசத் தொடங்கினால் அது
எல்லாப்பிளவுக்களுக்காலையும் வீசும் என்று
சொல்றவை. மனிசி இனி ஒண்டுஞ்
சொல்லத் தேவையில்லை. (குறாஷா தனது
மடியைப் பார்த்தவாறு அமைதியாக
இருக்கிறாள்.)

பாடகர்: ஏக்கத் தவிப்பு அங்கு இருந்தது,
காத்திருப்போ இருக்கவில்லை.
வாக்குறுதி மீறப்பட்டு விட்டது.
ஏன் என்று இருவரும் சொல்ல அறியார்.
எதை அவள் நினைத்தாள் ஆயினும்
சொல்லாது
விடுத்தாள் என்பதைச் செவி மடுத்துக்
கேளும்

“போரினில்,கடும் போரினில், வீரனே,
 சண்டையிட்டு நீ வந்த வேளையில்
 ஆதரவற்றதோர் குழந்தையைக் கண்டேன்
 அவனை அழிக்க எனக்கு மனமில்லை.
 ஆதரவற்றுக் கிடந்த சீவனை
 காக்க வேண்டி வந்ததெனக்கு
 தரையில் கிடந்த றொட்டித் துண்டுகளை
 குளிந்து நான் பொறுக்க நேர்ந்தது!
 என்னுடையதல்லாத அந்த ஒன்றுக்காய்
 மற்றவர் தமது அந்த ஒன்றுக்காய்
 என்னை நான் வருத்த வேண்டியிருந்தது!
 யாரோ ஒருவர் உதவவே வேண்டும்!
 சிறிய மரத்துக்குத் தண்ணீர் வேண்டும்.
 மேய்ப்பன் துயின்றால் குட்டியாடு
 தன்வழி தவறித் தவித்துக் கிடக்கும்
 காத்துமதனொலி கேட்காது போகும்!

சைமன்: நானுனக்குத் தந்த சிலுவை! சிலுவையைத்
 திருப்பித்தா, அதை விட நல்லது, ஆத்திலை
 அதை எறிஞ்சு விடு. (அவன் போவதற்காக
 திரும்புகிறான்)

குறூஷா: (எழுந்தவாறு) சைமன் ஷஷாவா,
 போகாதேங்கோ! அவன் என்ரையில்லை!
 அவனென்ரையில்லை! (பிள்ளைகள்)

அழைப்பது அவளுக்குக் கேட்கிறது) என்ன விஷயம் பிள்ளையள்?

குரல்கள்: பட்டாளக் காரர்! அவை மைக்கலைக் கொண்டு போகினை! (இரண்டு இரும்புச் சட்டையர் தமக்கிடையில் மைக்கலோடு, அவளை நோக்கி வரும் போது குறாஷா திகைத்து நிற்கிறாள்.)

ஒரு இரும்பு சட்டையன்: நீ தான் குறாஷாவா? (அவள் ஆமெனத் தலையசைக்கிறாள்) இது உன்ரை பிள்ளையா?

குறாஷா: ஓம் (சைமன் போகிறான்) சைமன்!

இரும்பு சட்டையன்: உன்ரை பாதுகாப்பிலை இருக்கக் காணப்படுகிற இந்தப் பிள்ளையை எடுத்து வரும்படி சட்டத்தின்ரை பெயராலை எங்களுக்கு கட்டளை இடப்பட்டிருக்கு, இந்தப்பிள்ளை இறந்து போன ஆளுநர் ஜோர்ஜ் அபஷ்விலியின்ரையும் அவருடைய பெண்சாதியான நட்டெல்லா அபஷ்விலியின்ரையும் மகனும் வாரிசுமான மைக்கல் அபஷ்விலி எண்ட ஐயுறவிருக்கு. இந்தா இருக்கு பத்திரமும் முத்திரையும் (அவர்கள் பிள்ளையை அழைத்துச் செல்கிறார்கள்)

குறாஷா: (கத்திக் கொண்டு அவர்கள் பின்னே ஓடியவாறு) அவனை இஞ்ச விடுங்கோ. தயவு செய்து! அவனென்ரை!

பாடகர்: குழந்தையை அன்புக் குழந்தையை,

இரும்புச் சட்டையர் எடுத்துச் சென்றனர்.

நகருக்கு, பயங்கர நகருக்குப்

பாவி சிறுபெண் அவர்களைத் தொடர்ந்தாள்

குழந்தையைப் பெற்றவள் அவனைக்
கோரினாள்.

அவனை வளர்த்தவள் வழக்கை எதிர்
கொண்டாள்

வழக்கை விசாரிக்கப் போபவர் யார்?

யாரிடம் பிள்ளை ஒப்படைக்கப்படும்?

நீதிபதியாய் எவரிப்பார்?

நல்லதோர் நீதிபதியா? இல்லையா?

நகரமோ தீச்சுவாலையும் கிடக்கிறது.

நீதிபதி யாசனத்தில் அஸ்டக் அமர்ந்தான்.

04 நீதிபதியின் கதை

பாடகர்:

நீதிபதியின் கதையைச் கேளும்
எந்தவாறவர் நீதிபதியானார்,
எந்தவாறவர் நீதி வழங்கினார்,
எத்தகையதோர் நீதிபதியவர்
பெரிய கோமகன் பதவி இழக்க
அவரது ஆளுநர் ஜோர்ஜ் அபஷ்விலி
எமது குழந்தையின் தந்தையவர்கள்
தமது தலையை இழந்த அந்தப்
பெருங் கிளர்ச்சியின் உயிர்த்த ஞாயிறன்று
கிராமத்து எழுதுவினைஞர் அஸ்டக்
தப்பியோடும் ஒருவனைக் காட்டில்
கண்டு தன் குடிசையில் மறைத்து
வைத்தான்.

(கந்தல் உடையிலும் சிறிது குட்டி
போதையிலுமுள்ள அஸ்டக், ஒரு முதிய
பிச்சைக்காரனைத் தனது குடிசைக்குள்
அழைத்துச் செல்கிறான்)

அஸ்டக்:

மூக்காலை செருமுறதை நிறுத்து, நீ ஒரு
குதிரையில்லை சித்திரையில்லை வடியிற
மூக்குப்போல ஒடித்திரியிறதாலை, உனக்குப்
பொலிசிட்டை எந்த நன்மையும் கிடையாது!
அசையாமல் நில்லெண்டு சொல்றன்.
(சவருக்கூடாகப் போக விரும்புவர் போலக்
குடிசைக்குள் வேகமாக வந்த கிழவனை
அவன் பிடிக்கிறான்.) இரு, சாப்பிடு, இந்தா

ஒரு வெண்ணைக் கட்டி (கந்தல் துணிகளுக்குள்ளிருந்து ஒரு பெட்டியை எடுத்து அவன் சிறிது வெண்ணைக் கட்டியைத் தேடி எடுக்கிறான், கிழவன் பேராசையோடு சாப்பிடத் தொடங்குகிறான்) கனகாலம் சாப்பிட்டு, ஹா, ஹா...? (கிழவன் முன்குகிறான்) ஏன் அப்பிடி ஓடினனி,பண்டி? பொலிஸ்காரன் உன்னைக் கண்டிருக்கவும் மாட்டான்.

கிழவன்:

ஓட வேண்டியிருந்தது! ஓடவேண்டியிருந்தது!

அஸ்டக்:

பச்சைப் பயந்தாங் கொள்ளி? (ஏதும் புரியாது கிழவன் உற்றுப் பார்க்கிறான்) துடை நடுங்கி? பயப்பிராந்தி? பெரிய பிரபு மாதிரியோ, சோம்பேறிப் பண்டி மாதிரியோ உன்னை கடைவாயை நக்காதை, என்னாலை உதைச் சகிக்கேலாது. கடவுள்படைச்சது போலவே, மரியாதைக்குரிய நாத்தலங்களை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேணும், ஆனால் உன்னையல்ல! ஒரு சுதந்திர உணர்வைக் காட்டுறதுக்கா பொது விருந்தொண்டிலை குசுவின் ஒரு மூத்த நீதிபதி பற்றி நான் முன்னம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறன்! நீ உப்பிடிச் சாப்பிடுறதைப் பாக்க எனக்குப் பயங்கரமான நினைவுகள் வருகுது. நீ எதையாவது சொல்லன்? (கடுமையாக) உன்னை கையைக் காட்டு.

உனக்குக் காது செவிடே? (கிழவன் மெதுவாக கையை நீட்டுகிறான்) வெள்ளை! அப்பிடியெண்டால் நீ பிச்சைக்காரனே இல்லை! ஒரு ஏமாத்துக்காரன். நடமாடும் மோசடிக்காரன்! நீ ஏதோ நேர்மையானவனெண்டது போல நான் உன்னைப் பொலிஸ் காரரிட்டை இருந்து

மறைச்சு வச்சிருக்கிறன்! நீ ஒரு நிலச்
 சொந்தக் காரனெண்டால், நீ ஏன் அப்பிடி
 ஓடினனி? நீ அதுதான். அதை
 மறைக்காதை! உன்ரை கள்ள
 மூஞ்சையிலை எனக்கது தெரியுது! (அவன்
 எழுந்து நிற்கிறான்) வெளியாலை போ!
 (கிழவன் நிச்சயமற்ற நிலையில் அவனைப்
 பார்க்கிறான்) என்னத்துக்காக நிற்கிறா(ய்),
 குடியானவன்களை அடிச்சு
 நொருக்கின்றவனே?

கிழவன்: பின் தொடரப்படுகிறான். சரியான கவனம்
 என்னிலை வைக்க வேணும் ஒரு
 விஷயத்தை முன்வைக்க...

அஸ்டக்: என்ன வைக்கிறா(ய்)? ஒரு விஷயத்தை
 முன்வைக்கவோ? சரி, உது திமிரின்ர உச்ச
 மெண்டில்லாட்டில் சரி. அவர் என்னட்டை
 ஒரு விஷயத்தை முன் வைக்கிறார்! கடி
 வேண்டினவன் தன்ரை விரல்களை ரத்தம்
 வரும் வரை சொறிவான்; அவனைக்
 கடிக்கிற அட்டை அவனிட்டை ஒரு
 விஷயத்தை முன்வைக்கும்! வெளியாலை
 போ! சொல்லுறனுக்கு!

கிழவன்: என்ரை அபிப்ராயத்தைப் புரிஞ்சு
 கொள்ளுங்கோ! வற்புறுத்தல்! ஒரு இரவுக்கு
 ஒரு லச்சம் பியஸ்டோசு தாறன்! ஓம்?

அஸ்டக்: என்ன, நீ என்னை விலைக்கு
 வேண்டலாமெண்டு நினைக்கிறியோ? ஒரு
 லச்சம் பியஸ்டோசுக்கு? ஒரு லட்சத்து
 அம்பதினாயிரம் எண்டு வச்சுக் கொள்ளுவம்.
 எங்கை காசு?

கிழவன்: அது இஞ்ச இல்லை உண்மையா,
 அனுப்பலாம் சந்தேகப்பட வேண்டாம்.

அஸ்டக்: சரியாச் சந்தேகப் படுகிறன்.
வெளியாலைபோ! (கிழவன்
எழுந்திருக்கிறான், வாத்துப்போல் அரக்கி
அரக்கி கதவடிக்கு நடக்கிறான். மேடைக்குப்
புறத்தே ஒரு குரல் கேட்கிறது.)

குரல்: அஸ்டக்
(கிழவன் திரும்பி, எதிர் மூலைக்கு “அரக்கி
அரக்கிச்” சென்று அசையாது நிற்கிறான்)

அஸ்டக்: (வெளிப்புறம் நோக்கி உரத்து) நான்
உள்ளை இல்லை! (அவன் கதவருகே
செல்கிறான்) நீ பேந்தும் இஞ்சை மணந்து
திரிகிறாய்) என்ன, ஷவ்வா?

பொலிஸ்காரன்
ஷவ்வா: (பழி கூறும் பாங்கில்) நீ மற்றொரு
முயலைப்பிடிக்கிறாய்), அஸ்டக். இது
இன்னுமொருக்கா நடக்காதெண்டு நீ எனக்கு
உறுதி சொன்னனி!

அஸ்டக்: (கடுமையாக) ஷவ்வா, உனக்கு விளங்காத
விஷயங்களைப் பற்றிக் கதைக் காதை.
முயல் ஒரு பயங்கரமான, அழிவை
ஏற்படுத்துற பிராணி. அது பயிரைத் தின்னும்
- முக்கியமா களையெண்டு சொல்ற பயிர்
வகையை. ஆன படியால் அதை
ஒழிக்கவேணும்.

ஷவ்வா: அஸ்டக், என்னோடை அவ்வளவு கடுமையா
இராதை. உன்னை நான் கைது செய்யாமல்
விட்டால் என்றை உத்தியோகம் பறி
போகும். உனக்கு நல்லதொரு இருதயம்
இருக்கெண்டு எனக்குத் தெரியும்.

அஸ்டக்: என்னட்டை நல்ல இருதயம் இல்லை? நானொரு புத்திஜீவி எண்டு எத்தினை தரம் நானுனக்குச் சொல்றது?

ஷவ்வா: (சூழ்ச்சிப் பாங்கில்) எனக்குத் தெரியும் அஸ்டக். நீ ஒரு பெரிய ஆள். நீயே அப்பிடிச் சொல்லிக் கொள்ளினி. நான் வெறுமனே ஒரு கிறிஸ்தவன். அதோடை ஒரு அறிவில்லாதவன். ஆனபடியால் நான் உன்னைக்கேக்கறன். இளவரசற்றை முயல்கள்ளை ஒண்டு களவெடுக்கப்பட்டால், அதுவும் நானொரு பொலிஸ்காரன், பிழைவிட்டாக்களை நான் என்ன செய்ய வேணும்?

அஸ்டக்: ஷவ்வா, ஷவ்வா உனக்கவமானம். நீ நிண்டு கொண்டு என்னட்டைக் கேள்வி கேக்கிறாய், இதை விட வேறை எதுவும் கெடுதியானதா இராது. நீ ஒரு பொம்பிளையா இருந்து, நுனொவ்வா (NUNOWNA) எண்ட அந்தக் கெட்ட பெட்டை எண்டு சொல்லுவமே - நீ உன்ரை துடையை எனக்குக் காட்டி அது நுனொவ்வா வின்ரை துடை - “என்ரை துடையை நான் என்ன செய்யிறது, அது கடிக்குது” எண்டு என்னைக் கேட்டா? அவள் பாசாங்கு செய்யிற அளவுக்கு அவள் அப்பாவியே? உண்மையிலை இல்லை. நான் ஒரு முயலைப் பிடிக்கிறன், ஆனால் நீ ஒரு மனிசனைப் பிடிக்கிறாய், மனிசன் கடவுளின்ரை உருவத்திலை படைக்கப்பட்டிருக்கிறான். முயல் அப்பிடயில்லை, உனக்கது தெரியும். நானொரு முயல் தின்னி, ஆனால், நீயொரு மனிசனைத் தின்னி, ஷவ்வா. கடவுள் உனக்குத் தீர்ப்பு வழங்குவார். ஷவ்வா, வீட்டை போய் பச்சாதாப்படு. இல்லை நில்,

ஒரு விஷயம்... (மூலையில் நடுங்கிக்
 கொண்டிருக்கும் கிழவனை அவன்
 பார்க்கிறான்) இல்லை, ஒண்டு மில்லை.
 வீட்டை போய்ப்பச்சாதாப்பட்டு (அவன்
 ஷவ்வாவை விட்டுக் கதவை சாத்துகிறான்.)
 இப்ப உனக்கு ஆச்சரியம், ஹ, ஹ?
 உன்னை நான் பிடிச்சக் குடுக்க இல்லை
 எண்டு ஆச்சரியம்? என்னாலை அந்த
 மிருகத்திட்டை ஒரு படுக்கை மூட்டையை
 ஒப்படைக்க முடிய இல்லை. அது
 மனப்போக்குக்கு மாறானது. இப்ப ஒரு
 பொலிஸ்காரனுக்காக நடுங்காதை!
 இவ்வளவு வயது போயும் இன்னமும் பயம்?
 உன்ரை வெண்ணைக் கட்டியை முடி,
 ஆனால் ஒரு ஏழைப் போலச் சாப்பிடு,
 இல்லையெண்டால் அவங்கள் இனியும்
 உன்னைப் பிடிப்பாங்கள்.
 கஷ்ட்டப்பட்டவனொருத்தன் எப்பிடி நடந்து
 கொள்ளுவானெண்டும் நான் விளங்கப்படுத்த
 வேணுமே? (அவனைக் கீழே தள்ளி விட்டு
 விட்டு, அவனிடம் வெண்ணைக் கட்டியைத்
 திருப்பிக் கொடுக்கிறான்) உந்தப்
 பெட்டிதான் மேசை. உன்ரை
 முழங்கையளைப் பெட்டியிலை வை. அந்த
 வெண்ணையக் கட்டி எந்தக் கணத்திலையும்
 உன்னட்டை இருந்து பறிக்கப்பட்டும்
 எண்டது போல் தட்டிலை இருக்கிற
 வெண்ணைக் கட்டியைப் பொத்திப் பிடிச்சக்
 கொள். பாதுகாப்பா இருக்க உனக்கு என்ன
 உரிமை இருக்கு ஹஹ? அளவு சின்னா
 இருக்கிற ஒரு அரிவாளைப் பிடிக்கிறது
 போல உன்ரை கத்தியைப் பிடி, உன்ரை
 வெண்ணைக்கட்டியை மனச்
 சஞ்சலத்தோடை பார், ஏனெண்டால், எல்லா
 வடிவான சாமான்களையும் போல, அதுவும்
 ஏற்கனவே மங்கத் தொடங்கிட்டுது. (அஸ்டக்

அவனை அவதானிக்கிறான்) அவங்கள் உன்னைத் தேடித்திரியிறாங்கள், அது உனக்கு வாய்ப்பா இருக்கு, ஆனால் அவங்கள் உன்னைப் பொறுத்தவரையிலை பிழைவிட இல்லை எண்டு நாங்கள் எப்பிடி நிச்சயமாச் சொல்ல முடியும். ஒரு முறை ட்டிவ்லிஸ்சியை (TIFLIS) ஒரு நிலச் சொந்தக்காரனை, அவன் ஒரு துருக்கியன். தூக்கினாங்கள், அவன் வழமைபோல தன்னை குடியானவன்களை வெறுமனே பாதி பாதியா வெட்டிப் போடாமல், வச்சிருந்தான் என்றும், அவங்களிட்டை இருந்து வழமையான வரியை விட ரெண்டு மடங்கு அறவிட்டான் என்றும் அவன் நிரூபிச்சான், அவன்னை ஆர்வம் பற்றி எந்த ஐயமுமில்லை. இருந்தாலும் அவனை அவங்கள் ஒரு சாதாரண குற்றவாளியைப் போலத் தூக்கிலை போட்டாங்கள். ஏனெண்டால் அவனொரு துருக்கியன். அது பற்றி அவன் கணக்க ஒண்டஞ் செய்யேலா. என்ன அநீதி! வெறும் குறுட்டு வாக்கிலை தான் அவன் தூக்கு மரமேறினவன். சுருக்கமாகச் சொன்னால், நான் உன்னை நம்ப இல்லை.

பாடகன்:

இந்தாவறு அஸ்டக்

பிச்சைக்காரக் கிழவனுக்கோர்

படுக்கை கொடுத்தான்.

பிச்சைக்காரக் கிழவனோ

பழைய அந்தக் கொலைஞன்,

பெரிய கோமகனே தான்,

என்பதை அறிந்தான்,

வெட்கப்பட்டான்.

தன்னைத் தானே யவன்

பழித்துரைத்தான்.

நுக்காவுக்கு

நீதிமன்றுக்கு, விசாரணைக்காகத்,

தன்னை அழைத்துச் செல்லுமாறவன்

பொலிசுக்குப்

கட்டளையிட்டான்.

(நீதிமன்றில் மூன்று இரும்புச் சட்டையர் மது அருந்தியவாறு அமர்ந்திருக்கின்றனர். நீதிபதியின் அங்கியிலுள்ள ஒருவர் வளையில் தொங்க விடப்பட்டுள்ளார். அஸ்டக் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டவனாக ஷவ்வாவை தன் பின்னே இழுத்தவாறு, பிரவேசிக்கிறான்)

அஸ்டக்: (உரத்து) பெரிய கள்ளன், பெரிய கள்ளன், பெரிய பிரபுவுக்குத் தப்பிறதுக்கு நான் உதவி செய்தன்! பொது விசாரணையிலை கடுமையா தீர்ப்பளிக்கும் படி நான் நீதிபதியின் பேராலை கேட்டுக் கொள்ளன்!

முதலாம் இரும்புச்

சட்டையன்: ஆரிந்த விசித்தரமான குருவி?

ஷவ்வா: அது எங்கடை கிராம எழுது வினைஞர், அஸ்டக்,

அஸ்டக்: நான் வெறுக்கத் தக்கவன்! நானொரு தேசத்துரோகி! குறி சுடப்பட்ட குற்றவாளி! என்னைக் கட்டி தலை நகருக்குக் கொண்டு வரவேணுமெண்டதை நான் எப்பிடி வற்புறுத்தினன் எண்டதை அவைக்குச்

சொல்லு, சப்பட்டைக் காலா, ஏனெண்டால் நான் தவறுதலா அந்த பெரிய மோசடிக்காரன், பெரிய பிரபுவுக்கு இருக்க இடம் குடுத்தன். பிறகு நான் எப்பிடிக் கண்டு பிடிச்சன். குற்றவாளி நான் என்னையே கண்டிக்கிறதைப் பார்! இந்தப் பிரச்சினையைத் தெளிவு படுத்துறதுக்காக நான் எப்பிடி உன்னைப் பாதி இரவு நடக்க வற்புறுத்தினன் எண்டதையெல்லாம் அவைக்குச் சொல்லு,

ஷவ்வா: எல்லாம் என்னை வெருட்டித்தான். நீ அப்பிடிச் செய்தது நல்லதில்லை, அஸ்டக்.

அஸ்டக்: வாயைப் பொத்து. உனக்கொண்டும் விளங்க இல்லை. ஒரு புதிய காலம் எங்களுக்கு வருகுது! அது உனக்கு மேலாலை முழங்கிக் கொண்டு போகும். நீ துலைஞ்சா(ய்). பொலிசு பூஹ்! எண்டு ஊதி எறியப்படும்! எல்லாம் ஆராயப்படும், எல்லாம் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வரப்படும். குற்றவாளிகள் தங்களைத் தாங்களே ஒப்படைப்பாங்கள். ஏன்? எந்த வழியிலும் அவையாலை சனத்திட்டைத் தப்ப ஏலா. (ஷவ்வாவிடம்) சப்பாத்துக் காரத் தெரு நெடுகிலும் நான் எப்பிடிக் கத்தினனான் எண்டதை அவேட்டைச் சொல்லு, (பெரிய அபிநயங்களோடு, இரும்புச் சட்டையைப் பார்த்தவாறு) “என்றை அறியாமையாலை நான் பெரிய கொள்ளைக் காரனைத் தப்ப விட்டன்! ஆனபடியால் சகோதரங்களே, என்னைத் துண்டு துண்டாப் பிய்யுங்கோ! அதை நான் முதல்லை ஏற்க விரும்பினன்.

சட்டையன் உன்ரை சகோதரங்கள் என்ன மறுமொழி சொன்னவை?

ஷவ்வா: கசாப்பு தெருவிலை அவை இவரைத் தேற்றிச் சினம், சப்பாத்துக் காரத் தெருவிலை சிரிச்சக் கதைச்சிச்சினம், அவ்வளவும்தான்.

அஸ்டக்: ஆனால் உங்களைப் பொறுத்த வரையிலை வித்தியாசம். நீங்கள் இரும்பு மனிசர் எண்டது எனக்குத் தெரியுது. சகோதரங்களே, நீதவான் எங்கை? என்னை விசாரிக்க வேணும்.

முதலாம் இரும்புச்

சட்டையன்: (தூக்கிலிடப்பட்ட மனிதனைக் காட்டி) அந்தா இருக்கிறார் நீதவான். தயவு செய்து எங்களோடை சகோதரங் கொண்டாடுறதை நிறுத்து. இந்தப்பின்னேரம் உது ஒரு எரிச்சலூட்டுறு விஷயம்.

அஸ்டக்: “அந்தா இருக்கிறார் நீதவான்! குறுசீனியாவிலை முன்னம் எப்போதும் கேக்காத ஒரு மறுமொழி. பட்டணத்தாரே மாட்சிமை தங்கிய ஆளுநர் எங்கை? (நிலத்தைச் சுட்டிக்காட்டி) மாட்சிமை தங்கியவர் அங்கை இருக்கிறார். புதியவரே பிரதானவரி சேகரிப்பாளர் எங்கை? உத்தியோக பூர்வ ஆட்சேர்க்கும் உத்தியோகத்தர் எங்கை? குலபதி எங்கை? பொலிசுத்தலைவா? அங்கை, அங்கை, அங்கை எல்லாரும் அங்கை. சகோதரங்கள், இதைவிட குறைவானதை நான் உங்களிடடை எதிர் பாக்க இல்லை.

இரண்டாம் இரும்பு

சட்டையன்: என்ன? நீ என்னத்தை எதிர் பார்த்தனி, விசித்திரமானவனே?

அஸ்டக்: பாரசீகத்திலை என்ன நடந்தது, சகோதரம்,
பாரசீகத்திலை என்ன நடந்தது?

இரண்டாம் இரும்பு

சட்டையன்: பாரசீகத்திலை என்ன நடந்தது?

அஸ்டக்: எல்லாரும் தூக்கிலை போடப்பட்டினம்,
மந்திரிமார், வரி சேகரிக்கின்றவை,
எல்லாரும். இப்ப நாப்பது வருஷத்துக்கு
முன்னம். ஒரு குறிப்பிடக் கூடிய மனிசனா
இருந்த என்றை பாட்டன். இதெல்லாத்தையும்
கண்டவர். மூண்டு முழுநாளா. எல்லா
இடத்திலையும்.

இரண்டாம் இரும்புச்

சட்டையன்: மந்திரி தூக்கப்படுக்கை ஆர் ஆண்டு
கொண்டிருந்தது?

அஸ்டக்: மந்திரி தூக்கப்படுக்கை ஒரு குடியானவன்
ஆண்டான்.

இரண்டாம் இரும்புச்

சட்டையன்: பட்டாளத்துக்குத் தலைவரா இருந்தது ஆர்?

அஸ்டக்: ஒரு, போர்வீரன், ஒரு போர் வீரன்.

இரண்டாம் இரும்புச்

சட்டையன்: ஆர் சம்பளம் குடுத்தது?

அஸ்டக்: சாயக்காரனொருவன், ஒரு சாயக்காரன்
சம்பளம் குடுத்தான்.

இரண்டாம் இரும்புச்

சட்டையன்: அது ஒரு நெசவுக்காரனில்லையே, இருக்கக் கூடும்?

முதலாம் இரும்புச்

சட்டையன்: பாரசீகக் காரனே, இதெல்லாம் ஏன் நடந்தது?

அஸ்டக்:

இதெல்லாம் ஏன் நடந்திது? இதுக்கொரு விசேஷமான காரணம் வேண்டிக் கிடக்குதே? சகோதரம், ஏன் நீர் உம்மைச் சொறிஞ்சு கொள்ளிறீர்? சண்டை! நீண்ட காலச் சண்டை! நீதியில்லை! அது எப்பிடி எண்டு சொல்லுற ஒரு பாட்டை என்றை பாட்டன் தன்னோடை கொண்டு வந்தார். அதை நான் உங்களுக்குப் பாடுறன். என்றை நண்பர் பொலிசுக்காரனோடை சேந்து (ஷவ்வாவிடம்) கயித்தை இறுக்கிப்பிடி. அது வலு பொருத்தமாக இருக்கும். (ஷவ்வா கயிற்றை இறுக்கிப்பிடிக்க, அவன் பாடுகிறான்)

பாரசீகத்தில் அநீதி பற்றிய பாடல்

எங்கள் மகன்கள்

இதற்கு மேலும் எதற்காய்க்

குருதியைப் பெருக்காதிருக்கிறார்?

எங்கள் மகன் மார்

எதற்காய் அழாதிருக்கிறார்?

இறைச்சிக்கடை

மந்தைகளுக்கு மட்டுமேன்

நரம்பில் குருதி ஓடுகிறது?

காட்டரசு மரங்கள் மட்டுமேன்
 உர்மியா ஏரியில்
 கண்ணீர் சொரிந்த வண்ண முள்ளன?
 புதியதோர் மாகாணம் அரசனுக்கு
 வேண்டும்,
 குடியானவன் தன் சேமிப்பைக்
 கொடுத்திட வேண்டும் (கைவிட வேண்டும்)
 உலகின் கூரை
 கைப்பற்றப் படுவதற்காய்,
 குடிசையின் கூரை பிடுங்கப் படுகிறது.
 வீட்டிலிருந்து
 பெரியவர் உண்பதற்காக,
 பூமியின் அந்தலைக்கு
 எமது மனிதர்
 காவிச் செல்லப்படுபவர்.
 போர்வீரர்
 ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல
 படையதிகாரிகள்
 ஒருவரை ஒருவர் வாழ்த்தி வணங்குவர்.
 கைம் பெண்ணின் வரிப்பணத்தைக்
 கடித்துப் பார்ப்பார்,

அவர் தம் வாள்களோ முறியும்

சண்டையோ தோல்வி,

தலைக்கவசங்களுக்குப்

பணம் செலுத்தப்பட்டது

பல்லவி(REFRAIN)

அப்பிடியா? அப்பிடியா?

ஷவ்வா: (பல்லவி) ஓமோம், ஓமோம், ஓம்பபடித்தான்

அஸ்டக்: இதின்ரை மிச்சமும் கேக்க விருப்பமோ?
(முதலாம் இரும்புச்சட்டை ஓமெனத்
தலையசைக்கிறான்)

இரண்டாம் இரும்புச்

சட்டையன்: (ஷவ்வாவிடம்) இவன் உனக்கிந்தப்
பாட்டைச் சொல்லித் தந்தவனே?

ஷவ்வா: ஓம், என்றை குரல் தான் அவ்வளவு நல்லா
இல்லை.

இரண்டாம் இரும்புச்

சட்டையன்: இல்லை. (அஸ்டக் இடம்) தொடர்ந்து பாடு.

அஸ்டக்: ரெண்டாவது பாட்டு சமாதானம் பற்றினது.
(அவன் பாடுகிறான்)

அலுவலகங்கள்

நிரம்பி வழிகின்றன

தெருக்களில் பெருகும்

அலுவலர் வெள்ளம்
 ஆறுகள் கரை பாய்ந்தோடி
 வயல்களைப் பாடழிக்கின்றன.
 தமது காற்சட்டை களைத்தானும்
 கழட்டத் தெரியாதோர்
 தேசங்களை ஆள்கின்றனர்
 நான்கு வரை எண்ண
 அவரறியார்,
 ஆயினும்,
 எண்வகை உணவை விழுங்கித் தீர்ப்பர்
 கொள்வனவு செய்வோரைத் தேடும்
 உழவர்
 பட்டினி கிடப்போரை மட்டுமே
 காண்பர்
 தங்கள் தறிகளிலிருந்து
 வீடு செல்லும் நெசவாளர், கந்தலோடு
 செல்வர்

பல்லவி

அப்படியா? அப்படியா?

ஷவ்வா : (பல்லவி) ஓமோம், ஓமோம். ஓமப்படித்தான்

அஸ்டக்: இதனால் தான், எமது மகன்களிப்போ

இரத்தம் சிந்துவதில்லை,
 இதனால் தான் எமது மகள்மார்
 அழுவதில்லை.
 இதனால் தான்
 இறைச்சிக்கடை மந்தைகளுக்கு மட்டும்
 நரம்புகளில் குருதியிருக்கிறது
 காட்டரசு மரங்கள் மட்டுமே
 உர்மியா ஏரியருகே
 காலை வேளையில் கண்ணீர் வடிக்கும்.

முதலாம் இரும்புச்

சட்டையன்: நீங்கள் உந்தப் பாட்டை, இஞ்சை
 பட்டணத்திலை பாடப் போறிங்களோ?

அஸ்டக்: நிச்சயமா அதிலை என்ன பிழை?

முதலாம் இரும்புச்

சட்டையன்: வானம் சிவப்பாகிக் கொண்டு வாறதை
 அவதானிச்சிங்களா? (திரும்பிப் பார்த்து,
 தீச்சவாலையால் வானம் சிவப்பாகியுள்ளதை
 அஸ்டக் காண்கிறான்) பட்டணத்துக்கு
 வெளிப்புறத்திலை இருக்கிற சனத்தினரை
 குடியிருப்புக்கள் தான் அதுகள், கம்பளம்
 நெய்யிறவங்களுக்கும் “பாரசீக வருத்தம்
 தொத்தீட்டுது. இளவரசர் கஸ்பெக்கி
 (KAZBEKI) அளவுக்கதிகம் சாப்பாட்டு
 வகையளைச் சாப்பிடுறதில்லையோ எண்டு
 அவங்கள் கேட்டார்கள். இண்டைக்குக்
 காலமை அவங்கள் பட்டணத்து நீதவானைத்
 தொங்க விட்டார்கள். எங்களைப் பொறுத்த
 வரையிலை நாங்கள் அவங்களைக் கூழாப்
 போகும் வரை அடிக்கிறம். ஒரு ஆளுக்கு

- நாறு பியாஸ்டேர்ஸ் எண்ட கணக்கிலை எங்களுக்குக் காசு தரப்பட்டுது. விளங்கிச்சுதோ?
- அஸ்டக்: (இடையமையின் பின்னர்) எனக்கு விளங்குது. (அவன் வெட்கத்தோடு சுற்று, முற்றும் பார்த்து விட்டு, அப்பால் பதுங்கிச் சென்று, தலையைக் கைகளால் தாங்கியவாறு, ஒரு மூலையில் அமர்கிறான்)
- இரும்பு சட்டையர்: (தமக்குள்) குளப்பங்காசி ஒருத்தன் இருக்கிறானெண்டால் இவன் தான். -இவன் பட்டணத்துக்கு குளம்பின குட்டையிலை மீன் பிடிக்க வந்திருப்பான்.
- ஷவ்வா: ஓ, இவன் உண்மையிலை கெட்டவனெண்டு நான் நினைக்க இல்லைப் பாருங்கோ. இடைக்கிடை ஒரு சில கோழிக்குஞ்சுகளை மட்டும் களவெடுப்பான், முயலையுந்தான்.
- இரண்டாம் இரும்பு சட்டையன்: (அஸ்டக்கை நோக்கிச் சென்று) குளம்பின குட்டையிலை மீன் பிடிக்க வந்தணி, ஹ?
- அஸ்டக்: (நிமிர்ந்து பார்த்து) நானேன் வந்தனானெண்டு எனக்குத் தெரியா?
- இரண்டாம் இரும்பு சட்டையன்: கம்பளம் பின்னிறவங்களோடா நீ சேர்மதியா இருக்கலாமென்ன? (அஸ்டக் இல்லை எனத் தலையசைக்கிறான்) அந்தப் பாட்டைப் பாடினாலென்ன?
- அஸ்டக்: என்றை பாட்டன்ரையையோ, ஒரு ஒண்டுந் தெரியாத முட்டாள் மனிசன்

சட்டையன்: சரி, கம்பளம் குடுத்த சாயக்காரன் பற்றி என்ன?

அஸ்டக்: (முணுமுணுத்த படி) அது பாரசீகத்திலை

முதலாம் இரும்பு

சட்டையன்: உன்னையே நீ திட்டக் கொள்ளுற இந்த விஷயம்? உன்ரை கையாலை பெரிய பிரபு வைத்தூக்கிலை நீ போடாமல் விட்டதாலை?

அஸ்டக்: நான் அவரைத் தப்பி ஓடவிட்டனானெண்டு உங்களுக்கு நான் சொல்ல இல்லையே? (அவன் மேலும் அப்பால் பதுங்கிச் சென்று நிலத்தில் அமர்ந்து கொள்கிறான்)

ஷவ்வா: அதை நான் சத்தியம் பண்ணுவன். இவன் அந்தாளைத் தப்பி ஓடவிட்டவன். (இரும்புச் சட்டையர் உரத்துச் சிரித்து ஷவ்வாவனின் முதுகில் தட்டுகின்றனர். அவர்கள் அஸ்டக்குக்கும் முதுகில் தட்டி விட்டு, அவனது சங்கிலிப்பிணைப்பைக் கழட்டுகிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் குடிக்க ஆரம்பிக்க, கொழுத்த இளவரசன் ஒரு இளைஞனோடு பிரவேசிக்கிறான்)

முதலாம் இரும்பு

சட்டையன்: (அஸ்டக்கிடம், கொழுத்த இளவரசனைச் சுட்டிக்காட்டியபடி) இந்தா, உனக்கு உன்ரை “புதிய யுகம்” (மேலும் சிரிப்பு)

கொழுத்த

இளவரசன்: சரி, என்ரை நண்பர்களே, சிரிக்கிறதுக்கு என்ன இருக்கு. ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல எனக்கு உத்தரவு தாருங்கோ. நேற்றுக் காலமை குறுசீனியாவின்ரை இளவரசர்கள் பெரிய பிரபுவின்ரை சண்டையை விரும்பிற அரசாங்கத்தை விழுத்தி அவற்றை ஆளுநர்மாரை அழிச்சுப் போட்டினம்.

துரதிஸ்டவசமா, பெரிய பிரபு மட்டும் தப்பி ஓடிவிட்டார். இந்த வில்லங்கமான நேரத்திலை, அந்த நிரந்தரக் குளப்பங்காசியளான, எங்கடை கம்பளம் பின்னியள் வெட்கமில்லாத துணிவோடை ஒரு குழப்பத்தைத் தூண்டி, எங்கடை அன்பான இல்லோ ஓர் பெலியானி (ILLO ORBELIANI) எல்லாவற்றாலுமே நேசிக்கப்பட்ட நகர நீதிபதியைத் தூக்கிலை போட்டிட்டாங்கள், துச், துச், துச், என்றை நண்பர்களே, எங்களுக்கு குறுசீனியாவிலை சமாதானம், சமாதானம், சமாதானம் வேணும்! அதோடை நீதியும்! ஆனபடியால் நான் என்றை மருமகன் பிசெர்கன் கஸ்பெக்கியை (BIZERGAN KAZBEKI) இவர் புது நீதிபதியா இருப்பார், ஹா. சரியான திறமை உள்ள ஒரு ஆள் நீங்கள் என்ன சொல்றீங்கள்? எனக்கு உங்கடை அபிப்ராயம் தேவை. சனம் தீர்மானிக்கட்டும்!

இரண்டாம் இரும்பு

சட்டையன்: நாங்கள் ஒரு நீதவானைத் தெரிவு செய்யிறமெண்டதா இதின்ரை அர்த்தம்?

கொழுத்த

இளவரசன்: சரியா அதுதான், ஆராவது ஒரு திறமை உள்ள ஆளைச் சனம் சொல்லட்டும்! உங்களுக்கை கலந்து பேசங்கோ, சினேகிதர்களே. (இரும்புச் சட்டையர் கலந்துரையாடுகின்றனர்) கவலைப்படாதை, என்றை சின்ன நரியே. உத்தியோகம் உன்றை தான். நாங்கள் பெரிய பிரபுவைப் பிடிச்சிட்ட மெண்டால், பேந்து இந்த இந்த, கடை கெட்டதின்ரை குண்டியைக் கொஞ்ச வேண்டியிராது.

இரும்புச் சட்டையர்: (தமக்குள்) வலுமுகப்பாத்தி
அவங்கள் பெரிய பிரபுவைப்
பிடிக்காததாலை தங்கடை காற்

சட்டையளை நனைக்கிறாங்கள் - நிலைமை அவ்வளவு பிரகாசம் இல்லாத நேரத்திலை, அவங்கள், “என்றை சிநேகிதரே” எண்ணிறாங்கள், சனம் தீர்மானிக்கட்டும்! எண்ணிறாங்கள். - குறுசினியாவுக்கு நீதி வேணும் எண்டு அவன் சொல்லுறான்! ஆனால் எவ்வளவு காலத்துக்கு நிண்டு பிடிக்குதோ அவ்வளவு காலத்துக்கு முசுப்பாத்தி முசுப்பாத்திதான்! (அஸ்டக்கைச் சுட்டிக்காட்டி) இவனுக்கு நீதியைப் பற்றி எல்லாம் தெரியும். ஏய் போக்கிலி, இந்த மச்சான் காறன் நீதவானா வாறதை நீ விரும்பிறியா?

அஸ்டக்: நீங்கள் என்னையே கேக்கிறியள்? நீங்கள் என்னைக் கேக்க இல்லைத் தானே?

முதலாம் இரும்புச் சட்டையன்: ஏனில்லை? சிரிக்கிறதுக்கு ஏதாவதொண்டு?

அஸ்டக்: இவரை நீங்கள் எலும்பு மச்சை வரை சோதிச்சுப் பாக்க விரும்பிறியள், சரியோ? கைவசம் ஒரு குற்றவாளியை வச்சிருக்கிறீங்களோ? அனுபவமுள்ள ஒருத்தன்? அப்பத்தான் பரீச்சார்த்தி தனக்கென்ன தெரியுமெண்டதைக் காட்ட எலும்?

இரண்டாம் இரும்புச் சட்டையன்: பாப்பம், ரெண்டு டாக்குத்தர்மார்கள் வீட்டிலை இருக்கினம். அவையை பயன் படுத்துவம்.

அஸ்டக்: ஓ, இல்லை, அது பிரயோசனமில்லை, நீதவான் நியமிக்கப்படுவார் எண்டு நாங்கள் நிச்சயப் படுத்தும் வரை உன்மையான குற்றவாளியளை நாங்கள் பயன் படுத்த

ஏலா. அவர் ஊமையா இருக்கலாம், ஆனால் அவர் நியமிக்கப்படவேணும், இல்லையெண்டால் சட்டம் மீறப்பட்டதாப் போம். சட்டம் எண்டது ஒரு உணர்ச்சியுள்ள உறுப்பு. அது மண்ணீரலைப் போலை, நீங்கள் அதிலை அடிக்கக் கூடா - அது ஆபத்தா முடியும். உண்மையிலை, சட்டத்தை மீறாமல் நீங்கள் அந்த ரெண்டு பேரையும் தூக்கிலை போடலாம் ஏனெண்டால் இந்தச் சுற்றாடலிலை நீதாவானொருத்தரும் இல்லை. ஆனால் தீர்ப்பெண்டது, சொல்லப்படேக்கை சரியான கனதியோடை சொல்லப்பட வேணும். இதெல்லாம் அப்பிடிப்பட்ட விசரலுவல். உதாரணமா, ஒரு நீதவான் ஒரு பொம்பிளையை மறியல்லை போடேக்கை. அவள் தன்ரை குழந்தைக்குத் தீத்தத் தவிட்டுப் பாண் களவெடுத்தவள் எண்டு வச்சுக் கொள்ளுவம். அந்த நீதிபதி தன்ரை அங்கியளைப் போட்டிருக்க இல்லை. அல்லது தீர்ப்பை வழங்கேக்கை அவர் தலையைச் சொறிஞ்சு கொண்டிருந்தார், அவற்றை பாதி உடம்பு மறைக்கப்படாமலிருந்தது எண்டு வச்சுக் கொள்ளுவம். ஒருமனிசன்ரை துடை இருந்திட்டொருக்காக் கடிக்குந்தானே. அந்த நீதவான் வழங்கின தீர்ப்பு அவமானமான ஒண்டாப் போகிடும். அதாலை சட்டம் மீறப்பட்ட தாய் போயிடும் சுருக்கமாகச் சொன்னால், அங்கியோ, தொப்பியோ இல்லாத ஒரு மனிசன் தீர்ப்பு வழங்கிறதை விட ஒரு நீதவான்ரை அங்கியும் தொப்பியும் தீர்ப்பு வழங்கிறது. சுகமா இருக்கும். அதை நீங்கள் மரியாதையோடை நடத்தாட்டில், சட்டம் உங்கள்னை இருந்து மறைஞ்சிடும் இப்ப, ஒரு போத்தில் வைனை நாங்கள் நாய்க்குக் குடுத்துச் சோதிச்சுப்

பாக்கிறதில்லை. உங்களுக்கு வைந்தான்
நட்டமாய் போகும்.

முதலாம் இரும்புச்

சட்டையன்: அப்ப நீ என்ன செய்யலா மெண்ணிறா(ய்)
மயிர்பிளப்பானே?

அஸ்டக்: நான் பிரதி வாதியாவாறன்

முதலாம் இரும்புச்

சட்டையன்: நீ, (அவன் உரத்துச் சிரிக்கிறான்)

கொழுத்த

இளவரசன்: நீங்கள் என்ன தீர்மானிச்சிருக்கிறீங்கள்?

முதலாம் இரும்புச்

சட்டையன்: நாங்கள் ஒரு ஒத்திகை நடத்தத்
தீர்மானிச்சிருக்கிறம். இஞ்ச இருக்கிற
எங்டை நண்பர் பிரதி வாதியா இருப்பார்.
பரிட்சகர் நீதவான் அங்கை இருக்கட்டும்.

கொழுத்த

இளவரசன்: இது வழமையில்லை, எண்டாலும் ஏன்
இருக்கக் கூடாது? (மருமகனிடம்) ஒரு
வெறும் சம்பிரதாயம் என்ற சின்ன நரியே
நான் உனக்கு என்ன சொல்லித்
தந்திருக்கிறன். ஆர் அவடத்துக்கு முதல்
போனது. மெதுவா ஓடினவனோ, வேகமா
ஓடினவனோ?

மருமகன்

பிசெர்கள்: அமைதியா ஓடினவர், ஆர்சன் மாமா
(மருமகன் கதிரையில் அமர்கிறான் இரும்புச்
சட்டையரும் கொழுத்த இளவரசனும்
படிகளில் அமர்கின்றனர். பெரிய பிரபுவின்
நடையைப் பாவனை பண்ணியபடி அஸ்டக்
பிரவேசிக்கிறான்)

அஸ்டக்: (பெரிய பிரபுவின் பேச்சுத் தொனியில்) இஞ்ச இருக்கிற ஆளுக்கும் என்னைத் தெரியுமா? நான் தான் பெரிய பிரபு.

இரும்பு சட்டையர்: இவன் ஆராம் - பெரிய பிரபு. இவனுக்கு அவரையும் தெரியும். நல்லது அப்பிடியெண்டால் வழக்கை நடத்துங்கோ.

அஸ்டக்: கேளுங்கோ! சண்டையைத் தூண்டிதா நான் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டிருக்கிறன்? கேலிக்கூத்தெண்டு நான் சொல்றன்! இது போதுமா? இல்லையெண்டால் நியாயவாதிகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறன், நம்புங்கோ, அஞ்சாறு பேர், (நியாய வாதிகளால் சூழப்பட்டுள்ளதாகப் பாசாங்கு செய்து கொண்டும் தனக்குப் பின்னால் சுட்டிக் காட்டுகிறான்) கிடைக்கக் கூடிய ஆசனங்களை எல்லாம் நியாயவாதிகளுக்காக ஆணை பிறப்பித்து எடுங்கோ! (இரும்புச்சட்டையர் சிரிக்கின்றனர், கொழுத்த இளவரசரும் அதில் சேர்ந்து கொள்கிறார்)

மருமகன்
பிசெர்கன்:

(இரும்புச் சட்டையரிடம்) நான் இந்த வழக்கை விசாரிக்க வேணுமெண்டு நீங்கள் உண்மையிலை விரும்புறீங்களே? இது வழக்கத்துக்கு மாறானதா இருக்கு. நான் கருதிற்று சுவை நயம் எண்ட கோணத்திலை இருந்து தான்.

முதலாம் இரும்புச்

சட்டையன்: நாங்கள் தொடருவம்!

கொழுத்த

இளவரசன்: (புன் சிரிப்போடு) அவன் விரும்பின படி இருக்கட்டும், என்ரை சின்ன நரியே!

மருமகன்
பிசெர்கன்: சரி. குறுசீனிய மக்கள் எதிர் பெரிய பிரபு எதிராளி, உன்னைப் பொறுத்த வரையிலை நீ என்ன சொல்ல வச்சிருக்கிறாய்?

அஸ்டக்: கனக்க. உண்மையா சண்டை தோத்துப் போச்சதெண்டு படிச்சன். நாட்டுப் பற்றுள்ளவையின்றை புத்திமதியோடை தான் தொடக்கப்பட்டது. ஆர்சென் கெஸ்பெக்கி மாமா போல ஆக்களின்றை, ஆர்சென் மாமாவவைச் சாட்சியாக் கூப்பிடுங்கோ.

கொழுத்த
இளவரசன்: (இரும்புச் சட்டையரிடம் மிகுந்த ஆனந்தத்தோடு) என்ன ஒரு திருகு தாளம்!

மருமகன்
பிசெர்கன்: பிரேரணை நிராகரிக்கப்படுகது! சண்டையைத் தொடங்கினதுக்காக ஒருத்தரை நீதிமன்றத்திலை குற்றஞ் சாட்ட ஏலா? ஆளுறவை எல்லாம் இருந்திட்டொருக்கா அதைச் செய்யத்தான் வேணும், ஒரு சண்டையை மோசமா நடத்தினதுக்காகத்தான் குற்றம் சுமத்தலாம்.

அஸ்டக்: குப்பை! அதை நடத்தவே இல்லை! அதை நடத்து விச்சது! இளவரசன் மாரைக் கொண்டு அதை நடத்து விச்சது! இயல்பா, அவை அதைக் குளப்பியடிச்சிச்சினம்.

பிசெர்கன்: நீர் பிரதம கட்டளை அதிகாரியா இருந்தனீர் எண்டதை எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் மறுக்கிறீரா?

அஸ்டக்: ஒருக்காலும் மறுக்க இல்லை! எப்பவுமே பிரதம கட்டளை அதிகாரியாக இருந்தனான் பிறந்ததும் பால் தாறதாதியைப் பாத்துக் கத்தினன். கக்கூசிக்கிருக்கப் பழக்கப்பட்டன்? கட்டளையளுக்குப் பழக்கப்பட்டவனா வளர்ந்தன். என்றை காசுப் பெட்டியைக் களவாடுற உத்தியோகத்தாறருக்கு எப்பவும் தலைமை தாங்கினன். பட்டாளக்காறங்களைக் கட்டளைக்கமையத் தான் அதிகாரியள் அடிப்பாங்கள். கடுமையான கட்டளைக்கமையத்தான் நிலச் சொந்தக்காரர் குடியானவங்கடை பெண்டில் மாறோடை படுப்பான். இங்கை இருக்கிற ஆர்சன் மாமா என்றை கட்டளைக்கமையத்தான் தன்ரை வயித்தை வளர்த்தார்!

இரும்பு சட்டையார்: (கை தட்டி) இவன் திறம்! பெரிய பிரபு நீடுழிவாழ்க!

கொழுத்த இளவரசன்: இவனுக்கு மறுமொழி சொல்லு. என்றை சின்ன நரியே, நான் உன்னோடை இருக்கிறன்.

மருமகன் பிசெர்கன்: சட்டத்தின்ரை கௌரவத்துக்கு ஏற்ற படி நான் அவனுக்கு மறுமொழி சொல்லுவன். எதிராளி, சட்டத்தின்ரை கௌரவத்தை பாதுகாத்துக் கொள்!

அஸ்டக்: ஏற்றுக் கொள்ளுறன். விசாரணையைத் தொடரும் படி உமக்குக் கட்டளையிடுகிறன்!

மருமகன் பிசெர்கன்: இது உம்மடை இடமில்லை. நீர் எனக்குக் கட்டளையிட சண்டையைத் துவங்கக் சொல்லி இளவரசர்கள் உன்னை

வற்புறுத்திச்சினம் எண்டு நீ சொல்லுறா.
அப்பிட்யெண்டா, அவை அதைக் குழப்பிப்
போட்டினம் எண்டு நீ எப்பிட சொல்லலாம்?

அஸ்டக்: போதிய ஆக்களை அனுப்ப இல்லை.
நிதியை மோசடி செய்தினம்
நோய்வாய்ப்பட்ட குதிரையளை
அனுப்பிச்சினம். தாக்குதல் நடக்கேக்கை
தாசி வீடுகள்ளை தண்ணி போட்டுக்
கொண்டிருந்தினம். ஆர்சன் மாமாவை
சாட்சியாகக் கூப்பிடுங்கோ.

மருமகன்
பிசெர்கன்: இந்தத் தேசத்தின்ரை இளவரசர்மார்
சண்டையிலை ஈடுபட இல்லை. எண்டு
மோசமான விஷயமொண்டை நீ சொல்றியா?

அஸ்டக்: இல்லை. இளவரசன்மார் சண்டை
பிடிச்சிருக்கினம். யுத்த ஒப்பந்தங்களுக்காகச்
சண்டை போட்டினம்.

கொழுத்த
இளவரசன்: (குதித்தெழுந்து) இது அளவுக்கு மிஞ்சி
போச்சது! இந்த மனிசன் ஒரு கம்பளம்
பிண்ணி போலக் கதைக்கிறான்!

அஸ்டக்: உண்மையா? உண்மையைத் தவிர வேறே
எதையுஞ் சொல்ல இல்லை.

கொழுத்த
இளவரசன்: இவனைத் தூக்கிலை போடுங்கோ!
தூக்குங்கோ இவனை!
சட்டையன் (இளவரசனைக் கீழே இழுத்தி இருத்தி)
அமைதியா இரும்! மாட்சிமை தங்கியவரே
நீங்கள் தொடருங்கோ!

மருமகன்
பிசெர்கன்: அமைதி! இப்ப நான் தீர்ப்பு வழங்கிறன்: நீ
தூக்கிலை இடப்படவேணும்! கழுத்திலை

கயிறுபோட்டு!
தோத்ததுக்காக!

சண்டையைத்

அஸ்டக்:

பொடியரே, உமக்கு உண்மையிலை புத்திமதியொண்டு சொல்றன். பொது இடத்திலை பேசேக்கை நடுங்கி நடுங்கித் துண்டு துண்டாப் பேசாதை. ஓநாய் போல் ஊளை இட்டால் காவல் நாயா இருக்கேலா, விளங்கிச்சுதோ? பெரிய பிரபு பேசிற பாசையைத்தான் இளவரசர் மாரும் பேசுகினம். எண்டதைச் சனம் அறிஞ்சால், பெரிய பிரபுவையும் இளவரசர் மாரையும் தூக்கிலை போட்டாலும் போட்டிடுவினம் அவ்,? கதையோடை கதையா, தீர்ப்பை நிராகரிக்க வேணும், காரணம்? சண்டை தோல்வி தான். ஆனால் இளவரசர் மாருக்கல்ல. இளவரசர்மார் தங்கடை சண்டையை வெண்டிட்டினம். வழங்கப்படாத குதிரையளுக்காக 3,863,000 பியாஸ்டேர்ஸ் எடுத்தினம். வழங்கப்படாத உணவு விநியோகத்துக்காக 8,240,000 பியாஸ்டேர்ஸ் எடுத்தினம். ஆனபடியால் அவை வெற்றிபெற்றுட்டினம். குறுசீனியாவைப் பொறுத்த வரையிலை தான் சண்டை தோத்துப் போச்சுது; ஆனால் குறுசீனியா நீதிமன்றத்துக்கு வந்தில்லை.

கொழுத்த

இளவரசன்:

சினேகிதர், நான் நினைக்கிறன் இது போதுமெண்டு. (அஸ்டக்கிடம்) நீ போகலாம், விசித்திரமான மனிசன். (இரும்புச்சட்டையரிடம்) நீங்கள் இப்ப புது நீதிபதியின்றை நியமனத்தை அங்கீகரிக்கலாம், நண்பர்களே.

முதலாம் இரும்புச்

சட்டையன்:

ஓம் நாங்கள் செய்யலாம் - நீதவான்ரை அங்கியை காட்டுங்கோ! (ஒரு இரும்புச்

சட்டை மற்றவனுடைய முதுகில் ஏறி, தூக்கில் தொங்கும் மனிதனிலிருந்து அங்கியை, இழுத்தெடுக்கிறான். மருமகன் பிசெர்கனிடம்) சரியான கழுதை - குண்டி. சரியான கதிரையிலை ஏறி இருக்கட்டும். நீ ஓடிப்போ (அஸ்டக்கிடம்) முன்னுக்கு வா? நீதவான்ரை கதிரைக்குப்போ! இப்ப அதிலை இரு! (அஸ்டக் நடந்து சென்று, தலையைத் தாழ்த்தி வணக்கம் தெரிவித்து விட்டு அமர்கிறான்) நீதவான் எப்பவுமே ஒரு போக்கிலியாத்தான் இருந்தவன்! இப்ப போக்கிலி நீதவானா இருக்கட்டும்! (நீதிபதியின் அங்கி அவனது தோளில் அணியப்பட்டு, தலையில் தொப்பி வைக்கப்படுகிறது.) எப்பிடிப்பட்ட ஒரு நீதவான்?

பாடகன்:

உள்நாட்டு யுத்தமொன்று மண்ணில் நிகழ்ந்தது

வல்லவர் தமக்கோ பாதுகாப்பில்லை

இரும்புச் சட்டையர் தம்மால், அஸ்டக்

நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டான்,

நீதிபதியாய் இரண்டு ஆண்டுகள்.,

இருந்தான் அஸ்டக்.

பாடகனும்,

பாடகர் குழுவும்:

பட்டணங்கள் தீயிடப்பட்டும்

குருதியாறுகள் பெருக்கெடுத்த போது

வெடிப்புக்கள் தோறும் கரப்பான் பூச்சிகள்

ஊர்ந்து வெளி வந்தன.

சதிகாரர் நிறைந்ததாய் நீதிமன்றம் கிடந்தது,

பிழை மலிந்த இந்தப் பழிகாரரால்

முட்டிக் கிடந்தது தேவாலயம்

நீதிபதியின் அங்கியில் அஸ்டக்
அமர்ந்திருந்தான்.

(அஸ்டக் ஒரு அப்பிள் பழத்தைத்
தோலுரித்தவாறு நீதிபதியின் கதிரையில்
அமர்கிறான். ஷவ்வா மண்டபத்தைக் கூட்டிப்
பெருக்குகின்றான். ஒரு பக்கத்தில் சக்கர
நாற்காலியொன்றில் அங்கவீனனொருவன்
இருக்கிறான். எதிர்ப்புறத்தில், அச்சுறுத்திப்
பணம் பறித்ததாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட
ஒருவன் நிற்கிறான். இரும்புச்
சட்டையனொருவன், இரும்புச் சட்டையர் தம்
விருதுக் கொடியைத் தாங்கியவாறு காவல்
நிற்கிறான்)

அஸ்டக்:

பல வழக்குகள் இருப்பதைக் கருத்திற்
கொண்டு இன்று நீதிமன்றம் ஒரே நேரத்தில்
இரண்டு வழங்குகளை விசாரிக்கும்.
அலுவல்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் ஒரு
சிறு அறிவித்தல்- நான் ஏற்றுக் கொள்வேன்.
(அவன் கையை நீட்டுகிறான். அச்சுறுத்திப்
பணம் பறித்தவன் மட்டும் தான் பணம்
வைத்திருக்கிறான். அவன் அதை
அஸ்டக்கிடம் கொடுக்கிறான்) நீதிமன்றத்தை
அவமதித்ததற்காக ஒரு சாராரைத்
தண்டிக்கும் உரிமையை ஒத்திப்போட்டு
வைத்திருக்கின்றேன், (அவன்
அங்கவீனனைப் பார்க்கிறான்) நீர்
(வைத்தியரைப் பார்த்து) ஒரு வைத்தியர் நீ,
(அங்கவீனனைப் பார்த்து) அவருக்கெதிராக
ஒரு முறைப்பாடு கொண்டு வந்திருக்கிறாய்.
உன்னுடைய நிலைமைக்கு வைத்தியர்
தான் காரணமா?

- அங்கவீனன்: ஓம், இவராலை எனக்குப் பாரிசுவாதம் வந்திட்டுது.
- அஸ்டக்: அது தொழில் சார்ந்த கவலையீனமாக இருக்கும்.
- அங்கவீனன்: கவலையீனத்தை விட மோசமானது இந்த மனிசனுக்கு அவற்றை படிப்புக்காக நான் காசு குடுத்தனான். இதுவரையிலை இவர், ஒரு சதங்கூட திருப்பத்தர இல்லை. ஒரு நோயாளிக்கு இலவசமா இவர் வைத்தியம் பாக்கிறார் என்று கேள்விப்பட்ட போதுதான் எனக்கு பாரிசுவாதம் வந்திது.
- அஸ்டக்: சரியாத்தான் இருக்கு (நொண்டிக் கொண்டிருக்கும் மனிதனைப் பார்த்து) நீ இஞ்சு என்ன செய்யிறாய்?
- நொன்புபவன்: நான் தான் நோயாளி, கௌரவத்துக்குரியவரே.
- அஸ்டக்: ஒண்டுமில்லாமல் அவர் உன்னை காலுக்கு வைத்தியம் பார்த்தவரே?
- நொன்புபவன்: பிழையான காலுக்கு! எனக்கு இடது கால்லை தான் வாதம், அவர் வலது கால்லை சத்திரசிகிச்சை செய்தார். அதாலைதான் நான் நொண்டிறன்.
- அஸ்டக்: உனக்கா இலவசமா வைத்தியம் பார்த்தவர்?
- அங்கவீனன்: அய்ந்நூறு பியாஸ்டர் சத்திர சிகிச்சை இலவசமா! ஒரு பிரயோசன மில்லாமல்! கடவுள் உன்னை ஆசீர்வதிக்கட்டும் என்று சொல்றதுக்காக! இந்த மனிசன்னை படிப்புக்கு நான் காசு குடுத்தன்! (வைத்தியரிடம்) காசில்லாமல் சத்திர

சிகிச்சை செய்ய அவங்கள் உமக்குச் சொல்லித் தந்தவங்களே?

வைத்தியர்: கௌரவத்துக்குரியவரே, சத்திரசிகிச்சை செய்யிறதுக்கு முன்னம் காசு கேக்கிறது தான் வழமை, ஏனெண்டால் ஒரு நோயாளி சத்திர சிகிச்சைக்குப் பிறகிலும் பாக்க முன்னம் தான் காசு குடுக்க விருப்பமா இருப்பார். அது மனித இயல்பு தானே. இப்ப இந்தச் சம்பவத்தைப் பொறுத்த வரையிலை நான் சத்திர சிகிச்சையைத் தொடங்கேக்கை என்றை வேலைக்காரன் ஏற்கனவே காசை வேண்டிட்தான் எண்டு நான் நம்பிப் போட்டன். இந்த விஷயத்திலை நான் பிழைவிட்டிடன்.

அங்கவீனன்: அவர் பிழை விட்டிடார்! நல்லதொரு வைத்தியர் பிழை விட மாட்டார். அவர் சத்திர சிகிச்சை செய்ய முன்னம் சோதிச்சுப் பாப்பார்.

அஸ்டக்: அது சரி (ஷவ்வாவிடம்) அரசாங்க வழக்குரைஞரே, அடுத்த வழக்கு என்னத்தைப் பற்றினது?

ஷவ்வா: (சுறுசுறுப்பாகப் பெருக்கிய படி) பயமுறுத்திக் காசுவேண்டினது.

பயமுறுத்திக் காசு வேண்டியவன்: உயர் நீதிமன்றமே, நான் நிரபராதி சம்பந்தப்பட்ட நிலச் சொந்தக்காரர் உண்மையிலை தன்னை மருமகனை கற்பழிச்சவரோ, எண்டு மட்டுந்தான் நான் அறிய விரும்பினன். அவர் அப்பிடி ஒண்டுமில்லை எண்டு பணிவாச் சொல்லிப்போட்டு, நான் என்றை மாமாவின்னை படிப்புக்குக் காசு குடுக்கிறதுக்காகக் காசைத் தந்தார்.

- அஸ்டக்: இம், (வைத்தியரிடம்) மற்றப் பக்கத்திலை, நீர், உம்மடை குற்றத்தைக் குறைச்சுக் காட்டக் கூடிய சந்தர்பம் எதையும் சுட்டிக் காட்ட முடியுமா, ஆ?
- வைத்தியர்: பிழை விடுகிறது மனித இயல்பு எண்டதைத் தவிர வேறே எதுவுமில்லை.
- அஸ்டக்: காசு விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையிலை ஒரு நல்ல வைத்தியர் எண்டவர் சரியான பொறுப்புள்ள ஒருத்தரா இருப்பார் எண்டது. உமக்குத் தெரியுமே? முறிவுக்கும் ரத்தச் சுற்றோட்டத்துக்குமிடையிலை தொட்பிருக்கெண்டு சொல்லி, ஒரு விரல் முறிவுக்காக ஆயிரம் பியாஸ்டர் வேண்டின ஒரு டாக்ருத்தரைப் பற்றி நான் முன்னம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறன். அவ்வளவு திறமில்லாத வைத்தியரெண்டால் இதை கவனியாமல் விட்டிருப்பார் - அதே வைத்தியர், இன்னுமொரு சந்தர்ப்பத்திலை, ஒரு பித்தப்பைக் கோளாறே ஒரு தங்கச் சுரங்கமாக்கி உழைச்சாரா; அதுக்கு அவர் சரியான அன்போடை கவனிச்சு வேலை செய்தார். உமக்கு மன்னிப்பில்லை, வைத்தியர், தானிய வியாபாரி உக்க (UXU) தன்ரை மகனை வைத்தியம் படிக்க விட்டார். யாவாரம் பற்றி கொஞ்சம் அறிஞ்சு கொள்ளட்டும் எண்டதுக்காக, எங்கடை மருத்துவக் கல்லூரியள் அவ்வளவு திறம், (பயமுறுத்திப் பணம் பறிப்பவனிடம்) நிலச்சொந்தக் காரன்ரை பேரென்ன?
- ஷவ்வா: அவர் அதைச் சொல்றதை விரும்ப இல்லை.
- அஸ்டக்: விஷயம் அப்பிடியெண்டால் நான் தீர்ப்பை வழங்கிறன். பயமுறுத்தி காசு பறிச்சது

நிருபிக்கப்பட்டு விட்டுதெண்டு நீதிமன்றம் கருதுது, (அங்கவீனரிடம்) உனக்கு ஆயிரம் பியாஸ்டர் தண்டம் விதிக்கப்படுகுது, உனக்கு ரெண்டாவது பாரிசுவாத இழுப்பு வந்தால், வைத்தியர் உனக்கு இலவசமா வைத்தியம் பாக்கவேணும். அவர் காலை வெட்டவேண்டி வந்தாலும். (நொண்டி மனிதனிடம்) நஷ்ட ஈடாக நீ ஒரு போத்தலில் நோவுக்குத் தேய்க்கிற மதுசாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வாய்) (அச்சுறுத்திப் பணம் பறிப்பவனிடம்) நிலச் சொந்தக்காரன்ரை பேரை இரகசியமா வச்சிருக்கிறதுக்காக நீ, உனக்குக் கிடைச்ச காசிலை பாதியை அரசாங்க வழக்கு விசாரணையாளருக்குக் குடுக்கவேணும். மேலும், வைத்தியம் படிக்கச் சொல்லி உனக்குப் புத்திமதி சொல்லப் படுகுது, அந்தத் தொழிலுக்கு நீ நல்ல பொருத்தமானவனாத் தெரியுது, (வைத்தியரிடம்) நீர் உம்மடை தொழிலைச் செய்யேக்கை மன்னிக்க முடியாத ஒரு பிழையை விட்டுட்டீர். நீர் நிரபராதியா விடுவிக்கப்படுகிறீர். அடுத்த வழக்குகள்!

பாடகனும்,

பாடாற் குழுவும்: “ஷிலிவ்” ஒன்றுக்கு அதிகம் செய்யார்

“பவுண்ட்” ஒன்றெனிலவர் விரும்பக் கூடும்

இருபது பவுண்டெனில் தீர்ப்புப் பையினில்

பலப்பல உடையோர் மிகைப்பலப் பெறுவர்.

“பெனி ஒன்று மட்டுமே உடையவர் தமக்கு.

தனியொரு போக்கிடம் அஸ்டக் மட்டுமே

(வயது முதிர்ந்ததொரு விடுதிக் காப்பாளன் பின் தொடர் நெடுஞ்சாலையிலுள்ள தொரு

சத்திரத்திலிருந்து அஸ்டக், பிரவேசிக்கிறான். நீதிபதியின் கதிரையை லாயக் காரனும், ஷவ்வாவும் காவுகின்றனர். விருதுக் கொடி தாங்கிய இரும்புச்சட்டையனொருவன் தனதிடத்தில் நிற்கிறான்)

அஸ்டக்:

என்னைக் கீழை இறக்குங்கோ, அப்ப எங்களுக்குக் கொஞ்சம் காத்துப் பிடிக்கும், அங்கை இருக்கிற எலுமிச்சைத் தோட்டத்திலை இருந்து நல்ல கரும் காத்துக் கூட வரலாம். வெளியிலை வைச்சுச் செய்யிறது நீதிக்கு நல்லது. காத்து அவவின்ரை பாவாடையைத் தூக்கும். அப்ப அவளிட்டை என்ன இருக்கெண்டு பாக்கலாம். ஷவ்வா, நாங்கள் அளவுக்கதியம் சாப்பிட்டிட்டம். இந்த உத்தியோக பூர்வ பயணங்கள் களைப்பைத் தருகுது. (விடுதிக் காப்பாளரிடம்) இது உன்ரை மருமகள் பற்றின பிரச்சனையோ?

விடுதிக்காரன்:

வணக்கத்துக்குரியவரே, இது குடும்ப கௌரவம் பற்றினதொரு பிரச்சினை. நான் என்ரை மகன் சார்பிலை ஒரு முறைப்பாடு செய்ய விரும்பிறன், அவன் மலையின்ரை அடுத்த கரையிலை அலுவலாய் போய் நிக்கிறான். இவன்தான் குற்றமிழைக்கிற லாயக்காரன், இது தான் என்ரை மருமகள் (சிறிநின்ப நாட்டங்கொண்ட சிறுக்கியான மருமகள் பிரவேசிக்கிறாள். அவள் மொட்டாக்கணிந்துள்ளாள்)

அஸ்டக்:

(அமர்ந்து கொண்டு) நான் ஏற்றுக் கொள்ளறன். (நெடுமூச்செறிந்தவாறு விடுதிக்காரன் அவனிடம் சிறிது பணத்தைக் கொடுக்கிறான்) நல்லது. இப்ப சம்பிரதாயங்கள் செய்து முடிக்கப்பட்டு விட்டது. இது ஒரு கற்பழிப்புச் சம்பவம்?

விடுதிக்காரன்: கௌரவத்துக்குரியவரே, நான் ஆளை அலுவல் நடக்கேக்கை பிடிச்சனான். லுடொ விக்கா (LUDO VICA)லாயத்தரையிலை வைக்கல்லை கிடந்தவள்.

அஸ்டக்: மிகவும் சரி, லாயத்திலை, அழகான குதிரையள்! எனக்கு விசேஷமா அந்தச் சின்னக் கபில நிறக் குதிரையைப் பிடிச்சக் கொண்டுது.

விடுதிக்காரன்: உண்மையிலை, லுடொவிக்காவை விசாரிச்சது தான் நான் முதல்லை செய்த வேலை. என்றை மகன்றை சார்பிலை.

அஸ்டக்: (காத்திரமாக) எனக்கு விஷேசமா அந்தக் கபில நிறத்து குதிரை பிடிச்சிருந்தது, எண்டு நான் சொன்னனான்.

விடுதிக்காரன்: (வெறுப்போடு) உண்மையா? லாயக்காரன் தன்றை விருப்பத்துக்கு மாறாத்தான் தன்னைப்பிடிச்சவன் எண்டு லுடொவிக்கா சொன்னா

அஸ்டக்: உன்றை முக்காட்டை எடு லுடொவிக்கா (அவள் அவ்வாறு செய்கிறாள்) லுடொவிக்கா, நீ நீதிமன்றத்துக்கு மகிழ்ச்சியைத்தாறாய்) அது எப்பிடி நடந்த தெண்டு எங்களுக்குச் சொல்லு

லுடொவிக்கா: (நன்கு பயிற்றப்பட்டவளாக) புதுக்குதிரைக் குட்டியைப்பாக்க நான் லாயத்துக்கை போன உடனை லாயக்காரன் “இது ஒரு வெக்கையான நாள்” எண்டு தானாச் சொல்லி போட்டு என்றை இடது முலையிலை தன்றை கையை வச்சார். நான் அவருக்கச் சொன்னன். உப்பிடிச் செய்ய வேண்டாம்! எண்டு. அவர் தொடர்ந்து என்னை நாணய மில்லாத முறையிலை

கையாண்டார்; அது என்றை கோவத்தைத் துண்டிச்சது. அவற்றை பாவமான நோக்கங்களை நான் உணர முன்னம் அவர் கனக்க நெருக்கமா வந்திட்டார். என்றை மாமா பிரவேசிச்சுத் தற்செயலா என்னிலை தடக்குப் படேக்கை எல்லாம் முடிஞ்சிருந்துது.

விடுதிக்காரன்: (விளக்குமுகமாக) என்றை மகனுக்குப் பதிலாக

அஸ்டக்: (லாயக்காரனிடம்) நீ தான் அதைத் தொடங்கினா எண்டதை நீ ஒத்துக் கொள்ளுறா(ய்)?

லாயக்காரன்: ஓம்

அஸ்டக்: லுடொவிக்கா, இனிப்புச் சாமான்கள் தின்ன உனக்கு விருப்பம்?

லுடொவிக்கா: ஓம், சூரியகாந்தி விதையள்!

அஸ்டக்: குளியல் தொட்டியுக்கை நீண்ட நேரம் கிடக்க உனக்கு விருப்பம்?

லுடொவிக்கா: அரைமணித்தியாலம் வரையிலை.

அஸ்டக்: அரசாங்க நியாயவாதி, உன்றை கத்தியைக் கீழைபோடு அங்கை, நிலத்திலை. (ஷவ்வா அவ்வாறு செய்கிறான்) லுடொவிக்கா, அந்தக் கத்தியை எடு (லுடொவிக்கா, தனது நாரியை நெளித்து அசைத்த படி, அவ்வாறு செய்கிறான்) அதைப் பாத்தியளா? (அவன் அவளை சுட்டிக் காட்டுகிறான்) அது அசையிற விதத்தை? கற்பழிப்பு நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டுது, கனக்கச் சாப்பிட்ட தாலை -முக்கியமா -இனிப்புச் சாமான்களை- அளவுக்கதய நேரம் சுடுத்தண்ணிக்கை

கிடந்ததாலை, சோம்பலாலையும்
 அளவுக்கதியம் மென்மையான
 தோலாலையும், நீ துரதிஷ்ட வசமாக அந்த
 மனிசனைக் கற்பழிச்சுப் போட்டா(ய்),
 இப்பிடிப்பட்ட ஒரு பின்வளத்தோடை திரிஞ்சு
 கொண்டு, நீதிமன்றத்திலை தப்பிச்சுச்
 கொள்ளலாமெண்டு நீ நினைக்கிறியா? ஒரு
 ஆபத்தான ஆயுதத்தானை எண்ணிக்கருதிச்
 செய்யப்பட்ட ஒரு சம்பவம் தான் இது!
 “தன்ரை மகனுக்குப் பதிலாக” தகப்பன்
 சவாரி செய்ய விரும்பின அந்தச் சின்னக்
 கபில நிறக் குதிரைக் குட்டியை நீ
 நீதிமன்றத்திட்டைக்
 குடுத்துப்போகவேண்டுமெண்டு உனக்குத்
 தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறது, இப்ப, லுடொவிக்கா,
 குற்றம் நடந்த இடத்தை நீதிமன்றம் பார்வை
 இடுகிறதுக்காக நீ, என்னோடை லாயத்துக்கு
 வா.

பாடகரும்

பாடற்குழுவும்:

சுறாக்கள் சுறாக்களை அழிக்கும் போது
 சிறுமீன்களுக்கது வேட்டை வேளை

சிறுபோது சுமைகள் முதுகிலிராது

குறுசீனிய நெடுஞ்சாலைகள் நெடுகிலும்

நிறுத்திய நீதியின் கோல்களைத் தாங்கி

நடந்தனன் ஏழையின் நீதிபதி, அஸ்டக்.

செல்வர் தம்மிடம் எடுத்ததைத்தையும்

கைவிடப்பட்டவர் தமக்குக் கொடுத்தான்

அஸ்டக் தன் மெய்ப் பாதுகாவலர்

போக்கிரிகளைக் கொண்டதாய் இருந்தது

நல்லதும் கெட்டதும் கொண்ட எம் மனிதன்

குறுசீனியாவின் பாட்டியைப் பார்த்துப்

புன்னகை புரிந்தான்

முத்திரை மெழுகில் கண்ணீர்தானவர்

இலச்சினையாக இருந்தது காணீர்.

மனித இனம் யாவும், ஒருவரை ஒருவர்

நேசிக்க வேண்டும்.

ஆயினும் நீ உன்

சோதரனைப் பார்க்கப் போகும் வேளையில்

கோடரி ஒன்றினை உன்னுடன் கொண்டு
போ,

உறுதியாய் அதனைப் பற்றிக் கொள் நீ,

கோட்பாடாயல்ல நடை முறைப்படுத்து,

கோடரியால் அற்புதங்கள் நிகழ்த்தப்படும்,

அற்புதங்களின் காலம் கடந்து விடவில்லை.

(அஸ்டக்கின் நீதிபதிக் கதிரை தவறனை
ஒன்றில் இருக்கிறது, மூன்று செல்வந்த
விவசாயிகள் அஸ்டக் முன் நிற்கின்றனர்.
ஷவ்வா அவனுக்கு “வைன்” கொண்டு
வந்து கொடுக்கிறான். மூலையொன்றில்
முதிய குடியானவப் பெண்ணொருத்தி
நிற்கிறாள். திறந்த வாயிலிலும்,
வெளியேயும் கிராமத்தவர் பார்த்தவாறு
நிற்கின்றனர். இரும்புச் சட்டையொருவன்
விருதுக் கொடியோடு காவல் நிற்கிறான்)

- அஸ்டக்: அரசாங்க நியாயவாதி ஆரம்பிக்கலாம்
- ஷஷ்வா: இது ஒரு பசு சம்பந்தப்பட்டது, விவசாயி சுறு (SURU) வின் சொத்தான பசுவொன்றை எதிரி அவளது லாயத்தில் அஞ்சு கிழமையா வச்சிருக்கிறா. அவள் களவெடுத்த ஒரு பண்டியையும் வச்சிருந்தது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கு, அதோடை ஷூடோ.ஷுக்குச் (SHUTOFF) சொந்தமான கன பசுமாடுகளையும், ஒரு துண்டு காணிக்கு அவர் வாடை தரச் சொல்லிக் கேட்டதுக்குப் பிறகு, கொண்டிருக்கிறாள்.
- விவசாயிகள்: அது என்ற பண்டி சம்பந்தப்பட்ட விஷயம், கௌரவத்துக்குரியவரே - அது என்றை பசு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் கௌரவத்துக்குரியவரே - அது என்றை நிலம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம், கௌரவத்துக்குரியவரே.
- அஸ்டக்: நல்லது, பாட்டி. இதெல்லாத்துக்கும் நீ என்ன சொல்லப் போறா(ய்)?
- முதியவள்: கௌரவத்துக்குரியவரே, ஒரு இரவு விடியப் புறத்துக்குக் கிட்ட, அஞ்சு கிழமைக்கு முன்னம், என்ற கதவிலை தட்டுறது கேட்டுது; வெளியாலை ஒரு தாடிக்காரன் பசுவொண்டோடை நிண்டான். “அன்பான மனிசியே, நான் தான் அற்புதங்களை செய்யிற புனித பண்டிட்டஸ் (SAINTBANDITUS) உன்னுடைய மகன் சண்டையிலை கொல்லப்பட்டிருக்கிறதாலை, நான் இந்தப் பசு மாட்டை ஒரு நினைவுப் பொருளாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறன். இதைக் கவனமாப் பாத்துக்கொள்” என்று அவர் சொன்னார்.
- விவசாயிகள்: கள்ளன் இராக்லி (IRAKLI) கௌரவமானவரே! - இவளின்ரை மச்சான், கௌரவமானவரே! -

மாட்டுக்கள்என்,- கலகக்காரன்! அவன்ரை
தலையை வெட்ட வேணும்!

(வெளியே ஒரு பெண் உரத்துக்
கத்துகிறாள். கும்பல் பதட்டமடைகிறது. பின்
வாங்குகிறது பெரியதொரு கோடரியோடு
கொள்ளைக்காரன் இராக்லி
பிரவேசிக்கிறான்)

இராக்லி: மிக நல்லதொரு மாலைப் பொழுது,
அன்புள்ள நண்பர்களே! ஒரு கிண்ணம்
வொட்கா! (VODKA)

விவசாயிகள்: (தமக்குத் தாம் சிலுவைக் குறிபோட்டவாறு)
இராக்லி

அஸ்டக்: அரசாங்க நியாயவாதி, எங்கடை
விருந்தாளிக்கு ஒரு கிண்ணம் வொட்கா,
நீர். ஆர்?

இராக்லி: நான் அலைந்து திரியும் ஒரு சன்யாசி,
கௌரவத்துக்குரியவரே, மதிப்பார்ந்த
கொடைக்கு நன்றி (ஷவ்வா
கொணர்ந்திருந்த கிண்ணத்தை அவன்
வெறுமையாக்கிறான்) இன்னுமொன்று!

அஸ்டக்: நான் அஸ்டக் (எழுந்து வணங்கிப்
பணிகிறான். கொள்ளைக்காரனும் பணிந்து
வணங்குகிறான்.) நீதி மன்றம் வெளிநாட்டுச்
சன்னாசியை வரவேற்கிறது. உன்ரை
கதையைத் தொடர்ந்து சொல்லு, பாட்டி.

முதியவள்: கௌரவத்துக்குரியவரே, அந்த முதல் இரவு
எனக்குத் தெரிஞ்சிருக்க இல்லை. புனித
பண்டிடாவாலை அற்புதங்களைச் செய்ய
ஏலுமெண்டு, அந்தப் பசுமட்டுந்தான்
இருந்தது. ஆனால் ஒரு இரவு கொஞ்ச
நாளாக்குப் பிறகு, கமக்காரற்றை

வேலைக்காரர் வந்தினம் மாட்டைத் திருப்பிக்
கொண்டு போக, பிறகு, அவை என்றை
கதவுக்கு முன்னாலை பசு இல்லாமல்
திரும்பிப் போச்சினம். அவேன்றை
தலையள்ளை கை முஷ்டியின்றை
அளவிலை வீக்கங்கள் வந்து கிடந்தது.
அப்ப நான் அறிஞ்சு கொண்டன். புனிதர்
பன்டிட்டா இவேன்றை மனங்களை மாத்தி
அவையை நண்பர்களாக ஆக்கிப்போட்டா
ரெண்டு (கொள்ளைக்காரன் இராக்லி
மிகவும் உரத்துச் சிரிக்கிறான்.

முதலாவது
விவசாயி:

அவையை எது மாத்தினதெண்டு எனக்குத்
தெரியும்.

அஸ்டக்:

அது நல்லது. நீ பிறகு சொல்லலாம். நீ
தொடர்ந்து பேசு.

முதியவள்:

கௌரவத்துக்குரியவரே, அடுத்ததா, ஒரு
பிசாசு எண்டு எல்லாருக்குந் தெரிஞ்சு
கமக்காரர் ஷீடோ.வு நல்லவரா மாறினார்.
சின்னக் காணித்துண்டுக்கு நான் வாடை
காட்டாதபடி புனித பன்டிட்டஸ்
ஒழுங்குபடுத்தினார்.

இரண்டாவது
விவசாயி:

ஏனெண்டால் என்றை பசுக்கள் வயல்கள்ளை
கொல்லப்பட்டிருந்தது. (கொள்ளைக்காரன்
இராக்லி சிரிக்கிறான்)

முதியவள்:

(தொடருமாறு அஸ்டக் செய்த
சைகைக்கமைய) பிறகு ஒரு நாள் காலமை
பண்டி என்றை யன்னலடிக்குப் பறந்து
வந்திது. அது என்றை நாரிப்பின்புறத்திலை
வந்து மோதிச்சது. இப்பவும் நான்
நொண்டிறன், கௌரவத்துக்குரியவரே

பாருங்கோ (அவள் இரண்டொரு அடி
 நொண்டி நடக்கிறாள். கொள்ளைக் காரன்
 சிரிக்கிறான்) கௌரவமானவரே,
 எப்பெண்டாலும் ஒரு பாவப்பட்ட கிழவி ஒரு
 அற்புதம் நடக்காமல் ஒரு பண்டியை
 எடுக்கக் கூடின காலமிருந்ததே?
 (கொள்ளைக்காரன் இராக்லி விம்மி அழத்
 தொடங்குறான்)

அஸ்டக்:

(தனது கதிரையிலிருந்து எழுந்து) பாட்டி
 இந்தக் கேள்வி நீதிமன்றத்தின்ரை
 இதயத்தை நேராத் தச்சப் போட்டுது.
 அன்புக்கூர்ந்து இதிலை இரு. (முதியவள்
 தயங்கித், தயங்கித் நீதிபதியின் கதிரையில்
 அமர்கிறாள். அஸ்டக் கையில்
 கிண்ணத்தோடு தரையில் அமர்ந்து
 பாடுகிறான்)

பாட்டி!

குறுசீனியப் பாட்டி என்றே

உன்னை நாம் அழைக்கலாம்

துயர் நிறைந்த

இழப்பின் தாய்.

இவன் மைந்தர் போர் முகம் போயினர்.

பசுவொன்று பரிசாய்ப் பெற்ற இவள்.

விம்மி வெடித்து அழுது கிடக்கிறாள்

அடிக்கப் படும் போதவள்

நம்பிக்கையோடிருக்கிறாள்.

அடிக்கப்படாத வேளை

அவள் ஆச்சரியப் படுகிறாள்

ஏலவே சபிக்கப்பட்ட

எங்கள் மீது

கருணை நிறைந்ததோர்

தீர்ப்பினை வழங்குவாய்

குறுசீனியப் பாட்டி

(விவசாயிகளைப் பார்த்துக்கத்துகிறான்)
நாஸ்திகர்களே, உங்களுக்கு
அற்புதங்கள்னை நம்பிக்கையில்லை
எண்டதை ஏற்றுக் கொள்ளுறன்!
ஒவ்வொருத்தனும் அய்ந்நாறு பியாஸ்டர்கள்
செலுத்தும் படி உங்களுக்குதத் தீர்ப்பு
வழங்கிறன்! கடவுள் நம்பிக்கை
இல்லாததுக்காக! வெளியாலை போங்கோ!
(விவசாயிகள் வெளியே நழுவிச்
செல்கிறார்கள்) பாட்டி நீங்களும்,
(கொள்ளைக் காரனிடம்) பக்திமான்
நீங்களும் அரசாங்க வழக்குரைஞரோடையும்
அஸ்டக்கோடையும் சேர்ந்து ஒரு கிண்ணம்
“வைனைக்” காலி செய்யுங்கோ!

பாடகனும்

பாடற் குழுவும்: அவர்களைக் காக்க

அவன் விதிகளை உடைத்தான்.

உடைத்தெறியப்பட்ட சட்டங்களை

ரொட்டித் துண்டுகள் போல

அவர்க்குக் கொடுத்தான்.

வளைந்த தன் முதுகில்

அவர்களைக் கரைக்குக் கொனர்ந்தான்
வெறுங்கை கொண்டு வசப்படுத்த முடியாப்
பெரும் புனிதனல்லாத ஒருவன் தன்னை
நீண்ட நெடுநாளின் பின்னர்
வறியவர் தாழ்ந்தவர் கண்டு கொண்டனர்.
அவனே அஸ்டக்

இதுவரை இரையாய்க் கிடந்த பிராணிக்குச்
சிறிதளவு கொடுத்து இரண்டாண்டு
மகிழ்ந்தான்,

ஓநாய்க் கூட்டந்தன்னை அழிக்க

அவனே ஓநாய் ஆகி நின்றான்.

அனைத்துத் தூய்மையர் முதல்

அனைத்துத் தூய்மையர் வரை

கழுமரம் அருகே தன்னாசனத் தமர்ந்து

நீதி செலுத்தினான் தன் பாணியில் அஸ்டக்

பாடகன்:

ஓமுங்கீன காலம் முடிவுக்கு வந்தது,

கோமகன் பெரியவர் மீண்டு வந்தார்,

ஆளுநர் மனையாள் திரும்பி வந்தனள்

விசாரணை ஒன்று நடத்தப்பட்டது

இறந்தனர் பலர்

மக்கள் இல்லிடம் புதிதாய் எரிந்தன,

அஸ்டக்கை அச்சம் பற்றிக் கொண்டது

(நீதிமன்றில் மீண்டும் அஸ்டக்கின் நீதிபதிக் கதிரை இருக்கிறது! சவரம் செய்தவாறும் ஷவ்வாவுடன் உரையாடியவாறும் அஸ்டக் தரையில் அமர்ந்திருக்கிறான். வெளியே சத்தங்கள் கேட்கின்றன, பின்புறம் கொழுத்த இளவரசனின் தலை ஒரு ஈட்டியில் காவி வரப்படுகிறது)

அஸ்டக்: ஷவ்வா, உன்ரை அடிமை நாட்கள், ஏன் நிமிஷங்களாயும் இருக்கலாம், முடிவுக்கு வருகுது. இப்ப கனகாலமா நான் உன்னை நியாயம் எண்ட இரும்புக் கடிவாளத்திலை பிடிச்சு வச்சிருந்திட்டன், அது ரத்தம்வாற அளவுக்கு உன்ரை வாயைக் கிழிச்சுப் போட்டுது. நியாயமான தர்க்கங்களாலை நான் உனக்கு விளாசியிருக்கிறன். தருக்க வாதத்தாலை நான் உன்னைப் புரட்டியெடுத்துப்போட்டன். சுபாவத்திலை நீ ஒரு பலவீனமான ஆள், ஒருத்தன் கள்ளத்தனமா ஒரு வாதத்தை உன்ரை பாதையிலை எறிஞ்சு விட்டானெண்டால், நீ அதைத் தூக்கி எடுத்திடுவாய்), உன்னாலை அதைச் செய்யாமல் இருக்கேலா. மேலுக்குள்ள ஒருத்தன்ரை கையை நக்கிறது, உன்ரை இயல்பு. ஆனால் மேலானவை சரியான வித்தியாசம் வித்தியாசமானவையா இருக்கேலும். இப்ப, உன்ரை விடுதலையோடை, நீ கெதியிலை உன்ரை இயல்பான விருப்பங்களுக்கேற்ற படி - அதுகள் கீழானவை யாத்தான் இருக்கும் - நடந்து கொள்ளலாம். நீ பிழைவிட முடியாத உன்ரை உள்ளுணர்வைப் பின்பற்றலாம்; அது உன்ரை கொழுத்த குதிக்காலை மனிசற்றை முகத்திலை ஊண்ட உனக்குச்

சொல்லித்தரும். குழப்பம் ஒழுங்கீனம்
எண்டதுகளின்ரை காலம் போயிட்டுது, அது
“குழப்பம் பற்றிய பாடல்லை”
விபரிக்கப்பட்டிருக்கு, அந்தப் பயங்கரமான
நாள்களின்ரை ஞாபகமாக நாங்கள் இப்ப
அந்தப் பாட்டைப் பாடுவம், இரு.
சங்கீதத்தைக் கொடுமைப்படுத்தாதை.
பயப்பிடாதை. அது நல்லா இருக்கும்.
அதிலை ஒரு சோக்கான பல்லவி
இருக்கு.(அவன் பாடுகிறான்)

குழப்பத்தின் பாடல்

சகோதரி உன்முகத்தை மறைத்திடு!

சகோதரா, உன் கத்தியை எடுத்துக் கொள்!

முறைப்பாடுகள் நிரம்பியவராகப்

பெரியவர் உள்ளார்.

பெருமகிழ்ச்சி நிறைந்தவராகச்

சிறியவர் உள்ளனர்

நகரம் சொல்கிறது

“வல்லவர் தம்மை எம் மத்தியிலிருந்து

தூரத்துவோமாக”

அலுவலகங்கள் குறையாடப்படுகின்றன,

அடிமைகள் பட்டியல் அழிக்கப்படுகின்றன,

எசமானர் முக்கைத் திருகையில்
அரைத்தனர்,

இருளுள் வாழ்ந்தவர் ஒளியிடை வந்தனர்,

கருங்காலிப் பெட்டிகள் நொருக்கப்பட்டன.

கட்டில்களுக்காக,

அரியப்பட்டன சந்தான (SCSNEM)

மரங்கள்

றொட்டியில்லாதிருந்தவர்

களஞ்சியங்களோடுள்ளனர்

தானிய மிருந்தவர் இப்போ

அதை அளந்து கொடுக்கிறார்.

ஷவ்வா : (பல்லவி —REFRAIN) ஓவம். ஓவம். ஓவம்.

அஸ்டக்: (பல்லவி)

நீங்களேங்கே, படைத்தலைவா,

நீங்களெங்கே?

தயைகூர்ந்து, தயைகூர்ந்து,
தயைகூர்ந்து

ஒழுங்கை நிலை நாட்டுங்கள்!

உயர் குடி மகனின் மைந்தனை,

இனங்கண்டு கொள்ள முடியவில்லை,

சீமாட்டி தன் குழந்தை

அவளடிமையின் மைந்தனாகிறான்

மக்கள் கழகங்கள்

களஞ்சிய மொன்றில் கூடுகின்றன

முன்னொருகால் இந்த மனிதன்

சுவரில் தானும் படுத்துறங்க விடப்
படாதவன்,

இப்போ, படுக்கை யொன்றில்

நீட்டி நிமிர்ந்து கிடக்கின்றான்

உடமையாளன் அவற்றைத் தேடித்
திரிகிறான்,

இப்போ அவை அவனுடையவையல்ல,

ஐந்து பேர் அவர்தம் எசமானரால்

பயணமொன்றனுப்பப் படுகின்றனர்.

“நீரே போம், நாங்கள் வந்து சேர்ந்து
விட்டோம்”

என்கிறார்கள் அவர்கள்.

ஷவ்வா: (பல்லவி) ஓஹ், ஓஹ், ஓஹ், ஓஹ்,

அஸ்டக்: (பல்லவி)

நீங்களெங்கே, படைத்தலைவா

நீங்களெங்கே?

தயைசூர்ந்து, தயைசூர்ந்து,
தயைசூர்ந்து

ஓழுங்கை நிலை நாட்டுங்கள்!

ஓம், ஓழுங்கு கனகாலமாக் கவனிக்கப்
படாமல் விடப்பட்டிருந்தால், அப்பிடித்தான்
நடந்திருக்கும். ஆனால் இப்ப பெரிய பிரபு
தலைப்பட்டணத்துக்குத் திரும்பி வந்திட்டார்;

ஒழுங்கை நிலை நாட்டுறதுக்குப் பாரசீகர் அவருக்கு ஒரு பட்டாளத்தை இரவலாக் குடுத்திருக்கினம். சனத்தின்ரை குடியிருப்புக்கள் இப்பவே நெருப்புப் பிடிச் செரியிறது, நான் எப்பவும் குந்தியிருக்கிற பெரிய புத்தகத்தைப் போய் எடுத்துக் கொண்டு வாங்கோ. (நீதிபதியின்ரை கதிரையில் இருந்து பெரிய புத்தகத்தை ஷவ்வா எடுத்து வருகிறான். இது தான் நிறைவேற்றுச் சட்டப் புத்தகம், நான் இதை எப்பவுமே பயன் படுத்தியிருக்கிறன். நீங்கள் அதை இப்ப உறுதிப் படுத்திச் சொல்லலாம். அவை என்னை என்ன செய்ய முடியும் எண்டதை இப்ப நாம் இந்தப் புத்தகத்திலை பாப்பம். வாழ்க்கையிலை துன்பப்பட்டவையை நான் கொலைக் குற்றத்திலை இருந்து தப்பிப் போக விட்டிருக்கிறன்; அதுக்காக நான் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டிவரும். வறுமையை அதின்ரை தோல் ஒட்டின காலுகள்ளை எழுப்பி நிக்க நான் உதவி செய்திருக்கிறன்; ஆனபடியால் அவை என்னைக் குடிவெறிக்காகத் தூக்கிலை போடுவினம், பணக்காரன்ரை சட்டைப்பையுக்கை நான் எட்டிப் பாத்திருக்கிறன். அது நல்ல பழக்கமில்லை. நான் எங்கையும் ஒளிக்கேலா - எல்லாருக்கும் என்னைத் தெரியும், ஏனெண்டால் நான் எல்லாருக்கும் உதவியிருக்கிறன்.

ஷவ்வா: ஆரோ வருகினம்!

அஸ்டக்: (பீதியடைந்தவனாக, அவன் நடுங்கியவாறு கதிரையை நோக்கிச் செல்கிறான்) எல்லாம் முடிஞ்சது. நான் எப்பிடிப்பட்ட ஒரு பெரிய மனிசன் எண்டதை அவை ரசிப்பினம். அந்தச் சந்தோஷத்தை நான் அவைக்கு

இல்லாமல் செய்வன். இரக்கங் காட்டச் சொல்லி நான் முழங்கால்லை நிண்டு கெஞ்சுவன். என்றை நாடியாலை எச்சில் வடியும். மரண பயம் என்னிலை குந்திக் கொண்டுது. (உதவியாளனும் இரும்புச் சட்டையனொருவனும் பின் தொடர ஆளுநரின் மனைவி, நட்டெல்லா அபஷ்விலி பிரவேசிக்கிறாள்)

ஆளுநர்
மனைவி
அஸ்டக்:

இதென்ன பிராணி இது ஷல்வா?
விருப்பத்தோடை இருக்கிற ஒண்டு மாட்சிமை தங்கியவரே, எதையும் செய்ய ஆய்த்தமா இருக்கிற ஒரு மனிசன்.

உதவியாளன்:

காலஞ் சென்ற ஆளுநரின் மனைவி, நட்டெல்லா அபஷ்விலி இப்ப தான் திரும்பி வந்திருக்கிறா. அவ தன்ரை ரெண்டு வயசு மகன் மைக்கலைத்தேடுறா. முந்தின ஒரு வேலைக்காரியாலை குழந்தை மலைப்பக்கத்துக்குக் கொண்டு போகப்பட்ட தெண்டு அவவுக்கு அறியத்தந்திருக்கினம்.

அஸ்டக்:

குழந்தை திருப்பிக் கொண்டு வரப்படும். மாட்சிமை தங்கியவரே, உங்களுக்குச் சேவை செய்யக் காத்திருக்கிறன்.

உதவியாளன்:

சம்பந்தப்பட்ட அந்த ஆள் இதைத் தன்ரை குழந்தை எண்டு சொல்லி வாறானெண்டு சொல்லுகினம்.

அஸ்டக்:

அவளுக்குத் தலை வெட்டப்படும், மாட்சிமை தங்கியவரே, உங்கள் சேவைக்காகக் காத்திருக்கிறேன்.

உதவியாளன்:

அவ்வளவுந்தான்.

ஆளுநர்

மனைவி: (வெளியேறியவாறு) எனக்கந்தாளைப் பிடிக்க இல்லை.

அஸ்டக்: (கதவடிக்கு அவளைப் பின் தொடர்ந்து, குனிந்து வணங்கி) உங்கள் சேவைக்காகக் காத்திருக்கிறேன். மாட்சிமை தங்கியவரே, அதெல்லாம் ஒழுங்கு செய்யப்படும்.

05 வெண்கட்டி வட்டம்.

பாடகன்: ஆளுநர் அபஷ்விலி தன் குழந்தை
பற்றியும்,

புகழ்பூத்த வெண்கட்டி வட்டப் பரீட்சையால்

உண்மைத் தாயினை உறுதி செய்த

விசாரணைக் கதையையும்
கேளுங்களிப்போ,

(நுக்காவில் நீதிமன்றம். இரும்பு சட்டையர்
மைக்கலை மேடையின் குறுக்கே
அழைத்துச் சென்று பின்புறமாக வெளியே
போகின்றனர். குழந்தை அழைத்துச்
செல்லப்படும் வரை இரும்புச்சட்டையர்
நுழைவாயிலில் தமது ஈட்டிகளால்
குறாசாவைத் தடுத்து நிறுத்துகிறார்கள்.
பின்னர் அவள் உள்ளே அனுமதிக்கப்
படுகிறாள். அவளோடு ஆளுநரின்
முன்னைய சமையல்காரி வருகிறாள்
தூரத்தே சத்தங்களும் தீயின் சிவப்பு
நிறத்தில் ஆகாயமும் தெரிகிறது.

குறாஷா: (மறைவதற்கு முயன்றவாறு) அவன்
தெரியசாலி, அவன் தானே இப்ப
குளிப்பான்.

சமையல்காரி: நீ அதிட்டக்காரி உது உண்மையான
நீதவானில்லை. உது அஸ்டக், ஒரு
குடிகாரன்; தான் என்ன செய்யிறானெண்டது
அவனுக்குத் தெரியாது. ஆகப் பெரிய
கள்ளர் உவனுக்குள்ளாலை தப்பி
போகிட்டாங்கள், ஏனெண்டால் அவன்
எல்லாத்தையும் போட்டுக் குழப்பி
போடுவான். அதோடை பணக்காரர் அதிக
அளவிலை அவனுக்கு லஞ்சம்

குடுக்கிறதில்லை. எங்களைப் போல ஆக்கள் சில சமயங்களை வடிவாச் செய்து போடுவினம்.

குறாஷா: இப்ப எனக்கு அதிட்டம் தேவை.

சமையல்காரி: தாச்சி மரம் (TOUCH WOOD)(அவள் சிலுவையடையாளம் போட்டுக் கொள்கிறாள்) நீதவான் வெறியிலை இருக்கவேண்டுமெண்டு நான் இன்னுமொருக்காகக் கும்பிடுவம். (உதடுகள் அசையாது அவள் வழிபடுகிறாள், அவ்வேளை குறாஷா அங்கு மிங்கும் பிள்ளையைத் தேடியும் காணவில்லை) அது உன்ரை இல்லை எண்டால் நீ ஏன் இவ்வளவு துன்பப்பட்டு அதை வச்சிருக்க வேணும்? இப்பிடிப்பட்ட நாளையள்ளை?

குறாஷா: அவன் என்ரை. நான் அவனை வளத்தனான்.

சமையல்காரி: அவ திரும்பி வரேக்கை என்ன நடக்கு மெண்டு நீ ஒருக்காலும் யோசிச்சுப் பாக்க இல்லையே?

குறாஷா: முதல்லை அவனை அவவிட்டைக் குடுப்பமெண்டுதான் நான் நினைச்சன். பிறகு அவ வரமாட்டா எண்டு நினைச்சன்.

சமையல்காரி: இரவல் சட்டையெண்டாலும் ஒருத்தரைச் சூடாவச்சிருக்கும், இம்? (குறாஷா ஆமெனத் தலையசைக்கிறாள்) உனக்காக நான் எந்தச் சத்தியமும் பண்ணுவன். நீ ஒரு ஒழுங்கான பெட்டை. (போர் வீரன் சைமன் ஷஷாவா வந்து கொண்டிருப்பதை அவள் காண்கிறாள்.) இருந்தாலும் நீ சைமனுக்குப் பிழை விட்டிடா(ய்). நான் அவனோடை

கதைச்சனான். அவனாலை இதைப்புரிஞ்சு
கொள்ள முடியுதில்லை.

குறாஷா: (சைமன் இருப்பதை அறியாதவளாக) அவர்
என்னை விளங்கிக் கொள்வாரோ
இல்லையோ எண்டது பற்றி நான் இப்ப
கவலைப்பட ஏலா!

சமையல்காரி: குழந்தை உன்ரை இல்லை எண்டது
அவனுக்குத் தெரியும், ஆனால் நீ
கல்யானம் கட்டியிருக்கிறாய். மரணம்
உங்களை பிரிக்கும் வரை நீ விடுபடேலா.
அவனாலை அதைப் புரிஞ்சு கொள்ள முடிய
இல்லை. (குறாஷா சைமனைக் கண்டதும்
அவனை வரவேற்கிறாள்)

சைமன்: (மங்கலாக) நான் தான் குழந்தையின்ரை
தகப்பனெண்டு நான் சத்தியம் செய்வன்
எண்டதையும் சீமாட்டி அறிய வேணுமெண்டு
நான் விரும்பிறன்.

குறாஷா: (மெதுவாக) நன்றி, சைமன்

சைமன்: அதே நேரத்திலை என்ரை கையள்.
கட்டுப்பட்டிலை எண்டதையும் சீமாட்டி
அறிய வேணுமெண்டு நான் விரும்பிறன்.
அவவின்ரை கையளும் கட்டுப்பட்டிருக்கக்
கூடாது.

சமையல்காரி: நீ அதைச் சொல்லிருக்கக் கூடா. அவள்
கட்டியிருக்கிறாள் எண்டது உனக்கு
தெரியும்.

சைமன்: அதை அழுத்திக் கொண்டிருக்கத்
தேவையில்லை. (ஒரு இரும்பு சட்டை
பிரவேசிக்கிறது)

இரும்புச்சட்டையர்: நீதவான் எங்கை? ஆராவது நீதவானைக் கண்டனீங்களா?

மற்றுமொரு

இரும்புச்சட்டையன்: (முன்னே வந்து) நீதவான் இன்னுமிஞ்சை வரேல்லை. முழு வீட்டிலும் ஒரு கட்டியையும் கிண்ணத்தையும் தவிர வேறே ஒண்டு இல்ல! (இரும்புச் சட்டையர் வெளியேறுகின்றனர்)

சமையல்காரி: அந்தாளுக் கொண்டும் நடந்திருக்கக் கூடா. வேறே எந்த ஒரு நீதவானெண்டாலும், உன்பாடு கோழிக்குஞ்சுக்குப்பல்லிருக்கெண்டது போலத் தான் இருக்கும்.

குறாவா: (திரும்பித் தனது முகத்தை மறைத்துக் கொண்டிருந்தவள்) எனக்கு முன்னாலை நில், நான் நூக்காவுக்கு வந்திருக்கக் கூடா. நான் தலையிலை அடிச்ச இரும்புச் சட்டையனைச் சந்திக்க வேண்டி வந்தால்...(அவள் கீச்சிட்டுக் கத்துகிறாள். ஒரு இரும்புச் சட்டையாள் போகாது நின்றிருந்தான், அவன் திரும்பி முதுகைக் காட்டி நின்றபடி அவள் கூறுவதைச் செவிமடுத்தப் படி நின்றிருந்தான். இப்போ அவன் சுழன்று திரும்புகிறான். அவன் தான் அந்தப்படைச் சிறு அதிகாரி அவனது முகத்தில் ஒரு பெரிய காய வடு உள்ளது)

இரும்புச்சட்டையன்: (வாயிலில்நிற்பவன்) என்ன விஷயம் ஷொட்டா? (SHOTTA) உனக்கவளைத் தெரியுமே?

படைச்சிறு

அதிகாரி: (சற்று நேரம் உற்றுப் பார்த்து விட்டு) இல்லை.

இரும்புச்சட்டையன்: அபஷ்லிலிக் குழந்தையைக் களவெடுத்தவள் இவள் தான்; அப்பிடித்தான் சொல்லுகினம். அதைப்பற்றி உனக்கேதும் தெரியுமெண்டால், நீ கொஞ்சம் காசுழைக்கலாம், ஷொட்டா. (சிறுபடை அதிகாரி திட்டியபடி வெளியேறுகிறான்)

சமையற்காரி: உது அவனே? (குறூஷா ஆமெனத் தலையசைக்கிறாள்) அவன் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு இருப்பானெண்டு நினைக்கிறன், இல்லையெண்டால் இவன் பிள்ளையைத் தேடிச் திரிஞ்சவனெண்டதை ஒத்துக் கொள்ளுறதாப் போயிடும்.

குறூஷா: நான் அவனை மறந்தே போயிட்டன். (உதவியாளனும் இரு நியாய வாதிகளும் பின் தொடர ஆளுநரின் மனைவி பிரவேசிக்கிறாள்)

ஆளுநர் மனைவி: கடவுள் காக்க, இஞ்ச சாதாரண சனம் இல்லாமலிருக்கு. எனக்கு அதுகளின்றை மணத்தைக் தாங்கேலா. அது எனக்கு எப்பவும் கபாலக் குத்தைத் தரும்.

முதல்

நியாயவாதி: அம்மா, வேறே ஒரு நீதவான் வரும் வரை நீங்கள் கவனமாக் கதைக்க வேணுமெண்டு உங்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுறன்.

ஆளுநர்

மனைவி: ஆனால் நான் ஒண்டுஞ் சொல்ல இல்லையே, இல்லோ ஷப்பேலேட்ஸ் (ILLO SHUBOLADZE) எளிமையான நேர்மையான மனங்களிருக்கிற சனத்தை நான் நேசிக்கிறன். அவேன்றை மணம் மட்டுந்தான் என்றை கபாலக் குத்தைக் கொண்டு வந்திடுது.

இரண்டாம்
நியாயவாதி:

கனக்கப் பார்வையாளர் இராயினம்.
சனங்களின்ரை குடியிருப்புக்கள்ளை
கலவரங்கள் நடக்கிறதாலை முழுச் சனத்
தொகையும் கதவுகளைப் பூட்டிப் போட்டு
வீடுகள்ளை குந்தியிருக்குதுகள்.

ஆளுநர்
மனைவி:

(குறாஷாவைப் பார்த்தவாறு) உதே அந்தப்
பிராணி?

முதல்
நியாயவாதி:

தயவு செய்து மிகவும் மதிப்பக்குரிய
நட்டெல்லா அபஷ்விலி, பெரிய பிரபு ஒரு
புது நீதிபதியை நியமிச்சு, இந்தாள்
துலையும் வரை திட்டிறதை நிப்பாட்டுங்கோ,
ஒரு நீதவான்ரை அங்கியோடை இருந்த
ஆகக் கீழ்த்தரமானவன் இவன் தான்.
அலுவல்களெல்லாம் அசையத்
தொடங்கிட்டுது. பாருங்கோ.
(முற்றத்திலிருந்து இரும்புச்சட்டையர்
பிரவேசிக்கின்றனர்)

சமையற்காரி:

அஸ்டக் ஏழையள் பக்கந்தான் எண்டது
சீமாட்டிக்குத் தெரியாமல் இருந்திருந்தால்
அவ உன்ரை தலைமயிரைப் பிடிச்சு இந்த
இடத்திலேயே இழுத்திருப்பா. அவன்
ஏழையனோடை தான். (ஒரு உத்தரத்தில்
கயிரொன்றைக்கட்ட இரும்புச் சட்டையர்
ஆரம்பிக்கின்றனர். சங்கிலியால்
பிணைக்கப்பட்டவனாக அஸ்டக் உள்ளே
அழைத்து வரப்படுகிறான், ஷவ்வாவும்
பிணைக்கப்பட்டவனாகப் பின்னே
வருகிறான். மூன்று விவசாயிகளும் பின்னால்
வருகின்றனர்)

ஒரு இரும்புச்

சட்டையன்: ஓடித்தப்பப் பாக்கிறா(ய்),
அப்பிடித்தானே?(அவன் அஸ்டக்குக்கு
அடிக்கிறான்)

ஒரு விவசாயி: அவனைக் கயித்திலை தூக்க முன்னம்
அவன்ரை நீதவான் உடுப்பைக் கழட்டு!
(இரும்புச் சட்டையரும் விவசாயிகளும்
அஸ்டக்கின் அங்கியைக்
கிழித்தகற்றுக்கின்றனர். அவனது கிழிப்பட்ட
உள்ளங்கி தெரிகிறது. பின்னர் யாரோ
ஒருவர் அவனை உதைக்கிறான்)

ஒரு இரும்புச்
சட்டையன்: அவனை வேறொருவன் பால் தள்ளிவிட்டு,
எப்பிடிப்பட்ட ஒரு நீதிப்பிரபு? இந்தா! ("நீ
பிடி" என்ற கத்தல்களோடும், நான் அவனை
வச்சிருக்கிறன் சகோதர என்ற
கத்தல்களோடும். அவர்கள் அஸ்டக்
சோர்ந்து விழும்வரை முன்னும் பின்னும்
தள்ளுகிறார்கள். பின்னர் அவனைத் தூக்கித்
தூக்குக்கயிறின் கீழ் இழுத்துச்
செல்கிறார்கள்)

ஆளுநர்
மனைவி: (அந்தப்பந்து விளையாட்டின் போது?
ஆவேசம் கொண்டு கைதட்டியவள்) உந்த
மனிசனை முதல் கண்ட உடனையே
எனக்கு வெறுப்பா இருந்துது.

அஸ்டக்: (குருதிவடிய, மூச்சிறைத்தவாறு) எனக்குப்
பாக்க முடிய இல்லை. எனக்கொரு
பழந்துணி தாங்கோ.

ஒரு இரும்புச்
சட்டையன் நீ என்னத்தைப் பாக்கப் போறா(ய்)?
அஸ்டக்: நாயளே! (தனது சட்டையால்
கண்களிலுள்ள குருதியைத் துடைக்கிறான்)
வணக்கம், நாயளே! எப்பிடிபோகுது
நாயளே! நாயுலகம் எப்பிடி இருக்கு? நல்ல

மணமா இருக்கோ? நான் நக்கிறதற்கு வேறே ஒரு சப்பாத்து வச்சிருக்கிறியனோ? பேந்தும் ஒவ்வொருத்தன்ரை தொண்டையைப் பிடிக்கத்துவங்கீட்டங்களே, நாயளே?

(ஒரு சிறுபடை அதிகாரி உடன் வர ஒரு புழுதிபடிந்த செய்தியாளன் பிரவேசிக்கிறான். ஒரு தோல்பையிலிருந்து சில ஆவணங்களை வெளியே எடுத்து, அதைப் பார்த்து விட்டுப் பின்னர் குறுக்கிடுகிறான்.)

செய்தியாளன்: நிறுத்துங்கோ! ஆகப்பிந்திய நியமனங்களைக் கொண்ட பெரிய பிரபுவின்ரை அறிவித்தலை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறன்.

சிறு படை அதிகாரி: (உரத்து) நிமிர்ந்து, நில்!

செய்தியாளன்: புது நீதவாணைப்பற்றி இப்பிடிச் சொல்லியிருக்கு. "நாட்டின் நன்மைக்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றினதுக்காக நாங்கள் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டிய ஒருவரை நியமிக்கிறோம். நுக்காவைச் சேர்ந்த அஸ்டக் எண்ட ஒருத்தரை" இதிலை ஆரவர்?

ஷவ்வா: (சுட்டிக் காட்டியபடி) இவர்தான், மாட்சிமை தங்கியவரே

சிறுபடை அதிகாரி: (கத்துகிறான்) இஞ்சை என்ன நடக்குது?

சட்டையன்: கௌரவத்துக்குரிய அஸ்டக் அவர்கள், ஏற்கனவே கௌரவத்துக்குரிய நீதிபதியாகத்தான் இருந்தவர், ஆனால்

இந்தக் கமக்காரற்றை குற்றச் சாட்டாலை,
பெரிய பிரபுவின்ரை
எதிரியா, பிரகடனப்படுத்தப்பட்டார்.

சிறுபடை
அதிகாரி:

(விவசாயிகளைச் சுட்டிக் காட்டி) உவையை
அங்காலை நடத்திப்போங்கோ! (அவர்கள்
அப்பால் நடத்திச் செல்லப் படுகின்றனர்,
அவர்கள் குனிந்து வணங்கியபடியே
உள்ளனர்) கௌரவத்துக்குரிய அஸ்டக்
அவர்களுக்கு இனி எந்த வன்செயலும்
நடக்காமல் பாத்துக் கொள்ளுங்கோ.
(செய்தியாளனும் சிறுபடையதிகாரியும்
வெளியேறுகிறார்கள்)

சமையற்காரி: (ஷவ்வாவிடம்) அவ கைத்தடினவ! அவர்
அதைப்பாத்தவரெண்டு நினைக்கிறன்!

முதல் நியாயவாதி: இது ஒரு பேரழிவு. (அஸ்டக்
மயங்கி கிடந்தான். நினைவு வந்ததும்
அவனுக்கு மீண்டும் நீதிபதியின் அங்கி
அணியப் படுகிறது. அவன் தள்ளாடியவாறு
இரும்புச் சட்டையாளர் பால் நடக்கிறான்)

ஒரு இரும்புச்
சட்டையன்:

கௌரவத்துக்குரியவருக்கு என்ன வேணும்?

அஸ்டக்:

ஒண்டுமில்லை, சக நாய்களாலே, அல்லது
நக்கிறதுக்கு இடைக்கிடை ஒரு சப்பாத்து,
(ஷவ்வாவிடம்) நான் உன்னை
மன்னிக்கிறன். (அவனது சங்கிலிப்பிணைப்பு
அகற்றப்படுகிறது) எனக்குக் கொஞ்சம்
சிவப்பு “வைன்” கொண்டா. அந்த இனிக்கிற
வகை (ஷவ்வா வெளியே தடுமாறிச்
செல்கிறான்.) வெளியாலை போங்கோ,
நான் ஒரு வழக்கை விசாரிக்க வேணும்.
(இரும்புச் சட்டையர் வெளியேறுகின்றனர்.
ஒரு கிண்ணம் “வைனோடு” ஷவ்வா திரும்பி

வருகிறான். அஸ்டக் அதை வேகமாகப் பருகுகிறான்.) என்றை பின்வளத்துக்கு ஏதாவது (ஷவ்வா சட்டப் புத்தகத்தைக் கொணர்ந்து நீதிபதியின் கதிரையில் வைக்கிறான். அஸ்டக் அதில் அமர்கிறான்.) நான் ஏற்றுக் கொள்வேன். (வழக்குத் தொடுப்பவர்கள்- அவர்கள் மத்தியில் கவலை தோய்ந்த தொரு கலந்தாலோசனை நடைபெற்ற நிம்மதியோடு புன்னகை செய்கின்றனர். அவர்கள் குசுகுசுக்கிறார்கள்)

சமையல்காரி: அடக் கடவுளே!

சைமன்: பனி கொண்டு கிணறொண்டை நிரப்பேலா எண்டு சொல்றவை.

நியாயவாதிகள்: (எதிர்பார்ப்போடு எழுந்து நிற்கும் அஸ்டக்கை நோக்கிச் சென்று) கேலிக்கிடமானதொரு வழக்கு, கௌரவத்துக்குரியவரே, குற்றவாளி ஒரு குழந்தையைக் கடத்திப் போட்டு அதை கையளிக்க மறுக்கிறா.

அஸ்டக்: (கையை நீட்டிய படி, குறூஷாவைப் பார்த்து) சரியான கவர்ச்சியான ஆள். (பணத்தை விரல்களால் எண்ணி, திருப்தியோடு அமர்கிறான்) விசாரணை துவங்குதெண்டு நான் சொல்லி வைக்கிறன், முழு உண்மையையும் வேண்டி நிற்கிறன். (குறூஷாவிடம்) விசேஷமா உன்னட்டையிருந்து.

முதல் நியாயவாதி: உயர் நீதிமன்றமே! பொதுவாகப் பரவலான பழமொழி சொல்றது போல, தண்ணியிலும் பாக்க ரத்தம் தடிப்பானது. இந்தப் பழைய பழமொழி...

அஸ்டக்: (இடைமறித்து) நியாயவாதியின்ரை
கட்டணத்தை நீதிமன்றம் அறிய விரும்புது.

முதல் நியாயவாதி: (ஆச்சரியமடைந்து) விளங்க
இல்லை தயவு செய்து? (அஸ்டக் புன்
சிரிப்போடு தனது பெருவிரலையும் சுட்டு
விரலையும் தேய்க்கிறான்) ஓ, விளங்குது.
கௌரவத்துக்குரியவரே, மன்றத்தின்ரை
ஓரளவு வழமைக்கு மாறான கேள்விக்கு
மறுமொழி சொல்றதெண்டால், அஞ்சாறு
பியாஸ்டர்கள்.

அஸ்டக்: கேட்டுதா? கேள்வி வழக்கத்துக்கு
மாறானது. நான் அதைக் கேக்கிறான்.
ஏனெண்டால் நீ நல்லாள் எண்டு எனக்குத்
தெரியேக்கை, நான் ஒரு வித்தியாசமான
முறையிலை காது குடுத்துக் கேப்பன்.

முதல் நியாயவாதி: (குனிந்து வணங்கி)
கௌரவத்துக்குரியவரே நன்றி. உயர் நீதி
மன்றமே, பிணைப்புக்கள் எல்லாவற்றிலும்
ரத்தப் பிணைப்பு பலமானது! தாயும்
பிள்ளையும் - இதைவிட நெருக்கமான
உறவு இருக்குதோ? ஒருத்தர் பிள்ளையைத்
தாயிட்டை இருந்து பிரிச்செடுக்க ஏலுமே?
உயர் நீதி மன்றமே, அவ அதை காதலின்
புனிதப் பரவசத்திலை கருத்தரித்தவ. அவ
அதைத் தன்னுடைய கற்பத்திலை சுமந்தவ.
அவ அதுக்கு தன்ரை ரத்தத்தை உணவா
ஊட்டியிருக்கிறா, அவ நோவைத் தாங்கி
அதைப் பெற்றிருக்கிறா, உயர் நீதிமன்றமே,
ஒரு காட்டுப் பெண்புலி கூட, தன்ரை
குட்டிக்களவாடப்பட்டால், பொறுமை இழந்து
மலைகளில் அலைந்து, திரிந்து நிழல்
போலச் சுருங்கிக் கிடக்கும். இயற்கை
தானும்...

அஸ்டக்: (இடைமறித்து, குறாஷாவிடம்)
இதெல்லாத்துக்கும் இன்னும் இந்த
நியாயவாதி செய்யக் கூடிய எல்லாத்துக்கும்
உன்ரை மறுமொழி என்ன?

குறாஷா: அவன் என்னுடையவன்.

அஸ்டக்: அவ்வளவுந்தானோ? நீ அதை நிரூபிக்க
முடியுமெண்டு நான் நம்பிறன். என்ன
இருந்தாலும், நான் ஏன் பிள்ளையை
உன்னட்ட ஒப்படைக்க வேணும்.

குறாஷா: குருவானவர் சொல்றது போல“என்ரை
அறிவுக்கும் மனச்சாட்சிக்கும் ஏற்றபடி” நான்
அவனை வளத்தனான். நான் எப்பவும்
அவனுக்குச் சாப்பிடுறதுக்கு எதையாவது
தேடிக் குடுத்தன். பெரும்பாலான காலம்
அவனுக்கொரு கூரை இருந்திது.
அவனுக்காக நான் அந்தளவு துன்பப்பட்டன்.
எனக்குச் சிலவுகளும் வந்திது. நான் என்ரை
வசதியைத் தேட இல்லை. எல்லாரோடையும்
நட்பா இருக்கத் தக்கனையா நான்
பிள்ளையை வளத்தன், தொடக்கத்திலை
இருந்தே அவனை வேலை செய்யப்
பழக்கினன். அதாவது, அவனாலை ஏலுமான
அளவுக்கு - இப்பவும் அவன் சரியான
சின்னவன்.

முதல்

நியாயவாதி: கௌரவத்துக்குரியவரே, பிள்ளைக்கும்
தனக்கும் இடையிலை எந்த ரத்த
உறவினையும் இந்தப் பெட்டை கோராமல்
இருக்கிறது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று.

அஸ்டக்: நீதிமன்றம் அதைக் கருத்திலை கொள்ளுது.

முதல்

நியாயவாதி:

கௌரவத்துக்குரியவரே, நன்றி. கவலையால் கூனிக் கிடக்கிற ஒரு பெண்ணுக்கு - அவ ஏற்கனவே தன்ரை கணவனை இழந்திட்டா; இப்ப தன்ரை பிள்ளையை இழந்து விடுவா எண்ட பயத்திலை இருக்கிறா, அவவை உங்களுக்கு ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச அனுமதியுங்கோ, கருணை மிக்க நட்டெல்லா அபஷ்விவி...

ஆளுநர்
மனைவி:

(அமைதியாக) ஒரு மிகவும் கொடிய தலைவிதிதான், ஐயா, உங்களுக்கு விபரிக்க என்னை நிர்்பந்திக்குது; சோகம் நிறைந்த ஒரு தாயின் ஆன்மாவின் சித்திரவதைகளை, ஏக்கத்தை, நித்திரை இல்லாத இரவுகளை...

இரண்டாம்
நியாயவாதி:

(உரத்து கத்துகிறார்) இந்தப் பெண் நடத்தப்படுகிற விதம் மூர்க்கத்தனமானது! அவவின்ரை கணவரின் அரண்மனை அவவுக்கு மூடப்பட்டிருக்கு, அவவின்ரை பொருள் தோட்டங்களின்ரை வருமானம் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கு, அது வாரிசுக்கு உரிய தாக்கப்பட்டிருக்கெண்டு மிகவும் கொடுமையான முறையிலை அவவுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கு. அந்தப் பிள்ளை இல்லாமல் அவை ஒண்டுஞ் செய்யேலாமலிருக்கு, அவ தன்ரை நியாயவாதிகளுக்குக் கூட காசு குடுக்கேலாமலிருக்கா! (இவர் இவ்வாறு வெடித்துக் கத்துவதைப் பார்த்து, அரைப் பேசாதிருக்குமாறு தீவிரமாகச் சைகைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தி வந்த முதல் நியாயவாதியைப் பார்த்து) அன்புள்ள இல்லோ ஷூபொலேட்ஸ், அபஷ்விவிசொத்துக்கள் வில்லங்கத்திலை

இருக்குதெண்டதை இப்ப நிச்சயமா
வெளிப்படுத்தலாம்?

முதல்
நியாயவாதி:

தயவு செய்து, மதிப்புக்குரிய சன்ட்றோ
ஓபொலேட்ஸ் (SANDRO OBOLADZE)! நாங்கள்
ஒத்துக் கொண்டனாங்கள்... (அஸ்டக்கிடம்)
எங்கடை மதிப்புக்குரிய வழக்காளி,
ஓரளவுக்குப் பரந்த அளவிலை உள்ள
அபஷ்விலி சொத்துக்களை விக்கக்
கூடியதாயும் இந்த வழக்கு விசாரணை
முடிவு செய்யுமெண்டதும் உணமை.
இதையும் நான் ஒரு புத்திமதியாச் சொல்ல
விரும்புவன், அதாவது ஒரு தாயின் மனித
அவலம் தான் முன்னணியில் நிற்கிறது,
அதை நட்டெல்லா அபஷ்விலி மனதைத்
தொடுகிற தன்ரை பேச்சின்ரை முதல்
வார்த்தைகளிலேயேமிகவும் சரியாக
விளக்கியிருக்கிறா, மைக்கல் அபஷ்விலி
சொத்துக்களுக்கு வாரிசா இல்லாது
போனாலும் கூட, அவன் எனது
வழக்காளியின் மிகவும் அன்புக்குரியவனாக
இருப்பான்.

அஸ்டக்:

நிறுத்தும்! சொத்துக்கள் பற்றிக்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதும் நீதி மன்றம் உருகிப்
போயிருக்கு. அது மனித உணர்வுக்கான ஓர்
அத்தாட்சி.

இரண்டாம்
நியாயவாதி:

நன்றி, கௌரவத்துக்குரியவரே, அன்பான
இல்லோ ஷூபொலேட்ஸ்,
எப்பிடியிருந்தாலும், பிள்ளையைக் கொண்டு
போன மனிசி பிள்ளையின்ரை தாயில்லை
எண்டு நாங்கள் நிரூபிக்கலாம். அப்பட்டமான
உண்மைகளை நீதிமன்றத்தின் முன்
சமர்ப்பிக்க எனக்கு அனுமதி தாருங்கள்.
உயர் நீதி மன்றமே, துரதிஷ்டவசமாகத்

தொடர்ச்சியாக நடந்த சூழ்நிலைகளால் அந்த உயிர்த்த ஞாயிறன்று தாய் தப்பி ஓடும் போது மைக்கல் அபஷ்விலி கைவிடப்பட்டிட்டான். அரண்மனை அடுக்களைப் பணிப்பெண்ணான குறூஷா இந்தக் குழந்தையோடு காணப்பட்டாள்...

சமையற்காரி: எந்த உடுப்புக்களை எடுத்துக்கொண்டு போகலாமெண்டதை மட்டும் தான் அவளின்ரை எசமாட்டி நினைச்சுக் கொண்டிருந்தா!

இரண்டாம் நியாயவாதி: (பாதிக்கப்படாது) ஏறக்குறைய ஒரு வருடத்தின் பின்னர் குறூஷா ஒரு மலைப்பிரதேச கிராமத்துக்கு ஒரு குழந்தையோடு சென்றாள், அங்கு அவள் ஒருவகையான திருமண பந்தத்துக்கு...

அஸ்டக்: அந்த மலைப்பக்கத்துக் கிராமத்துக்கு நீ எப்பிடிப்போனா?

குறூஷா: நடந்து, கௌரவமானவரே, அவன் என்னுடையவன்.

சைமன்: நான் தான் தகப்பன், கௌரவமானவரே,

சமையற்காரி: அவைக்காக பிள்ளையை நான்தான் கவனிக்கிறேன். கௌரவமானவரே, அஞ்சு பியாஸ்டருக்கு.

இரண்டாம் நியாயவாதி: இந்த மனிதன் குறூஷாவுக்கு நிச்சயதார்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறான். உயர் நீதிமன்றமே, அவற்றை கூற்று சந்தேகத்துக்குரியது.

- அஸ்டக்: மலைக் கிராமத்திலை அவள் கலியாணம் செய்த மனிசன் நீதானா?
- சைமன்: இல்லை. கௌரவமானவரே, அவ ஒரு குடியானவனைக் கட்டினவ.
- அஸ்டக்: (குறூஷாவிடம்) ஏன்? (சைமனைச் சுட்டிக்காட்டி) படுக்கையிலை இவன்லை வேலையில்லையே? உண்மையைச் சொல்லு.
- குறூஷா: நாங்கள் அவ்வளவு தூரம் போகேல்லை. குழந்தையாலை தான் கலியாணங்கட்டினான். அவனுக்கு ஒரு கூரை கிடைக்கு மெண்டதுக்காக (சைமனைச் சுட்டிக்காட்டி) இவர் சண்டைக்குப் போயிருந்தவர் கௌரவமானவரே.
- அஸ்டக்: அப்ப அவருக்கு உன்னைத் திரும்ப வேணும், ஆ?
- சைமன்: நான் சாட்சியாச் சொல்ல விரும்பிறன்...
- குறூஷா: (கோபமாக) நான் இப்ப சுதந்திரமானவளில்லை, கௌரவமானவரே,
- அஸ்டக்: நீ கோரி நிக்கிற பிள்ளை, வேசையாட்டத்தாலை வந்ததே? (குறூஷா விடையளிக்கவில்லை,) நான் உன்னட்டை ஒரு கேள்வி கேட்கப்போறன்: இவன் எந்த வகைக்குள்ளை அடங்கிற பெடியன்? கந்தலுக்கை கிடக்கிற ஒரு தேப்பனைத் தெரியாத ஒரு சின்னவனோ? அல்லது ஒரு நல்ல குடும்பத்திலை வந்தவனோ?
- குறூஷா: (கோபமாக) அவன் ஒரு சாதாரண பிள்ளை

- அஸ்டக்: நான் எதைக் கருதுறனெண்டால் -
தொடக்கத்திலை இருந்து இவனுக்கு இந்த -
சுத்தமான அங்கலட்சணங்கள் இருந்ததோ?
- குறாஷா: அவனுக்கு மூஞ்சேலை மூக்கிருந்திது!
- அஸ்டக்: மிகவும் குறிப்பிடக் கூடிய ஒரு கருத்துரை!
என்னைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கினம் -
அதாவது ஒரு முறை ஒரு தீர்ப்பை
வழங்குறதுக்கு நான் போய் ஒருறோசா
மொட்டை மணந்து பாத்தனானெண்டு -
இந்த நாளேலை இப்பிடிப்பட்ட திருக்கீசுகள்
தேவை. நல்லது. நான் இதை நீட்ட விரும்ப
இல்லை, இதுக்கு மேலை பொய்யளைக்
கேக்கவும் விரும்ப இல்லை. (குறாஷாவிடம்)
முக்கியமா உன்ரையளை (குற்றம்
சுமத்தப்பட்ட அனைவருக்கும்) என்னை
ஏமாத்துறதுக்கு நீ எதை எதைச் சோடிச்சு
வச்சிருக்கிறாய்) எண்டதை என்னாலை
கற்பனை பண்ணிப்பாக்க முடியுது!
உங்களை எனக்குத் தெரியும், நீங்கள்
எதையும் சுறுட்டி அள்ளுறாக்கள்.
- குறாஷா: (திடிரென) நீங்கள் வேண்டினதை நான் இப்ப
பாத்ததாலை நீங்கள் எல்லாத்தையும்
சுருக்கமாக்கவிரும்பிறது ஏனெண்டு எனக்கு
விளங்குது!
- அஸ்டக்: பொத்து வாயை! உன்னட்டை நான் ஏதும்
வேண்டினானானே
- குறாஷா: (சமையற்காரி அவளைக் கட்டுப்படுத்த
முயலும் போது) என்னட்டை ஒண்டுமில்லை.
- அஸ்டக்: உண்மை. சரியான உண்மை. பட்டினிப்
பாட்டாளத்திட்டை இருந்து நான்
ஒருக்காலும் ஒண்டையும் வேண்டிறதில்லை.
அதிலும் பாக்க நான் என்னையே பட்டினி

போடுவன், உனக்கு நீதி வேணும், அதுக்காக நீ காசு தரப் போறியே இம்? இறச்சிகடைக்காரனிட்டை போகேக்கை, காசு குடுக்க வேணுமெண்டது உங்களுக்கு தெரியும். ஆனால் நீங்கள் ஒரு நீதவானிட்டை போகேக்கை ஒரு செத்தவீட்டு விருந்துக்கு போறது போல போவியள்.

சைமன்: (உரத்து) குதிரைக்கு லாடமடிக்கேக்கை குதிரை இலையான் காலை நீட்டிச்சுதாம், எண்ட பழமொழிபோல.

அஸ்டக்: (சவாலை ஆவலோடு ஏற்றுக் கொண்டு) மலை அருவியிலை கல்லா இருக்கிறதை விட எருவுக்கை பொக்கிஷமா இருக்கிறது திறம்.

சைமன்: நல்ல தொரு நாள். நாங்கள் மீன் பிடிக்கப் போவமெண்டானாம், தூண்டில் காறன் புழுவைப்பார்த்து.

அஸ்டக்: நானே என்றை எசமான் எண்டு சொன்ன வேலைக்காரன் தன்னை காலை வெட்டினானாம்.

சைமன்: ஒரு தகப்பனை போல உங்களை நான் நேசிக்கிறன். எண்டு சார் (TSAR) மன்னன் குடியானவன்களுக்குச் சொல்லிப்போட்டு தன்னை வாரிசின்றை தலையை வெட்டுவிச்சாராம்.

அஸ்டக்: ஒரு மடையன்றை மோசமான எதிரி அவனே தான்.

சைமன்: என்ன இருந்தாலும், குசுவுக்கு மூக்கில்லை.

அஸ்டக்: நீதிமன்றத்திலே மரியாதை குறைவான பாஷை பேசினதுக்காகப் பத்துப் பியாஸ்டர்

தண்டம். அது. நீதி யெண்டால் என்ன
எண்டதை உனக்குப் படிப்பிக்கும்.

குறாவா: (கடுங்கோபத்தோடு) சோக்கான நீதி.
தங்கடை நியாய வாதிகளோடை இருக்கிற
அந்தக் கும்பலைப்போல நாங்கள்
நாகரிகமாகக் கதைக்காததாலை நீங்கள்
எங்களோடு நினைச்ச படி நடந்து
கொள்ளுறீங்கள்!

அஸ்டக்: அது உண்மை. நீங்கள் அளவுக்கதிகம்
ஊமையள். அதாலை நீங்கள் அதைக்
கழுத்திலை சுமக்கிறது சரி.

குறாவா: நீங்கள் பிள்ளையை அவவிட்டைத் குடுக்கப்
போறிங்களே? பிள்ளை நனைச்சுப்போட்டு
தெண்டால் அதை எப்படித் துடைக்கிறது
தெண்டு அவவுக்குத் தெரிஞ்சிராது, அவ
அவ்வளவு நாகரிகமானவ. எனக்கு தெரிஞ்ச
அளவு நீதியாவது உங்களுக்கும்
தெரிஞ்சிருக்கும்!

அஸ்டக்: உதிலை ஒரு விஷயமிருக்கு. நான் ஒண்டு
மறியாத ஒரு மனிசன். இந்த அங்கிக்
கடியிலை ஒரு நல்ல காற்சட்டை கூட
இல்லாதவன். பாருங்கோ! என்னைப்
பொறுத்த வரையிலை எல்லாம்
சாப்பாட்டோடையும், குடியோடையும்
போகுது. நான் ஒரு கன்னியர் மடத்திலை
படிச்சனான். கதையோட கதையா,
நீதிமன்றத்தை அவமதிச்சதுக்காக நான்
உனக்குப் பத்துப் பியாஸ்டர் தண்டம்
விதிப்பன். நீ ஒரு விசர்ப்பெட்டை, என்னை
உனக்கெதிரா மாத்திரா(ய்), என்னை நல்ல
மனநிலையிலை வைச்சிருக்கிறதுக்கும்
எனக்கு கண்ணைக் கண்ணைக்
காட்டிறதையும் உன்ரை பின்வளத்தைக்

கொஞ்சம் ஆட்டிறதையும் விட்டிட்டு, இருவது
பியாஸ்டர்கள்!

குறூஷா:

அது முப்பதெண்டாலும், உம்மாடை
நீதியைப்பற்றி நான் என்ன
நினைக்கிறதெண்டதை உமக்குச்
சொல்லுவன், குடிகாற வெங்காயம்!
(தெளிவில்லாத) தேவாலய யன்னல்லை
கிடக்கிற வெடிச்ச இசையா (ISAIAH) போல,
நீ என்ன துணிவிருந்தா இப்பிடி என்னட்டைக்
கதைப்பா(ய்)? நீ ஏதோ பெரிய ஆளெண்ட
மாதிரி? நீ இதுக்கெண்டு பிறந்தவனில்லை.
உன்ரை அம்மா எங்கையெண்டாலும் ஒரு
சின்ன உப்புக் கிண்ணத்தை கீழை
போட்டிட்டால் அவளின்ரை மொளியிலை
தட்டிறதுக்கு நீ பிறக்க இல்லை. உனக்கு
முன்னாலை நான் எப்படி
நடுங்கிறெண்டதைப் பார்க்க வெக்கமா
இல்லையே? அவேன்ரை வீடுகளை
அவேற்றை இருந்து ஒருத்தரும் எடுத்துக்
கொள்ள கூடாதெண்டதுக்காக நீ உன்னை
அவேன்ரை வேலகாரனாக்கிப் போட்டா(ய்).
அவை களவெடுத்த வீடுகளை! எப்ப
துவக்கம் கட்டில் மூட்டையளுக்கு வீடுகள்
சொந்தமானது? ஆனால் நீ
காவலிருக்கிறா(ய்), இல்லையெண்டால்
அவை எங்டை ஆம்பிளயளைத் தங்கடை.
சண்டையளுக்கை இழுத்து விட மாட்டினம்!
லஞ்சம் வேண்டி (அஸ்டக்
எழுந்திருக்கிறான், முறுவல் செய்கிறான்.
தனது சிறிய சுத்தியல் கொண்டு,
அரைமனதோடு அமைதியை
ஏற்படுத்துவதற்காக மேசையில் தட்டுகிறான்.
குறூஷாவின் ஏசல்கள் தொடர, அவன்
தனது சுத்தியலால் தாளம் போடுகிறான்.)
நான் உன்னை மதிக்க இல்லை. ஒரு
கள்ளனுக்கோ கத்தியோட நிக்கிற

கொள்ளைக் காரணக்கோ உள்ள
 மரியாதையை விடக் கூடுதலா இல்லை!
 உனக்கென்ன வேணுமோ நீ அதைச்
 செய்யலாம். ஒருத்திக் கெதிரா நூறுபேர்
 நிண்டு, நீங்கள் என்றை பிள்ளையை
 என்னட்டை இருந்து பறிக்கலாம். காசு
 பறிக்கிறவங்களையும் பிள்ளையளை மாண
 பங்கப்படுத்திறவங்களையும் தான் உன்றை
 தொழிலுக்குத் தெரிஞ்செடுக்க வேணும்!
 தண்டனையா! ஓம், தங்டை சகபாடிகளுக்கு
 அவங்களே தீர்ப்பளிக்கட்டும். தூக்கு
 மரத்திலை தொங்கிறதை விட மோசமானது.

அஸ்டக்: (அமர்ந்துக்கொண்டு) இப்ப அது
 முப்பதாகுது! நான் இப்ப உன்னோடை
 வாய்ச்சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்க
 மாட்டன் - நாங்கள் தவறணையிலை
 இருக்க இல்லை. ஒரு நீதிபதி எண்ட
 முறையிலை என்றை கௌரவத்துக்கு என்ன
 ஆகும்? என்ன இருந்தாலும், உன்றை
 வழக்கிலை நான் ஆர்வத்தை இழந்திட்டன்.
 விவாகரத்துக் கேட்டுநிண்ட சோடி எங்கை?
 (ஷவ்வாவிடம்) அவையைக் கூட்டிவா. இந்த
 வழக்கு பதினைஞ்சு நிமிஷத்துக்குத் தள்ளிப்
 போடப்படுகுது.

முதல்
 நியாயவாதி: (ஆளுநர் மனைவியிடம்) மிச்சமிருக்கிற
 சாட்சியளைப் பயன் படுத்தாமலே, சும்மா,
 தீர்ப்பு எங்கடை பையுக்கை தான் இருக்கு,
 சமையற்காரி: (குறாஷாவிடம்) நீ போய் உன்றை
 வாய்ப்புக்களை அந்தாளோடை கெடுத்துக்
 கொண்டிட்டா. இப்ப உனக்குப் பிள்ளை
 கிடைக்காது.

ஆளுநர் மனைவி: ஷவ்வா, என்றை மூக்குக்குறிஞ்சிற

மருந்து! (மிகவும் முதிய ஒரு சோடி
பிரவேசிக்கிறது)

- அஸ்டக்: நான் ஏற்றுக் கொள்வேன். (முதிய சோடிக்குப் புரியவில்லை.) நீங்கள் விவாகரத்துச் செய்து கொள்ள விரும்புபுறீங்களெண்டு நான் கேள்விப் படுகிறன். எவ்வளவு காலம் நீங்கள் ஒண்டா இருந்திருக்கிறீங்கள்?
- முதியவள்: நாப்பது வருஷம், கௌரவமானவரே
- அஸ்டக்: ஏன் உங்களுக்கு விவாகரத்துத் தேவைப்படுகிது?
- முதியவள்: எங்களுக்கு ஒருத்தரை ஒருத்தர் ிடிக்க இல்லை. கௌரவமானவரே!
- அஸ்டக்: எப்ப துவக்கம்?
- முதியவள்: ஓ, தொடக்கத்திலை இருந்து, கௌரவமானவரே.
- அஸ்டக்: மற்ற வழக்கை முடிச்சாப்பிறகு, நான் உங்கடை வேண்டுகோளைப் பற்றி யோசிச்சு, என்றை தீர்ப்பை வழங்குவன். (ஷவ்வா அவர்களை மீண்டும் அழைத்துக் செல்கிறான்.) எனக்கந்தப் பிள்ளை வேணும். (அவன் குறுஷாவைத் தன்பால் அழைத்து, வெறுப்பற்ற முறையில் அவன் பால் குனிந்து) உனக்கு நீதி பற்றி ஒரு பற்று இருக்கிறதை நான் அவதானிச்சன். அவன் உன்றை பிள்ளை எண்டு நான் நம்ப இல்லை, ஆனால், அவன் உன்றையா இருந்தாலும், பொம்பிளை, அவன் பணக்காரனா வாறதை நீ விரும்ப மாட்டியே? அவன் உன்றை இல்லை எண்டு

மட்டும் நீ சொன்னால் போதும்,
 அவனுக்கொரு அரண்மனை இருக்கும்,
 அவன்ரை லாயங்கள்ளை கன குதிரையள்
 இருக்கும், அவன்ரை வாசற்படியிலை கன
 பிச்சைக்காரர் நிற்பினை, அவன்ரை
 சேவையிலை கன பட்டாளக் காறங்கள்
 இருப்பாங்கள், அவன்ரை முத்தத்திலை
 கனமுறைப் பாட்டுகார் நிற்பாங்கள், இதுகள்
 இராதே அவனுக்கு? நீ என்ன சொல்றா(ய்).
 அவன் பனக்காரனா வாறது உனக்கு
 விருப்பமில்லையே? (குறாஷா அமைதியாக
 உள்ளாள்.)

பாடகன்:

ஆத்திரங் கொண்ட அச்சிறு பெண்
 தன்னுள் நினைத்துப் பேசாது விட்டதை
 இப்போ நீரும் செவி மடுத்தறிவீர்
 தங்கப் பாதணி அணிய இருப்பின்
 கரடி போலவன் கொடிதாயிருப்பான்
 கேடவன் வாழ்வைப் பழிகேடாக்கும்
 என் முகம் பார்த்தவன் இகழ்ந்து சிரிப்பான்
 தீக்கல் இதயத்தை சுமந்து திரிதல்
 தொல்லை மிகுந்ததோர் எல்லைப்பாடு
 வல்லமை தீமை இரண்டு மிருந்தால்
 இளைஞனொருவன் துன்பப்படுவான்,
 எனவே,
 பசியவன் பகையாய் இருக்கட்டும்!
 பசித்த ஆண், பெண், இல்லை வேண்டாம்

இருண்ட இரவை அவனஞ்சட்டும்

பகலொளியை அவன் அஞ்ச வேண்டாம்.

அஸ்டக்: பொம்பிளை, உன்னை நான் விளங்கிக்
கொன்றெண்டு நினைக்கிறன்.

குறாஷா: (திடீரென, உரத்து) நான் அவனை விட
மாட்டன். நான் அவனை வளத்தனான்.
அவனென்னை அறிவான் (ஷவ்வா
பிள்ளையோடு பிரவேசிக்கிறான்)

ஆளுநர்
மனைவி: அவன், கந்தலோடை இருக்கிறான்!

குறாஷா: அது உண்மை இல்லை. அவன்ரை நல்ல
சட்டையை போட எனக்கு அவகாசம்
தரப்பட இல்லை.

ஆளுநர்
மனைவி: அவன் பண்டிக் கொட்டிலுக்கை இருந்திருக்க
வேணும்.

குறாஷா: (கடுங்கோபத்தோடு) நானொரு
பண்டியில்லை. ஆனால் அப்பிடிப்பட்ட சிலர்
இருக்கினம்! உங்கடை குழந்தையை
நீங்கள் எங்கை விட்டனீங்கள்?

ஆளுநர்
மனைவி: நானுனக்குக் காட்டுவன், கெட்ட பிராணியே!
(அவள் குறாஷா மீது பாயப்போக
சட்டத்தரணிகளால் தடுக்கப்படுகிறாள்)
இவனொரு குற்றவாளி இவளுக்கு கசையடி
குடுக்க வேணும் உடனடியா!

இரண்டாம்
நியாயவாதி: (அவளது வாயைப் பொத்தியபடி)
நட்டெல்லா அபஷ்விலி, நீங்கள்

உறுதியளிச்சனீங்கள்...

கௌரவத்துக்குரியவரே,

வழக்காளி

பட்டப்பட்டு...

அஸ்டக்:

வழக்காளியும், எதிராளியும்! நீதி மன்றம் உங்கடை வழக்கைக் கேட்டு உண்மையான தாய் ஆர் எண்ட முடிவுக்கு வர இல்லை. ஆனபடியால் நீதிபதி நான் பிள்ளைக்கு ஒரு தாயைத் தெரிவு செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் ஒரு சோதனை வைப்பன். ஷவ்வா ஒரு வெண்கட்டி எடுத்துக் கொண்டு வந்து நிலத்திலை ஒரு வட்டம கீறு! (ஷவ்வா அவ்வாறு செய்கிறான்). இப்ப பிள்ளையை நடுவிலை நிறுத்து, (குறாஷாவைப் பார்த்துப் புன்னகை செய்யும் பிள்ளையை ஷவ்வா வட்டத்தின் நடுவில் நிறுத்துகிறான்) வட்டத்துக்குக் கிட்ட நிலலுங்கோ நீங்கள் ரெண்டு பேரும். (குறாஷாவும் ஆளுநர் மனைவியும் வட்டத்தினருகே செல்கின்றனர்.) இப்ப, நீங்கள் ரெண்டு பேரும். பிள்ளையின்ரை ஒவ்வொரு கையை பிடியுங்கோ. (அவர்கள் அவ்வாறே செய்கின்றனர்). வட்டத்துக்கு வெளியாலை பிள்ளையை இழுத்தெடுக்கிறவ தான் உண்மையான தாய்.

இரண்டாம்

நியாயவாதி:

(விரைவாக) உயர் நீதிமன்றமே, நான் மறுப்புத் தெரிவிக்கிறேன். வாரிசு என்ற முறையில் பிள்ளையோடை பிணைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப் பெரிய அபஷ்விலிச் சொத்துக்களை இப்பிடிப்பட்ட சந்தேகத்துக்கிடமான ஒரு போட்டியிலை தங்கியிருக்கக்கூடியதாகச் செய்யக் கூடாது. அதோடை, உடல் வேலைக்குப் பழக்கப்பட்ட

இந்த நபரின் பலம் எங்கடை
வழக்காளிட்டை இல்லை.

அஸ்டக்: அவவைப்பாக்க நல்லாச்சாப்பிட்டு வளந்தவ
போல எனக்குத் தெரியுது. இழு!
(ஆளுநரின் மனைவி வட்டத்துக்கு வெளியே
தனது பக்கத்திற்குப் பிள்ளையை இழுத்து
எடுத்து விடுகிறாள். குறூஷா கைவிட்டுப்
பேயறைஞ்சவளாக நிற்கிறாள்)
உனக்கென்ன நடந்தது? நீ இழுக்க
இல்லை!

குறூஷா முதல் நியாயவாதி: நான் அவனைப் பிடிச்சுக் கொள்ள இல்லை.

குறூஷா: (ஆளுநர் மனைவியை வாழ்த்தி) நான்
என்ன சொன்னனான்! ரத்தப் பிணைப்பு!

குறூஷா: (அஸ்டக்கிடம் ஓடிச்சென்று)
கௌரவமானவரே உங்களுக்கு கெதிரா நான்
சொன்ன எல்லாத்தையும் மறந்து போங்கோ,
நான் உங்களிட்டை மன்னிப்புக் கேக்கிறன்.
அவன் எல்லாச் சொல்லுகளையும் பேசும்
வரை நான் அவனை வச்சிருக்க
விடுவீங்களே? அவனுக்கு ஒரு சிலது
மட்டும் தெரியும்.

அஸ்டக்: நீதி மன்றத்தின் மீது செல்வாக்குச்
செலுத்தாததை. நான் பந்தையும் பிடிப்பன்.
உனக்கே ஏறக்குறைய இருவது சொல்லுகள்
தான் தெரிஞ்சிருக்கும். சரி, சரி, நான்
சோதனையை இன்னுமொருக்கா நடத்துவன்,
நிச்சயப் படுத்திக் கொள்ளுதுகாகத் தான்.
(இரு பெண்களும் மீண்டும் தமது
நிலைகளில் நிற்கிறார்கள்.) இழு (மீண்டும்
குறூஷா பிள்ளையைப் போக விடுகிறாள்)

குறூஷா: (செய்வதறியாது) நான் அவனை
வளத்தனான்! நானே அவனைத் துண்டு
துண்டாகப் பிக்கட்டோ? என்னலை ஏலா!

அஸ்டக்:

(எழுந்து) இந்த விதமாக நீதிமன்றம் உண்மையான தாயை உறுதி செய்திரு்து. (குறூஷாவிடம்) உன்ரை பிள்ளையை எடுத்துக் கொண்டு போய்விடு. அவனோடை பட்டணத்திலை இருக்க வேண்டாமெண்டு உனக்கு நான் புத்திமதி சொல்றன். (ஆளுநர் மனைவியிடம்) ஊழலுக்காக உனக்கு நான் தண்டம் விதிக்க முன்னம் நீ துலைஞ்சு போ. உன்ரை சொத்துக்கள் பட்டணத்துக்குச் சேரும். அதுகள் பிள்ளையளுக்கான ஒரு விளையாட்டு மைதானமாக்கப்படும். அதுகளுக்கு அப்பிடி ஒண்டு தேவை. நான் தீர்மானிச்சிட்டன். அது என்ரை பேர்லை அழைக்கப்படும் எண்டு, அஸ்டக்கின் தோட்டம், (ஆளுநர் மனைவி மயக்கம் போட்டு விழுகிறாள், அவள் நியாயவாதிகளாலும் உதிவியாளராலும் வெளியே காவிச் செல்லப்படுகிறாள். குறூஷா, அசையாது நிற்கிறாள். ஷவ்வா பிள்ளையை அவனை நோக்கி அழைத்துச் செல்கிறாள்) இப்ப இந்த நீதவான் அங்கியை நான் கழட்டுவம். இது எனக்கு அளவுக்கதிகம் வெக்கையா இருக்கு. நான் ஒரு வீரனுக்கெண்டு அமைஞ்ச ஆளில்லை. பிரியாவிடையின்றை அடையாளமா வெளியிலை இருக்கிற புல்தரையிலை ஒரு சின்ன ஆட்டத்துக்கு நான் உங்களையெல்லாம் அழைக்கிறன். ஓ என்ரை பரபரப்பிலை நான் கிட்டத்தட்ட மறந்தே போனன்.... விவாகரத்துப் பத்திரத்திலை கையெழுத்த வைக்க, (நீதிபதியின் கதிரையை ஒரு மேசையாகப் பயன்படுத்தி, ஒரு துண்டுத் தாளில் அவன் எதையோ எழுதி விட்டு வெளியேற ஆயத்தமாகிறான். நடன, இசை ஆரம்பித்து விட்டது)

- ஷவ்வா: (தாளில் உள்ளதை வாசித்து விட்டு) ஆனால் இது பிழையில்லை. நீங்கள் கிழடுகள் ரெண்டையும் விவாகரத்துச் செய்ய இல்லை. நீங்கள் குறூஷாவுக்கு விவாகரத்துக் குடுத்திருக்கிறீங்கள்!
- அஸ்டக்: பிழையான சோடியை விவாகரத்துச் செய்திட்டனோ? என்ன பரிதாபம்! நான் ஒருக்காலும் பின் வாங்கிறதில்லை! நான் அப்பிடிச் செய்தனெண்டால், நாங்கள் எப்படி இந்த மண்ணிலை ஒழுங்கை நிலைநாட்டுறது? (முதிய சோடியிடம்) அதுக்குப் பதிலா நான் உங்களை என்றை விருந்துக்கு அழைக்கிறன். ஒருத்தரோடே ஒருத்தர் ஆடுறது, உங்களுக்குப் பறுவாயில்லைத்தானே, பிரச்சினையே? (குறூஷாவுக்கும் சைமனுக்கும்) உங்களிடடை இருந்து எனக்கு நாப்பது பியாஸ்டர்கள் வருமதி இருக்கு.
- சைமன்: (தனது பண்ப்பையை வெளியே எடுத்து) அந்த விலைக்கு மலிவு, கௌரவத்துக்குரியவரே, கனக்க நன்றி.
- அஸ்டக்: (பணத்தைச் சட்டைப் பைக்குள் வைத்தபடி) எனக்கிது தேவைப்படும்.
- குறூஷா: (மைக்கலிடம்) அப்ப நாங்கள் இண்டிரவைக்குப் பட்டணத்தை விட்டு வெளியேறுவம், மைக்கல்? (சைமனிடம்) உங்களுக்கு இவனை பிடிச்சிருக்கே?
- சைமன்: என்றை மரியாதையைத் தெரிவிக்கிறதோடை எனக்கவனை பிடிச்சிருக்கு.
- குறூஷா: இப்ப நான் உங்களுக்கு சொல்லலாம். அந்த உயிர்த்த ஞாயிறண்டு நான் உங்களுக்கெண்டு நிச்சயப்பட்டதாலை தான்

நான் இவனை எடுத்துக்கொண்டு
போனான். ஆனபடியால் இவன்
அன்பின்ரை பிள்ளை. மைக்கல், நாங்கள்
ஆடுவம்.

(அவள் மைக்கலோடு ஆடுகிறாள். சைமன்
சமையற்காரியோடு ஆடுகிறான். முதிய
சோடி ஒருவரோடொருவர் ஆடுகின்றனர்.
அஸ்டக் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தவனாக
இருக்கிறான். ஆடுபவர் விரைவில் அவனை
மறைத்து விடுகின்றனர். இடையிடையே
அவனைத் தெரிகிறது. ஆயினும் மேலும்,
மேலும் சோடிகள் சேர்ந்து ஆடத் தொடங்க
அவனை குறைவாகவே காணக்
கூடியதாகவுள்ளது)

பாடகன்:

அந்த மாலைப் பொழுதின் பின்னர்
திடீரென மறைந்து போனான் அஸ்டக்
அதன் பின் அவனைக் காணவே இல்லை
குறுசீன மக்களவனை மறக்கவே இல்லை,
நீதிபதியாயவன் இருந்த காலத்தைச்
சிறியதோர் பொற்காலமெனவும்,
ஏறக்குறைய நீதியின் கால மெனவும்

நீண்ட நாளவனை நினைவில் வைத்தனர்.

(அனைத்துச் சோடிகளும் ஆடி
வெளியேறுகின்றனர். அஸ்டக் மறைந்து
விட்டான்.)

ஆயினும் நீங்கள்,
வெண்கட்டி வட்டக் கதையினைக்
கேட்ட நீங்கள்
முந்தைய மனிதர் கொண்ட முடிவினைக்
குறித்துக் கொள்வீர்
இருக்கின்ற ஒன்று
எவர்க்கு நல்லதாய் அமையுமோ,
அவரிடமே அது சென்று விடும்,

செழிப்போடிருப்பதற்காக
தாயன் புடையோரைப் பிள்ளை சேரும்,
நல்லபடியாகத் தாம்
செலுத்தப் படுவதற்காக
நல்ல ஓட்டிகளை வண்டிகள் சேரும்.
பழங்களைத்தாம் பயப்பதற்காகப்
பள்ளத்தாக்குகள்.
நீரிறைப்போரைச் சேரும்.

சுபம்.

2016 ஜூலை 22 ம் திகதி யாழ்ப்பாணம், வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் இந்நாடகத்தின் முதல் அரங்கேற்றம் நடைபெற்றது . அதில் பாத்திரமேற்று நடித்தவர்கள்.

பாத்திரம்	படைக்கோர்	-	படைத்த பாத்திரம்
M.சீவரட்ணம்		-	கட்டவியலாளர், கும்பல், ஜூசப் குடியானவன்.
S.மகாலிங்கம்		-	மேச்சல் நில ஆண், பிச்சைக்காரர்,கும்பல், குறையிரப்போர், கிழவன்
		-	பாலோடு உள்ள முதிய குடியானவன், விருந்தினர், ஒரு விவசாயி
S. தேவராஜ்		-	அலேகா மாமா, கட்டவியலாளர், பெருங்கோமகன்,, லுடோவிக்காவின் மாமா.
K. சத்திய சீலன்		-	பாடகன்
M.குமரசிவம்		-	பிச்சைக்காரர்,கும்பல், குறையிரப்போர்,வேலையாட்கள் முதிய தம்பதியினர்
		-	குடியானவன், விருந்தினர், முதிய
S. நித்திக்கா		-	தம்பதியினர்,இரும்புச்சட்டையன். நட்டெல்லா அபஸ்விலி, முதிய
S.விதுசன்		-	தம்பதியினர்
		-	பிச்சைக்காரர்,கும்பல், குறையிரப்போர், போர்வீரர்கள், வேலையாள், லாயப்பையன், இரண்டாம் மனிதன்.
K.கௌர்சன்		-	முதல் வைத்தியர், பாலத்தில் உள்ள மனிதர்கள், படைச்சிறு அலுவலர், போர் வீரன்.
K.சாரங்கன் சர்மா		-	துணைத்தளபதி - ஷல்வா – உதவியாள், முதல் மனிதன், போர்வீரன், விருந்தினர்.
W.சௌமி		-	மேச்சல் நில பெண், பிச்சைக்காரர்,கும்பல், குறையிரப்போர்,
R.தர்சிக்கா		-	பிச்சைக்காரர்,கும்பல், குறையிரப்போர், சமையற்காரி,

K. வற்சன்	-	பாலத்தில் உள்ள மனிதர்கள், மற்றும்மொரு பெண், கஸ்பெக்கி - கொழுத்தஇளவரசன், பாலத்தில் உள்ள மனிதன்
V.ரொபின்சன்	-	பிச்சைக்காரர்,கும்பல், குறையிரப்போர், போர்வீரர்கள், பாலத்தில் உள்ள மனிதர்கள், பிசெர்கன் கஸ்பக்கி - மருமகன்
S.உமாகுலன்	-	கும்பல், விருந்தினர், போர்வீரன் வாத்தியக் குழு.
L. தனுஸ்க்கா	-	மைக்கல் - ஆளுநரின் குழந்தை
சுமுது மல்லவாராச்சி	-	சைமன் ஷஷாவா
இநோக்கா லங்காபுர	-	பிச்சைக்காரர்,கும்பல், குறையிரப்போர், முதிய தம்பதியர். முருகேசு அஹந்தன்- ஆளுநர் ஜோர்ஜி அபஸ்விலி, கும்பல், லவ்ரெண்டி - குறுஷாவின் அண்ணன், இரும்புச்சட்டையன், முதல் நியாயவாதி.
தியாகராஜா சிவநேசன்	-	பேராள், பிச்சைக்காரர்,கும்பல், குறையிரப்போர், வலது குறைந்த சொத்தி, இரண்டாவது நியாயவாதி.
செல்வராஜ் லீலாவதி	-	பழத்தோட்ட நில பெண், குறுஷா
அரோசா தரங்களி	-	குறுஷாவின் மாமி, பிச்சைக்காரர்,கும்பல், குறையிரப்போர், பாலத்தில் உள்ள மனிதர்கள், இரண்டாவது வைத்தியர், பிச்சைக்காரர்,கும்பல், குறையிரப்போர், ஷஷா - பொலிஸ்காரன்
சரத்பானகல	-	முதல் பெண், லுடொவிக்கா, மாறோ - தாதி, கும்பல், அனிக்கோ - குறுஷாவின் அண்ணி.
திலினி நிமேசா	-	கும்பல், குறையிரப்போர், பிச்சைக்காரர்
மதிரா உதிசானி	-	பழத்தோட்ட நில ஆண், குரு, அஸ்டக் - நீதிபதி
இராசையா லோகாநந்தன்	-	

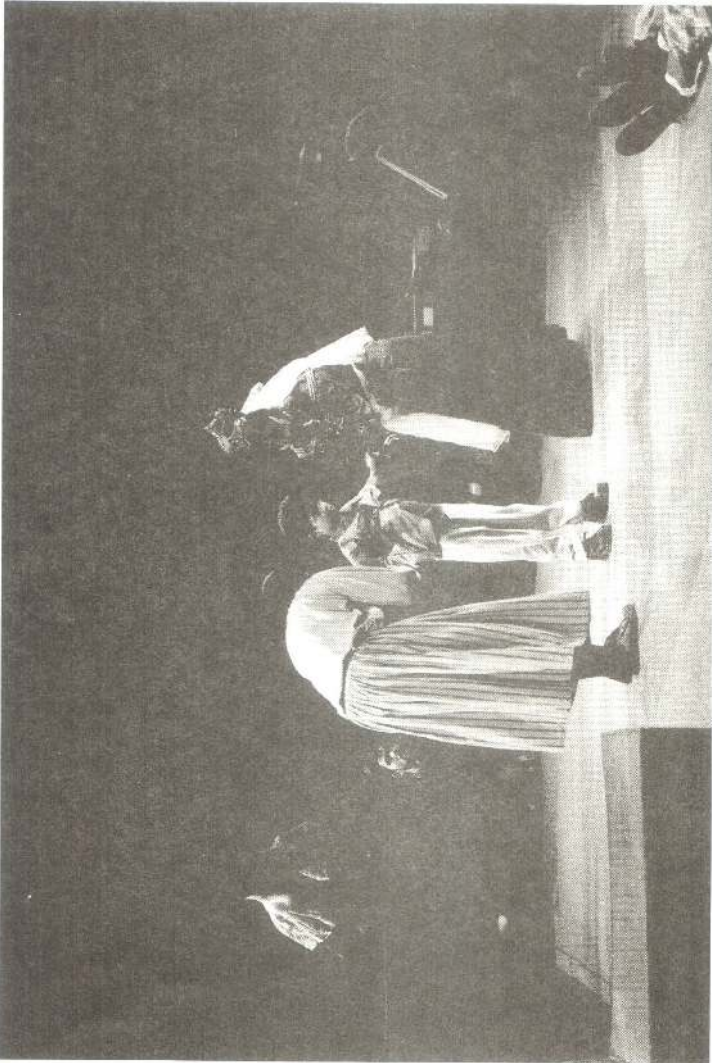
அரங்கின் பின்னால்

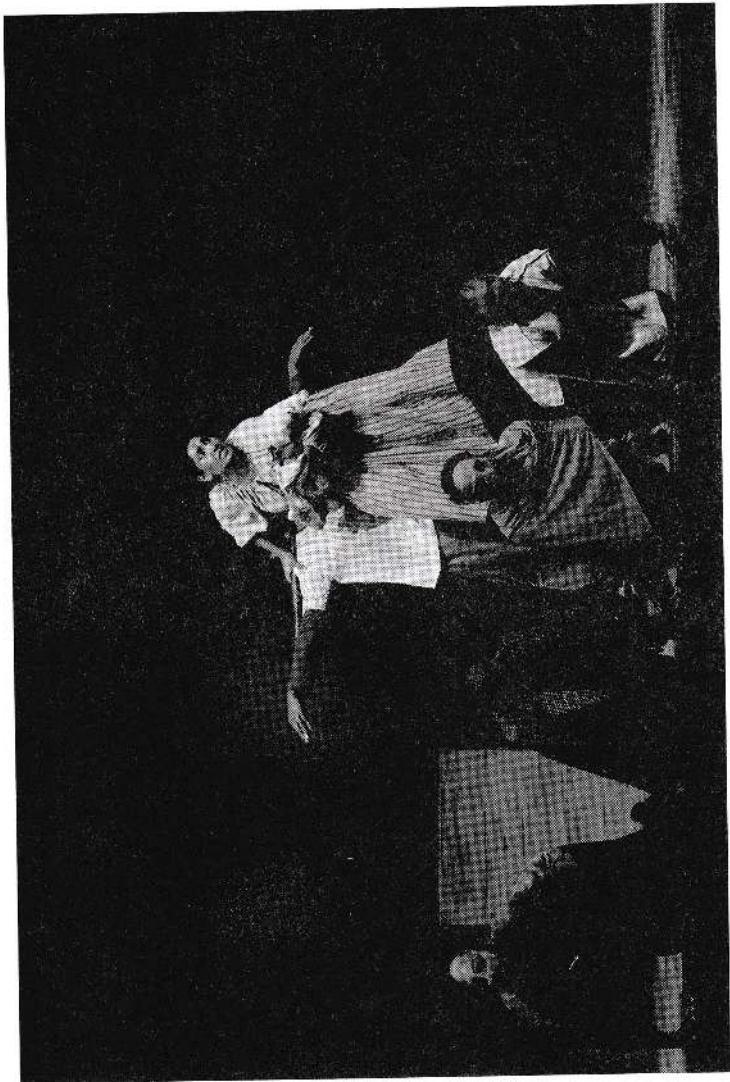
ரொனிக்கா சாமலி	-	நடனக் கோர்வைகள்
சுமுது மல்லவாராச்சி	-	இசையமைப்பு
திவங்க ரணசிங்க, உமாகுலன், இராசையா லோகாநந்தன், தியாகராஜா சிவநேசன், நித்திக்கா, சத்திய சீலன்,	-	இசை வாத்திய குழுவினர்
சுமுது மல்லவாராச்சி, மதிரா உதிசானி		
சத்திய சீலன் மற்றும் உமாகுலன்	-	பின்னணி காட்சிகள் வடிவமைப்பு
தியாகராஜா சிவநேசன், தர்சிக்கா மற்றும் விசுவன்	-	அரங்கவதானிகள்
அஜந்தன் சாந்தகுமார்	-	ஒளிவடிவமைப்பு
விஜித்த ஹெட்டிகே	-	ஒளி கட்டுப்பாட்டாளர்
சுவினித்தா பெரேரா	-	ஆடை வடிவமைப்பு
கமல் காந்தி போகொட	-	ஆடை தயாரிப்பாளர்
பாலித்த அபேலால் மற்றும் செல்வராஜ் லீலாவதி	-	ஒப்பனை
இராசையா லோகாநந்தன்	-	உதவி இயக்குநர்
குழந்தை.ம. சண்முகலிங்கம்	-	மொழிபெயர்ப்பாளர்
பராக்கிரம நிரியெல்ல மற்றும் க.ரதிதரன்	-	நாடக இயக்குநர்கள்
தயாரிப்பு	-	மக்கள் களரி கலாசார மன்றம்

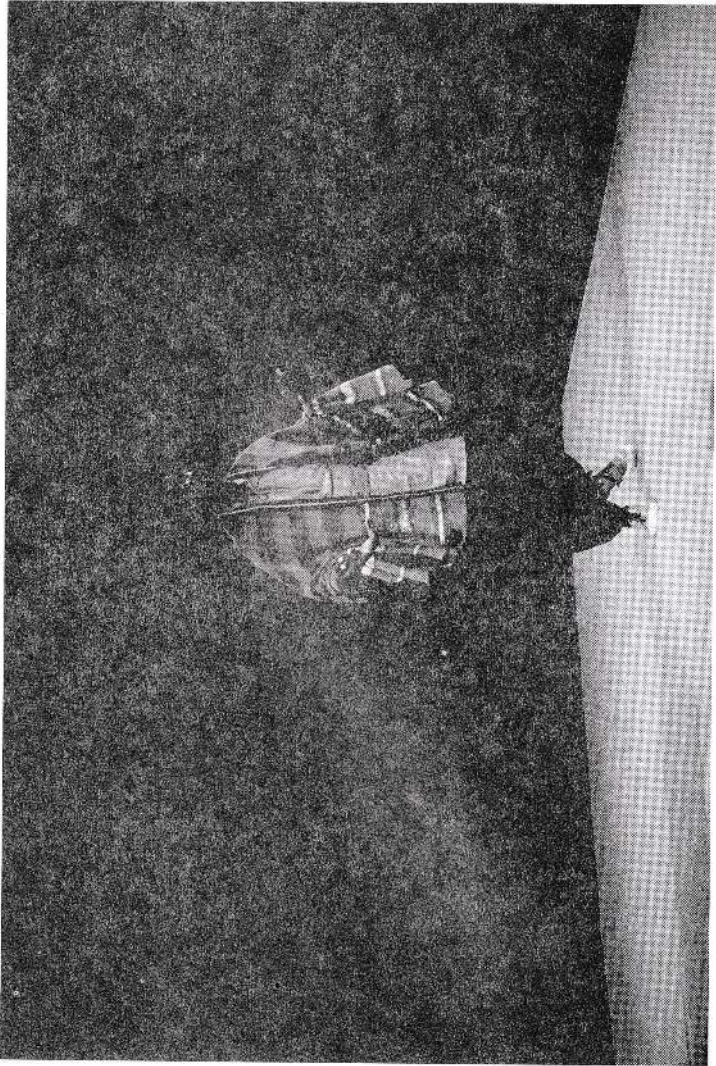

2016 செப்டம்பர் 07 ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மக்கள்களரி நகரும் அரங்கின் நாடகவிழாவின் ஆரம்ப நாளான்று அரங்கேற்றப்பட்ட ஆற்றுகையின்போது எடுக்கப்பட்ட படம்

1. குறுஷா- செல்வராஜ் லீலாவதி பின்னணியில் சரத்பானகல மற்றும் மதிரா உதிசானி
2. சைமன் ஷஷாவா - சுமது மல்லவாராச்சி ஆற்றங்கரை காட்சி
3. அசடக் - இராசையா லோகாநந்தன் பின்னணியில் தியாகராஜா சிவநேசன் அரோசா, அஜந்தன் சாந்த குமார் மற்றும் குமரசிவம்
4. குறுஷா, நடுல்லா மற்றும் இளவரசன் மைக்கல் - செல்வராஜ் லீலாவதி, நித்திகா மற்றும் தனுஷ்க்கா
5. செல்வராஜ் லீலாவதி சிதைந்த பாலத்தின் பாடலை பாடும்போது. சிதைந்த பாலமாக வட்சன், குமசிவம், விதுசன், சாரங்கன் பாலத்தின் கயிறாக ரொபின்சன்
6. பாடகன் கே.சத்தியசீலன் நாடகத்தின் ஆரம்ப பாடலை பாடும்போது

கோக்கேசிய வலண்டர் வட்டம்

Caucasian chalk circle
of Bertolt Brecht

ஆக்கம்
பேர்போல் பிரெட்

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
குமுந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

Theaters of the People

Janakaraliya Cultural Foundation

International Theatre Institute

Janakaraliya Cultural Foundation

238 A, Rajagiriya Rd, Rajagiriya.

Tel : 0112 87 27 18 /0773 175 638

E-mail: janakaraliya@gmail.com

Web: www.janakaraliya.org

Facebook: janakaraliya-Cultural-Foundation

Digitized by Neelaman Perera

malabari.org | savanarivillage.org

போராட்டக் காலத்தின் பிற்பாடு, ஒரு முழுமையான இசை, ஆடல், பாடல், கருத்து, உணர்வு, நடிப்பு, நாடகப் பத்திரம் என்பன கூடிய ஒரு படைப்பாக 'வெண்கட்டி வட்டம்' அமைந்தமை பாராட்டுக்குரியது. குமுந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களது அனுபவம் மிக்கம், தீட்சண்யமான, சமூகம் மற்றும் கல்வி சார்ந்த நோக்கம் கொண்ட 'வெண்கட்டி வட்டம்' மொழிபெயர்ப்பானது, பராக்கிரம நிரியல்ல பேரன்ற இன ஐக்கியமும் சம உறவும், பேணும் சிங்கள கலைஞர் கைகளால் படைப்பில் ஆகின்றபோது அது தமிழ் நாடகக் கலைஞர்களிடம் வெற்றிகரமாக சென்றடைவதும் கலைப்படைப்பின் வெற்றியாகின்றது. கலைஞர் குழுவுக்கும், படைப்பாளியினருக்கும் பாராட்டுக்கள்.

கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீ கணேசன்
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்
விரிவுரையாளர் - ஆங்கிலம்

This time it was a Tamil adaptation of Brecht's play titled "WenkattiWattam" co-directed by Niriella and K. Rathidaran. This was the first Sri Lankan Tamil adaptation of Brecht's "Caucasian Chalk Circle". It was performed for the second time at the Visual and Performing Arts University in Colombo, on 25 July evening. It was a mixed audience. It was very much wonderfully youthful. It was also attended by the Colombo Tamil middle class. After 02 hours and 25 minutes of pin-drop silence in the audience, there broke out a loud and rhythmic clapping with the lights coming on. Then came cheerful whistling and applause. Louder with every member of the caste coming on stage to greet the audience. It was an aura of delight and pleasure all around and I have not seen such exuberance in a theatre audience for many decades.

Kusal Perera

Snior Journalist / 26 July, 2016 - Daily Mirror

ISBN 978-955-1837-05-1

Rs. 350/-

Photo - Selvaraj Leelawathy as Grusha

Cover design - M.Safer - 0773 129 749